

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
June 2020

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องศึกษาและสอนผู้อื่นตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ พื้นฐานของความสุขและสถานภาพของลูกคือการศึกษานี้
- คำถาม:** ลูกต้องมีคุณธรรมหลักประการใดเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้?
- คำตอบ:** ความอดทน ลูกต้องอดทนในทุกสถานการณ์ มาพบปะกันและทำงานรับใช้ จัดทำโปรแกรมการบรรยาย ฯลฯ จะมีการเตรียมการมากมายเพื่อปลุกมนุษย์จากการนอนหลับใหลของพวกเขา ลูกที่จะมีโชคจะศึกษาเล่าเรียนด้วยความสนใจ
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทางที่เราเฝ้าแต่ล้มลงและดังนั้นเราจึงต้องระมัดระวังต่อไป...

โอม ซานติ ลูกๆ มาที่นี้ที่มฐป็นด้วยความคิดอะไร? ลูกมาที่นี้เพื่อศึกษาอะไร? ลูกมาหาใคร? (มาหาบัฟฟาโล) นี่ก็บางอย่างใหม่ ลูกเคยได้ยินว่าใครมาหาบัฟฟาโลเพื่อศึกษาหรือไม่? และในสิ่งนั้นเช่นกันบัฟฟาโลและดาตาอยู่ในรูปรวมหรือไม่? มันน่าแปลกใจ! ลูกคือลูกของพ่อที่มหัศจรรย์ ลูกๆ ไม่รู้จักผู้สร้างและไม่รู้จักตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบของสิ่งสร้าง เวลาที่ลูกรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกสัมผัสความสุขและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในอนาคตมากเท่าที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้และอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือเวลานี้เมื่อเรารู้จักผู้สร้าง และตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง มีเพียงเราบราห์มินเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ต้องมีศรัทธาว่าลูกคือบราห์มากูมารและกุมารีและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกของทั้งโลกจากชีพบาบา ไม่ว่าลูกจะศึกษาเล่าเรียนมาอย่างเต็มที่หรือศึกษาเล่าเรียนมาเพียงเล็กน้อยก็เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่อย่างน้อยลูกก็รู้ว่าลูกเป็นลูกของท่าน! จากนั้นคำถามเกี่ยวกับการศึกษาหรือไม่ศึกษาก็เกิดขึ้น สถานภาพที่ลูกได้รับนั้นจะเป็นไปตามนั้น ทันทิที่ลูกเข้ามาบนดักของท่าน ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร อย่างไรก็ตามสามารถมีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนเกี่ยวกับวิธีที่ลูกศึกษา บางคนศึกษาและสอนผู้อื่นได้ดีมากและจะไม่คิดทำอะไรอย่างอื่นอีก เพียงการศึกษาและการสอนผู้อื่นจะยังคงดำเนินต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย ในชีวิตนักเรียนของการศึกษาทางโลก การศึกษาของพวกเขาไม่ได้ดำเนินไปจนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ ลูกต้องศึกษาและสอนผู้อื่นตราบเท่าที่ลูกยังมีชีวิตอยู่ ถามตนเองว่า: ฉันได้ให้คำแนะนำของพ่อผู้สร้างแก่คนแล้ว? มนุษย์คือมนุษย์ เมื่อมองดูก็ไม่มี ความแตกต่างอะไรในพวกเขา ไม่มีความแตกต่างในร่างกายของพวกเขา การศึกษานี้สะท้อนถึงภายในสติปัญญาของลูก มากเท่าที่ลูกศึกษา ลูกก็จะสัมผัสกับความสุขมากตามนั้น มีความรู้สึกภายในตัวลูกที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ เวลานี้เรากำลังจะไปสู่ประตูสวรรค์ ถามหัวใจของลูกอยู่เสมอว่า: มีความแตกต่างในตัวฉันมากแค่ไหน? พ่อทำให้ฉันเป็นของท่านและเปลี่ยนฉันโดยสิ้นเชิงจากสิ่งที่เคยเป็น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษานี้ มนุษย์สามารถกลับมาสูงส่งอย่างมากโดยการศึกษา สถานภาพใดก็ตามที่พวกเขาได้รับที่นี้คงอยู่เป็นเวลานาน ไม่มีสิ่งใดเลยในนั้น รวกับว่าฉันไร้ประโยชน์ ไม่มีการพัฒนาบุคลิกลักษณะใดในการศึกษาเหล่านั้น เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสูงส่งมากด้วยการศึกษานี้ ต้องให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้ ผู้ที่มีสิ่งนี้อยู่ในโชคของพวกเขาจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นด้วยวิธีต่างๆที่จะทำความเพียรพยายามในการศึกษานี้ พวกเขาจะรู้สึกว่าคุณต้องการสอนพวกเขาและทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกต้องใช้ความพยายามอย่างมากและต้องพยายามทำต่อไปเรื่อยๆ เพื่อปลุกมนุษย์ให้ตื่นขึ้นมาจากการนอนหลับ นิทรศการเหล่านี้ไม่มีอะไรเลย ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไปสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ จะถูกสร้างขึ้นมาเพื่อช่วยลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่น เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้นจงใส่ใจต่อคำสอนของท่าน! ลูกต้องอยู่อย่างอดทนในทุกสถานการณ์ มีการพบปะกันในหมู่ลูกเองและสร้างโปรแกรมสำหรับการบรรยาย ฯลฯ เราสามารถอธิบายได้ดีมากด้วยหัวข้อของอัลฟา ใครคือพระเจ้าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด? ลูกสามารถให้การบรรยายเกี่ยวกับอัลฟาเป็นเวลาสองชั่วโมง ลูกก็รู้เช่นกันว่าลูกสัมผัสกับความสุขเมื่อลูกจดจำอัลฟา เมื่อลูกให้ความใส่ใจกับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงน้อยลงและไม่จดจำอัลฟา ลูกประสบกับความสูญเสียอย่างแน่นอน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความจดจำระลึกถึง โดยการจดจำท่านลูกจะไปถึงสวรรค์ โดยการลืมท่าน ลูกก็ตกลงมา ไม่มีใครอื่นใดสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครรู้จักชีพบาบาเลย ไม่ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาท่านมากแค่ไหนหรือจดจำท่านด้วยความตระการตามากมายเพียงใด พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกได้รับทรัพย์สินมรดกมากมายจากพ่อ ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพยายามอย่างมากเพื่อให้ได้รับนิมิตของลักษณะ โอเค ดังนั้นพวกเขาจึงเห็นภาพปรากฏขึ้นแวบเดียว! แล้วยังงั้นหรือ? ไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น ดูสิ่งที่คนอื่นๆในโลกกำลังทำตาม! รวกับว่าลูกกำลังดื่มด่ำอวยบริสุทธิ์

และคนอื่นกำลังดูอ้อยที่ใช้แล้ว เวลาที่ลูกกำลังดื่ม น้ำอ้อยนี้และและเติมกระเพาะอาหารของลูกและประสบกับความสุข เป็นเวลาครึ่งวงจร คนอื่นๆกำลังดูอ้อยที่ใช้แล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลงมาเรื่อยๆ เวลาที่พ่อกำลังดูลูก ลูกก็เพียรพยายามด้วยความรักอย่างมาก อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะไม่ใส่ใจ พวกเขาไม่ใส่ใจตนเองและไม่ปล่อยให้ผู้อื่นใส่ใจ พวกเขาไม่ดื่ม น้ำทิพย์และไม่ยอมให้ผู้อื่นดื่ม หลายคนทำตัวเช่นนั้น หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและไม่กลับมาเมื่อเมตตาและให้ประโยชน์แก่คนอื่น ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอะไร? ผู้ที่ศึกษาและสอนผู้อื่นจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ถ้าลูกไม่ศึกษา ลูกก็รู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดอันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของลูก ในเวลานั้นลูกจะรู้สึกว้าเหว่ได้ให้คำเตือนมากมายแก่ลูกอย่างแท้จริง ในขณะที่สิ่งที่สิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมาจากเบื้องบนและสอนเราผ่านร่างกายนี้ เหมือนกับที่ท่านทำเมื่อวงจรก่อนหน้านี้ เวลาที่เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่ออีกครั้งหนึ่ง เราต้องกลับบ้านกับท่าน ท่านจะไม่ทิ้งเราไว้ข้างหลัง พ่อจะพาเรากลับไปกับท่าน โลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลาย ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ ต่อมาภายหลังพวกเขาจะเข้าใจว่าโลกเก่าที่กำลังจะจบสิ้น แล้วพวกเขาก็จะไม่สามารถได้รับสิ่งใดเลย ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ และแล้วมันก็จะสายเกินไป ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของพวกเขากลับบ้าน เพียงลูกที่รู้คิดเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ลูกที่แท้จริงคือผู้ที่ทำตามแม่และพ่อและอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ เช่นที่พ่อทำงานรับใช้ทางจิต ดังนั้นลูกต้องทำเช่นเดียวกัน บาบายกย่องลูกๆที่มีความใส่ใจเดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา ทุกคนมีครู ลูกทุกคนมาที่นี้เช่นกัน ครูใหญ่กำลังนั่งที่นี่ ลูกจะสามารถปรับปรุงตนเองได้อย่างไรถ้าลูกไม่จดจำแม่กระทั่งพ่อ? ความรู้ง่ายมาก วงจรของ 84 ชาติเกิดง่ายมาก และลูกก็ยังต้องพยายามอย่างมาก! บาบายอธิบายทุกอย่างง่ายดายมาก จดจำพ่อและวงจรของ 84 ชาติเกิด และเรือของลูกจะข้ามฟากไป ให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ถามหัวใจของลูกว่า: ฉันกลายเป็นผู้นำสาสน์มากแค่ไหน? ยิ่งลูกปลุกผู้คนให้ตื่นมากแค่ไหน ลูกก็จะยิ่งได้รับรางวัลใหญ่ตามนั้น ถ้าฉันไม่ปลุกผู้อื่นให้ตื่นขึ้น ฉันเองก็ต้องนอนหลับอยู่อย่างแนนอน ในกรณีนี้สถานภาพที่ฉันได้รับจะไม่สูงมาก บาบายพูดซ้ำๆว่า ลูกควรมองดูซาร์ทของลูกทั้งวันในทุกเย็น ลูกต้องไม่ว่างเว้นในงานรับใช้เช่นกัน สิ่งหลักคือให้คำแนะนำพ่อ พ่อทำให้บาร์ดเป็นสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก และเวลานี้จะกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง วงจรต้องหมุนไป ลูกต้องเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน จดจำพ่อและแล้วกิเลสจะถูกขจัดออกไปจากลูก มีผู้คนจำนวนน้อยมากในยุคทอง ต่อมาในอาณาจักรของราวันประชากรเพิ่มขึ้นมาก 900,000 ในตอนเริ่มต้นของยุคทองจะค่อยๆเพิ่มขึ้น ผู้ที่บริสุทธิ์ในตอนเริ่มต้นนั้นจะกลับมาไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองมีหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ของเทพ คนเดียวกันนั้นก็กลายเป็นผู้ที่อยู่ในหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ วงจรนี้ต้องหมุนไปตามละคร เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่เปี่ยมพรทางของความครอบครัวที่บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เราเช่นกันไม่มีค่าแม้แต่สตางค์เดียว เวลาที่เราได้รับความรู้มากมาย เป็นความรู้ที่เปลี่ยนแปลงเราอย่างสมบูรณ์จากสิ่งที่เราเคยเป็น ศาสนาอื่นๆทั้งหมดจะถูกทำลาย ทุกคนจะตายเหมือนสัตว์ เมื่อมีหิมะสัตว์และนกจำนวนมากก็ตาย จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติเช่นกัน ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ทุกคนตายไปแล้ว อะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาของลูกในขณะนี้จะไม่คงอยู่อีกต่อไป จะมีผู้คนจำนวนน้อยในโลกใหม่ ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้มรดกแห่งความรู้แก่ลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากขยะในทั้งโลก เรากลับมาสกปรกมากในขยะ บาบานำเราออกจากขยะและทำให้เราสวยงาม เราดวงวิญญาณจะสลัดร่างกายเหล่านี้และกลับมาบริสุทธิ์ พ่อสอนการศึกษาเดียวกันแก่ทุกคน แต่สติปัญญาของบางคนตายไปอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถเข้าใจอะไรเลย สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พ่อพูดว่า: ถ้าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเข พวกเขาจะทำอะไรได้? พ่อให้คำสอนเดียวกันแก่ทุกคน พวกเขาศึกษาตามลำดับกันไป บางคนเข้าใจทุกสิ่งเป็นอย่างดีและอธิบายให้แก่ผู้อื่นและทำให้ชีวิตของผู้อื่นมีค่าดังเพชร บางคนไม่ทำสิ่งนี้เลย และพวกเขายังมีความหยิ่งยโสอย่างมาก นักวิทยาศาสตร์มีความภาคภูมิใจในสติปัญญาของพวกเขาอย่างมาก พวกเขาต้องการสำรวจสิ่งที่อยู่เหนือและเหนือท้องฟ้า และสิ่งที่อยู่ในส่วนลึกของมหาสมุทร พ่อพูดว่า: ไม่มีประโยชน์อะไรเลยในสิ่งใดนั้น ผู้คนผู้ที่ภาคภูมิใจในวิทยาศาสตร์ของพวกเขาเพียรพยายามอย่างหนักโดยไร้ประโยชน์ พวกเขาได้รับเงินเดือนมากที่พวกเขายังคงสูญเสียต่อไป มันไม่ใช่ว่าดวงราทของคำปรากฏขึ้นมาจากด้านล่าง วงจรของละครนี้ยังคงหมุนต่อไป และแล้วเมื่อถึงเวลา เราจะไปและสร้างปราสาทราชวังของเราในโลกใหม่ บางคนประหลาดใจมากและถามว่าอาคารเดียวกันจะถูกสร้างขึ้นใหม่อีกครั้งหรือไม่ แนนอน! พ่อแสดงให้เห็นว่าลูกจะสร้างปราสาทราชวังทองคำอีกครั้งได้อย่างไร มีทองคำมากมายที่นั่น แม้กระทั่งในเวลานี้ ในสถานที่บางแห่งยังมีภูเขาที่เป็นทอง แต่ทองนั้นไม่สามารถขุดออกมาได้ ในโลกใหม่มีเมืองทองคำมากมาย แต่เวลานี้ว่างเปล่า ดูราคาของเพชรในวันนี้สิ! วันนี้มันราคาแพงมากในขณะที่พຽງนี้จะเป็นเหมือนหิน พ่อบอกสิ่งที่มหัศจรรย์มากและให้หิมะแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆควรเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าตอนนี้เป็นเวลา 5000 ปีแล้วตั้งแต่ลูก

ดวงวิญญาณออกจากบ้านของลูกที่เรียกว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพยายามอย่างมากที่จะได้รับการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้การหลุดพ้นได้ ไม่มีใครนอกจากท่านที่สามารถพาลูกกลับไปกับท่าน เวลานี้ลูกๆ มีโลกใหม่อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าวงจรนี้ต้องหมุนไป ลูกต้องไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นใด เพียงจดจำพ่อ บอกทุกคนว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ใช่ไหม? ลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ ชีวาเจนตี ตั้งแต่นั้นมาเป็นเวลากี่ปีแล้ว? เป็นเรื่องของ 5000 ปีตั้งแต่ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ จากนั้นลูกไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อมาและอธิบายวงจรโลกแก่ลูก เวลานี้ลูกๆ จดจำสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนมาก เราเป็นนักแสดงที่สูงส่งที่สุด เรากำลังเล่นบทบาทของเรากับบาบา เรากำลังทำตามสรีรม์ของบาบาและอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านและทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตัวเรา ผู้ที่กลายเป็นสิ่งนี้เมื่อวงจรก่อนหน้านี้จะเหมือนนี้อีกครั้งหนึ่ง ลูกยังคงเฝ้าดูในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และยังเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเพียรพยายามเช่นกัน เพื่อที่จะมีความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ จงนั่งในสันโดษทุกวันและพูดกับตนเอง โลกที่ไม่สงบนี้ขณะนี้จะคงอยู่อีกไม่นาน และจากนั้นจะไม่มีการเอ่ยถึงความไม่สงบเลย ไม่มีใครแม้แต่จะถามว่าจะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร เวลาทุกคนนี้กำลังมองหาความสงบในทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตามมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ ไม่มีใครอื่นมีความสงบนี้ ความรู้ที่ควรสะท้อนในสติปัญญาของลูกๆ การรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างเรียกว่าความรู้ หนึ่งคือสำหรับความสงบและอีกหนึ่งคือสำหรับความสุข เราได้รับความสุขจากความมั่งคั่ง ถ้ามनुษยไม่มีเงิน พวกเขาจะรู้สึกไร้ประโยชน์ มีการทำบาปอย่างมากเพื่อเงิน บาบาให้ความมั่งคั่งที่ไม่สิ้นสุดแก่ลูก สวรรค์คือทองและนรกคือหิน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หาเวลานั่งในสันโดษและพูดกับตนเอง ทำให้ตนเองมีความกระตือรือร้น พร้อมกับการทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตนเอง จงฝึกฝนเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเพื่อที่ลูกจะเห็นบทบาทของแต่ละคน
2. จดจำพ่อและเปลี่ยนแปลงตนเอง ถามหัวใจของลูกว่า: ฉันได้กลายเป็นผู้ศาสนาแล้วหรือไม่? ฉันกำลังทำให้ใครที่เป็นเหมือนตัวฉันเอง?

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองที่มีความสงบที่มีการตีกลองของการเปิดเผยในโลกด้วยพลังแห่งความเจียบสงบ มีเพลงที่ร้องว่า: ความเจียบได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์, ไม่ใช่คำพูด เมื่อเวลาและความสมบูรณ์พร้อมใกล้เข้ามา จะมีความไม่ชอบที่จะเข้ามาในเสียงมากเกินไปโดยอัตโนมัติ ตัวอย่างเช่นตอนนี้ลูกเข้ามาในเสียงเพราะลูกต้องการหรือเพราะนิสัยของลูก ในทำนองเดียวกันลูกจะไปอยู่เหนือเสียงเพราะลูกต้องการ ลูกทำโปรแกรมที่จะเข้ามาในเสียง เมื่อการเปลี่ยนแปลงนี้ปรากฏขึ้นลูกจะเข้าใจว่ากลองแห่งชัยชนะกำลังจะตี สำหรับสิ่งนี้เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาจงฝึกฝนการเป็นตัวแห่งความสงบ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่กับพ่อ “Zero(ศูนย์)” จะเป็น hero (นักแสดงเอก)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ เป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ก่อตั้งอาณาจักรแห่งความสงบทั่วทั้งโลก โลกแห่งความสงบและความสุขเวลานี้อยู่เบื้องหน้าลูก
- คำถาม:** เหตุใดพ่อถึงมาสอนลูกๆ? สาระของการศึกษานี้คืออะไร?
- คำตอบ:** พ่อสอนลูกๆ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ เป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: ลูกๆ สาระของการศึกษานี้คือ: สละละทิ้งทุกสิ่งของโลก อย่าคิดว่าลูกมีเป็นล้านหรือเป็นแสนๆ ลูกจะไม่สามารถยึดสิ่งใดได้เลย ดังนั้นทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีและใส่ใจต่อการศึกษานี้
- เพลง:** ในที่สุดวันที่พวกเรารอคอยก็มาถึง!

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้แล้ว: ในที่สุดเวลาก็มาถึงที่จะมีความสงบในโลกนี้ ทุกคนถามว่าจะมีความสงบในโลกนี้ได้อย่างไร ผู้ที่ให้คำแนะนำที่ดีสำหรับสิ่งนี้จะได้รับรางวัล เนห์รูได้ให้คำแนะนำไว้ด้วยเช่นกัน แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จในการสร้างความสงบ เขาเพียงแค่ให้คำอธิบายไว้แล้วก็จากไป มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่ามีความสงบ, ความสุขและเจริญรุ่งเรือง ฯลฯ ในทั้งโลกในช่วงเวลาหนึ่ง สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว มันจะกลับมาอีกครั้ง วงจรต้องหมุนไป สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่าบาร์ตจะกลายเป็นทองอีกครั้ง บาร์ตนั้นเรียกว่า “นกกระจอกทอง” แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงสรรเสริญก็เป็นเพียงแค่ว่าเพื่อผลประโยชน์ เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามในทางปฏิบัติสำหรับสิ่งนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าเพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกจึงสามารถลืมสิ่งที่มีความทุกข์ทั้งหมดของนรก สติปัญญาของลูกรู้ว่าโลกแห่งความสุขอยู่เบื้องหน้าลูก ก่อนหน้านั้นการเดินทางมาจากต่างประเทศต้องใช้เวลานาน ลูกเข้าใจว่ามันจะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ก่อนที่ลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก เวลานั้นลูกสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกได้อย่างรวดเร็วมากด้วยเครื่องบิน เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าวันแห่งความสุขของลูกจะกลับมาอีกครั้ง ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ บาบาก็ได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะทำความเพียรพยายามอย่างง่ายดายมาก ตามละครเรื่องนี้ แนนอนเหมือนวงจรที่ผ่านมา ลูกเป็นเทพ เวลานั้นมีการสร้างวัดมากมายสำหรับเทพ ลูกๆ รู้ว่าพวกเขาจะทำสิ่งใดหลังจากสร้างวัด ฯลฯ ตอนนี้เหลือเวลาอีกกี่วัน? ลูกๆ คือผู้มีอำนาจของความรู้ ได้มีการกล่าวว่า: พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกคือผู้มีอำนาจของความรู้และพวกเขาคือผู้มีอำนาจของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเรียกว่านายผู้ทรงอำนาจ ลูกๆ กลายเป็นสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกมีความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกรู้ว่าลูกกำลังเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ผู้ที่เป็นผู้มีอำนาจของความเลื่อมใสศรัทธาเพียงพูดถึงความเลื่อมใสศรัทธากับทุกคนเท่านั้น ลูกคือผู้มีอำนาจของความรู้ ดังนั้นลูกพูดถึงความรู้เท่านั้น ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง ที่นั่นไม่มีผู้กราบไหว้บูชาแม้เพียงคนเดียว ทุกคนที่นั่นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ครั้งแรกของวงจรลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและอีกครั้งหนึ่งของวงจรลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชา สิ่งนี้หมายถึงถึงผู้คนของบาร์ตเท่านั้น เมื่อพวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาบาร์ตก็เป็นสวรรค์ ผู้คนของบาร์ตกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและเวลานี้บาร์ตกลายเป็นนรก เวลานั้นลูกกำลังสร้างชีวิตของลูกในทางปฏิบัติ ลูกยังคงเฝ้าแต่อธิบายแก่ทุกคนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของตนเอง จำนวนของลูกเติบโตขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ละครดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามและลูกจะทำสิ่งนี้ต่อไป ลูกรู้ว่าลูกมีบทบาทที่ไม่สูญสลายที่จะเล่นในละคร ใครบ้างในโลกที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? พวกเรามีบทบาทนี้ในละคร ผู้ที่พูดเกี่ยวกับสิ่งนี้เข้าใจว่าพวกเรามีบทบาทในละครนี้อย่างไร วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไป ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ไม่มีใครในโลกที่รู้ว่าใครเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยพูดว่า: พวกเราไม่รู้ พวกเขาจะพูดว่า: เนติ เนติ (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น). เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้สร้าง และเวลานี้ท่านกำลังสอนพวกเรา บาบาก็ได้บอกลูกๆ แล้วแล้วเล่าว่า: เมื่อลูกนั่งที่นั่น นั่งในสภาพของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูกและอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อไม่ใช่ผู้อ่านความคิด โลกนี้ใหญ่มาก ทำไมพ่อต้องอ่านอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้? พ่อเองพูดว่า: พ่อมาเพื่อที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ์ตามสิ่งที่กำหนดไว้ในละคร พ่อมาเพื่อที่จะเล่นบทบาทที่พ่อมีในละคร แต่พ่อไม่ได้อ่านความคิดของใคร พ่อบอกลูกว่าพ่อเล่นบทบาทใดและลูกเล่นบทบาทใด ลูกศึกษาความรู้และสอนผู้อื่น บทบาทของพ่อคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ลูกรู้วันและเวลา ฯลฯ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้ พ่อกำลังสอนลูกแล้วเมื่อวงจรนี้มาถึงจุดจบ บาบาก็จะกลับมาอีกครั้ง ไม่ว่าจะได้เล่นฉากใดก็ตามในเวลานี้ก็จะชำระรอยหลังจากหนึ่งวงจร

หนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกันกับในวินาทีถัดไป ละครนี้ยังคงหมุนต่อไป เวลาที่ลูกๆรู้เกี่ยวกับการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า บาบาสอนว่า: เพียงแค่จดจำว่าบาบาคือพ่อของลูก ท่านคือครูและครูของลูกด้วยเช่นกัน สถิติปัญญาของลูกควรจะไปในทิศทางไหน ลูกดวงวิญญาณมีความสุขเมื่อได้ยินคำยกย่องของพ่อ ทุกคนพูดว่า: บาบาสอนเราคือพ่อและครูของเราและท่านไม่ได้เป็นอะไรนอกจากสิ่งจะ การศึกษานี้เป็นจริงแท้และสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน การศึกษาของผู้อื่นนั้นไม่สมบูรณ์ ลูกๆควรมีความสุขมากมายในสถิติปัญญาของลูก ผู้ที่สอบผ่านการสอบในระดับสูงจะมีความสุขอย่างยิ่งในสถิติปัญญาของพวกเขา ลูกกำลังศึกษาคำสอนที่สูงส่งเช่นนั้น ดังนั้นหัวของลูกควรจะระเบิดด้วยความสุขที่ลูกได้รับ พระเจ้า, บาบาสอน, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนพวกเรา! ลูกควรจะชนลูก บทเดียวกันของกิตะกำลังชำระรอยในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้อย่างนี้ พวกเขาได้ยืดยาวเวลาของวงจรให้ยาวออกไป เรื่องราวทั้งหมดของ 5000 ปียังคงวนเวียนต่อไปในสถิติปัญญาของลูก สิ่งนี้เรียกว่าวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกบางคนพูดว่า: บาบาสอนมากมายและดังนั้นฉันจึงล้มท่าน บาบาสอนว่า: ลูกล้มใคร? ลูกจะล้มพ่อผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกที่มีมงกุฎสองชั้นได้อย่างไร? ลูกจะไม่ล้มคนอื่น ลูกจดจำทุกคน, ภรรยา, ลูกๆ, ลูกป้าน้าอา, เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ดังนั้นลูกจะล้มประเด็นนี้ได้อย่างไร? การต่อสู้อย่างจริงจังของลูกอยู่ในการจดจำสิ่งนี้ อยู่ในการจดจำระลึกถึงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อที่จะมีความก้าวหน้า, ลูกๆควรจะต้องแต่เข้าดูและออกไปเดินในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกสามารถไปที่ตลาดฟ้าหรือออกไปข้างนอกในสายลมเย็น ไม่จำเป็นที่จะต้องมานั่งที่นี่ ลูกสามารถไปข้างนอก ไม่มีเรื่องของความกลัว ฯลฯ ในตอนเช้าตรู่ ลูกสามารถออกไปเดินเล่น พูดคุยกันเองในบรรดาลูกๆว่าใครจดจำบาบามากที่สุด แล้วแบ่งปันกับผู้อื่นว่าลูกได้จดจำบาบามากแค่ไหนและสถิติปัญญาของลูกไปที่ไหนสำหรับเวลาที่เหลือ สิ่งนี้เรียกว่าการสร้างความสำเร็จซึ่งกันและกัน จดบันทึกลงไปว่าลูกได้จดจำพ่อนานแค่ไหน บาบาสอนลูกถึงการฝึกฝนของท่านเอง แม้ว่าลูกจะเดินในการจดจำระลึกถึงหนึ่งชั่วโมงของลูกก็ไม่ใช่เมื่อไหร่ บาบามากมายสามารถถูกตัดออกไปได้โดยการจดจำระลึกถึง ลูกรู้จักวงจร ทั้งวันทั้งคืนเก็บไว้ในสถิติปัญญาของลูกเท่านั้นกับความจริงที่ว่าเวลาที่ลูกกลับบ้านแล้ว ลูกกำลังทำความเพียรพยายามมนุษย์ยุคเหล็กไม่รู้สิ่งนี้เลย พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น มีความคิดเห็นมากมาย ลูกๆบราห์มีนมีความคิดเห็นเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดผู้ที่กลายเป็นบราห์มีนมีศรัทธาที่จะทำตาม ลูกกลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ เทพไม่มีศรัทธา ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกกลายเป็นบราห์มีนและได้รับศรัทธา พระเจ้าคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกที่ลูกประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรและกลายเป็นนายที่สูงส่งของโลก มีพระเวทย์และคัมภีร์มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามมีเพียงกิตะเดียวเท่านั้นที่เป็นประโยชน์ พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะ คำสอนเหล่านี้เท่านั้นที่เรียกว่ากิตะ เวลาที่ลูกกำลังศึกษากับพ่อผู้ที่ถูกประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ ผู้ที่ศึกษาแล้วเรียนก็ประกาศสิทธิในสิ่งนั้น นี่คือการปฏิบัติในละครที่ลูกเล่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเพียงท่านเท่านั้นที่พูดความรู้นี้แก่ลูก ตามแผนของละครท่านมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ท่านมาระหว่างตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง อย่าได้สับสนเกี่ยวกับสิ่งใด พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนลูก ไม่มีใครอื่นสามารถสอนลูกได้ ถ้าผู้นี้(ดาต้า)ศึกษากับคนอื่นแล้ว คนอื่นๆอีกหลายคนก็จะศึกษากับคนเดียวกันนั้นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อที่จะยกระดับคุณ ฯลฯ ทั้งหมดด้วยเช่นกัน เวลาที่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆอยู่เบื้องหน้าลูกแล้ว เรากำลังกลายเป็นสิ่งนี้ นี่คือการกระทำที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ต่อมาท่านได้รับการยกย่องในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อไป อาณาจักรของราวันเวลานี้จบสิ้นลง ลูกไม่ได้ไปที่ใดอีกต่อไปเพื่อที่จะเฉลิมฉลองดาเซรา ฯลฯ ลูกไปเพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขาว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่ นั่นคืองานของเด็กทารก ผู้คนที่มัวแต่เสียใจทั้งหมดไปเพื่อดูว่าพวกเขาเผาราวันอย่างไร ไม่มีใครรู้ว่าราวันคือใคร นี่คือการกระทำของราวัน ผู้คนเฉลิมฉลองดาเซราด้วยความสุขมากมาย พวกเขายังคงเผาราวันในเทศกาลนั้น ความทุกข์ของพวกเขายังคงอยู่ต่อไป พวกเขาไม่มีความเข้าใจ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกไม่รู้คิดอย่างไร ราวันทำให้ลูกไม่รู้คิด เวลาที่ลูกพูดว่า: บาบาสอนเราจะเป็นลักษมีหรือนารายณ์อย่างแน่นอน พวกเราจะไม่เพียรพยายามน้อยลง นี่คือการเรียนเดียวของเราเท่านั้นและการศึกษานี้ง่ายดายมาก หากลูกผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถจดจำสิ่งใดได้ อย่างน้อยลูกก็สามารถจดจำพ่อได้ “โอ้ราม!” ออกมาจากปากของพวกเขา บาบาสอนสิ่งนี้แก่ลูกด้วยวิธีที่ง่ายดายมาก: ลูกคือดวงวิญญาณ จดจำพ่อดวงวิญญาณสูงสุดและเรือของลูกจะข้ามฟากไป ลูกจะไปที่ไหน? ไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลืมทุกสิ่งอื่น ลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยได้ยินหรือศึกษามาก่อนหน้านี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาบาสอนลูกจะถูกตัดออกออกไปเป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก มีการกล่าวว่า: “ดวงดาวที่มหัศจรรย์ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก” ดังนั้นแน่นอนว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก แพทย์พยายามอย่างหนักมากที่จะเห็นดวงวิญญาณแต่ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก ไม่มีใครสามารถมองเห็นดวงวิญญาณด้วยการใช้วิธีการทางกายภาพประเภทใดก็ตาม พ่อก็เป็นเพียงจุดเช่นกัน ท่านพูดว่า: เช่นนี้

ลูกนั้นธรรมดา พ่อเองก็ธรรมดาเพื่อที่จะสอนลูก จะมีใครรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเราอย่างไร? หากกฤษณะจะสอนลูก ผู้คนจากอเมริกา ญี่ปุ่นและที่อื่นๆก็จะมาที่นี่ เขามีแรงดึงดูดมากมายขนาดนั้น ทุกคนรักกฤษณะ ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเช่นเขา กฤษณะคือเจ้าชาย หากลูกต้องการนำกฤษณะมาไว้บนตักของลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายาม นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ พ่อสอนลูกๆเพื่อทำให้ลูกเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ นายของโลก พ่อพูดว่า: ลูกๆ สารของการศึกษานี้คือการละทิ้งทุกสิ่งของโลกนี้ อย่าได้คิดว่าลูกมีหลายล้านหรือหลายแสน ลูกจะไม่สามารถยึดสิ่งใดได้เลย ดังนั้นทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก เมื่อลูกมาหาพ่อ ท่านก็บ่นว่า: ลูกได้เข้าชั้นเรียนมาเป็นเวลาแปดเดือนแล้ว และตลอดเวลานั้นลูกยังไม่ได้พบกับพ่อผู้ที่ลูกได้รับอำนาจการปกครองสวรรค์จากท่าน! ลูกเหล่านั้นก็ตอบบาวว่าพวกเขาไม่ทำงานนี้หรืองานนั้น โอ้! แต่ถ้าลูกตายล่ะ? ลูกจะสามารถมาที่นี่ได้อย่างไร? ข้ออ้างเหล่านี้จะใช้ไม่ได้ พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกแต่ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน สำหรับผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก นับประสาอะไรกับเพียงแค่เจ็ดวัน แต่เพียงสี่วันวินาที่สำหรับลูกธนูที่จะพุ่งไปที่พวกเขา ลูกสามารถกลายเป็นนายของโลกในหนึ่งวินาที ผู้ที่มีประสบการณ์กำลังนั่งที่นี่ เรามีนิมิตของการทำลายล้างและภาพลักษณ์ที่มีสี่แขนและเข้าใจว่าท่านจะกลายเป็นนายของโลกจากนิมิตที่ท่านได้ เขากลับมามีความกระตือรือร้นและละทิ้งทุกสิ่ง ลูกๆรู้ว่าพ่อมาที่นี่เพื่อที่จะให้อำนาจการปกครองสวรรค์แก่ลูก พ่อถามว่า: ลูกมีศรัทธาที่มานานเท่าไรแล้ว? ลูกตอบว่า: เป็นเวลาแปดเดือน บาบาก็อธิบายว่าสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงและความรู้ นิมิตนั้นไม่เป็นประโยชน์ เมื่อลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้วลูกก็เริ่มที่จะศึกษาเล่าเรียนและจากนั้นลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกสามารถอธิบายประเด็นต่างๆที่ลูกได้รับแก่ทุกคน อธิบายด้วยความอ่อนหวานอย่างมาก: ชีพบาบาผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายที่บริสุทธิ์ของโลกที่บริสุทธิ์ อธิบายด้วยความฉลาดอย่างยิ่ง: ลูกต้องการพระเจ้า, พ่อ, ที่จะปลดปล่อยลูกและพาลูกกลับไปบ้านที่แสนหวานของลูกใช่ไหม? ดีแล้ว เพื่อที่จะจัดสนิมที่กำลังเกาะกุมลูกดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นแต่เช้าตรู่และออกไปเดินเล่นในการจดจำระลึกถึงพ่อ มีการสนทนาจากใจถึงใจที่แสนหวานระหว่างลูกเพื่อดูว่าลูกแต่ละคนจดจำบาบาได้นานเท่าไรแล้วแบ่งปันประสบการณ์ของลูก

2. เมื่อลูกๆได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้วอย่าได้มีข้ออ้างใดๆ แต่อยู่อย่างใส่ใจในการศึกษานี้เสมอ อย่าได้ขาดมุรลี

พร: ขอให้ลูกแสดงความสูงศักดิ์ในทุกการกระทำที่ลูกทำ และคำพูดที่ลูกพูดด้วยความจริง และประกาศสิทธิ์ที่จะเข้ามาในกลุ่มแรก

ความจริงแท้หมายถึงการมีสำนึกถึงรูปร่างเดิมของลูกอย่างสม่ำเสมอซึ่งความสูงศักดิ์จะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกเช่นกัน ความจริงแท้หมายถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ด้วยสำนึกนี้ความสูงศักดิ์จะปรากฏออกมาในทุกการกระทำและคำพูดของลูก ใครก็ตามที่เข้ามาติดต่อกับลูกจะได้สัมผัสกับกิจกรรมของลูกที่เป็นเหมือนของพ่อ จากทุกคำพูดของลูกพวกเขาจะได้มาซึ่งการบรรลุผลและอำนาจเช่นเดียวกับของพ่อ เนื่องจากมิตรของลูกจริงแท้จึงทำงานเหมือนกับมาตรฐาน มีเพียงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีความจริงแท้เท่านั้นที่ประกาศสิทธิ์ในกลุ่มแรก

คติพจน์: เพิ่มบัญชีของการกระทำที่สูงส่งของลูกและบัญชีของการกระทำที่เป็นบาปของลูกจะจบสิ้น

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้ความสุขกับทุกคนตามศรัทธา ลูกได้รับคำแนะนำที่สูงส่งเพื่อกลับมาสูงส่งและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย
- คำถาม:** คลื่นอะไรที่เกิดขึ้นในหัวใจของลูกที่เมตตา? ลูกควรทำอะไร?
- คำตอบ:** ลูกที่มีเมตตาต้องการที่จะไปรับใช้ทุกหมู่บ้าน ทุกวันนี้คนที่ยากจนไม่มีความสุขอย่างมาก ดังนั้นให้เราไปและให้ชาวดีแก่พวกเขาว่าอำนาจในการปกครองตนเองที่สูงส่งของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข ขณะนี้กำลังก่อตัวขึ้นในโลก สงครามมหาภารตะเดียวกันที่ได้เคยเกิดขึ้นเวลานี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง พ่อต้องมาที่นี่ในเวลานั้นอย่างแน่นอน และตอนนี้ท่านก็มาอีกครั้ง

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานกำลังนั่งที่นี้เข้าใจดีว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้าอย่างแน่นอน ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน เป็นเพราะลูกดวงวิญญาณมีร่างกายซึ่งลูกสามารถฟังผ่านร่างกายของลูก เพราะพ่อได้ยึดมร่างกายนี้มาใช้ที่ท่านสามารถพูดกับเราได้ ลูกเข้าใจว่าขณะนี้ลูกเป็นลูกของพระเจ้า เป็นขุมหมุมของพระเจ้า และหลังจากนั้นลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของขุมหมุมเทพ เทพเป็นนายของสวรรค์ เวลานี้เรากำลังสร้างอำนาจการปกครองตนเองที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่งเหมือนกับที่เราทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว จากนั้นเราจะกลายเป็นเทพ ในเวลานี้ผู้คนทั้งโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบารัตและทั่วไปในโลก – ยังคงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ต่อกันและกันอยู่เรื่อยๆ พวกเขาแม้กระทั่งไม่รู้ว่าจะมีสถานที่ที่เรียกว่าดินแดนแห่งความสุขจริงๆ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้ทุกคนมีความสุขและความสงบ ผู้คนที่นี่ในทุกบ้านยังคงเป็นสาเหตุของความทุกข์แก่กันและกันต่อไป มีความทุกข์และไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในทุกหนแห่งในโลกนี้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อกำลังทำให้ลูกมีความสุขอยู่เสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีใครที่ใช้สติปัญญาของเขาที่จะคิดเกี่ยวกับว่าความทุกข์เริ่มขึ้นเมื่อไหร่และมันจะจบสิ้นลงเมื่อไร เพียงสติปัญญาของลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าลูกเป็นส่วนหนึ่งของขุมหมุมของพระเจ้าอย่างแน่นอน ในความเป็นจริงมนุษย์ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของขุมหมุมพระเจ้า ทุกคนเรียกท่านว่าพ่อ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ชีพบาบา กำลังให้ศรัทธาแก่ลูก ศรัทธานั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีมาก คำแนะนำที่สูงส่งเหนือสิ่งใดเหล่านี้มาจากพระเจ้าที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ได้รับการจดจำกันว่าหนทางและวิธีการของของท่านนั้นพิเศษสุด ศรัทธาของชีพบาบาเปลี่ยนเราอย่างสิ้นเชิงจากสิ่งที่เราเป็น ศรัทธาทำให้เราเป็นนายของสวรรค์ มนุษย์ทั้งหลายเพียงแต่ทำให้ลูกๆ ของเขาเป็นนายของนรก เวลานี้ลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกมีศรัทธาในสิ่งนี้ใช่ไหม? เพียงผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญามาที่นี้และพวกเขาเข้าใจว่าบาบา กำลังทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอีกครั้ง เราเป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ 100% เวลานี้เราจดจำสิ่งนี้ มีบัญญัติของ 84 ชาติเกิด เรารู้ว่าแต่ละคนใช้ชาติเกิดมากเท่าไร ผู้คนของศาสนาซึ่งมาภายหลังจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่าเรา เวลานี้ลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า เวลานี้เรากำลังได้รับคำแนะนำที่สูงส่งเพื่อทำให้ทุกคนสูงส่ง บาบารของเราคณะเดียวกันนั้นกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ผู้คนเชื่อว่าพระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นหนทางที่จะพบพระเจ้า แต่พระเจ้าพูดว่า: ไม่มีใครสามารถพบพ่อโดยผ่านสิ่งเหล่านั้น พ่อต้องมาด้วยตนเองซึ่งเป็นสาเหตุที่การเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินที่รู้ว่าพ่อมาเมื่อไรหรือในร่างของใครที่พ่อเข้ามา เวลานี้ลูกๆ ต้องให้ความสุขกับทุกคน ทุกคนในโลกยังคงเป็นสาเหตุของความทุกข์แก่กันและกันต่อไป ผู้คนไม่เชื่อว่าการช้องแวงในกิเลสนั้นเป็นสาเหตุของความทุกข์ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่ากิเลสนั้นทำให้เกิดของความทุกข์อย่างมาก กุมาริผู้บริสุทธิ์ได้ถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์ มีการจัดพิธีมากมายเพื่อทำให้พวกเขากลายเป็นชวานรภที่นี้ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับความวุ่นวายเช่นนั้น ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในความสงบอย่างมาก ลูกทุกคนมีความสุขและทำให้ทั้งโลกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้รับการยกย่องว่าเป็นเช่นชีพชัคติ เมื่อเทียบกับลูก, ลักชมีและนารายณ์ไม่ได้รับการยกย่องใดๆ เลย ชื่อของชีพชัคติได้รับการยกย่องเกียรติคุณ เช่นที่พ่อรับใช้ทุกคนด้วยการชำระให้พวกเขาบริสุทธิ์และทำให้พวกเขามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ในท่านองเดียวกันลูกกลายเป็นผู้ช่วยของท่านในการทำสิ่งนั้น เหตุนี้เองที่ลูกชัคติ ผู้เป็นแม่ของบารัตได้รับการยกย่อง ลักชมีและนารายณ์ ราชา ราชนี และปวงประชาทั้งหมดเคยเป็นชาวสวรรค์ นั่นไม่ใช่สิ่งยิ่งใหญ่ เช่นที่พวกเขาอาศัยอยู่ในสวรรค์ ดังนั้นที่นั่นเช่นกันราชาและราชินีและคนอื่นๆ ล้วนเป็นชวานรภ ลูกเปลี่ยนชวานรภเหล่านั้นให้เป็นชาวสวรรค์ ผู้คนไม่รู้ในอะไรเลย สติปัญญาของพวกเขาตกต่ำอย่างสมบูรณ์ ดูซิว่าพวกเขายังคงทำกันต่อไป! มีการต่อสู้รบรากันอย่างมากมาย ฯลฯ พวกเขาได้รับประสบการณ์ของความทุกข์ในทุกสิ่ง ในยุคทองมีความสุขในทุกสิ่งที่ทำพวกเขาทำ บาบามาให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่ลูกทุกคนเพื่อที่จะทำให้ลูกมีความสุข เป็นที่จดจำกันว่า: คำแนะนำที่สูงส่ง(ศรัทธา)เป็น

คำพูดของพระเจ้า ไม่ได้บอกว่า: คำแนะนำที่สูงส่ง(ศรีมัท)นั้นเป็นคำแนะนำของมนุษย์ ไม่จำเป็นต้องให้คำแนะนำแก่เหล่าเทพในยุคทอง ที่นี้ที่ลูกได้รับศรีมัท พร้อมกับพ่อลูกชีพ็คดีก็เป็นที่จดจำด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องแสดงบทบาทนั้นอีกครั้งในทางปฏิบัติ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องให้ความสุขกับทุกคนผ่านความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ธุรกิจของลูกคือการแสดงหนทางไปสู่ความสุขให้แก่ทุกคน ผู้ชายต้องทำธุรกิจเพื่อให้มีรายได้ในการดำรงชีพของพวกเขา มีการกล่าวว่าเหล่าเทพนั้นท่องเที่ยวไปทั่วในตอนเย็น เทพนั้นจะสามารถมาที่นี้ได้อย่างไร? เวลานั้น (เวลาพลบค่ำ) ได้กล่าวว่า เป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ ทุกคนมีเวลาว่างในตอนพลบค่ำ ลูกๆต้องอยู่ในการจดจาะระลึกถึงในขณะที่เดิน นั่ง หรือ เคลื่อนไหวไปมากี่เท่านี้เอง ลูกไม่ต้องดูแลสิ่งมีชีวิตที่มีร่างกาย ได้รับการจดจำกันว่าพ่อนวดเท้าของดรุณี ผู้คนไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของสิ่งนี้ นั่นไม่ใช่เรื่องของกรนวดเท้าของร่างกายของเธอ แม่ที่แก่ชราหลายคนมาหาบาบา บาบารู้ว่าพวกเขาได้เห็นรอยยิ้มจากการทำความเลื่อมใสศรัทธามาก เป็นเพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นสัมผัสลูกคลุกคลานไปทั่วเป็นอย่างมากเป็นเวลาถึงครึ่งวงจรถัดว่า“นวดเท้า”ได้ถูกนำมาใช้ กฎจะนวดเท้าให้แก่ใครได้อย่างไร? ดูเหมือนจะถูกต้องไหม? ลูกจะปล่อยให้กฎจะนวดเท้าของลูกไหม? หากพวกเขาได้เห็นกฎจะนวดเท้าจะติดกับอยู่กับเขาทันที เขามีเสน่ห์และแรงดึงดูดมาก พวกเขาไม่มีใครเลยนอกจากกฎจะนวดเท้าอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา กฎจะเป็นผู้ที่ฉลาดที่สุด หากจะบอกว่ากฎจะเป็นทารกที่เป่าขลุ่ยนั้นดูเหมือนไม่ถูกต้อง ลูกสามารถพบกับชีพบบาบาได้อย่างไรที่นี้? ลูกๆ ต้องบอกผู้อื่น: สิ่งแรกจดจำชีพบบาบาแล้วลูกสามารถที่จะมาหาท่านได้ ลูกๆ ควรมีความสุขอยู่ภายในอย่างมากที่ชีพบบาบาทำให้ลูกมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด ลูกควรจะอุทิศตนเองให้กับพ่อ เมื่อลูกที่มีค่าของพ่อเต็มเต็มความปรารถนาของพ่อเขา พ่อของเขาก็จะอุทิศตนให้แก่ลูกของเขา อย่างไรก็ตามลูกบางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาจะฆ่าพ่อของเขา ที่นี้ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เป็นที่รักที่สุด อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกที่มีเมตตาที่มีความปรารถนาในหัวใจที่จะไปและรับใช้ทุกหมู่บ้าน ทุกวันนี้ผู้คนที่ยากจนนั้นไม่มีความสุขอย่างมาก ไปและให้ข่าวดีแก่พวกเขาว่าอาณาจักรที่สูงส่งของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข เวลาที่กำลังก่อตั้งในโลกนี้ สงครามมหาจักรจะเกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้น พ่อมาที่นี้ในเวลาอันอย่างแท้จริง เวลานั้นพ่อกลับมาอีกครั้ง ลูกๆ รู้ว่าบาบาทำให้ลูกเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ยุคนี้คือยุคบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกๆรู้ว่าลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดได้อย่างไร เมื่อผู้คนถามลูกว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร บอกพวกเขาว่า: การเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดามาเป็นเทพ เทพเป็นที่รู้จักกันอย่างดี พ่อพูดว่า: ไปและอธิบายให้กับผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาเทพ ลูกเป็นคนแรกที่เริ่มกราบไหว้บูชาชีวาและจากนั้นลูกก็เริ่มกราบไหว้บูชาเทพ ดังนั้นสิ่งแรกไปและอธิบายให้กับผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวา บอกพวกเขาว่า: ชีพบบาบาพูดว่า: จดจำฉัน! พวกเขากราบไหว้บูชาชีวา แต่ก็ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่าท่านคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดูสิว่าพวกเขาล้มลูกคลุกคลานไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามากแค่ไหน พวกเขาสามารถเก็บชีวาลิงกัมไว้ที่บ้าน พวกเขาสามารถบูชาสิ่งนั้นที่บ้าน ดังนั้นทำไมพวกเขาต้องไปที่วัดอัมมและวัดบารินาล ฯลฯ? อย่างไรก็ตามผู้คนต้องทำล้มลูกคลุกคลานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแนบแน่น ลูกได้รับการหลุดพ้นจากการกระทำเช่นนั้น ลูกคือชีพ็คดี ลูกของชีวา ลูกได้รับพลังจากพ่อ เป็นเพียงด้วยการจดจาะระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับสิ่งนั้น บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยเช่นกัน พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้ไหม? เป็นเพียงด้วยการมีการจดจาะระลึกถึงท่านที่ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นผู้ที่เอาชนะการกระทำบาปได้ แสดงหนทางนี้ให้กับทุกคน เวลานี้ลูกเป็นของราม มีความสุขในอาณาจักรของรามและความทุกข์ในอาณาจักรของราวัน ภาพลักษณ์ของผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาทั้งหมดเหล่านั้นมีอยู่ในบาร์ดเท่านั้น มีวัดมากมาย บางคนก็กราบไหว้บูชาหนุมานและคนอื่นก็กราบไหว้บูชาคนอื่นๆด้วย นั่นเรียกได้ว่าเป็นความเชื่อที่มลาย เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ลูกก็เคยมลายเช่นกัน ผู้ที่เช่นกันก็ไม่ว่าใครคือบราห์มา วิษณุ และชังการ ผู้คนเหล่านั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ในยุคทองมีผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในขณะที่นี้มีเพียงผู้กราบไหว้บูชาเท่านั้น พ่ออธิบายแก่ลูกๆเป็นอย่างดี ลูกๆรู้ว่าผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสามารถคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น ที่นี้มีเพียงผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นพวกเขาจึงยังคงกราบไหว้บูชาต่อไป ลูกคือชีพ็คดี ในปัจจุบันนี้ลูกไม่เป็นทั้งผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือผู้ที่กราบไหว้บูชา อย่าได้ล้มพ่อร่างกายนี้ธรรมดาใช้ไหม? พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดเข้ามาในผู้นี้ ลูกเชื่อเชิญพ่อให้มาหาลูก บาบาได้โปรดมา! เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก โปรดมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และชำระเราให้บริสุทธิ์! นี่คือวิธีที่ลูกเชื่อเชิญพ่อให้มา! ไม่มีใครที่นี้ที่บริสุทธิ์ ท่านจะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดและนำพวกเขากลับบ้านอย่างแนบแน่น ดังนั้นทุกคนจะต้องละร่างของตน เมื่อใครบางคนมีร่างกายของเขาผู้คนก็สร้างความปั่นป่วนอย่างมาก ลูกๆจากร่างอย่างมีความสุข เวลานี้ลูกดวงวิญญาณต้องแข่งขันเพื่อดูว่าใครคือผู้ที่จดจำชีพบบาบามากที่สุด เป็นโชคอันยิ่งใหญ่ของลูกที่จากร่างของลูกในขณะที่อยู่ในการจดจาะระลึกถึงชีพบบาบา นั้นหมายความว่าเรือของลูกได้ผ่านข้ามไปแล้ว พ่อบอกให้ทุกคนทำความเพียรพยายามเช่นนั้น ชันยาสชีบางคนก็เป็นเช่นนั้นด้วย พวกเขาฝึกฝนที่จะหลอมรวมอยู่ในธาตุนาฬัม และแล้วเมื่อพวกเขาตายพวกเขาจะละร่างขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง มีความเงียบสงบในเวลาอัน วันแห่งความสุขของลูกขณะนี้กำลังมา

อีกครั้ง ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลูก พูดว่า: บาบารเราจะไปหาท่านเมื่อเราดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการ จดจำท่าน ท่านจะพาเรากลับบ้าน ในช่วงก่อนหน้านี้ ผู้คนเคยสังเวทตนเองที่อาศัยด้วยความรักอย่างมากที่พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาควรจะได้รับ การปลดปล่อย เวลานี้ในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ลูก จดจำพ่อ และด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกถูกตัดออกไป ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าบาปของพวกเขาสามารถถูก ชำระล้างออกไปได้ด้วยน้ำและที่พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้น เวลานี้พ่ออธิบายว่า: พวกเขาไม่ได้รับพลังของโยคะผ่านสิ่ง นั้น พวกเขาได้รับการลงโทษสำหรับบาปที่พวกเขาได้ทำ จากนั้นพวกเขาก็จะไปใช้ชาติเกิดใหม่และบุญที่บาปของพวกเขา ก็เริ่มต้นใหม่อีกครั้ง พ่อแห่งที่นี้และอธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ในอาณาจักรของราม การกระทำเป็นกลางและในอาณาจักรของราวีการกระทำเป็นบาป ไม่มีกิเลส ฯลฯ ในอาณาจักรของราม ลูกๆที่แสน หวานเช่นดอกไม้เข้าใจว่าพ่อกำลังอธิบายวิธีการและความลับทั้งหมดของท่านให้กับลูก สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ ท่านถ่อมตนมาก ผู้ที่ไม่มีความหยิ่งยโสและมีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายมาก ทั้ง บัพและดาดาเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ ลูกมีผู้รับใช้ทั้งสอง ชีพบาบาผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดและประชาธิปไตยบราห์มา ผู้อื่นพูดถึงตรีมู รติบราห์มา พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้ว่าตรีมูรติบราห์มาทำอะไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีศรัทธาอยู่เสมอว่าลูกคือลูกของพระเจ้าและที่ลูกต้องทำตามคำแนะนำที่สูงส่งของท่าน อย่าได้เป็นเหตุแห่งความทุกข์ แก่ใคร แสดงให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่ความสุข
2. กลับมาเป็นลูกที่มีค่าและอุทิศตนเองแก่พ่อ เติบโตเต็มทุกความปรารถนาที่พ่อมีต่อลูก กลับมาเท่าเทียมกับพ่อ บัพและ ดาดา ที่ทั้งถ่อมตนและปราศจากความหลงทะนงตน

พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและลูกจะอยู่อย่างไว้กังวลในทุกวินาทีและรับประโยชน์จากพ่อผู้ให้คุณ ประโยชน์และเวลาที่มีเมตตากรุณา
ไม่ว่ามากไต่ก็ตามที่กำลังมีการแสดงให้สังเกตจากนั้นอย่างเป็นตริกาลดาชิ รักษาความกล้าหาญและความ กระตือรือร้นและเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังด้วยตัวลูกเองและทำให้โลกมีพลัง อย่าหวั่นไหวด้วยพายุของตัว เอง อยู่อย่างมั่นคง กลับมาบังคับและทรงพลังตลอดเวลา มิตรร่วมทาง และสมบัติที่มีค่าต่าง ๆ ที่ลูกได้รับ และกำลังได้รับ วันเช่นนั้นจะไม่กลับมาอีกตลอดทั้งวง ดังนั้นยกความกังวลทั้งหมดของลูกให้กับพ่อ ให้สติ ปัญญาของลูกมีศรัทธาและอยู่อย่างไว้กังวล ในทุกวินาทีที่รับประโยชน์จากพ่อผู้ให้คุณประโยชน์และเวลาที่มีเมตตากรุณา

คติพจน์: แต่งแต้มสีสันให้กับทุกคนด้วยความเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ และสิ่งเลวร้ายทั้งหมดจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** : ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องดูดซับความบริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด การดูดซับความบริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด หมายถึงการไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** : อะไรคือความแตกต่างระหว่างสภาพของคุณในขณะที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกของคุณจากพ่อ และสภาพของคุณหลังจากที่ลูกได้มาซึ่งสิ่งนั้นแล้ว?
- คำตอบ:** : เมื่อประกาศสิทธิในมรดกของคุณจากพ่อคุณทำความเพียรพยายามที่จะละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกได้รับมรดกของคุณแล้วลูกก็ลืมพ่อ เวลาที่คุณต้องประกาศสิทธิในมรดกของคุณ ดังนั้นอย่าสร้างความสัมพันธ์ใหม่ใดๆ มิฉะนั้นลูกจะพบว่าเป็นการยากที่จะลืมพวกเขาเวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวและลืมทุกคนและสิ่งอื่นๆ และลูกจะได้รับมรดกของคุณ
- เพลง:** : เวลาที่กำลังผ่านไป...

โอม ซานติ พ่ออธิบายแก่ลูกทางจิตที่สุดแสนหวาน มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าใครเรียกว่ามีความรู้ (ญาณ) และใครที่เรียกว่าไม่รู้ (อญาณ) ความรู้คือการศึกษานี้ที่ลูกมาเพื่อที่จะเข้าใจว่าเราแต่ละคนคือดวงวิญญาณ และท่านคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อลูกมาที่มฐันจากสถานที่ต่างๆ ของลูก ก่อนอื่นลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน “เรากำลังไปหาพ่อของเรา” ชีพบาบาถูกเรียกว่าบาบา ชีพบาบาอยู่ในร่างของพระชาบิดาบราห์มา ท่านคือบาบาของลูกเช่นกัน เมื่อลูกออกจากบ้านของลูก (เพื่อมาที่นี่) ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปหาบัพดา ตัวอักษรที่ลูกเขียนแม้กระทั่งพูดว่า “บัพดา” – ชีพบาบาและบราห์มาดาต้า เราจะไปหาบาบา บาบามาเพื่อที่จะพบเราทุกวงจร บาบากำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เราด้วยการทำให้เราบริสุทธิ์ในวิธีที่ไร้ขีดจำกัด ความบริสุทธิ์สามารถที่จะมีขีดจำกัดหรือไม่มีขีดจำกัดได้ ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์และสะอาดประธานในทางที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนตามลำดับกันไป การมีความบริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบานั้นอ่อนหวานมาก พระเจ้าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่ได้ตระหนักรู้จักท่าน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในบาร์ดเสมอ ท่านมาและดลใจลูกให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด การสละละทิ้งเป็นสิ่งหลัก เรียกว่าการวางเฉยด้วยเช่นกัน พ่อดลใจลูกให้มีการวางเฉยกับทั้งโลกเก่าที่สกปรกนี้ ท่านพูดว่า: ลูกๆ จงจัดโยคะสติปัญญาของลูกออกจากโลกนี้ โลกนี้เรียกว่านรก ดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนเองก็ยังพูดสิ่งนี้เช่นกัน เมื่อมีใครบางคนตาย พวกเขาพูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์” ดังนั้นนั่นหมายความว่าบุคคลนั้นต้องเคยอยู่ในนรก เวลาที่คุณเข้าใจแล้วว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นผิด พ่อบอกลูกในสิ่งที่ลูกต้องเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลาที่ท่านที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถดลใจให้ลูกเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ได้ เวลาที่คุณกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อคือผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนี้ ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านมาด้วยตนเองและพูดว่า: ลูกๆ ก่อนอื่นพ่อจะพาลูกกลับไปยังอาณาเขตแห่งความสงบ ท่านคือผู้เป็นนาย ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบและจากนั้นก็ไปยังดินแดนแห่งความสุขเพื่อเล่นบทบาทของลูกเมื่อเราไปยังดินแดนแห่งความสงบ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นทั้งหมดก็ไปยังดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน เก็บวงจรของละครทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก เราทุกคนจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ แล้วเราก็จะลงมาที่นี่ก่อน และประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อแน่นอนลูกต้องจดจำผู้เดียวผู้ที่ลูกได้รับมรดกของคุณ ลูกๆ รู้ว่าเมื่อลูกได้รับมรดกของคุณ ลูกก็ลืมพ่อผู้หนึ่ง ลูกได้รับมรดกของคุณง่ายดายมาก พ่อบอกลูกต่อหน้าว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงลืมความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของคุณ อย่าได้สร้างความสัมพันธ์ใหม่ใดในเวลานี้ หากลูกสร้างความสัมพันธ์ใหม่ ลูกจะต้องลืมบุคคลนั้น ตัวอย่างเช่นหากลูกชายหรือลูกสาวเกิดมา สิ่งนั้นจะเป็นความยากลำบากเช่นกัน นั่นจะเป็นการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษ (ของผู้มีชีวิตอื่นๆ) พ่อพูดว่า: ลืมทุกคนอื่นและจดจำผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวคือ แม่ พ่อ ครู และครูของเรา ฯลฯ ท่านคือทุกสิ่งของเรา เราทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย ลูกๆ ของพ่อผู้เดียว เราไม่มีความสัมพันธ์ของลูกป้าหน้าอา ฯลฯ นี่เป็นเวลาเดียวเท่านั้นที่เรามีความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายเท่านั้น ลูกคือลูกๆ ของบราห์มาและลูกๆ ของชีพบาบาด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกก็ยังเป็นหลานชายและหลานสาวด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเก็บสิ่งนี้ไว้อย่างมั่นคงมากในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกๆ กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา เวลาที่คุณคือประชากรที่มีชีวิต ลูกมีดินแดนแห่งการหลุดพ้นในดวงตาข้างหนึ่ง และดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตในดวงตา

อีกข้างหนึ่ง ประภาคารเหล่านั้นไม่มีชีวิตขณะที่ลูกมีชีวิต ลูกได้รับตาของความรู้ ลูกได้กลับมารู้แจ้งในความรู้และแสดง
หนทางนี้แก่ทุกคน พ่อกำลังสอนลูก ลูกรู้ว่าโลกนี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ที่เหลือของ
โลกอยู่ในยุคเหล็ก พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นกับลูกๆ ของท่านในยุคบรรจบพบกัน และพูดคุยกับพวกเขา เพียงลูกของท่านเท่านั้นที่มา
ที่นี่ ลูกบางคนเขียนว่า: บาบ่า ฉันควรจะนำคนนั้นคนนั้นมาหาท่านได้ไหม? เขาเป็นคนดีและจะเก็บเกี่ยวคุณธรรม บางที
ลูกศรอาจจะยิงถูกเขา แล้วบาบาก็รู้สึกเมตตาและคิดว่าบางทีดวงวิญญาณนั้นอาจจะประโยชน์ ลูกๆ รู้ว่านี่คือยุคบรรจบ
พบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานี้เท่านั้นที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ในยุคเหล็กมนุษย์ทุกคนตกต่ำ พวกเขาทั้งหมด
ก็มกราบให้กับรูปปั้นบูชาของมนุษย์ที่สูงส่งลัทธิและนารายณ์ ในยุคทองไม่มีใครก้มหัวให้แกใคร ทุกสิ่งที่คงอยู่ที่นั่นไม่
ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อยังอธิบายด้วยว่า: หากลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบ่าเป็นอย่างดีและทำงานรับใช้เช่นกัน ลูกจะมี
นิมิตอยู่เรื่อยๆ ในขณะที่ลูกก้าวหน้าไป ลูกไม่ได้กราบไหว้บูชาใคร พ่อเพียงแค่สอนลูก เพียงแค่นั่งอยู่ที่บ้านลูกก็สามารถ
ได้รับนิมิต หลายคนได้นิมิตของบราห์มา พวกเขาไม่ต้องใช้ความพยายามที่จะมีนิมิตของท่าน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้นิมิต
ผ่านผู้นี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขามีนิมิตของใครก็ตามที่พวกเขามีความรู้สึกรักและเลื่อมใสศรัทธา เวลา
นี้ความรู้สึกรักและเลื่อมใสศรัทธาของลูกเป็นไปกับพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด พ่อยังคงให้นิมิตต่อไปโดยที่ลูกไม่ต้องทำความ
เพียรพยายาม ในวันแรกๆ หลายคนจะเข้ามาเช่นนั้น พวกเขาทั้งหมดจะนั่งด้วยกันและเข้ามา พวกเขาไม่ได้ทำความ
เลื่อมใสศรัทธาใดๆ ลูกๆ กราบไหว้บูชาหรือไม่? พวกเขาได้คิดค้นเกม “ไปสวรรค์กันเถอะ!” พวกเขาจะมองกันและเข้า
มา สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตจะซ้ำรอย ลูกรู้ว่าเราเคยเป็นของศาสนานี้ นี่คือนิกายแรกและศาสนาเดียวเท่านั้นของ
ยุคทอง มันให้ความสุขอย่างมาก จากนั้นองศาที่ค่อยๆ ลดลง ลูกจะไม่ได้รับความสุขแบบเดียวกันในบ้านเก่าเหมือนอย่าง
ที่ลูกจะได้รับบ้านใหม่ หลังจากผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่งความงดงามตระการตานี้ก็จะลดน้อยลง มีความแตกต่างมากมาย
ระหว่างสวรรค์และนรก ดูที่นรกและมองไปที่สวรรค์ ลูกคงอยู่ในความสุข ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก
ต้องมั่นคงมาก เมื่อใดก็ตามที่ลูกลืมว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง แม้กระทั่งในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่
พยายามมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ แล้วลูกจะสามารถจดจำพ่อได้ เป็นกฎที่ว่าเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็จะจดจำ
ความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก ลูกเคยพูดว่า: ของฉันคือผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น บาบ่าฉันจะอุทิศตนเองต่อ
ท่าน นี่คือนั่น ดังนั้นจงจดจำผู้เดียวเท่านั้น ลูกสามารถใช้สายตามองดูใครก็ตาม ลูกสามารถเดินทางท่องเที่ยวไป
รอบๆ ได้ แต่ลูกดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อเท่านั้น ลูกต้องทำมาหาเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกัน แต่ให้มือของลูกทำงานไป
และให้หัวใจของลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบ่า ลูกดวงวิญญาณต้องจดจำผู้เป็นที่รัก เมื่อลูกเริ่มจะรักเพื่อนลูกก็จดจำ
เธอตลอดเวลา จากนั้นลูกจะเห็นว่ามันยากมากที่จะทำลายเชือกนั้น (ของความผูกพันยึดมั่น) จากนั้นลูกก็ถาม: บาบ่านี่คือ
อะไร? โอ้! แต่ทำไมลูกถึงทำให้ตนเองติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคน? ก่อนอื่นลูกต้องกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง
จากนั้นบัญญัติกรรมที่ผ่านมาในอดีตของลูกจะหลอกลวงลูก พ่อพูดว่า: อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกถูกดึงเข้าไปหาสิ่งใด
ก็ตามที่ลูกมองเห็นด้วยตา เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบากำลังสอนลูก แม้ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นมีลูกมากมายที่
ไม่สามารถคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ดังนั้นตรวจสอบตนเองเพื่อที่จะดูว่าลูกจดจำชีพบาบามากแค่ไหน มิฉะนั้นซาริ
ของลูกจะเสีย พระเจ้าพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อ! จดบันทึกสิ่งนั้น นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อใดก็ตามที่ลูก
ต้องการ กินอาหารของลูก ออกไปเดินเล่น แล้วมานั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลา 10 ถึง 15 นาที ที่นั่นลูกไม่มีธุรกิจ
ทางโลกใดๆ ที่ต้องทำ ทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกบางคนยังคงทำให้สติปัญญาของตนจดจำงานหรือธุรกิจที่ลูกทิ้งไว้ข้างหลัง จุด
หมายปลายทางนั้นสูงมาก เหตุนี้เองบาบ่าพูดว่า: จงตรวจสอบตนเอง! ตอนนี้เป็นเวลาที่มีคุณค่าที่สุดของลูก ลูกได้สูญเสีย
เวลาไปอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วันแล้ววันเล่าลูกยังคงตกต่ำลงมาเรื่อยๆ เมื่อใครบางคนมีนิมิต
ของกฤษณะ เขาจะมีความสุขมาก แต่เขาก็ไม่ได้มาซึ่งสิ่งใด เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับมรดกของลูกจาก
พ่อ พ่อพูดว่า: เวลานี้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อแล้วบาปของหลายชาติเกิดของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย มีเพียงลูก
ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของพวกเขาสามารถได้รับการปลดปล่อยและกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมและได้รับ
หนังสือเดินทางไปสวรรค์ มิฉะนั้นจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมาก บาบ่าแนะนำลูกเพิ่มเติมว่า: จงเก็บ
รูปภาพของลูกเอง(ไว้ในกระเป๋)ที่หนึ่งอยู่บนบัลลังก์ที่สวมมงกุฎ และลูกจะสามารถจดจำได้ว่าลูกจะเปลี่ยนจากสิ่งที่ลูก
เป็นอยู่ให้เป็นเช่นนั้นได้อย่างไร ยิ่งลูกมองดูรูปภาพนั้นมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีการจดจำระลึกถึงได้มากเท่านั้น แล้วลูก
จะกลับมาผูกพันกับสิ่งนั้น: เวลานี้ฉันกำลังกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา เมื่อลูกมองดูรูปภาพ ลูกจะสัมผัสกับ
ความสุขอย่างมาก และจดจำชีพบาบ่าด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้เป็นวิธีที่จะทำความเพียรพยายาม ถามใครบางคนว่าเกิด
อะไรขึ้นกับพวกเขาด้วยการฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง บาบ่าของเรากำลังเล่าเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแก่เรา
ต้องมีการคำนวณของ 84 ชาติเกิดที่ลูกใช้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิด โลกภายนอกไม่มีใครอื่นใดรู้อะไร
เลย พวกเขาเพียงแค่พูดถึงสิ่งเหล่านี้ นั่นเรียกว่าทฤษฎี ที่นั่นของลูกคือเป็นจริงในทางปฏิบัติ หนังสือทางศาสนา ฯลฯ จะถูก

สร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติในเวลานี้ ลูกกลายเป็นผู้วางกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และจากนั้นก็ไปสู่ดินแดนของวิษณุ นี่คือนี่สิ่งใหม่ นี่คือนี่อาณาจักรของราวันดินแดนของความไม่จริง จากนั้นจะมีอาณาจักรของรามดินแดนแห่งความจริง สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากในภาพของลูก เวลานี้เป็นจุดจบของโลกเก่านี้ การทำลายล้างเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน นักวิทยาศาสตร์ที่กำลังทำสิ่งเช่นนั้นต้องคิดว่ามีใครบางคนกำลังดลใจให้พวกเขาทำสิ่งทั้งหมดนั้น พวกเขาเข้าใจอย่างชัดเจนว่าพวกเขาจะทำลายทุกสิ่งโดยการสร้างสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามทุกสิ่งอยู่เหนือการควบคุมของพวกเขาเพราะว่าพวกเขามีความกลัว พวกเขาเชื่อว่าสามารถส่งระเบิดไปที่ไหนสักแห่งและทำลายทุกสิ่งในขณะที่พวกเขานั่งอยู่ที่บ้าน จะไม่มีความจำเป็นสำหรับเครื่องบินหรือน้ำมัน ฯลฯ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โลกใหม่คือยุคทอง สวรรค์คงอยู่เมื่อ 3,000 ปีก่อนคริสตกาล เวลานี้สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ทุกคนจะเข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าการก่อตั้งต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้แม้แต่น้อย ละคร่นี้ดำเนินต่อไปเหมือนที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ ละครดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในละครก็จะเกิดขึ้น บางคนถามว่า: ความเพียรพยายามยิ่งใหญ่มากกว่าหรือรางวัลยิ่งใหญ่มากกว่า? ความเพียรพยายามยิ่งใหญ่มากกว่าเพราะรางวัลของลูกเป็นผลของความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีใครสามารถคงอยู่ที่นั่นได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังทำความเพียรพยายามใช่ไหม? ลูกๆ มาที่นี้จากทุกหนแห่งและยังคงทำความเพียรพยายามต่อไป พวกเขาพูดว่า: บาบานันลิมท่าน โอ้! แต่ชีพบบาบอบอกให้ลูกจดจำท่าน! ท่านพูดสิ่งนี้กับใคร? ท่านพูดสิ่งนี้กับลูกดวงวิญญาณ พ่อพูดกับดวงวิญญาณเท่านั้น ชีพบบาบท่านนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณรับฟังท่าน ลูกๆ ต้องมีศรัทธาอย่างแรงกล้าว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านคือพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อที่น่ายกย่องที่สุด ลูกเคยจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการจดจำว่า: “วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด” ดังนั้นท่านต้องให้คำแนะนำแก่ลูกอย่างแน่นอน เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่ามนุษย์มากมายเหล่านี้ทั้งหมดต้องกลับบ้าน คิดดูว่ามีดวงวิญญาณมากมายเพียงใด มีต้นไม้เฝ้าพันธุของพวกเขทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปนั่งอยู่ที่นั่นตามลำดับกันไป เมื่อมีการโยกย้ายขึ้นเรียนในปีถัดไป นักเรียนทุกคนก็จะนั่งตามลำดับกัน ลูกก็กลับไปตามลำดับเช่นกัน จุดที่สูงสุดแสงเล็ก(ดวงวิญญาณ)ทั้งหมดจะกลับไปตามลำดับกัน และจากนั้นก็จะมาและเล่นบทบาทของพวกเขาตามลำดับกัน นี่คือนี่ลูกประจำของรูตรา พ่อพูดว่า: ลูกประจำของดวงวิญญาณหลายพันล้านคือลูกประจำของพ่อ พ่อเป็นผู้เป็นดอกไม้อยู่ข้างบน และคนอื่นๆ ลงมาที่นี้เพื่อที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว มีการกล่าวว่า: ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า ลูกเข้าใจว่าละครนี้ดำเนินต่อไปอย่างไร บอกทุกคนว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะสามารถกลับบ้านได้ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม! เป็นหน้าที่ของลูกที่จะแสดงหนทางนี้แก่ทุกคน ลูกไม่ได้ติดกับอยู่ในผู้ที่มัวร่างกาย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไหม้ ทำตามคำแนะนำที่พ่อให้ไว้ ไม่มีอะไรที่จะถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่ว่าอย่างไรลูกจะต้องจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแน่นอน บาบามีความเมตตาอะไรในสิ่งนี้? ลูกต้องจดจำบาบาเพราะว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าต้นไม้ไม่เก่าแล้ว ดังนั้นลูกจึงมีการวางเฉยกับโลกเก่านี้ สิ่งนี้เรียกว่าการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด หฐโยคีมีการวางเฉยที่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถสอนการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกได้ ผู้ที่มีการวางเฉยที่มีขีดจำกัดจะสามารถสอนการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? เวลานี้พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกๆ ตอบว่า: ท่านก็เป็นพ่อของเราที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเช่นกัน เป็นเวลา 63 ชาตเกิดที่ลูกได้จดจำพ่อ: เราเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่เป็นของใครอื่น! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อประกาศสิทธิในหนังสือเดินทางไปสวรรค์ของลูก ปลดปล่อยบาปของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ และทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ตนเองรอดพ้นจากการถูกลงโทษ
2. กลับมามีความรู้ และแสดงให้เห็นทุกคนเห็นหนทางกลับบ้าน กลายเป็นประชากรที่มีชีวิต ให้มีดินแดนแห่งการหลุดพ้นในดวงตาข้างหนึ่ง และดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตในดวงตาอีกข้างหนึ่ง ลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังและผ่านอุปสรรคทั้งหมดที่จะมาพร้อมกับรูปที่เป็นแสงและเบาสบายเป็นสองเท่าของลูก แทนที่จะเหนื่อยล้าหรือท้อแท้จากอุปสรรคที่กำลังจะมา ให้กระโดดสูงขึ้นในหนึ่งวินาทีด้วยรูปที่เป็นแสงและเบาสบายเป็นสองเท่า รูปที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณแห่งแสง และรูปที่เป็นเครื่องมือ อย่าได้เสียเวลาในการทบทวนทลายก้อนหินแห่งอุปสรรค กระโดดข้ามมันไปในหนึ่งวินาที อย่าทำให้หนทางที่ง่ายกลายเป็นยากด้วยการลิ้มแม้แต่นิดเดียว ลูกสามารถเห็นอนาคตของลูกและจุดหมายปลายทางที่สูงส่งของชีวิตลูกได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจงกลายเป็นเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง อยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในรูปที่สูงส่งซึ่งบำบัดดาและโลกเห็นลูก

คติพจน์: จงมีความสุขอยู่เสมอและแบ่งปันความสุขนั้น นี่คือการดีสูงสุด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นนักแสดงในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ บ้านที่เจียบสงบที่แสนหวานคือสถานที่อยู่อาศัยของลูกซึ่งเวลานี้ลูกต้องกลับไป
- คำถาม:** คำพูดใดที่ไม่สามารถออกจากปากของผู้ที่เข้าใจละครอย่างถูกต้องแม่นยำ?
- คำตอบ:** “คงจะดีกว่านี้ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น! สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น!” ผู้ที่เข้าใจละครจะไม่พูดคำพูดเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าละครเคลื่อนไปเรื่อยๆ เหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีอะไรที่จะต้องกังวล

โอมซานติ เมื่อพ่อให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก ลูกๆ ก็ได้รับคำแนะนำของตัวลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกๆ อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาอันยาวนาน หากลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะมีคำแนะนำของพ่อที่ถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตามมันไม่เป็นเช่นนั้นในละคร แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือพระเจ้า พ่อและผู้สร้าง พวกเขาไม่รู้จักท่าน มีสัญลักษณ์รูปไข่ขนาดใหญ่ของชีวาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้มีขนาดใหญ่เช่นนั้น เนื่องจากการไม่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาจึงลืมท่าน พ่อคือผู้สร้างและดังนั้นท่านจะสร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน ดังนั้นพวกเราลูกๆ ควรที่จะได้รับมรดกของอาณาจักรของโลกใหม่ของเราอย่างแน่นอน ชื่อ“สวรรค์”มีชื่อเสียงโด่งดังเช่นกันในบาบิต แต่ผู้คนไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นไหม? เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเราทั้งหมดมีสติปัญญาที่ตกต่ำ แม้ว่าสิ่งนี้กล่าวได้ว่าตามลำดับกันไปก็ตาม เมื่อมีการอธิบายว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของผู้หนึ่งในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา สิ่งนี้หมายถึงบุคคลหลักคนแรก ผู้นี้คืออันดับหนึ่ง ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ ของท่าน ประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อได้อธิบายมาเป็นเวลานาน ในความเป็นจริงเป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีอย่างแท้จริงที่จะตระหนักรู้จักพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกมีศรัทธาที่ไม่ควรมีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับแง่มุมใดๆ พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกบริสุทธิ์เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มาจากพ่อที่ลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกได้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกอยู่ที่ไหน เช่นที่นักแสดงในละครนั้นพูดว่า พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นๆ พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและขึ้นมาบนเวที เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ นี่คือการละคร เวลานี้ได้เข้ามาสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกคือผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ซึ่งเรียกว่าบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน ทุกคนต้องการที่จะไปที่นั่นเพราะทุกดวงวิญญาณทั้งหมดไม่มีความสุข ดังนั้นพวกเขาจึงถาม: เราจะสามารถกลับบ้านอีกครั้งได้อย่างไร? พวกเขาเร่งร้อนไปทั่วเพราะพวกเขาไม่รู้ทางที่จะกลับบ้าน เวลานี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการเร่งร้อนไปทั่วแล้ว ลูกๆ เข้าใจอย่างแท้จริงว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ฉันทดวงวิญญาณเป็นจุดที่สุดแสนเล็ก นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติเช่นกัน จุดที่สุดแสนเล็กมีบทบาทที่ใหญ่เช่นนั้นบนที่ก้อยภายในพวกเขา ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เล่นบทบาทของท่านอย่างไร ท่านเป็นนักแสดงหลัก ท่านคือคาร์เนการ์วันฮา ลูกๆ ที่แสนหวานเข้าใจเวลานี้ว่าลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่ได้เกิดใหม่จากที่ใดที่หนึ่งและเข้าไปสู่ร่างกาย ไม่เลย ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวาน พวกเขามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ทุกคนมีบทบาทในการละเล่น นี่คือการละเล่น ดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และดวงดาวาลาคืออะไร? ทั้งหมดคือแสงไฟภายใต้แสงไฟนั้นมีการแสดงการละเล่นของกลางวันและกลางคืน บางคนพูดว่า: ขอคารวะต่อสุริยะเทพ ขอคารวะต่อจันทร์เทพ อย่างไรก็ตามดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่ใช่เทพ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการละเล่นนี้ พวกเขาแม้กระทั่งกล่าวถึงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ว่าเป็นเทพ แต่ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เป็นแสงไฟสำหรับการแสดงของทั้งโลก เราคือผู้อาศัยในบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน เรากำลังเล่นบทบาทของเราที่นี่ วงจรนี้เฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปเหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกต้องไม่พูดว่า: ไม่ควรเป็นเช่นนั้น ควรจะเป็นเช่นนั้น นี่คือการละครใช่ไหม? ยกตัวอย่างเช่นลูกไม่เคยคิดว่าแม่ของลูก(มาแม่) จะจากลูกไป โอเค เธอได้จากร่างของเธอ ละคร! เวลานี้เธอกำลังเล่นบทบาทใหม่ของเธอ ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกังวล มันอยู่ในสติปัญญาของลูกทั้งหมดว่าลูกแต่ละคนเป็นนักแสดงที่นี่ นี่คือการละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ การละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของมายา เมื่อลูกพ่ายแพ้ต่อมายา ลูกจะพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง และเมื่อลูกชนะมายา ลูกก็จะเอาชนะทุกอย่างอย่างสมบูรณ์ ทุกคนร้องเพลงนี้ แต่ไม่มีใครมีความรู้ใดในสติปัญญาของพวกเขา ลูกๆ รู้ว่ามายาคืออะไร มายาถูกเรียกว่าราวันเช่นกัน ความมั่งคั่งเรียกว่าความเจริญรุ่งเรือง ไม่สามารถเรียกว่ามายา ผู้คนคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้มีทรัพย์สินสมบัติมากมายและดังนั้นพวกเขาพูดว่า: เขามีความซาบซึ้งของมายา อย่างไรก็ตามจะมีความซาบซึ้งของมายาได้หรือไม่? เรากำลังพยายามที่จะเอาชนะมายา ดังนั้นลูกไม่ควรจะมีข้อสงสัย

ใด ๆ เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ เป็นเมื่อสภาพของลูกอ่อนแอที่ความสงสัยเกิดขึ้น เวลานี้พระเจ้ากำลังพูด พูดกับใคร? พูดกับลูกดวงวิญญาณ ชีวาทะนั้นคือพระเจ้า และท่านเท่านั้นที่สามารถพูดกับดวงวิญญาณ กฎณะคือผู้มีร่างกาย เขาจะสามารถพูดกับดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไม่มีผู้มีร่างกายให้ความรู้แก่ลูก พ่อไม่มีร่างกาย คนอื่นเหล่านั้นแต่ละคนมีร่างกายซึ่งได้รับการกราบไหว้บูชา เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะจดจำพวกเขา บราห์มา, วิษณุ และชังการ์นั้นเรียกว่าเทพ ชีวาทเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดไม่มีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเมื่อลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่มีร่างกาย ไม่มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ บาบาคือดวงวิญญาณเช่นกัน ความแตกต่างเดียวเท่านั้นคือท่านคือสิ่งสูงสุด บทบาทของท่านได้รับการยกย่องสรรเสริญ เป็นเพราะท่านได้เล่นบทบาทและได้จากไปซึ่งท่านได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้าง ได้มาที่นี่เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านมาทุก 5000 ปี ในการบรรจบกันของวงจร แต่เนื่องจากระยะเวลาของวงจรได้ถูกยืดออกไป พวกเขาจึงลืมทุกสิ่ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเองก็พูดว่า: บาบา เราได้พบกับท่านทุกวงจรและประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกันว่าลูกสูญเสียสิ่งนั้นในเวลาต่อมาได้อย่างไร มีความรู้มากมายหลายประเภท แต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ทุกคนรู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างเกิดขึ้นก่อนหน้านั้นเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเกิดขึ้นอย่างไร เพียงแค่ดูสิ่งที่เกี่ยวกับการทำลายล้างที่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์! จะมีสงครามระหว่างพินดาวาสและฆราวาสได้อย่างไร? เวลานี้ลูกบราห์มินอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บราห์มินไม่ได้ทำสงคราม พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงของพ่อ ลูกนั้นไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เวลานี้ลูกจะกลับมาปราศจากกิเลส ลูกคือผู้ที่ประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อทุกวงจร ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ความรู้ง่ายดายมาก วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้การเล่นกำลังจะจบสิ้นลง และมีเวลาเหลือน้อยมาก ลูกรู้ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อคนรวยจะไม่ได้รับแม้กระทั่งอาหารหรือน้ำ สิ่งนี้รู้ได้ว่าภูเขาแห่งความทุกข์ จะมีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ผู้คนมากมายจะต้องตาย เมื่อใครบางคนทำผิดก็จะมีการลงโทษ พวกเขาทำผิดอะไร? พวกเขาเพียงแค่ทำความผิดเดียวคือการลืมพ่อ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกจากพ่อ อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดเชื่อว่าพวกเขากำลังจะตาย แม้ว่าเมื่อสงครามเป็นสงครามมหาภารตะเพียงเริ่มต้น พวกเขาก็จะตาย ลูกจะยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปใช่ไหม? ลูกกำลังจะโยกย้ายไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะด้วยความแข็งแกร่งของการศึกษานี้ การศึกษาเรียกว่าแหล่งแห่งรายได้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาคัมภีร์ด้วยเช่นกัน มีรายได้ผ่านสิ่งนั้นด้วย อย่างไรก็ตามนั่นคือการศึกษานี้ของความรู้ เลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีความสติปัญญาที่สะอาด ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกก็จะค่อยๆ ลงมาทีละน้อย ลูกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า ลูกต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน เวลานี้สภาพของโลกกำลังลงมาเช่นกัน เมื่อสภาพของโลกสูงขึ้น โลกก็กลายเป็นอาณาจักรของเทพ มันคือสวรรค์ เวลานี้คืออนรก เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “بابا! بابا!” ผู้คนร้องเรียกหาท่าน “โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นเหตุใดพวกเขา ลูกๆ ของท่านถึงไม่มีความสุข? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ทุกคนต้องไม่มีความสุข การละเล่นนี้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ มีความสุขในชัยชนะและความทุกข์ในการพ่ายแพ้ พ่อได้ให้อาณาจักรแก่ลูก และรวันก็แย่งชิงไปจากลูก เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ลูกยังคงได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อต่อไป พ่อมาแล้ว เวลานี้เพียงแค่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไป มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกรู้เช่นกันว่า ลูกไม่ได้สัมผัสความสุขมากเกินไป มีความสุขเล็กน้อยเช่นกัน- เหมือนกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง- ที่เรียกว่าความสุขเหมือนมุลกาหนึ่งหยด ลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน กูรูของโลกคือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น จะมีการยอมรับกูรูในช่วงวัยเกษียณของคน เวลานี้แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็ถูกทำให้ยอมรับกูรู เพื่อที่ว่าหากเขาตายตั้งแต่วัยเด็กเขาจะได้รับการหลุดพ้น พ่อพูดว่า: ในความเป็นจริงไม่ควรจะมีใครถูกเรียกว่ากูรู กูรูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้น ผู้ประทานการหลุดพ้นเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้น พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ไม่ใช่กูรู ทุกคนได้รับการหลุดพ้นเมื่อพวกเขามาหรือไม่? เมื่อพระคริสต์มา ผู้คนทั้งหมดของศาสนาของเขา ก็เริ่มตามเขาลงมา ดังนั้นเมื่อเขากลายเป็นเครื่องมือในการนำผู้อื่นลงมา เขาจะถูกเรียกว่ากูรูได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน ท่านได้ทำการก่อตั้งเช่นกัน หากท่านเพียงแค่พาทุกคนกลับบ้าน ก็จะมีการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามการทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้น ก็ได้รับการจดจำว่าเป็นแม่ของทุกคัมภีร์ เป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ เป็นคำพูดของพระเจ้า ได้มีการจดจำกันว่า: เมื่อ f ก็ตามที่มีการประณามศาสนา พ่อจะมา พ่อมาในบาร์ดเท่านั้น ผู้คนเรียกพ่อผู้ที่ให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกมีความสุขที่จะมีแต่เพียงอาณาจักรของลูกเท่านั้นในโลกใหม่ ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอาณาจักรนั้นไปจากลูกได้ ที่นั่นผู้คนต่อสู้รบรากันอย่างมากมายกับเรื่องที่ดินผืนเล็กๆ ลูกมีความสุขสันตอย่างยิ่ง ลูกควรกระโดดด้วยความสุขและร่าเริงในความสุข ในเมื่อ

ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อในทุกๆ วงจร ลูกก็ควรมีความสุขอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: “จดจำพ่อ” แต่กระนั้น ลูกก็ลืม! ลูกพูดว่า: บาบាយคะของฉันขาดไป บาบายได้บอกลูกแล้วให้เอาคำว่า”โยคะ”ออกไป คำนั้นเป็นของคัมภีร์ พ่อพูดว่า: จดจำนั้น! โยคะเป็นคำพูดที่มาจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับอำนาจในการปกครองเหนือโลกจากพ่อ หากลูกไม่จดจำท่าน บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? ลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกได้อย่างไร? ลูกไม่มีแม้แต่ปัญญาที่จะตระหนักว่าหากไม่มีการจดจำรำลึกถึง สถานภาพนั้นก็จะลดลงและจะต้องถูกลงโทษ ลูกไม่มีปัญญาเช่นนั้น ลูกกลับมาไม่รู้คิด พ่อบอกลูกทุกๆ วงจรว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และตายจากโลกนี้ ด้วยการจดจำรำลึกถึงพ่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แล้วลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ เป็นสิ่งที่ยากมาก! ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือชีพบบาและบราห์มา ทั้งสองนั้นสูงสุด ผู้เดียวนั้นเหนือโลกและผู้นี้เป็นทางจิต ท่านคือครูที่เรียบง่ายใส ครูเหล่านั้นลงโทษเด็กๆ แต่เพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ให้ความรัก ท่านพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อแล้วกลับมาสะโตประธาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นครูได้ มีคำกล่าวว่าพระพุทธเจ้าได้จากไปยังดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) ทั้งหมดนั้นคือการพูดเท็จ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถกลับบ้านได้ ทุกคนมีบทบาทที่จะเล่นในละคร ลูกควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกลเช่นนั้นและมีความสุขอย่างยิ่งเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดตั้งแต่บนสุดอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ทั้งบุตรและเทพไม่มีความรู้นี้ ผู้ที่ต้องการที่จะเข้าใจสิ่งนี้จะทำเช่นนั้น จะมีความตายสำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจ สถานภาพของพวกเขาจะลดลงเช่นกัน ในโรงเรียนถ้านักเรียนไม่ศึกษาเล่าเรียน สถานภาพของพวกเขาจะลดลง บาบาคืออัลฟาและเบตาคืออาณาจักร เรากำลังจะไปสู่อำนาจของเราอีกครั้งหนึ่ง โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อให้อำนาจใหม่ของโลกแก่เราที่ไม่มีใครสามารถแย่งชิงไปจากเราได้ เผาแต่กระโจดด้วยความสุขและร่าเริงในความสุขในสิ่งนี้
2. ในการที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และตายไปจากโลกเก่านี้ บาบของลูกได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำรำลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อมที่เป็นอิสระจากการค้าจุนทั้งหมดและเติมเต็มความสัมพันธ์ทั้งหมดกับผู้เดียว เมื่ออาหารที่ลูกทำใกล้จะสุก อาหารนั้นก็จะเริ่มร้อนออกจากด้านข้าง ในทำนองเดียวกันยิ่งลูกเข้าใจสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งห่างจากทุกคนมากขึ้นเท่านั้น เมื่อลูกละวางจากบ่วงพันธะทั้งหมดด้วยทัศนคติของลูก นั่นคือเมื่อลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใครแล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อม การเติมเต็มความสัมพันธ์ทั้งหมดกับผู้เดียวคือจุดหมายปลายทาง โดยการทำเช่นนี้ ลูกจะได้สัมผัสกับจุดหมายปลายทางสุดท้ายของชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ใกล้เข้ามา สติปัญญาของลูกที่เร่ร้อนจะหยุดลง

คติพจน์: ความรักเป็นแม่เหล็กเช่นนั้นที่จะทำให้คนที่ประณามลูกเข้ามาใกล้ชิดกับลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นนักแสดงในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ บ้านที่เจียบสงบที่แสนหวานคือสถานที่อยู่อาศัยของลูกซึ่งเวลานี้ลูกต้องกลับไป
- คำถาม:** คำพูดใดที่ไม่สามารถออกจากปากของผู้ที่เข้าใจละครอย่างถูกต้องแม่นยำ?
- คำตอบ:** “คงจะดีกว่านี้ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น! สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น!” ผู้ที่เข้าใจละครจะไม่พูดคำพูดเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าละครเคลื่อนไปเรื่อยๆ เหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีอะไรที่จะต้องกังวล

โอมซานติ เมื่อพ่อให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก ลูกๆ ก็ได้รับคำแนะนำของตัวลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกๆ อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาอันยาวนาน หากลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะมีคำแนะนำของพ่อที่ถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตามมันไม่เป็นเช่นนั้นในละคร แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือพระเจ้า พ่อและผู้สร้าง พวกเขาไม่รู้จักท่าน มีสัญลักษณ์รูปไข่ขนาดใหญ่ของชีวาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้มีขนาดใหญ่เช่นนั้น เนื่องจากการไม่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาจึงลืมท่าน พ่อคือผู้สร้างและดังนั้นท่านจะสร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน ดังนั้นพวกเราลูกๆ ควรที่จะได้รับมรดกของอาณาจักรของโลกใหม่ของเราอย่างแน่นอน ชื่อ“สวรรค์”มีชื่อเสียงโด่งดังเช่นกันในบาบิต แต่ผู้คนไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นไหม? เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเราทั้งหมดมีสติปัญญาที่ตกต่ำ แม้ว่าสิ่งนี้กล่าวได้ว่าตามลำดับกันไปก็ตาม เมื่อมีการอธิบายว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของผู้หนึ่งในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา สิ่งนี้หมายถึงบุคคลหลักคนแรก ผู้ที่คืออันดับหนึ่ง ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ ของท่าน ประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อได้อธิบายมาเป็นเวลานาน ในความเป็นจริงเป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีอย่างแท้จริงที่จะตระหนักรู้จักพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกมีศรัทธาที่ไม่ควรมีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับแง่มุมใดๆ พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกบริสุทธิ์เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มาจากพ่อที่ลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกได้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกอยู่ที่ไหน เช่นที่นักแสดงในละครนั้นพูดว่า พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นๆ พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและขึ้นมาบนเวที เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ นี่คือการละคร เวลานี้ได้เข้ามาสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกคือผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ซึ่งเรียกว่าบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน ทุกคนต้องการที่จะไปที่นั่นเพราะทุกดวงวิญญาณทั้งหมดไม่มีความสุข ดังนั้นพวกเขาจึงถาม: เราจะสามารถกลับบ้านอีกครั้งได้อย่างไร? พวกเขาเร่งร้อนไปทั่วเพราะพวกเขาไม่รู้ทางที่จะกลับบ้าน เวลานี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการเร่งร้อนไปทั่วแล้ว ลูกๆ เข้าใจอย่างแท้จริงว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ฉันทดวงวิญญาณเป็นจุดที่สุดแสนเล็ก นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติเช่นกัน จุดที่สุดแสนเล็กมีบทบาทที่ใหญ่เช่นนั้นบนที่ก้อยภายในพวกเขา ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เล่นบทบาทของท่านอย่างไร ท่านเป็นนักแสดงหลัก ท่านคือคาร์เนการ์วันฮา ลูกๆ ที่แสนหวานเข้าใจเวลานี้ว่าลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่ได้เกิดใหม่จากที่ใดที่หนึ่งและเข้าไปสู่ร่างกาย ไม่เลย ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวาน พวกเขามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ทุกคนมีบทบาทในการละเล่น นี่คือการละเล่น ดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และดวงดาวาลาคืออะไร? ทั้งหมดคือแสงไฟภายใต้แสงไฟนั้นมีการแสดงการละเล่นของกลางวันและกลางคืน บางคนพูดว่า: ขอคารวะต่อสุริยะเทพ ขอคารวะต่อจันทร์เทพ อย่างไรก็ตามดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่ใช่เทพ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการละเล่นนี้ พวกเขาแม้กระทั่งกล่าวถึงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ว่าเป็นเทพ แต่ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เป็นแสงไฟสำหรับการแสดงของทั้งโลก เราคือผู้อาศัยในบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน เรากำลังเล่นบทบาทของเราที่นี่ วงจรนี้เฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปเหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกต้องไม่พูดว่า: ไม่ควรเป็นเช่นนั้น ควรจะเป็นเช่นนั้น นี่คือการละครใช่ไหม? ยกตัวอย่างเช่นลูกไม่เคยคิดว่าแม่ของลูก(มาแม่) จะจากลูกไป โอเค เธอได้จากร่างของเธอ ละคร! เวลานี้เธอกำลังเล่นบทบาทใหม่ของเธอ ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกังวล มันอยู่ในสติปัญญาของลูกทั้งหมดว่าลูกแต่ละคนเป็นนักแสดงที่นี่ นี่คือการละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ การละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของมายา เมื่อลูกพ่ายแพ้ต่อมายา ลูกจะพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง และเมื่อลูกชนะมายา ลูกก็จะเอาชนะทุกอย่างอย่างสมบูรณ์ ทุกคนร้องเพลงนี้ แต่ไม่มีใครมีความรู้ใดในสติปัญญาของพวกเขา ลูกๆ รู้ว่ามายาคืออะไร มายาถูกเรียกว่าราวันเช่นกัน ความมั่งคั่งเรียกว่าความเจริญรุ่งเรือง ไม่สามารถเรียกว่ามายา ผู้คนคิดว่าผู้หนึ่งผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายและดังนั้นพวกเขาพูดว่า: เขามีความซาบซึ้งของมายา อย่างไรก็ตามจะมีความซาบซึ้งของมายาได้หรือไม่? เรากำลังพยายามที่จะเอาชนะมายา ดังนั้นลูกไม่ควรจะมีข้อสงสัย

ใด ๆ เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ เป็นเมื่อสภาพของลูกอ่อนแอที่ความสงสัยเกิดขึ้น เวลานี้พระเจ้ากำลังพูด พูดกับใคร? พูดกับลูกดวงวิญญาณ ชีวาทะนั้นคือพระเจ้า และท่านเท่านั้นที่สามารถพูดกับดวงวิญญาณ กฎณะคือผู้มีร่างกาย เขาจะสามารถพูดกับดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไม่มีผู้มีร่างกายให้ความรู้แก่ลูก พ่อไม่มีร่างกาย คนอื่นเหล่านั้นแต่ละคนมีร่างกายซึ่งได้รับการกราบไหว้บูชา เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะจดจำพวกเขา บราห์มา, วิษณุ และชังการ์นั้นเรียกว่าเทพ ชีวาเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดไม่มีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเมื่อลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่มีร่างกาย ไม่มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ บาบาคือดวงวิญญาณเช่นกัน ความแตกต่างเดียวเท่านั้นคือท่านคือสิ่งสูงสุด บทบาทของท่านได้รับการยกย่องสรรเสริญ เป็นเพราะท่านได้เล่นบทบาทและได้จากไปซึ่งท่านได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้าง ได้มาที่นี่เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านมาทุก 5000 ปี ในการบรรจบกันของวงจร แต่เนื่องจากระยะเวลาของวงจรได้ถูกยืดออกไป พวกเขาจึงลืมทุกสิ่ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเองก็พูดว่า: บาบา เราได้พบกับท่านทุกวงจรและประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกันว่าลูกสูญเสียสิ่งนั้นในเวลาต่อมาได้อย่างไร มีความรู้มากมายหลายประเภท แต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ทุกคนรู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างเกิดขึ้นก่อนหน้านั้นเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเกิดขึ้นอย่างไร เพียงแค่ดูสิ่งที่เกี่ยวกับการทำลายล้างที่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์! จะมีสงครามระหว่างพินดาวาสและชราวาสได้อย่างไร? เวลานี้ลูกบราห์มินอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บราห์มินไม่ได้ทำสงคราม พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงของพ่อ ลูกนั้นไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เวลานี้ลูกจะกลับมาปราศจากกิเลส ลูกคือผู้ที่ประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อทุกวงจร ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ความรู้ง่ายดายมาก วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้การเล่นกำลังจะจบสิ้นลง และมีเวลาเหลือน้อยมาก ลูกรู้ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อคนรวยจะไม่ได้รับแม้กระทั่งอาหารหรือน้ำ สิ่งนี้รู้ได้ว่าภูเขาแห่งความทุกข์ จะมีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ผู้คนมากมายจะต้องตาย เมื่อใครบางคนทำผิดก็จะมีมลทินโทษ พวกเขาทำผิดอะไร? พวกเขาเพียงแค่ทำความผิดเดียวคือการลืมพ่อ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกจากพ่อ อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดเชื่อว่าพวกเขากำลังจะตาย แม้ว่าเมื่อสงครามเป็นสงครามมหาภารตะเพียงเริ่มต้น พวกเขาจะตาย ลูกจะยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปใช่ไหม? ลูกกำลังจะโยกย้ายไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะด้วยความแข็งแกร่งของการศึกษานี้ การศึกษาเรียกว่าแหล่งแห่งรายได้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาคัมภีร์ด้วยเช่นกัน มีรายได้ผ่านสิ่งนั้นด้วย อย่างไรก็ตามนั่นคือการศึกษานี้ของความรู้ เลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีความสติปัญญาที่สะอาด ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกก็จะค่อยๆ ลงมาทีละน้อย ลูกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า ลูกต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน เวลานี้สภาพของโลกกำลังลงมาเช่นกัน เมื่อสภาพของโลกสูงขึ้น โลกก็กลายเป็นอาณาจักรของเทพ มันคือสวรรค์ เวลานี้คืออนรก เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “بابا! بابا!” ผู้คนร้องเรียกหาท่าน “โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นเหตุใดพวกเขา ลูกๆ ของท่านถึงไม่มีความสุข? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ทุกคนต้องไม่มีความสุข การละเล่นนี้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ มีความสุขในชัยชนะและความทุกข์ในการพ่ายแพ้ พ่อได้ให้อาณาจักรแก่ลูก และวันนี้ก็แย่งชิงไปจากลูก เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ลูกยังคงได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อต่อไป พ่อมาแล้ว เวลานี้เพียงแค่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไป มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกรู้เช่นกันว่า ลูกไม่ได้สัมผัสความสุขมากเกินไป มีความสุขเล็กน้อยเช่นกัน- เหมือนกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง- ที่เรียกว่าความสุขเหมือนมุลกาหนึ่งหยด ลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน กูรูของโลกคือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น จะมีการยอมรับกูรูในช่วงวัยเกษียณของคน เวลานี้แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็ถูกทำให้ยอมรับกูรู เพื่อที่ว่าหากเขาตายตั้งแต่วัยเด็กเขาจะได้รับการหลุดพ้น พ่อพูดว่า: ในความเป็นจริงไม่ควรจะมีใครถูกเรียกว่ากูรู กูรูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้น ผู้ประทานการหลุดพ้นเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้น พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ไม่ใช่กูรู ทุกคนได้รับการหลุดพ้นเมื่อพวกเขามาหรือไม่? เมื่อพระคริสต์มา ผู้คนทั้งหมดของศาสนาของเขา ก็เริ่มตามเขาลงมา ดังนั้นเมื่อเขากลายเป็นเครื่องมือในการนำผู้อื่นลงมา เขาจะถูกเรียกว่ากูรูได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน ท่านได้ทำการก่อตั้งเช่นกัน หากท่านเพียงแค่พาทุกคนกลับบ้าน ก็จะมีการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามการทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้น ก็ได้รับการจดจำว่าเป็นแม่ของทุกคัมภีร์ เป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ เป็นคำพูดของพระเจ้า ได้มีการจดจำกันว่า: เมื่อ f ก็ตามที่มีการประณามศาสนา พ่อจะมา พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ผู้คนเรียกพ่อผู้ที่ให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกมีความสุขที่จะมีแต่เพียงอาณาจักรของลูกเท่านั้นในโลกใหม่ ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอาณาจักรนั้นไปจากลูกได้ ที่นั่นผู้คนต่อสู้รบรากันอย่างมากมายกับเรื่องที่ดินผืนเล็กๆ ลูกมีความสุขสันต์อย่างยิ่ง ลูกควรกระโดดด้วยความสุขและร่ำรำในความสุข ในเมื่อ

ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อในทุกๆ วงจร ลูกก็ควรมีความสุขอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: “จดจำพ่อ” แต่กระนั้น ลูกก็ลืม! ลูกพูดว่า: บาบាយคะของฉันขาดไป บาบายได้บอกลูกแล้วให้เอาคำว่า”โยคะ”ออกไป คำนั้นเป็นของคัมภีร์ พ่อพูดว่า: จดจำนั้น! โยคะเป็นคำพูดที่มาจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับอำนาจในการปกครองเหนือโลกจากพ่อ หากลูกไม่จดจำท่าน บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? ลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกได้อย่างไร? ลูกไม่มีแม้แต่ปัญญาที่จะตระหนักว่าหากไม่มีการจดจำรำลึกถึง สถานภาพนั้นก็จะลดลงและจะต้องถูกลงโทษ ลูกไม่มีปัญญาเช่นนั้น ลูกกลับมาไม่รู้คิด พ่อบอกลูกทุกๆ วงจรว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และตายจากโลกนี้ ด้วยการจดจำรำลึกถึงพ่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แล้วลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ เป็นสิ่งที่ยากมาก! ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือชีพบบาและบราห์มา ทั้งสองนั้นสูงสุด ผู้เดียวนั้นเหนือโลกและผู้นี้เป็นทางจิต ท่านคือครูที่เรียบง่ายใส ครูเหล่านั้นลงโทษเด็กๆ แต่เพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ให้ความรัก ท่านพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อแล้วกลับมาสะโตประธาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นครูได้ มีคำกล่าวว่าพระพุทธเจ้าได้จากไปยังดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) ทั้งหมดนั้นคือการพูดเท็จ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถกลับบ้านได้ ทุกคนมีบทบาทที่จะเล่นในละคร ลูกควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกลเช่นนั้นและมีความสุขอย่างยิ่งเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดตั้งแต่บนสุดอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ทั้งบุตรและเทพไม่มีความรู้นี้ ผู้ที่ต้องการที่จะเข้าใจสิ่งนี้จะทำเช่นนั้น จะมีความตายสำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจ สถานภาพของพวกเขาจะลดลงเช่นกัน ในโรงเรียนถ้านักเรียนไม่ศึกษาเล่าเรียน สถานภาพของพวกเขาจะลดลง บาบาคืออัลฟาและเบตาคืออาณาจักร เรากำลังจะไปสู่อำนาจของเราอีกครั้งหนึ่ง โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อให้อำนาจใหม่ของโลกแก่เราที่ไม่มีใครสามารถแย่งชิงไปจากเราได้ เผาแต่กระโถดด้วยความสุขและร่าเริงในความสุขในสิ่งนี้
2. ในการที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และตายไปจากโลกเก่านี้ บาบของลูกได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำรำลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อมที่เป็นอิสระจากการค้าจุนทั้งหมดและเติมเต็มความสัมพันธ์ทั้งหมดกับผู้เดียว เมื่ออาหารที่ลูกทำใกล้จะสุก อาหารนั้นก็จะเริ่มร้อนออกจากด้านข้าง ในทำนองเดียวกันยิ่งลูกเข้าใจสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งห่างจากทุกคนมากขึ้นเท่านั้น เมื่อลูกละวางจากบ่วงพันธะทั้งหมดด้วยทัศนคติของลูก นั่นคือเมื่อลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใครแล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อม การเติมเต็มความสัมพันธ์ทั้งหมดกับผู้เดียวคือจุดหมายปลายทาง โดยการทำเช่นนี้ ลูกจะได้สัมผัสกับจุดหมายปลายทางสุดท้ายของชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ใกล้เข้ามา สติปัญญาของลูกที่เร่ร้อนจะหยุดลง

คติพจน์: ความรักเป็นแม่เหล็กเช่นนั้นที่จะทำให้คนที่ประณามลูกเข้ามาใกล้ชิดกับลูก

*** โอม ชานติ ***

ปีแห่งโอกาสทองสำหรับความเพียรพยายามและการเปลี่ยนแปลง

วันนี้พ่อผู้ทรงพลังได้เห็นลูกที่ทรงพลังของท่าน ดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่มีความคิดมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และทรงพลังที่สุดในการทำให้โลกเป็นโลกใหม่และสูงส่ง ลูกมีความคิดที่จะทำงานอันทรงพลังในการทำให้ทุกดวง วิญญาณมีความสงบและมีความสุข โดยการมีความคิดที่สูงส่งนี้สติปัญญาของลูกก็มีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานนี้ในทาง ปฏิบัติ ลูกที่ทรงพลังทุกคนมีเพียงความคิดเดียวที่สูงส่งว่างานนี้จะต้องเกิดขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นมันรับประกันได้ว่างานนี้ ประสบความสำเร็จแล้ว เป็นเพียงการที่ลูกทำงานอย่างเป็นเครื่องมือตามปรัชญาของกรรมและผลของกรรมผ่านความ เพียรพยายามและรางวัลของลูกและด้วยการเป็นเครื่องมือที่มีความถ่อมตน โชคชะตาได้ถูกกำหนดไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม เป็นเพียงแค่ผ่านความรู้สึกที่สูงส่งของลูก ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะรับผลที่ไม่สูญสลายของความรู้สึกเหล่านั้น ดวง วิญญาณของโลกที่ไม่มีความรู้กำลังสงสัยว่า: จะมีความสงบไหม? อะไรจะเกิดขึ้น? มันจะเกิดขึ้นอย่างไร? พวกเขาไม่ สามารถเห็นความหวังใด ๆ พวกเขาถามว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นจริงหรือ?” และลูกพูดว่า: ใช่! ไม่เพียงแต่จะเกิดขึ้นเท่านั้น มัน ได้เกิดขึ้นแล้วเพราะนี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ มันเกิดขึ้นหลายครั้งและก็ประสบความสำเร็จแล้ว ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะรู้ใน โชคชะตาที่ได้รับประกันไว้แล้ว ทำไมลูกถึงมีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนเช่นนี้? เพราะข้อพิสูจน์ของการเปลี่ยนแปลงตนเองของ ลูกในทางปฏิบัตินั่นเอง ลูกรู้ว่าเมื่อลูกมีข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติก็ไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์อื่น ๆ นอกจากนั้นงานของ พระเจ้าก็รับประกันว่าจะประสบความสำเร็จเสมอ นี่ไม่ใช่งานสำหรับดวงวิญญาณมนุษย์ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ (มหาดมะ) และดวงวิญญาณทางศาสนา (ธรรมอาตมา) ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไร้กังวลซึ่งสติปัญญามีศรัทธาเช่นนั้น ลูกรู้ว่าอนาคต ได้รับการประกันไว้แล้วว่างานของพระเจ้านั้นสำเร็จเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้คนพูดถึงการทำลายล้างและกลัวว่ามันจะเกิดขึ้น และลูกไร้ความกังวลเพราะโลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นมา มีความแตกต่างอย่างมากเช่นนั้นระหว่างสิ่งที่เป็นไปได้กับสิ่งที่ เป็นไปได้ แสงอาทิตย์สีทองของโลกยุคทองปรากฏอยู่เหนือลูกและอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ในขณะที่พวกเขามีเมฆที่ดำทึบ ณ แห่งการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าพวกเขา เพราะเวลานั้นใกล้เข้ามา ลูกทุกคนสวมกอดโลกระดิ่งข้อเท้าและเฝ้าแต่ร่ำรำใน ความสุขอย่างต่อเนื่อง สำหรับวันนี้เป็นโลกเก่าและพรุ่งนี้จะเป็นโลกยุคทอง วันนี้และวันพรุ่งนี้ใกล้เข้ามาแล้ว

เวลานี้ ปีนี้ลูกต้องมีการประสพการณ์ว่าเป็นปีที่จะกลับมา “สมบูรณ์พร้อมและหัดเทียม” ความสมบูรณ์พร้อมคือการอัญเชิญ ลูกเทวดานางฟ้าทุกคนด้วยลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในลูกประจำแห่งชัยชนะใช่ไหม? ทั้งพ่อที่ สมบูรณ์พร้อมและสภาพที่สมบูรณ์พร้อมกำลังร้องเรียกลูก ๆ: มาดวงวิญญาณที่สูงส่งมา! ลูกที่หัดเทียมมา! ลูกที่ทรงพลัง มา! กลับมาหัดเทียมกันและพักผ่อนในบ้านที่แสนหวานของลูก เช่นที่บัปดาตาคือผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร ปีนี้ลูก ก็ต้องกลายเป็นผู้ประทานโชคและผู้ประทานพรเช่นกันแก่ดวงวิญญาณบราห์มินโดยเฉพาะและแก่ดวงวิญญาณอื่น ๆ ทั้งหมดเช่นกัน พรุ่งนี้ลูกจะกลายเป็นเทพ แต่ตอนนี้ลูกต้องกลายเป็นรูปสุดท้ายที่เป็นเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้าทำอะไร ? พวกเขากลายเป็นผู้ประทานพรและให้พร เทพ(เทพดำ)ให้อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่รับ พวกเขาไม่ได้เรียกว่า “เลฟต้า” (ผู้ทิ้ง) ดังนั้นลูกคือผู้ประทานพรและผู้ประทานโชค เทวดานางฟ้าที่จะกลายเป็นเทพ เวลานี้จึงกลายเป็นตัวของสำนักกู ของมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้โดยเฉพาะ "เราเป็นเทวดานางฟ้าที่จะกลายเป็นเทพ" ลูกได้กลับมาอยู่ใน “มานมานะบาฟ” แล้ว นั่นคือมนตราของตอนเริ่มต้น ตอนนี้นามนตราที่มีพลังนี้ไปเป็นประสบการณ์ของลูก “ฉันควรมีสิ่งนี้ ฉันควรได้รับสิ่งนี้!” ทั้งสองสิ่งนี้ทำให้ลูกกลายเป็น "เลฟต้า" (ผู้ทิ้ง) ชัยชนะของการรับทำให้ลูกใช้เวลาอย่างมากในการกลายเป็นเทพดำ (เทพ, ผู้ประทาน) ดังนั้นเวลานี้จึงจบสิ้นชัยชนะเหล่านั้น ในชาติเกิดแรกของลูก ลูกจะมาเป็นเทพอันดับหนึ่งจาก บ้านกับบราห์มาสู่ชีวิตใหม่และยุคใหม่ นั่นก็จะเป็นช่วงเวลา “1-1-1” วัตถุประสงค์จะสะโตประธานอันดับหนึ่งเช่นกัน อาณาจักรก็จะเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน สภาพที่เป็นทองของลูกจะเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน หากมีความแตกต่างแม้แต่วัน เดียวก็จะเป็น “1.1.1” เพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากเทวดานางฟ้า จงทำให้ชัยชนะเหล่านั้นปรากฏออกมาในการกระทำ ของลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เพราะช่วงระยะเวลาที่ยาวนานได้รับการจดจำ และการสิ้นสุดของช่วงระยะเวลาที่ยาวนานนั้น กำลังจะมาถึง อย่าได้คำนวณวันที่สำหรับสิ่งนั้น

การทำลายล้างกล่าวว่าเป็นช่วงเวลาสุดท้าย ในเวลานั้นโอกาสของ “ระยะเวลาที่ยาวนาน” จะจบสิ้นลงแล้ว อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งโอกาสของ "ช่วงเวลาสั้น ๆ" ก็จะจบสิ้นลง ด้วยเหตุนี้เองบัปดาตาให้สัญญาของการสิ้นสุดของระยะเวลาที่

ยาวนาน จากนั้นโอกาสของบัญชีของระยะเวลาที่ยาวนานจะจบสิ้นลง และจะกล่าวว่าเป็นความเพียรพยายามในช่วงเวลาสั้น ๆ และรางวัลในช่วงเวลาสั้น ๆ ในบัญชีของกรรม บัญชีของช่วงเวลาที่ยาวนานกำลังจะมาถึงจุดสิ้นสุด และบัญชีของช่วงเวลาสั้น ๆ หรือเวลาชั่วคราวจะเริ่มขึ้น ดังนั้นปีนี้เป็นปีสำหรับการเปลี่ยนแปลง จากที่มีช่วงระยะเวลาที่ยาวนานจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ดังนั้นในความพยายามที่ลูกทำในปีนี้ ลูกต้องสะสมให้ได้มากที่สุดเท่าที่ลูกต้องการในบัญชีของเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน อย่ามาพรวดพราดภายหลังว่าลูกเคลื่อนไปด้วยความไม่ระมัดระวัง และถ้าไม่ใช่วันนี้ ลูกก็จะเปลี่ยนแปลงในวันพรุ่งนี้ ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่รู้จักปรัชญาของกรรม กลับมาเติมไปด้วยความรู้และก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่รวดเร็ว อย่าเฝ้าแต่คำนวณในแง่ของปี 2000 การคำนวณเวลาสำหรับความเพียรพยายามนั้นแยกจากการคำนวณสำหรับเวลาสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก อย่าคิดว่ามีเวลาเหลืออีก 15 ปี หรือเหลืออีก 18 ปี ว่ามันจะเกิดขึ้นในปี 99 อย่าได้คิดเช่นนั้นต่อไป ทำความเข้าใจกับการคำนวณ รู้บัญชีของความพยายามของลูกและรางวัลของความพยายามและก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็ว นั้น มีเช่นนั้นถ้าชั้นสการ์เก่าที่มีอยู่เป็นเวลานานยังคงอยู่ การคำนวณของช่วงระยะเวลาที่ยาวนานนี้จะถูกสะสมในบัญชีของดินแดนดารามราช แม้กระทั่งเวลานี้บางคนยังมีบัญชีเกี่ยวกับการกระทำที่ไร้ประโยชน์และไม่ถูกต้อง และการกระทำที่เป็นบาปเป็นเวลาที่ยาวนาน บัพพาดารูสิ่งเหล่านั้น แต่ท่านไม่ปล่อยให้ปรากฏออกมา (เปิดเผยให้เห็น) ท่านทิ้งสิ่งเหล่านั้นไว้หลังมานซักรู อย่างไรก็ตามยังมีอีกมากมายที่อยู่ในบัญชีของการกระทำที่ไม่ถูกต้องและไร้ประโยชน์ ดังนั้นในปีนี้มีโอกาสพิเศษ เช่นเดียวกับที่มียุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ดังนั้นเช่นกันนี้ก็เป็นปีสำหรับโอกาสทองของความพยายามและรางวัล รางวัล ดังนั้นอย่าได้สูญเสียปีแห่งพรพิเศษของความกล้าหาญและความช่วยเหลือนี้ราวกับว่ามันเป็นเพียงแค่ 50 ปีธรรมดา แม้กระทั่งตอนนี้พ่อในฐานะมหาสมุทรแห่งความรักและด้วยความรักของความสัมพันธ์ทั้งหมดก็กำลังมองเห็นและได้ยิน แต่จะไม่เห็นและไม่ได้ยินเกี่ยวกับความไม่ระมัดระวังและความพยายามที่ธรรมดาของลูก ๆ และทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้าด้วยการให้คำแนะนำพิเศษกับพวกด้วยความช่วยเหลือพิเศษจากความรักที่มีต่อพวกเขา ท่านกำลังให้ลิฟท์กับลูก แต่ขณะนี้เวลากำลังเปลี่ยนไป ดังนั้นขณะนี้จงเข้าใจปรัชญาแห่งกรรมเป็นอย่างดีและได้รับประโยชน์จากเวลานี้ ลูกได้รับการบอกว่าเป็นบทที่ 18 ได้เริ่มขึ้น คุณสมบัติพิเศษของบทที่ 18 คือการกลับมาเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง : ไม่ใช่ว่าลูกมีความตระหนักรู้ในช่วงเวลาหนึ่งและลูกก็จะลืมสิ่งนั้นในช่วงเวลาต่อมา การเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงหมายความว่าลูกมีการตระหนักรู้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานอย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดาย ขณะนี้จึงจบสิ้นชั้นสการ์ของการบรรพ ชันสการ์ของความลำบากตรากตรำ ชันสการ์ของความสับสนในจิตใจของลูก มิฉะนั้นชั้นสการ์เหล่านั้นจะกลายเป็นของลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนานและเป็นเครื่องมือในการทำให้ลูกได้มาซึ่งสถานภาพในอนาคตเป็นไปตามช่วงเวลาสุดท้ายเหล่านั้น ลูกได้รับการบอกว่าเวลาสำหรับความเพียรพยายามเป็นระยะเวลาที่ยาวนานขณะนี้กำลังจะสิ้นสุดลง และบัญชีของความอ่อนแอเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็เริ่มขึ้นแล้ว ตอนนี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้หรือไม่? เหตุนี้เองนี้เป็นช่วงเวลาพิเศษสำหรับการเปลี่ยนแปลง ปัจจุบันบาบาเป็นผู้ประทานพร แต่หลังจากนั้นท่านจะกลายเป็นผู้ที่รับบัญชีของลูก ในปัจจุบันมีเพียงบัญชีของความรัก ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? จงกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง การเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงจะทำให้ลูกเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นโดยอัตโนมัติ รายการของความผูกพันยึดมั่นในเวลานี้มีความยาวมาก หนึ่งในคือครวเรือนของตนเอง อีกหนึ่งคือครวเรือนของครอบครัวที่สูงส่ง ครวเรือนของงานรับใช้ และครวเรือนของการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด จงกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นกับทุกทุกสิ่งเหล่านั้น นั่นคือละวางและมีความรัก จิตสำนึกของ “ฉัน” หมายถึงความผูกพันยึดมั่นดังนั้นจงเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นสำหรับสิ่งนั้นด้วย ลูกจะประกาศสิทธิ์ในการได้รางวัลเป็นระยะเวลาที่ยาวนานโดยการเพียรพยายามเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ระยะเวลาที่ยาวนานหมายถึงการได้รับผลหรือรางวัลตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่ว่าในกรณีใดลูกก็รู้เป็นอย่างดีถึงนัยสำคัญของการเป็นอิสระจากครวเรือนเหล่านั้นทั้งหมดทุกประเภทและยังสามารถให้คำบรรยายที่ดีมากในสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามการเป็นอิสระหมายถึงการเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ลูกเข้าใจไหม? ลูกมีประเด็นมากกว่าบัพพาดา; ดังนั้นบาบาควรจะบอกประเด็นอะไรกับลูกอีก? ลูกมีประเด็นแต่ตอนนี้ลูกต้องกลายเป็นจุด อัจชะ

ถึงผู้ที่รู้ถึงปรัชญาของการได้มาซึ่งการบรรลุผลโดยมีการกระทำที่สูงส่งเสมอ ถึงผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจังอย่างสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ถึงผู้ที่มีชั้นสการ์ที่สูงส่งของความเพียรพยายามที่สูงส่ง ถึงผู้ที่เป็นเพชรพลอยดั้งเดิมของยุคทองและเพชรพลอยดั้งเดิมของยุคบรรจบพบกัน ถึงลูกๆผู้ที่ทัดเทียมกับบอดิเทพ ถึงผู้ที่มีพรที่สูงส่งของการกลายเป็นอันดับหนึ่งจากพ่อดั้งเดิมและพ่อที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และ นมัสเตจากพ่อผู้รับใช้

บัพพาดาพูดกับบาตี:

ใครจะเป็นผู้เปิดประตูบ้าน? ผู้ที่โกลเด้นจูบิลีหรือผู้ที่ซิลเวอร์จูบิลี (ผู้ที่ครอบรอบ 50 ปี หรือผู้ที่ครอบรอบ 25 ปี) จะเปิดประตูพร้อมกับบราห์มาใช่ไหม? หรือลูกที่มาในภายหลัง ถ้าลูกไปกับบาบา ลูกจะไปอย่างเป็นเจ้าสาว ในขณะที่ถ้าลูกไปในภายหลังลูกจะไปอย่างเป็นส่วนหนึ่งของขบวนแห่ ญาติก็จะถูกเรียกว่าเป็นส่วนหนึ่งของขบวนแห่เช่นกัน พวกเขาอาจจะโกล่ลิด แต่ก็ยังคงกล่าวว่า: ขบวนแห่ได้มาแล้ว ดังนั้นใครจะเป็นผู้เปิดประตู? ผู้ที่โกลเด้นจูบิลีหรือผู้ที่ซิลเวอร์จูบิลี? ผู้ที่เปิดประตูบ้านจะเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ไม่มีใครถูกห้ามให้เข้ามาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในเวลานี้ ในโลกที่มีตัวตนยังคงมีข้อจำกัดของเวลาและสถานการณ์ แต่ไม่มีข้อจำกัดในการเข้ามาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครหยุดลูกได้ ไม่จำเป็นต้องมีรอบของลูก โดยการฝึกฝนสิ่งนี้ลูกจะรู้สึกได้ว่า ในขณะที่อยู่ในร่างกายของลูก ลูกจะไปท่องทั่วทั้งที่นั่นและกลับมาในหนึ่งวินาที มีอนุสรณ์ความทรงจำของการเดินทางไปทั่วด้วยร่างกายที่ละเอียดอ่อนภายใน ดังนั้นดวงวิญญาณที่อยู่ภายในจึงกลายเป็นพาหนะ ลูกจะได้สัมผัสกับสิ่งนั้นราวกับว่าเครื่องบินจะบินขึ้นทันทีที่ลูกกดปุ่ม และลูกก็เพียงแต่ท่องทั่วทั้งไปรอบ ๆ และกลับมา และคนอื่น ๆ ก็จะรู้สึกราวกับว่าลูกอยู่ที่นั่นอย่างไรก็ตามลูกไม่ได้อยู่ที่นั่น ลูกได้เห็นว่ามีสะพานบาบาในรูปที่มีตัวตนพบกับลูก บาบาอยู่กับลูกหนึ่งวินาทีแล้วลูกก็รู้สึกราวกับว่าท่านไม่ได้อยู่ที่นั่น ช่วงเวลาหนึ่งที่ท่านอยู่ที่นั่นและในช่วงเวลาต่อมาท่านก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น ลูกได้สัมผัสกับสิ่งนั้นใช่ไหม? ลูกมีประสบการณ์นั้นใช่ไหม? สำหรับสิ่งนั้นจำเป็นที่จะต้องเก็บการขยายตัวของกายภาพทั้งหมด ลูกได้เห็นว่ามีสภาพสุดท้ายของสะพานบาบาในรูปที่มีตัวตน แม้ว่าจะมีการขยายตัวมากก็ตามนั้นก็คือการหลอมรวมการขยายตัวและอยู่เหนือ หนึ่งนาทีก่อนให้คำแนะนำสำหรับสิ่งที่มีอยู่จริง และในนาที่ต่อมาบาบาก็ทำให้ประสบการณ์ของสภาพที่ปราศจากร่าง ดังนั้นลูกได้เห็นการเปิดเผยของพลังในการเก็บแต่สิ่งที่ให้ประโยชน์ ผู้คนก็เคยถามเช่นกันว่า: บาบาอยู่ที่นั่นหรือไม่? บาบาก็ฟังหรือไม่? อย่างไรก็ตามความเร็วที่เร็วมากจนไม่พลาดงานนั้นเลย แม้ว่าลูกจะบอกบาบาเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างท่านก็จะไม่พลาดเรื่องนั้นเพราะความเร็วที่เร็วมากจนท่านสามารถทำงานทั้งสองอย่างได้ในหนึ่งนาทีก่อน ท่านจะจับสาระสำคัญและท่องทั่วทั้งไปรอบ ๆ เช่นกัน ท่านจะไม่ปราศจากร่างในลักษณะเช่นนั้นที่มีคนพูดคุยกับท่านแล้วบอกว่าบาบาไม่แม้แต่จะฟังเขา ความเร็วที่เร็วมาก สถิติปัญญากลับมากว้างไกลและไม่มีการจำกัดมากจนท่านสามารถทำงานทั้งสองในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อลูกใช้พลังในการเก็บแต่สิ่งที่ให้ประโยชน์ เวลานี้มีการขยายตัวของครีวเรื่อน ในขณะที่อยู่ในครีวเรื่อนนั้น การฝึกฝนสภาพที่เป็นเทวดา นางฟ้าก็จะให้มิติ ความพยายามที่ลูกต้องทำในขณะนี้กับทุกสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่หายากโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกขึ้นไปด้านบน เมื่อลูกขึ้นไป, สิ่งต่างๆ ที่อยู่ด้านล่างจะสิ้นสุดลงโดยอัตโนมัติ ลูกจะได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากการทำงานหนัก ประหยัดเวลาและงานรับใช้จะทำให้เสร็จอย่างรวดเร็ว มิฉะนั้นลูกต้องใช้เวลามากมาย อ้าวะ

ศาสนที่อ่อนหวานของอะแควบัพดาสำหรับพี่น้องชายหญิงที่มาเพื่อเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลี ดอกไม้ทองคำแห่งความรักสำหรับลูกทางจิตวิญญาณเนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลี

ขอแสดงความยินดีกับชีวิตที่สูงส่งที่สวยงาม ถึงผู้ที่สูงสุดในทั้งโลก นักแสดงที่ยิ่งใหญ่ของยุคที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ที่เป็นผู้เปลี่ยนแปลงของยุคนี้ ขอแสดงความยินดีสำหรับโชคพิเศษของการเป็นเครื่องมือสำหรับการเติบโตของงานรับใช้ ขอแสดงความยินดีสำหรับการให้ความรักและความร่วมมือกับพระเจ้าตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และสำหรับการเป็นตัวอย่างตั้งแต่ออนเริ่มต้น ขอแสดงความยินดีสำหรับการพิจารณาอายุของปัญหาเรื่องเวลาว่าเป็นของขวัญ และสำหรับการเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

บัพดามีความยินดีและพอใจเสมอที่ได้เห็นลูกๆ ของท่านซึ่งเป็นรากฐานของงานรับใช้และเต็มไปด้วยสมบัติของประสบการณ์เช่นนั้น เขาหมั่นลูกปิดของสายประคำของคุณธรรมความกล้าหาญของลูกๆ เนื่องในโอกาสที่โชคดีและน่ารัก เช่นนี้ ท่านประทานพรที่มีค่าเช่นทองที่พิเศษเหล่านี้แก่ลูก: ขอให้ลูกเป็นหนึ่งในเด็กดีและประสบความสำเร็จในงานของการเปิดเผยผู้เป็นหนึ่งเดียว! ขอให้ลูกคงความเป็นอมตะในจิตทางจิตวิญญาณของลูก! ขอให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่าในการรับประทานผลที่อมตะในทันที!

พร: ขอให้ลูกมีความสุขและรับใช้ผู้อื่นด้วยสำนึกของ “ว่า ละคร! ว่า!” ในขณะที่ดูจากใจ ๆ ของละครนี้ จงมีสำนึกว่า “ว่า ละคร! ว่า!” และลูกจะไม่วันหาวรดกลัว เพราะลูกได้รับความรู้ของละครและยุคปัจจุบันเป็นยุคที่มีเมตตากรุณาเพียงใด นั่นคือไม่ว่าจากใดก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกจะเต็มไปด้วยคุณประโยชน์ แม้ว่าจมองไม่เห็นคุณประโยชน์ในขณะนี้ คุณประโยชน์ที่หลอมรวมอยู่นั้นจะถูกเปิดเผยในอนาคต แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุขด้วยสำนึกของ “ว่า ละคร! ว่า!” อย่างสม่ำเสมอ และลูกจะไม่รู้สึกเสียใจกับความเพียรพยายามของลูก จะมีการรับใช้คนอื่น ๆ อีกมากมายโดยผ่านลูกโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: พลังแห่งความเจียมเป็นวิธีที่ง่ายดายในการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ที่ได้มีพลังแห่งความเจียม ที่นั่นมีความพอใจ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ ดังนั้นสายตาของลูกไม่ควรถูกดูดดึงเข้าหาสิ่งใดอีกต่อไป
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่า?
- คำตอบ:** พวกเขาแยกทุกสิ่งที่พวกเขามีให้แก่พ่อ พวกเขาคิดว่าไม่มีสิ่งใดเป็นของเขา พวกเขาพูดว่า: บาบามาแต่ร่างกายนี้ก็ไม่ได้เป็นของฉัน นี่คือการเก่าและฉันต้องมันไป ความผูกพันยึดมั่นต่อทุกสิ่งของพวกเขามีแต่แตกสลายไป และพวกเขาทำลายความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด คงอยู่ในสติปัญญาของเขาวา ทุกสิ่งของโลกนี้มีขีดจำกัดและไม่มีความประโยชน์

โอมชานติ พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ เกี่ยวกับบราห์มันด์ (ธาตุแห่งแสง) และตอนเริ่ม-ตอนกลาง-และตอนจบของโลก ซึ่งไม่มีใครสามารถให้ได้ เพียงก็ตะเท่านั้นที่กล่าวถึงราชาโยคะ และพระเจ้ามาและเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใดนอกจากก็ตะ พ่อได้บอกสิ่งนี้แก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า ความรู้ไม่ได้คงอยู่มาตั้งแต่กาลดึกดำบรรพ์ก่อนที่จะมีการบันทึกเวลา พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเดียว แล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็ถูกทำลาย ไม่มีคัมภีร์อื่นใด ฯลฯ คงอยู่มาตั้งแต่กาลดึกดำบรรพ์ การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อผู้ก่อตั้งศาสนาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขามา ไม่เช่นนั้นแล้ว ทุกสิ่งก็จะจบสิ้นลง ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เฝ้าแต่ศึกษาคัมภีร์ แม้ว่าคัมภีร์ของศาสนาบราห์มคือก็ตะ แต่ก็ถูกสร้างขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน เพราะไม่มีคัมภีร์ใดคงอยู่ในยุคทอง การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อศาสนาอื่นๆ คงอยู่ โลกเก่าไม่ได้ถูกทำลายในช่วงเวลานั้นเพื่อที่ว่าโลกใหม่จะถูกสร้าง โลกเดียวกันนั้นยังคงดำเนินไป ลูกๆ เข้าใจว่า โลกเก่าเวลานี้ต้องถูกทำลาย พ่อกำลังสอนพวกเรา เป็นเพียงก็ตะเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง การเกิดของก็ตะก็ได้รับการเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน ไม่มีการเฉลิมฉลองใดๆ สำหรับการเกิดของพระเวทย์ มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาควรจะเฉลิมฉลองการเกิดของผู้เดียวเท่านั้น ส่วนที่เหลือคือสิ่งสร้าง และไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งใดจากสิ่งนั้น เป็นเพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก มรดกนั้นไม่ได้รับมาจากลุง ป้า น้า อา ฯลฯ ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้เดียวที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านไม่ได้ถ่ายทอดคัมภีร์ใดๆ แก่ลูก ท่านพูดว่า: ทั้งหมดนั้นเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก คัมภีร์ไม่ใช่วิทยาการ ใครก็ตามได้รับสถานภาพด้วยการศึกษา พ่อกำลังสอนการศึกษานี้แก่ลูก พระเจ้าพูดกับลูกๆ ในเวลานี้ และสิ่งนี้จะซ้ำรอยอีกในลักษณะเดียวกันหลังจาก 5000 ปี. ลูกๆ ได้มาเพื่อรู้จักผู้สร้าง และตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างจากพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูกได้ ท่านพูดกับลูกผ่านปากดอกบัวนี้ นี่คือน้ำที่พระเจ้าได้ยืมมาใช้ สิ่งนี้เรียกว่า “เกามุก”(ปากของวัว)ด้วยเช่นกัน ผู้นี้เป็นแม่อาวโสด้วยเช่นกัน คำพูดของความรู้ไม่ใช่คำพูดที่ออกมาจากปากของท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้มีการแสดงให้เห็นว่าน้ำออกมาจากเกามุก เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าพวกเขาทำอะไรในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเดินทางไกลไปยังเกามุกเพื่อดื่มน้ำนั้น เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ ลูกรู้ว่าพ่อมาทุกๆ จักรเพื่อสอนลูก เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ลูกสามารถเห็นได้ว่าท่านกำลังสอนลูกอย่างไร ลูกบอกทุกคนว่า พระเจ้ากำลังสอนลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกรู้ว่ามนุษย์น้อยนิดมากในยุคทอง มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเรากำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ คุณธรรมที่สูงส่งจะมองเห็นได้ในลูกๆ ที่กำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ พวกเขาจะไม่มีร่องรอยของความโกรธแม้เพียงเล็กน้อยในตัวพวกเขา หากโดยบังเอิญพวกเขาโกรธ พวกเขาจะเขียนถึงพ่อในทันที: บาบามาได้ทำความผิดพลาดนี้ในวันนี้ ฉันมีความโกรธและทำบาป ลูกมีสายใยกับพ่อบามากเท่าใด “باباได้โปรดยกโทษให้ฉัน” พ่อจะพูดว่า: ไม่สามารถยกโทษให้ได้ แต่อย่าทำความผิดเดียวกันนี้อีกครั้ง ครูไม่ได้ยกโทษให้ลูก เขาจะแสดงให้เห็นถึงระเบียบประวัติและอธิบายว่ากิริยามารยาทของลูกนั้นไม่ดี พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดเช่นกันว่า: ลูกสามารถมองเห็นกิริยามารยาทของลูกเอง ดูบันทึกขารของลูกทุกวัน และถามตนเอง: ฉันได้เป็นเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ในวันนี้ไหม? ฉันได้ทำให้ใครอารมณ์เสียหรือไม่พอใจในวันนี้หรือไม่? เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาที่จะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ด้วยความยากลำบากอย่างยิ่งที่จิตสำนึกที่เป็นร่างจะถูกตัดออกไป มีเพียงเมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่ปราศจากร่างเท่านั้นจึงจะสามารถมีความรักต่อพ่อได้ ไม่เช่นนั้นแล้วสติปัญญาก็จะติดกับด้วยบัญญัติกรรมของร่างกาย พ่อพูดว่า: ลูกต้องทำกรรมเพื่อหาเลี้ยงชีพของ

ร่างกายของลูก แต่ลูกสามารถจัดสรรเวลาเพื่อสิ่งนี้เช่นกัน ผู้คนก็จัดสรรเวลาเพื่อทำความเลื่อมใสศรัทธา มีว่าจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงกฤตตะเท่านั้น แต่เธอก็ต้องกลับมาใช้ชาติใหม่ที่นี่ เวลาที่ ลูกๆ มีการวางแผนในโลกเก่านี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ จะไม่กลับมาใช้ชาติเกิดในโลกเก่านี้ โลกนี้จะถูกทำลาย ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่บาบามีความรู้ที่ดังนั้นลูกๆ ก็มีความรู้ด้วย ความรู้ของวงจรโลกไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น ลูกๆ ผู้ที่สามารถเก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขาติดตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และท่านกำลังสอนพวกเราเพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลาที่ลูกสำนึกว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายในนรกของลูก สิ่งนี้เรียกว่าก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด มีความสกลปรกอบอย่างมากทุกหนแห่ง เหตุนี้เองชั้นยาสีจึงจากบ้านและครอบครัวของพวกเขา นั่นคือประเด็นทางร่างกาย ลูกๆ ละทิ้งทุกสิ่งจากสติปัญญาของลูกเพราะลูกๆ รู้ว่าเวลาเมื่อลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องลืมทุกคน โลกเก่าที่สกลปรกนั้นตายไปแล้วสำหรับลูก เมื่อบ้านของลูกนั้นเก่าและกำลังมีการสร้างบ้านใหม่, มันเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่า บ้านนั้นจะถูกทำลายไป เวลาที่ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง เพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ ลูกๆ มากมายจะมาและศึกษาเล่าเรียนที่นี่ บ้านใหม่ของลูกกำลังมีการสร้างขึ้น และบ้านเก่าจะถูกทำลาย มีเวลาเพียงไม่กี่วันเท่านั้นที่เหลืออยู่ ประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก หัวใจของลูกไม่ผูกพันกับโลกเก่านี้อีกต่อไป ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่จะเป็นประโยชน์ในเวลาสุดท้าย เวลาที่เราต้องการที่จะไปจากที่นี่ พ่อพูดว่า: อย่าได้ผูกพันหัวใจไว้กับโลกเก่านี้ จดจำนั้นพ่อของลูกและจดจำบ้านของลูกและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มิฉะนั้นลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก และสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้ผ่าน 84 ชาติเกิดแล้ว และดังนั้นเวลาเมื่อลูกต้องใส่ใจที่จะจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ทำตามคำแนะนำของพ่อ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถทำให้ชีวิตของลูกสูงส่ง พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ พ่อเตือนลูกถึงสิ่งนี้อย่างดีมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาที่นี่เพื่อสอนพวกเรา พ่อพูดว่า: ทำทุกสิ่งที่ลูกต้องทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก แต่ศึกษาการศึกษาไปด้วยเช่นกัน และอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกๆ ที่มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่านี้จะยกทุกสิ่งที่พวกเขามีให้แก่พ่อ ไม่มีสิ่งใดเป็นของเรา บาบามาแม้แต่ร่างกายนี้ก็ไม่ได้เป็นของนั้น นี่เป็นร่างเก่าที่ต้องมีการสละทิ้ง ความผูกพันยึดมั่นต่อทุกสิ่งต้องถูกทำลาย ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น นี่คือการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่การวางแผนอื่น ๆ นั้นมีขีดจำกัด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปสวรรค์และสร้างปราสาทราชวังของตัวเอง ไม่มีสิ่งใดของโลกนี้จะเป็นประโยชน์ที่นั่นเพราะทุกสิ่งที่มีขีดจำกัด เวลาที่ลูกกำลังออกมาจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและกำลังไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด เพียงความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เท่านั้นที่ควรจะถูกอยู่ในสติปัญญาของลูก สายตาของลูกไม่ได้ถูกดูดดึงเข้าไปหาสิ่งใดของที่นี่อีกต่อไป เวลาที่เราต้องกลับบ้าน พ่อมาทุกๆ วงจรเพื่อสอนเรา แล้วก็นำพวกเรากลับบ้านไปกับท่าน นี่ไม่ใช่การศึกษาใหม่สำหรับลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกศึกษาสิ่งนี้ทุกวงจร ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไป มีมนุษย์มากมายในทั้งโลก อย่างไรก็ตามมีลูกเพียงน้อยนิดเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ต้นไม้ของบราห์มินก็ค่อยๆ เติบโตที่ละน้อย ตามแผนของละคร การก่อตั้งต้องเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่านี่คือรัฐบาลทางจิตของลูก พวกเราสามารถที่จะเห็นโลกใหม่ด้วยเทพนิมิต พวกเราต้องไปที่นั่น พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านคือผู้เดียวที่สอนพวกเรา พ่อสอนราชาโยคะแก่เรา และแล้วสงครามก็เกิดขึ้น และมีการก่อตั้งศาสนาเดียว และทำลายศาสนามากมาย ลูกคือคนเดียวกัน ลูกได้เคยศึกษามาวจรแล้ววจรเล่าและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกทั้งหมดต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง การศึกษานี้ของลูกไม่มีขีดจำกัด ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกได้ พ่อได้อธิบายความลับของซิมและซุนด้าด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเวลาเมื่อลูกกำลังจะกลับมาสวยงาม และก่อนหน้านั้นที่ลูกน่าเกลียด ไม่ได้เป็นเพียงกฤตตะเท่านั้นที่เป็นเช่นนั้น เป็นทั้งอาณาจักร เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรก เวลาที่ลูกไม่ชอบนรกนี้ ลูกมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนมากมายมาที่นี่แต่เพียงผู้ที่เคยปรากฏตัวในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะปรากฏตัวอีกครั้ง จดจำยุคบรรจบพบกันเป็นอย่างดี เรากำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เราจะกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา ผู้คนไม่แม้แต่เข้าใจว่านรกคืออะไรหรือสวรรค์คืออะไร พวกเขาบอกว่าทุกสิ่งอยู่ด้วยกันที่นี่ ว่าผู้ที่มีความสุขนั้นอยู่ในสวรรค์และผู้ที่ไม่มีความสุขอยู่ในนรก มีความเห็นมากมาย มีความเห็นมากมายในบ้านหนึ่งหลัง สายใยของความผูกพันยึดมั่นของบางคนกับลูกๆ ของพวกเขาไม่ได้ขาดลง เนื่องจากความผูกพันยึดมั่นของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่แบบไหน พวกเขาถามว่า: ฉันควรจะอนุญาตให้ลูกชายของฉันแต่งงานหรือไม่? อย่างไรก็ตามได้มีการอธิบายเรื่องระเบียบวินัยนี้แก่ลูกๆ แล้ว ในด้านหนึ่งลูกกำลังเรียนความรู้ที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ในอีกด้านหนึ่งลูกถามว่าลูกควรส่งลูกชายของลูกไปสู่โลกใหม่! ในเมื่อลูกถาม บาบาก็จะพูดว่า: ดำเนินต่อไป และปล่อยให้เขาทำสิ่งนั้น เป็นเพราะลูกถามบาบาสิ่งนี้ บาบาจึงเข้าใจดีว่าลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับลูกๆ ถึงแม้ว่าบาบาจะพูดว่า “ไม่” ก็จะมีการไม่เชื่อฟัง ลูกสาวต้องแต่งงาน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาอาจจะถูกทำให้เสียหายด้วยการมีเพื่อนที่ไม่ดี ลูกชายนั้นไม่ต้องแต่งงาน อย่างไรก็ตามลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญสำหรับสิ่งนี้ บาบามีได้แสดงสิ่งนั้นผ่านผู้เดียวนี้ เมื่อผู้อื่น

ได้เห็นผู้นี้ พวกเขาก็เริ่มที่จะทำเช่นเดียวกัน มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากในบ้านของพวกเขา นี่คือโลกของการทะเลาะเบาะแว้งและต่อสู้รบรา เป็นป่าของหนาม ผู้คนก็เฝ้าแต่ทำร้ายกันและกัน สวรรค์นั้นเรียกว่าเป็นสวนดอกไม้ นี่คือป่า พอมารู้และเปลี่ยนลูกจากหนามให้เป็นดอกไม้ แทบจะไม่มีใครปรากฏออกมา แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า“ใช่”กับทุกสิ่งที่ลูกพูดในงานนิทรรศการ พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สิ่งนั้นได้เข้าไปหูข้างหนึ่งและออกหูอีกข้างหนึ่ง ต้องใช้เวลาที่จะก่อตั้งอาณาจักร มนุษย์ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นหนาม ถึงแม้ว่าพวกเขามีรูปลักษณะที่เป็นมนุษย์, อุปนิสัยของเขาก็เลวร้ายยิ่งกว่าลิง อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้น ดังนั้นพ่อพูดว่า: อธิบายแก่สิ่งสร้างของลูก หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดก็ปล่อยให้เขาจากไป อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความเข้มแข็งที่จะทำเช่นนั้น แผลของความผูกพันยึดมั่นนั้นได้ยึดมั่นมากที่พวกเขาไม่สามารถนำเอาออกไปได้ ที่นี้ลูกนั้นต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เวลานี้พอมารู้แล้วเพื่อพาพวกเรากลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นจะมีการลงโทษอย่างมากและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกควรจะมีใจเดียวเท่านั้นในเวลาที่จะทำให้ตนเองสะอาดบริสุทธิ์ ไปและอธิบายที่วัดของข้า: พระเจ้าได้ทำให้ผู้คนของบาร์ตกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และท่านกำลังทำเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ท่านพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกแก่นี้และยกทุกสิ่งที่ลูกมีให้แก่พ่อ ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน แม้กระทั่งร่างนี้ก็ไม่ได้เป็นของฉัน ตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างนั้นและกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น

2. อย่าได้ทำผิดใดที่จะทำให้ทะเลียนประวัติของลูกจะมีตำหนิ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ไม่ควรมีร่องรอยของความโกรธเพียงเล็กน้อยภายในตัวลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่เอาชนะปัญหาทั้งหมดได้ด้วยการเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าและกระโดดสูง

พิจารณาตัวเองว่าเป็นเพชรพลอยที่ล้ำค่าเสมอและอยู่ในสถานะที่บรรจุหัวใจของบัพดาดา นั่นคืออยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความทรงจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอและลูกจะไม่ประสบกับสถานการณ์ใด ๆ ที่จะเป็นเรื่องยากลำบาก และภาระทั้งหมดของลูกจะจบสิ้น ด้วยโยคะที่ง่ายดายนี้นี้จึงกลายเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าและกระโดดสูงในความพยายามของลูกและลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่แรงกล้า เมื่อใดก็ตามที่ลูกประสบกับความยากลำบาก ให้นั่งเบี่ยงหน้าพ่อและสัมผัสกับมือแห่งพรของบัพดาดา จากการทำเช่นนั้นลูกจะพบวิธีแก้ไขปัญหาทั้งหมดในหนึ่งวินาที

คติพจน์: พลังของความร่วมมือทำให้แม้กระทั่งสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ สิ่งนี้เป็นป้อมปราการแห่งความปลอดภัย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รักษาความสุขไว้เสมอว่าไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายที่กำลังสอนลูก พ่อที่ปราศจากร่างได้มาและเข้ามาในร่างกายเพื่อสอนลูกโดยเฉพาะ
- คำถาม:** เหตุใดลูกแต่ละคนถึงได้รับดวงตาที่สามของความรู้?
- คำตอบ:** ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้เพื่อที่จะมองเห็นดินแดนแห่งความเยียบสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูก จงนำสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกสิ่งของโลกเท่าที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยตาของลูกรวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก พ่อได้มาแล้วเพื่อนำลูกออกจากขยะและทำให้ลูกเป็นดอกไม้ (เทพ) ดังนั้นลูกต้องมีความเคารพนับถือพ่อเช่นนั้น

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูดกับลูกๆ พระเจ้าชีวาจะถูกเรียกได้ว่าเป็นบาบาที่แท้จริงอย่างแน่นอนเพราะท่านเป็นผู้สร้าง เป็นเพียงลูกๆ เท่านั้นผู้ที่ได้รับการสอนโดยพระเจ้าในเวลานี้เพื่อกลายเป็นเทพเจ้า ลูกแต่ละคนรู้ว่าไม่มีนักเรียนใดที่ไม่รู้จักครูของเขา, การศึกษาของเขาหรือผลของการศึกษานั้น พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่และดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก ทำไมความสุขนี้ถึงไม่ได้้อย่างมั่นคง? ลูกรู้ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่มีร่างกายที่กำลังสอนลูกอยู่ พ่อที่ปราศจากร่างมาโดยเฉพาะและเข้ามาในร่างกายเพื่อสอนลูกๆ ไม่มีคนอื่นที่รู้ว่าพระเจ้ามาและสอน ลูกรู้ว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า ท่านกำลังสอนลูกอยู่และท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาเป็นการส่วนตัว อย่าลืมว่าเป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณพบกับดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามมายาก็เป็นเช่นนั้นที่เธอทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ มิฉะนั้นแล้วก็จะมีความสุขซึ่งว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่ ลูกควรเฝ้าแต่จดจำท่านต่อไป อย่างไรก็ตามมีลูกประเภทหนึ่งที่ลืมท่านโดยสิ้นเชิง พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พระเจ้าเองพูดว่า: ลูกๆ มากมายลืมมัน มิฉะนั้นจะมีความสุขนั้น เราเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและท่านกำลังสอนเราอยู่ มายามีพลังอย่างมากจนกระทั่งเธอทำให้ลูกลืมท่านอย่างสมบูรณ์ สติปัญญาของลูกไปสู่ทุกสิ่งที่ตาของลูกมองเห็นในโลกเท่านี้รวมทั้งเพื่อนและญาติมิตรของลูก ฯลฯ เวลานี้พ่อได้ให้ดวงตาที่สามแก่ลูกเพื่อให้จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ โลกที่สกปรก ลูกรู้ว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นดอกไม้อีกครั้งหนึ่ง ที่นั่นลูกได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกกำลังศึกษาเพื่อสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเพราะลูกไม่ศึกษาอย่างเต็มที่สติปัญญาของลูกอยู่อย่างติดกับอยู่ในทรัพย์สมบัติและความมั่งคั่งที่นี่ ลูกไม่ได้นำสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งทั้งหมดนั้น พ่อพูดว่า: จงให้สติปัญญาของลูกจดจ่ออยู่ที่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นราวกับว่าสติปัญญาของลูกยึดติดอยู่กับโลกที่สกปรกอย่างสมบูรณ์ ราวกับว่าลูกไม่สามารถเอาสติปัญญาของลูกออกมาจากสิ่งนั้นได้ แม้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่สติปัญญาของลูกไม่ได้ตัดขาดจากโลกเท่า บาบาในเวลานี้เพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และสวยงาม ลูกพูดถึงความบริสุทธิ์เป็นสิ่งหลัก บาบาทำให้เราบริสุทธิ์และนำเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรมีความเคารพนับถือต่อพ่อน้อยอย่างมาก ลูกควรอุทิศตนต่อพ่อนี้ ผู้เดียวผู้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนเรา ท่านทำความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับลูกๆ ท่านนำลูกออกจากสิ่งสกปรกทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้ ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้น (เทพ) ทุกวัน พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยในการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เวลานี้พ่อกำลังสอนเรา เราได้มาที่นี่เพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกได้มาเพื่อรู้ว่าลูกเป็นชาวสวรรค์ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้พ่อบอกลูกว่าลูกเคยปกครองอาณาจักรของลูกและราวันได้ยึดครองอาณาจักรนั้น ลูกมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากและแล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ นี่คือนโลกที่สกปรก มนุษย์ไม่มีความสุขอย่างมาก ผู้คนนับแสนอดตาย ไม่มีความสุขใดเลย ไม่ว่าผู้คนจะมั่งคั่งเพียงใดก็ตามความสุขของพวกเขาไม่เพียงชั่วคราวเหมือนมูลาหนึ่งหยด โลกนี้เรียกได้ว่าเป็นแม่น้ำแห่งยาพิษ ลูกจะมีความสุขอย่างมากในยุคทอง เวลานี้ลูกกลับมาสวยงามจากนรกเกลียด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพ ต่อมาในขณะที่ใช้ชาติเกิดลูกได้เข้าไปในโรงคำประเวณี เวลานี้ลูกกำลังถูกนำพามาสู่วัดของชีวา ชีพบาบา กำลังก่อตั้งสวรรค์ ท่านกำลังสอนลูกอยู่ ดังนั้นจงศึกษาอย่างดีมาก ศึกษาและเก็บความรู้ของวงจรวไว้ในสติปัญญาของลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน ลูกๆ เป็นรูปและบาซัน เพียงเพชรพลอยของความรู้เท่านั้นและไม่มีขยะใดที่ควรออกมาจากปากของลูก พ่อพูดว่า: พ่อก็เช่นกันเป็นรูปและบาซันด้วย ฉันทดวงวิญญาณสูงสุดเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ การศึกษาเป็นแหล่งแห่งรายได้ เมื่อบางคนศึกษาและกลายเป็นทนายความหรือแพทย์เขาหารายได้นับแสน แพทย์แต่ละคนมีรายได้ประมาณแสนรูปีต่อเดือน พวกเขาไม่มีเวลาแม้จะกิน เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นอะไร? นายของโลก ดังนั้นควรมีความสุขซึ่งในการ

ศึกษาวิธีที่ลูกๆ พุดต่อกันและกันควรสูงศักดิ์อย่างมาก ลูกกำลังกลับมาสูงศักดิ์ใช่ไหม? ดูสิว่าราชาประพุดิตนอย่างไร บาบามีประสบการณ์ใช่ไหม? เมื่อมีการมอบของขวัญให้แก่ราชาเขาจะไม่รับสิ่งนั้นด้วยมือของเขาเอง ถ้าหากเขาจะรับสิ่งนั้นเขาจะส่งสัญญาณให้ลูกมอบให้แก่เลขาของเขา พวกเขานั้นสูงศักดิ์อย่างมาก สถิติปัญญาของพวกเขาตระหนักว่าถ้าพวกเขาได้รับบางสิ่งพวกเขาจะต้องให้บางสิ่งเป็นการตอบแทนด้วยเช่นกัน ในกรณีนี้พวกเขาจะไม่ยอมรับสิ่งนั้น ราชาบางคนไม่รับสิ่งของใดจากประชาชนของพวกเขา แต่ราชาอื่นๆดูปล้นผู้คนของเขา มีความแตกต่างระหว่างราชาทั้งหลาย เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นราชาที่มีมกุฎสองชั้นแห่งยุคทอง จำเป็นต้องมีความบริสุทธิ์อย่างแนบแน่นเพื่อที่จะสวมมกุฎสองชั้น จะต้องสละละทิ้งโลกที่เต็มไปด้วยกิเลสนี้ ลูกๆ ต้องสละละทิ้งกิเลส ไม่มีใครที่มีกิเลสสามารถมาและนั่งที่นี้ได้ ถ้าบางคนที่เป็นอย่างนั้นมาและนั่งที่นี้โดยไม่บอกผู้ใดเขาเองกำลังสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง บางคนพยายามที่จะฉลาดมากและคิดว่าไม่มีใครจะรู้ ไม่ว่าพ่อจะเห็นสิ่งนั้นหรือไม่เขาเองก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกเช่นกันเคยเป็นดวงวิญญาณบาป เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบุญโดยการทำความเพียรพยายาม ลูกๆ ได้รับความรู้อย่างมาก ด้วยความรู้ี้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนกฤษณะ พ่อกำลังตกแต่งลูกอย่างมาก! พระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูกอยู่ ดังนั้นลูกควรศึกษาด้วยความสุขอย่างมาก! เพียงผู้ที่มีโชคเท่านั้นที่ศึกษาการศึกษา! ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในประกาศนียบัตรด้วยเช่นกัน บาบ่าจะพูดว่าลูกไม่ได้กำลังศึกษา สถิติปัญญาของลูกกำลังเร็วร้อนไปทุกหนแห่งดังนั้นลูกจะกลายเป็นอะไร? แม่พ่อทางร่างกายของลูกจะพูดว่า: ในสภาพการณ์เช่นนี้ลูกจะสอบตก บ้างศึกษาและมีรายได้นับแสนในขณะที่ผู้อื่นก็เพียงแค่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ลูกต้องทำตามแม่และพ่อและพี่น้องผู้ที่มีเพียงธุรกิจของการศึกษาอย่างดีและสอนผู้อื่น หลายคนสามารถสอนได้ที่นันทรรคการ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปและความทุกข์เพิ่มมากขึ้นมนุษย์จะเริ่มมีความระอาในโลกของพวกเขามากขึ้น และเริ่มมาศึกษา เมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์พวกเขาจดจำพระเจ้าอย่างมาก ในเวลาของการตาย เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์พวกเขาร้องเรียกหา ‘โอ พระเจ้า!’ โอ รัม! ลูกไม่ต้องทำอะไรเช่นนั้น ลูกกำลังเตรียมตนเองในความสุข เมื่อไหร่ที่ฉันจะจากร่างเก๋ไก๋ในการกลับบ้าน? และแล้วฉันจะได้รับร่างกายที่สวยงามที่นั่น ลูกควรเพียรพยายามที่จะไปข้างหน้าผู้ที่ยกสอนลูก มีนักเรียนบางคนที่มีสภาพจิตของเขาดีกว่าสภาพจิตของครูผู้สอนเขา พ่อรู้จักแต่ละคน ลูกๆ สามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกมีความอ่อนแออะไร จงเอาชนะอุปสรรคของมายา อย่าได้ติดกับโดยอุปสรรคเหล่านั้น ถ้าลูกคิดว่ามายามีพลังมากจนลูกไม่สามารถอยู่ต่อไปมายาจะกลืนลูกทั้งตัว “จะเข้กินช้าง” หมายถึงเวลานี้ มายาจะเข้กลืนแม้กระทั่งลูกที่ดีทั้งตัวเพื่อที่ว่าพวกเขาไม่สามารถปลดปล่อยตนเองได้ แม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเองต้องหยุดจากการถูกดบตีโดยมายาด้วยตนเอง มายาก็ไม่ปล่อยให้พวกเขาทำเช่นนั้น และแล้วพวกเขาพูดว่า: บาบ่าโปรดบอกมายาอย่าจับฉันไว้เช่นนั้น อ้า! แต่นั่นคือสนามรบใช่ไหม? ในสนามรบลูกไม่สามารถบอกใครบางคน (ผู้ตัดสิน) ที่จะบอกให้ฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ทำให้ลูกล้มลงใช่ไหม? ในขณะที่เล่นการแข่งชันลูกจะไม่พูดว่า: อย่าส่งลูกบอลมาให้ฉัน! ลูกจะได้รับการบอกทันที: เธอได้เข้ามาในสนามรบดังนั้นจงสู้! มายาจะโยนลูกไปมาอย่างมาก ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่ นั่นไม่ใช่สิ่งเล็กน้อยเลย! เวลานี้สภาพของลูกกำลังขึ้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกแต่ละคนควรมีความใส่ใจที่จะทำให้ชีวิตในอนาคตของลูกมีค่าดุจเพชร จงเฝ้าแต่ขจัดอุปสรรคของลูกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่ออย่างแนบแน่นมิฉะนั้นลูกจะสอบตกทุกวงจร ตัวอย่างเช่นถ้าพ่อที่มั่งคั่งของลูกคนหนึ่งกำลังต่อต้านเขาในการศึกษาของเขา เขาควรพูดว่า: “ฉันจะทำอะไรด้วยเงินเป็นแสนๆ เหล่านั้น? ฉันต้องการจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด” เงินล้านและพันล้านทั้งหมดเหล่านั้นกำลังจะกลายเป็นฝุ่น ทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะฝังไว้ใต้ดินและของคนอื่นจะถูกเผา ทั้งโลกจะถูกจุดเป็นไฟ ทั้งโลกนี้เป็นเกาะของราวัน (ลิงกา) ลูกทั้งหมดเป็นสิดา รัมได้มาแล้ว ทั้งโลกคือเกาะหนึ่ง เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน พ่อมาเพื่อทำลายอาณาจักรของราวันและทำให้ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรของรัม ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุกมากมายนภายใน เป็นที่จดจำกันว่า: ถ้าลูกต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสตามเด็กๆ ที่นันทรรคการลูกพุดเกี่ยวกับความสุขที่ลูกได้มีประสบการณ์: เรากำลังทำให้บาร์ดเป็นสวรรค์ เรากำลังรับใช้บาร์ดโดยการทำตามศรัทธา ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาสูงส่งมากเท่านั้น ผู้คนมากมายจะให้คำแนะนำแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องตระหนักรู้จักสิ่งนั้นและระมัดระวัง ในบางครั้งมายารบกวนในลักษณะที่แฝงตัว ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นลูกควรมีความสุขภายในลูกอย่างมาก ลูกพูดว่า: บาบ่าฉันมาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน โดยการฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงฉันจะเปลี่ยนจากชายธรรมดาเป็นนารายณ์ จากหญิงธรรมดาเป็นลักษมี ลูกทั้งหมดยกมือของลูกและพูดว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่ออย่างแนบแน่น มิฉะนั้นลูกจะสูญเสียสิ่งนี้ทุกวงจร ลูกจะขจัดอุปสรรคใดๆ ที่มาอย่างแนบแน่น ลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญให้มากขนาดนั้น ลูกมีความกล้าหาญใช่ไหม? ลูกจะไม่จากผู้เดียวผู้ที่ให้มรดกแก่ลูกไปใช่ไหม? บางคนอยู่ที่นี้อย่างถาวรและคนอื่นก็หนีจากไป มายากินลูกที่ดีมากบางคน จะเข้ได้กลืนกินพวกเขาทั้งตัว เวลานี้พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ! ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมาก ฉันได้

มาเพื่อให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ความตายของโลกที่ไม่บริสุทธิ์อยู่เบื้องหน้า เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา แม้กระทั่งราชาที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุใดราชาที่มีมงกุฎเดียวถึงได้คงการระต่อรูปบูชาของราชาที่มีมงกุฎ 2 ชั้น? หลังจากครั้งวงจรเมื่อความบริสุทธิ์ของพวกเขาหายไปพวกเขาทั้งหมดเข้าไปในอาณาจักรของราวันและกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่มีกิเลส ดังนั้นพ่อพูดแก่ลูกๆ ว่า เวลานี้อย่าทำผิดใดๆ! อย่าลืม! จงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี! ถ้าลูกไม่สามารถเข้าชั้นเรียนทุกวันบาบาสามารถจัดการให้ลูกได้รับบทเรียน 7 บท เพื่อที่ลูกจะสามารถเข้าใจมูรลีได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนเพียงแค่ว่าจำคำสองคำ นี่คือนมตราที่ยิ่งใหญ่ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นร่างที่ลูกทำบาปหรือมีการกระทำที่เป็นบาป เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการทำบาปจงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกด้วยความรักต่อพ่อผู้เดียวและไม่ใช้กับผู้ที่มิร่างกายใดๆ เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว จดจำพ่อจนถึงเวลาสุดท้ายแล้วลูกจะไม่ทำบาปใดๆ ปลอ่ยวางความภาคภูมิใจของร่างกายซึ่งเสื่อมสลาย เวลานี้การละเล่นกำลังมาถึง จวบ 84 ชาติเกิดของลูกกำลังจบสิ้นลงในขณะนี้ ดวงวิญญาณและร่างกายเหล่านี้เวลานี้เก่าแล้ว จงกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์เวลานี้และลูกจะได้รับร่างกายที่สะอาดประจักษ์ ลูกดวงวิญญาณควรมีความใส่ใจที่จะทำให้ตัวลูกเองสะอาดประจักษ์ พ่อเพียงแค่ว่า: จงจดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! เพียงแค่นี้มีความใส่ใจเพียงนี้ ลูกแม้กระทั่งพูดว่า: บาบาฉันจะสอบผ่านอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าไม่ใช่ทุกคนในชั้นเรียนที่จะได้รับทุนการศึกษา อย่างไรก็ตามหลายคนยังคงทำความเพียรพยายามอย่างมากต่อไป ลูกเช่นกันเข้าใจว่าเพื่อที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ลูกต้องเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เหตุใดลูกถึงเพียรพยายามน้อยลง? อย่าได้มีความใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งอื่น นักรบจะไม่สนใจอะไรเลย บางคนพูดว่า: บาบาฉันมีพายุและความฝันมากมาย ฯลฯ ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวต่อไป ลูกต้องเอาชนะศัตรูนั้น บางครั้งลูกจะมีความฝันเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกดีขึ้น ความฝันเช่นนั้นที่ลูกไม่เคยนึกหรือมีอยู่ในจิตใต้สำนึกของลูก สิ่งเหล่านั้นจะทำให้ลูกปั่นป่วน ทั้งหมดนั้นคือมายา เรากำลังเอาชนะมายา เรากำลังนำอาณาจักรของเราคืนมาจากศัตรูของครั้งวงจร เราไม่ได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด ผู้ที่กลัวหาญไม่เคยพูดคลุมเครือในสิ่งใด พวกเขาไปสงครามอย่างมีความสุข ลูกอยู่ในความสับสนวุ่นวายเป็นอย่างยิ่งและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องสลละทิ้งร่างกายที่สกปรกของลูก ขณะนี้เรากำลังจะไปบ้านที่แสนหวานของเรา พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ นี่คือนิยามใหม่ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำบาปจงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในความรักกับพ่อผู้เดียว สลละทิ้งความภาคภูมิใจทั้งหมดในร่างเก่าที่เสื่อมโทรมของลูก

2. ได้รับชัยชนะเหนือมายา ศัตรู โดยการอยู่อย่างตระหนักรู้ว่าลูกคือนักรบ อย่าใส่ใจเกี่ยวกับเธอ มายารบกวนอย่างมากอย่างแฝงตัว ดังนั้นจงตระหนักรู้จักเธอและระมัดระวัง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ที่ถือโทษของน้ำทิพย์แห่งความรู้และดับความกระหายของผู้ที่กระหายจากโทษของความรู้ ตอนนีือดวงวิญญาณส่วนใหญ่เริ่มเหนื่อยล้ากับสิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวของวัตถุธาตุ, สถานที่ที่มีขีดจำกัดซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อสัมผัสกับความสงบทางจิตวิญญาณและผู้ที่ยกกล่าวว่าพวกเขาจะทำให้ผู้อื่นได้พบกับพระเจ้า พวกเขาท้อแท้ พวกเขาเชื่อว่าความจริงนั้นเป็นอีกสิ่งหนึ่ง พวกเขากระหายต่อการได้มาซึ่งการบรรลุผล หนึ่งในหยดของคำแนะนำที่แท้จริงของดวงวิญญาณและของพระเจ้าสามารถตอบสนองความกระหายของดวงวิญญาณเช่นนั้น ดังนั้นจงถือโทษของความรู้และดับความกระหายของดวงวิญญาณที่กระหาย รักษาโทษของน้ำทิพย์ไว้กับลูกเสมอ จงเป็นอมตะและทำให้คนอื่นเป็นอมตะ

คติพจน์: ทำให้ศิลปะของการปรับตัวของลูกเป็นเป้าหมายของลูก และลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงใช้ความระมัดระวังทุกประเภท เพื่อที่จะกลายเป็นดอกไม้ อาหารที่ลูกได้รับประทานจะต้องเตรียมโดยผู้ที่รักษาความบริสุทธิ์
- คำถาม:** ลูกๆ ผีกลั่นอะไรที่นี้ ที่จะดำเนินต่อไปที่นั่นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?
- คำตอบ:** ที่นี้ลูกฝึกฝนการมีสุขภาพที่ดีอย่างสม่ำเสมอทั้งร่างกายและจิตใจ ลูกต้องให้กระดูกของลูกเพื่องานรับใช้ของไฟบุษยัญนี้เช่นเดียวกับที่ดาดีชีริชชีได้ทำ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีเรื่องของหฐโยคะที่นี้ ลูกต้องไม่ปล่อยให้ร่างกายของลูกอ่อนแอ ด้วยโยคะที่ลูกฝึกฝนที่นี้ ลูกจะมีสุขภาพดีเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

โอมซานติ ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย,ครูจะมองที่นักเรียน ดอกกุหลาบอยู่ที่ไหน? ใครกำลังนั่งอยู่ข้างหน้า? นี่คือสวนดอกไม้ด้วยเช่นกันแต่ตามลำดับกันไป พ่อสามารถเห็นกุหลาบที่นี้ แล้วก็เห็นดอกไม้ที่ส่งกลิ่นหอมอย่างมากถัดจากดอกนั้น พ่อยังเห็นแม้กระทั่งดอกอีกในสถานที่บางแห่ง นายของสวนดอกไม้ต้องมองดูดอกไม้เหล่านั้น ลูกเรียกหานายของสวนดอกไม้ให้มาและทำลายป่าหนามแห่งนั้นและก็ปลูกต้นอ่อนของดอกไม้ ลูกๆ รู้ในทางปฏิบัติว่าต้นอ่อนของดอกไม้ถูกเพาะขึ้นมาจากหนามได้อย่างไร อย่างไรก็ตามในบรรดาลูกๆ แล้ว มีเพียงไม่กี่คนที่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าท่านเป็นนายของสวนดอกไม้และเป็นคนพวยเรือด้วย ท่านพาทุกคนกลับไปพร้อมกับท่าน พ่อมีความสุขที่ได้เห็นดอกไม้ ลูกแต่ละคนเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ดูสิว่าความรู้ที่สูงส่งเพียงใด จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่เป็นโลกของผู้ที่อยู่อาศัยในรยุคเหล็ก ลูกกำลังกลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ ชันยาสี้ออกจากบ้านของพวกเขาและหนีไป ลูกไม่ต้องหนีไปที่แห่งใด ในบางบ้านบางคนอาจจะเป็นหนามและบางคนก็เป็นดอกไม้ บางคนถามบาบา: บาบ่า นั่นควรจะให้ลูกชายของฉันแต่งงานหรือไม่? บาบ่าจะตอบว่า: ลูกสามารถทำได้ ทำให้เขาอยู่ที่บ้านและดูแลเขา เมื่อลูกถามก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีความกล้าหาญนั้น ดังนั้นบาบาจึงตอบว่า: ลูกอาจทำเช่นนั้นได้ บางคนพูดว่า: ฉันป่วยอยู่เสมอ และเมื่อลูกสะใภ้มาถึง ฉันต้องกินอาหารที่เธอเตรียมมาให้ บาบ่าตอบว่า: ลูกอาจกินได้ บาบ่าจะบอกว่าไม่หรือ? ถ้าสถานการณ์เป็นเช่นนั้นลูกต้องกินมันแล้วก็ทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามจะมีความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกันใช่ไหม? เมื่อลูกสะใภ้ของบางคนเข้ามาที่บ้านของเขายาได้ถามเลย! ราวกับว่าเทพธิดาได้มาแล้ว! พวกเขา กลับมามีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามลูกต้องเข้าใจว่าหากลูกต้องการที่จะกลายเป็นดอกไม้ลูกต้องรับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้ที่รักษาความบริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้แล้วลูกต้องเตรียมของลูกเอง ลูกไม่จำเป็นต้องถามอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ พ่ออธิบาย: ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ยิ่งลูกระมัดระวังมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งได้รับประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายามในการระมัดระวังมากขึ้น หากลูกไปในสถานที่บางแห่งและรู้สึกหิวระหว่างเดินทาง ให้นำอาหารติดตัวไปด้วย หากลูกมีความยากลำบากแล้วในสถานการณ์ที่สิ้นหวังลูกสามารถซื้อขนมปังจากคนขายที่สถานนั้นได้ เพียงแค่จดจำพ่อ สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของหฐโยคะในสิ่งนี้ ลูกต้องไม่ปล่อยให้ร่างกายอ่อนแอ ลูกต้องให้กระดูกทุกชิ้นเช่นเดียวกับที่ดาดีชีริชชีได้ทำ อย่างไรก็ตามไม่ใช่เรื่องของหฐโยคะในสิ่งนี้ ทุกสิ่งเหล่านี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ร่างกายจะต้องดูแลให้มีสุขภาพที่ดีมาก ด้วยโยคะนี้ลูกจะมีสุขภาพดีเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ที่นี้ บาบ่าอธิบาย: ไม่มีอะไรที่ต้องถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ ใช่ ถ้าเป็นสิ่งที่สำคัญและลูกสับสนลูกก็สามารถถามได้ เป็นการเสียเวลามากในการถามบาบาเกี่ยวกับสิ่งเล็กน้อย บุคคลที่ยิ่งใหญ่พูดน้อยมาก ชีพบาบาถูกเรียกว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น ราววันจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น ถ้าเขาเป็นเช่นนั้นแล้วทำไมหุ่นของเขาถึงลูกเฒ่า? ลูกๆ เข้าใจว่าราววันมีชื่อเสียงมาก แม้ว่าราววันจะมีความแข็งแกร่งมาก แต่เขาก็ยังเป็นศัตรูของลูกใช่ไหม? อาณาจักรของราววันดำเนินไปเป็นเวลาครึ่งวงจร อย่างไรก็ตามลูกเคยได้ยินคำยกย่องของเขาบ้างไหม? ไม่มีเลย ลูกรู้ว่ากิเลสทั้งห้าถูกเรียกว่าราววัน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาได้รับการยกย่องเพราะพวกเขาคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ มนุษย์ทุกคนไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ ไม่ว่าใครก็ตามที่มาแม้ว่าจะเป็นบุคคลสำคัญที่มาและขอพบบาบา บาบ่าจะถามเขาว่าอะไร? บาบ่าจะถามเขาว่าเขาเคยได้ยินเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราววันหรือเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์และเทพบางคนหรือไม่ เวลานี้เป็นอาณาจักรของมนุษย์หรืออาณาจักรของเทพ? ใครคือมนุษย์และใครคือเทพ? เทพคงอยู่ในอาณาจักรของใคร? เทพคงอยู่ในยุคทอง ราชานและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ลูกสามารถถามได้ว่านี่คือโลกใหม่หรือโลกเก่า ใครเคยปกครองยุคทอง? เวลานี้เป็นอาณาจักรของใคร? รูปภาพอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อเท่านั้นที่หนึ่งที่นี่และอธิบายว่าอะไรคือความเลื่อมใสศรัทธาและอะไรคือความรู้ บาบ่าจะตอบลูกๆ ที่พูดว่าเขาไม่สามารถซึมซับอะไรได้เลย: โอ้! แต่

เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะเข้าใจอัลฟาและเบต้าใช่ไหม? อัลฟาผู้เป็นพ่อพูดว่า: จดจำฉันผู้เป็นพ่อ และลูกจะได้รับมรดกของลูก ผู้คนของบาร์ตเฉลิมฉลองการเกิดของชีวา แต่เมื่อไหร่ที่ท่านเข้ามาในบาร์ตและทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์? พวกเขาก็ยัง คงไม่รู้ว่าบาร์ตเป็นสวรรค์ พวกเขาได้ลืมนั่นไปแล้ว บอกกับพวกเขาว่า ลูกเองก็ไม่รู้เช่นกันว่าลูกเป็นนายของสวรรค์ และเวลานี้ลูกกำลังถูกทำให้กลายเป็นเทพอีกครั้งโดยพ่อ พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้แก่ลูก “การหลุดพ้นในชีวิต ใน 1 วินาที” ได้รับการจดจำกันมา อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าของ สวรรค์ใน 1 วินาที สิ่งนี้เรียกว่า “การชุมนุมของอินทรา” ด้วยเช่นกัน พวกเขาเชื่อว่าอินทราคือเทพเจ้าแห่งสายฝน เวลานี้ จะมีการชุมนุมของผู้ที่ทำให้ฝนตกหรือ? พวกเขาพูดถึงหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น ดินแดนของอินทรา ชุมชนของอินทรา วัน นี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามนี้อีกครั้ง นี่คือการฝึกซ้อมใช่ไหม? หากลูกศึกษาเพื่อที่จะเป็นทนายความ ลูกจะเข้าใจว่าลูก จะเป็นทนายความพรุ่งนี้ ลูกกำลังศึกษาอยู่ที่นั่นในวันนี้ และลูกจะสละร่างของลูกแล้วได้รับชาติเกิดในอาณาจักรนั้นในวัน พรุ่งนี้ รางวัลที่ลูกได้รับเป็นไปเพื่ออนาคตของลูก เราศึกษาที่นี่แล้วก็ไปเกิดในยุคทอง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา คือการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง นี่คือการซาโยคะ หากบางคนพูดว่า “บาบาสติปัญญาของฉันไม่เปิด” นั่นก็คือโชคของ พวกเขา นั่นคือบทบาทของพวกเขาในละคร บาบาสสามารถเปลี่ยนสิ่งนั้นได้อย่างไร? ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะกลายเป็นนาย แห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามนั่นก็ตามลำดับกันไปใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าทุกคนจะกลายเป็นจักรพรรดิ บางคนพูดว่า เนื่องจากมี พลังของพระเจ้าที่นี่ ท่านสามารถทำให้ทุกคนกลายเป็นจักรพรรดิได้ แล้วปวงประชาจะมาจากที่ไหน? นี่คือนั่นที่ต้องเข้าใจ มันเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ จักรพรรดิและจักรพรรดินีมีอยู่เพียงชื่อเท่านั้นในเวลานี้ พวกเขาได้รับ สมญาเหล่านั้น โดยการจ่ายเงินหนึ่งหรือสองแสนรูปีพวกเขาสามารถได้รับสมญาของราชาหรือราชินี พวกเขาต้อง ประพฤติตนในลักษณะนั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยการทำตามศรัทธา ทุกคนจะมี ความมั่งคั่งมากมายที่นั่น มันเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เนื่องจากระยะเวลาของวงจรมันถูกทำให้ยาวนานขึ้น ในคัมภีร์ศาสนา มนุษย์จึงได้หลงลืมอาณาจักรนั้น เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสวยงามจากที่นั่นา เกลียด พวกเทพน่าเกลียดไหม? รูปภาพของกฤษณะถูกทำให้เป็นสีน้ำเงินเข้มและเราได้เป็นสีขาว เมื่อมีความใส่ใจในเรื่อง ความสวยงาม ทั้งสองก็จะสวยงาม และแล้วโดยการนั่งบนกองไฟของตัณหาจะทั้งสองจึงกลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด ที่นั่น พวกเขาคือนายของโลกละกอน ที่นั่นมันเป็นโลกที่น่าเกลียด ประการแรกลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่าง มากภายในตัวลูกและจากนั้นลูกควรสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งภายในลูกด้วยเช่นกัน ลูกบางคนบอกบาบาว่าลูกไม่สามารถ เลิกสูบบุหรี่ได้ แล้วบาบาก็พูดว่า: โอเค สูบบุหรี่มากเท่าที่ลูกต้องการ! ในเมื่อลูกถาม บาบาควรตอบอย่างไร? หากลูกไม่ ปฏิบัติตามข้อควรระวังลูกก็จะล้มลง ลูกควรเข้าใจสิ่งนี้เพื่อตัวลูกเอง เมื่อลูกจะกลายเป็นเทพ พฤติกรรม, กิจกรรมและ อาหารและเครื่องดื่มของลูกควรเป็นเช่นไร? ลูกทุกคนพูดว่าลูกจะแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ โอเค จงมองเข้าไป ภายในตนเอง และดูว่าลูกมีคุณธรรมเหล่านั้นไหม ลูกจะกลายเป็นนารายณ์ได้อย่างไรหากลูกสูบบุหรี่? มีเรื่องราวเกี่ยวกับ นาราดด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เพียงนาราดเท่านั้นที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา มนุษย์ทั้งหมดเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา (นาราด) พ่อพูด ว่า: ลูกๆ ผู้ที่จะกลายเป็นเทพต้องตรวจสอบและถามตนเองว่า: ในเมื่อฉันจะกลายเป็นเทพแล้วพฤติกรรมของฉันควร เป็นเช่นไร? เรากำลังกลายเป็นเทพ ดังนั้นเราต้องไม่ดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ ช้องแวะไนกิเลส หรือรับประทานอาหารที่ เตรียมโดยผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ มิฉะนั้นสภาพจิตของเราก็จะได้รับผลกระทบ พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ไม่มีใครรู้ถึง ความลับของละครนี้ นี่คือการละเล่นและทุกคนคือนักแสดง เราดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบน นักแสดงทุกคนของทั้ง โลกมีบทบาทในการแสดง ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเองที่จะเล่น มีผู้แสดงมากมาย ดูสิว่าพวกเขากำลังเล่นบทบาทของ เขาอย่างไร นี่คือนั่นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย ต้นมะม่วงไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นต้นไม้ที่หลากหลาย ต้นมะม่วงก็จะให้ ผลเป็นมะม่วงเท่านั้น นี่คือนั่นไม้โลกมนุษย์ แต่ได้รับการเรียกว่าต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย เมล็ดคือ หนึ่งเดียว ดูว่ามี ความหลากหลายมากแค่ไหนในเผ่าพันธุ์มนุษย์! พวกเขาทุกคนแตกต่างกันมาก! พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งนี้ มนุษย์ไม่รู้สิ่ง ใดเลย เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งได้ ลูกรู้ว่าเหลืออีกเพียงไม่กี่วัน ในโลกเก่านี้ ต้นอ่อนก็ถูกเพาะขึ้นมาเช่นเดียวกับวงจรที่แล้ว ต้นอ่อนของปวงประชาที่ดีและปวงประชารธรรมดาก็ได้รับ การเพาะปลูกขึ้นด้วยเช่นกัน อาณาจักรได้รับการก่อตั้งขึ้นที่นี่ ลูกๆ ต้องใช้สติปัญญาของลูกเกี่ยวกับทุกสิ่ง มันไม่ใช่ว่าไม่ สำคัญว่าลูกจะฟังมุรลีหรือไม่ แม้ในขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น สติปัญญาของลูกบางคนก็เรื้อนออกไปข้างนอก ลูกบางคนก็ฟังมุรลี เป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าก็มีฟองแห่งความสุขผุดอยู่ภายใน พวกเขาวิ่งมาที่นี่เพื่อฟังมุรลี พระเจ้ากำลังสอน! ดังนั้นลูก ไม่ควรหยุดการศึกษาเช่นนั้น เทปบันทึกเสียงบันทึกทุกสิ่งอย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นจงฟังสิ่งนั้น ถ้ามีคนร่ำรวยบางคน ซื้อสิ่งเหล่านี้คนจนก็สามารถฟังได้ ดังนั้นผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ ลูกที่ยากจนบางคนก็สามารถสร้างโชคที่สูงส่ง อย่างมากให้กับตนเองด้วยเช่นกัน บาบากำลังสร้างอาคารเพื่อให้ลูกๆ ได้พักอาศัย แม้กระทั่งลูกที่ยากจนบางคนแม้กระทั่ง ส่งธนาถีสำหรับเงินสองรูปีมาให้! เขาพูดว่า: บาบาสื่อรู้หนึ่งก่อนในชื่อของฉันสำหรับอาคารนี้ และอีกหนึ่งรูปีในอีกยะ

นอกจากนี้จะต้องมีผู้ที่เติมเต็มคลังสมบัติที่มีค่าด้วยเช่นกัน เมื่อโรงพยาบาล ฯลฯ ถูกสร้างขึ้นก็จะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นมากมายเกิดขึ้นด้วย ผู้ที่มั่งคั่งก็ช่วยรัฐบาลอย่างมากมาย พวกเขาได้รับอะไรเป็นการตอบแทน? ความสุขชั่วคราว อย่างไรก็ตามรางวัลของสิ่งที่ลูกทำที่นี้จะคงอยู่เป็นเวลานานถึง 21 ชาติเกิด ลูกสามารถเห็นได้ว่าบาบาให้ทุกสิ่งและจะกลายเป็นนายของโลกอันดับหนึ่งได้อย่างไร ใครจะไม่ทำการต่อรองสำหรับ 21 ชาติเกิดเช่นนั้น? และนี่คือสาเหตุที่ลูกเรียกหาท่านพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา เรื่องนั้นหมายถึงเวลานี้ ท่านไร้เดียงสามาก! ท่านพูดว่า: ทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการทำ! ลูกสาวบางคนยากจนมากพวกเขาลี้ภัยชีพด้วยการเย็บเสื้อผ้า บาบารู้ว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก มีตัวอย่างของสุดามาเช่นกันที่ทำให้ชาวหนึ่งกำมือและได้รับปราสาทราชวังถึง 21 ชาติเกิด ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อพูดว่า: พ่อคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ดาด้านี้ไม่ใช่พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่พูดด้วยเช่นกันว่า: ชีพบาบาคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านได้รับการเรียกเช่นกันว่านักธุรกิจ พ่อค้าเพชร และนักมายากล ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก เวลานี้บาร์ติยากจนขึ้นแค่นั้น ผู้คนนั้นมั่งคั่งและรัฐบาลยากจน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาร์ติเคยสูงส่งเพียงใด มันเป็นเรื่องจริง ๆ ยังคงมีสิ่งซับซ้อนของสิ่งนั้น วัดโสมนาถได้รับการตกแต่งประดับประดาอย่างงดงามมากด้วยเพชรพลอยและอัญมณี อูฐบรรทุกเพชรพลอยเหล่านั้นทั้งหมดไป ลูกๆ รู้ว่าโลกนี้กำลังจะเปลี่ยนไปในเวลาอย่างแน่นอน เวลานี้เรากำลังเตรียมการสำหรับสิ่งนั้น ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น มีการต่อต้านมากมายจากมายา ลูกคือผู้ที่ทำตามพระเจ้าในขณะที่ผู้อื่นเป็นทาสของราวัน ลูกเป็นของชีพบาบา ชีพบาบา กำลังให้มรดกของลูกแก่ลูก ดังนั้นไม่มีใครนอกจากพ่อที่ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงสำรวจตรวจสอบตนเองและพูดกับตนเองว่า: เมื่อฉันจะกลายเป็นเทพ พฤติกรรมของฉันควรเป็นเช่นไร? อาหารและเครื่องดื่มของฉันบริสุทธิ์หรือไม่?

2. เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่งสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก จงให้สิ่งใดก็ตามที่ลูกมีแก่พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาเช่นเดียวกับที่สุดามาได้ทำ อย่าได้มีข้ออ้างในการขาดการศึกษา

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นโยคีที่ร่าเริงแจ่มใสและเดินทางไปทั่ว (รามตาโยคี Ramta yogi) ผู้ที่นำมาซึ่งการเปิดเผยบนพื้นฐานของความจริง ความสะอาด และความไม่ขลาดกลัว
สัจจะคือพื้นฐานของการเปิดเผยของพระเจ้า และพื้นฐานของสัจจะคือความสะอาดและความไม่ขลาดกลัว หากมีความไม่สะอาดประเภทใด นั่นคือหากมีบางสิ่งที่ขาดหายไปในความซื่อสัตย์และความสะอาดของลูก หรือถ้าลูกมีความกลัวที่จะได้รับชัยชนะเหนือชั้นสการที่ตาโมกฐีของลูกเอง ในการทำให้ชั้นสการของลูกสอดคล้องกลมกลืนหรือในการพิสูจน์หลักการของลูกในสนามของงานรับใช้โลก การเปิดเผยนั้นจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจงซึมซับสัจจะและความไม่ขลาดกลัวและกลายเป็นโยคีที่ร่าเริงแจ่มใสและเดินทางไปทั่วที่ซาบซึ้งด้วยความใส่ใจเพียงหนึ่งอย่าง กลายเป็นราชาโยคีที่ถ่ายทอดและการเปิดเผยสุดท้ายจะเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: สายตาและทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดคือพื้นฐานของความเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้นอย่าได้มีขีดจำกัด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พระเจ้ารูตรา, ตัวท่านเองได้สร้างไฟบุษายัญของความรู้ของรูตรา ส่งเวทย์ทุกสิ่งที่ลูกมีลงไปในไฟ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน
- คำถาม:** เกมที่นามห้ศรรยใดที่เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** ปีสถาสร้างอุปสรรคในไฟบุษายัญที่พระเจ้าได้สร้างขึ้น เกมที่มห้ศรรยนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ไม่มีในเวลาอื่นใดตลอดทั้งวงจรที่ไฟบุษายัญในรูปแบบนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมา นี่คือนไฟบุษายัญที่ม้จะลูกส่งเวทย์เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง มันอยู่ในสิ่งนี้ที่อุปสรรคได้ถูกสร้างขึ้น

โอมชานติ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหน? สถานที่นี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเช่นกัน นี่คือนมหาวิทยาลัยโลกและมีสาขาทางจิตวิญญาณ พ่อได้เปิดมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด ได้มีการกล่าวถึงชื่อ “ไฟบุษายัญของรูตรา” ไว้ในคัมภีร์ ลูกรู้ว่าชีพบาบาได้เปิดสถานที่ของการศึกษาเล่าเรียน (พาทชالا) หรือมหาวิทยาลัยในเวลานี้ พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูก สิ่งนี้ควรเก็บอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก นี่คือนไฟบุษายัญที่ท่านได้สร้างขึ้น ชื่อของไฟบุษายัญนี้มีชื่อเสียงมาก “ไฟบุษายัญของความรู้ของรูตราที่ม้ลูกส่งเวทย์” (ราชอัสว เมกรูตราญาณยักยะ) ลูกส่งเวทย์ตนเองเพื่อประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองและลูกส่งเวทย์ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตารวมทั้งร่างกายของลูก ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกส่งเวทย์ ร่างกายทั้งหมดจะถูกส่งเวทย์และดวงวิญญาณทั้งหมดจะวิ่งกลับบ้าน นี่คือนยุคบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณมากมายทั้งหมดจะวิ่งกลับบ้านและร่างกายของพวกเขาจะถูกทำลาย ทั้งหมดนี้อยู่ในละคร ลูกทั้งหมดทั้งหมดยังคงเดินหน้าต่อไปตามละคร พ่อพูดว่า: พ่อสร้างไฟบุษายัญนี้เพื่ออำนาจในการปกครองของลูก สิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นตามแผนของละคร ไม่สามารถที่จะพูดได้ว่าพ่อสร้างมันขึ้นมา ตามแผนของละคร ไฟบุษายัญของความรู้นี้ได้ถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้องเช่นที่เคยเป็นในวงจรที่แล้วเพื่อที่จะสอนลูกๆ การพูดว่าพ่อสร้างสิ่งนั้นไม่มีความหมาย สิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นตามแผนของละคร สิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นทุกวงจร ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ตามแผนของละคร ไฟบุษายัญนี้ถูกสร้างขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจร นี่ไม่มีอะไรใหม่ ขณะนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า แท้จริงแล้วเมื่อ 5000 ปีที่แล้วยุคทองเคยปรากฏอยู่ เวลานี้วงจรจะซ้ำรอย โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งอีกครั้ง เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองในโลกใหม่ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ตามละครเพียงผู้ที่กลายเป็นสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะกลายเป็นเช่นนี้อีกครั้ง ละครนี้จะต้องมองอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตนเองเช่นกัน ต้องมีการแสดงหนทางให้แก่ลูกๆ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ลูกเรียกพ่อให้มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์และพาลูกไปจากโลกที่สกปรกนี้ เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน หลายๆ ประเด็นได้มีการให้แก่ลูกๆ แม้กระนั้นพ่อก็ตูพูดว่า: สิ่งหลักคือ “มานมานะบาพ”! ลูกจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้ลืมสิ่งนี้! ลูกจะได้รับประโยชน์ตามที่ลูกจดจำท่านได้มากเพียงใด ลูกต้องเก็บบันทึกขารทเพื่อตัวลูกเอง มิเช่นนั้นในเวลาสุดท้ายลูกจะสอบตก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกสะอาดประธาณ ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่กลับมาสูงส่งจะต้องทำความเพียรพยายามมากขึ้น พวกเขาต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกเข้าใจว่ามีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก วันเวลาของความสุกกำลังจะมาถึงอีกครั้ง แท้จริงวันเวลาของความสุกอันยิ่งใหญ่ของเราจะมาถึงอีกครั้งหนึ่ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านทำลายดินแดนแห่งความทุกข์และส่งเราไปยังดินแดนแห่งความสุข ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในครอบครัวยของพระเจ้าและลูกจะไปสู่ครอบครัวเทพของลูก เป็นเวลานี้ที่ได้รับการยกย่อง ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป แม้แต่ชั้นยาซึกก็จะมียอมรับสิ่งที่ลูกพูด เวลานั้นจะมาถึงด้วยเช่นกัน ในเวลาปัจจุบันไม่สามารถมีผลกระทบมากนักจากลูก เวลานี้อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ยังคงมีเวลา จนกระทั่งในช่วงเวลาสุดท้าย แม้แต่ชั้นยาซึกก็จะมีมาและเข้าใจความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ลูกๆ รู้ว่ามีอุปสรรคมากมายเพียงใดเนื่องจากความบริสุทธิ์ ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทุบตี ดรพดีร้องเรียกเพื่อให้ปกป้อง ที่จริงแล้วลูกทั้งหมดคือดรพดี, สีดาและปารวตี ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง แม้แต่ผู้ที่ไร้เดียงสาและคนหลังค่อมก็สามารถประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พวกเขาสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง พระเจ้ามาและได้สร้างไฟบุษายัญและดังนั้นอุปสรรคมากมายจึงถูกสร้างขึ้น แม้แต่เวลานี้ก็ยังต้องมีอุปสรรค กุมารก็ถูกบังคับให้แต่งงาน ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะถูกทุบตีและถูกโยนออกจากบ้าน เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นท่านต้องการพาหนะอย่างแน่นอนที่ท่านจะสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ ไม่มีใครสามารถถูกชำระให้บริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำของแม่น้ำคงคา เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถมาและชำระลูกให้

บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกจะเห็นได้ว่าการทำลายล้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้กำลังยืนอยู่ข้างหน้า ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ควรเป็นของพ่อและสืบทอดตนเอง? ลูกถามว่า: ฉันจะสืบทอดตนเองได้อย่างไร? ฉันจะโยกย้ายทุกอย่างได้อย่างไร? บาบาสตอบว่า: ลูกๆ ลูกสามารถเห็นบาบา (ที่มีตัวตน) นี้ใช่ไหม? ผู้ที่กำลังทำทุกอย่างด้วยตนเองและกำลังสอนลูกเช่นกัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้อื่นเห็นฉันทำ พวกเขาจะเหมือนเดียวกัน พ่อทำให้ผู้อื่นทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เขาสืบทอดทุกอย่างในไฟบุญช้ายัญ ไม่มีความยากลำบากในการสืบทอดทุกอย่าง ผู้ที่ไม่ได้ร่ำรวยเกินไปและไม่ได้อำนาจเกินไป เขานั้นธรรมดา เมื่อไฟบุญช้ายัญถูกสร้างขึ้น ทุกสิ่งก็จำเป็นสำหรับไฟบุญช้ายัญนั้นในแง่ของอาหารและเครื่องดื่ม นี่คือนิพพานของพระเจ้า พระเจ้ามาและสร้างไฟบุญช้ายัญของความรู้นี้ ท่านกำลังสอนลูก คำยกย่องของไฟบุญช้ายัญนี้ยิ่งใหญ่มาก การหาเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของลูกมาจากไฟบุญช้ายัญของพระเจ้า (ยกย่อง-สถาบัน) นี้ นั่นคือถ้าลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่อุทิศตนและเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทั้งหมดนี้ก็เป็นของพระเจ้า “ฉันกำลังทานอาหารจากยกย่องของชีพบบา” นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ไม่ใช่ทุกคนสามารถมาและนั่งที่นี้ ลูกได้เห็นตัวอย่างว่าเขาได้อุทิศทุกอย่างอย่างไร บาบาสตอบว่า: จากการที่ได้เห็นสิ่งที่ผู้อื่นทำ ผู้อื่นมากมายก็ได้รับแรงบันดาลใจและทำเช่นเดียวกันและดังนั้นจึงอุทิศตนเอง ผู้ที่ทำสิ่งนี้ก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา สติปัญญาของลูกสามารถเข้าใจว่าดวงวิญญาณจะกลับบ้านและร่างกายของพวกเขาจะถูกทำลาย นี่คือนิพพานที่ไม่มีขีดจำกัดและทุกคนจะถูกสืบทอดในไฟนี้ ลูกๆ ได้รับการบอกว่าลูกสามารถสืบทอดทุกอย่างด้วยสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามและกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ลูกรู้ว่าเป็นไฟบุญช้ายัญที่ใหญ่มากและวัตถุธาตุทั้งหมดจะกลายเป็นฝุ่น ที่นั่นจะไม่มีไฟบุญช้ายัญ และไม่มีภัยพิบัติเช่นกัน ไฟบุญช้ายัญทั้งหมดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้นลง เพียงพระเจ้าเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือสัจจะและผู้มีชีวิต ร่างกายไม่มีชีวิต ดวงวิญญาณมีชีวิต ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้หนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ ผู้อื่นเพียงเครื่องเพลงเกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่บาบากำลังพูดความรู้ทั้งหมดแก่ลูกเป็นการส่วนตัว ไม่ได้มีความรู้มากเกินไป ลูกทั้งหมดต้องอธิบายว่าจริงโลกหมุนไปอย่างไร ที่นี้พ่อเองที่สอนลูก ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา “พาหนะที่โชคดี” มีชื่อเสียงอย่างมากเช่นกัน จะต้องเป็นมนุษย์อย่างแน่นอนที่พระเจ้าเข้ามา พระเจ้ามีชื่อเดียวเท่านั้น-ชีวา ชื่อของคนอื่นทั้งหมดเปลี่ยนแปลง ชื่อของผู้เดียวนั้นไม่เปลี่ยน อย่างไรก็ตามท่านได้รับชื่อมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ท่านถูกเรียกว่าชีพบบา ชีวามีความหมายผู้ให้คุณประโยชน์ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถมาและสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ ดังนั้นท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์ใช่ไหม? ลูกรู้ว่าเคยมีสวรรค์ในบาบิต เวลาเป็นนรก ต่อมาจะมีสวรรค์อย่างแน่นอน สิ่งนี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เป็นเวลาที่พ่อได้กลายเป็นคนพวยเรือและพาลูกจากฝั่งนี้ไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง นี่คือนิพพานแห่งความทุกข์ และแล้วตามละครจะมีโลกใหม่ที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามในเวลาอย่างแน่นอน ลูกลืมที่จะจดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ต้องมีความทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำที่ลูกทำอย่างแน่นอน ความทุกข์ทรมานของกรรมจะดำเนินต่อไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ไม่สามารถมีการให้อภัยใดๆ สำหรับสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถพูดได้ว่า: บาบาสได้โปรดยกโทษให้ฉัน! ไม่เลย ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร ไม่สามารถมีการให้อภัย บัญชีกรรมต้องได้รับการชำระสะสาง ลูกต้องเปลี่ยนจากตาไม้ประดานเป็นสะโตประดาน ศรีมัทที่ลูกได้รับเป็นไปเพื่อสิ่งนี้ ลูกกลับมาสูงส่ง (ศรี) โดยการทำตามคำแนะนำของชีพบบา, ผู้ที่สูงส่งสองทาง (ศรี ศรี) พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดทำให้ลูกสูงส่ง เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น เวลาที่ลูกจดจำว่าบาบามาและสอนลูกทุกอย่างจริง ลูกได้รับผลรางวัลของการศึกษานี้เป็นเวลาครึ่งวงจร ในเวลานั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ว่าจริงโลกหมุนไปอย่างไร ทุกวงจรบาบามาเพียงครั้งเดียวและบอกลูกทั้งหมดนี้ ท่านบอกลูกว่าจริงโลกหมุนไปอย่างไร หน้าที่ของลูกคือศึกษาแล้วเรียนและกลับมาบริสุทธิ์ อยู่ในโยคะ ถ้าลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์หลังจากเป็นของพ่อก็จะมีภาระลงโทษถึง 100 เท่า แล้วชื่อของบาบาก็จะถูกประณาม มีคำกล่าวว่า: “ผู้ที่ประณามสัจจะจะไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขา” ผู้คนไม่รู้ว่สิ่งนี้หมายถึงใคร เพียงพ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่จะเป็นสัจจะและเป็นครูที่แท้จริง ท่านกำลังสอนลูกและท่านก็เป็นสัจจะที่แท้จริงเช่นกัน เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกก็เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อได้ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ลูกแต่ละคนก็จะซึมซับความรู้ในในระดับเดียวกันกับที่ลูกทำในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ไม่มีใครสามารถคงอยู่ที่นี้โดยไม่มีการกระทำ ไม่ว่าลูกจะทำหุโยคะมากมายแค่ไหน นั่นก็เป็นการกระทำกรรมด้วยเช่นกัน นั่นก็เป็นธุรกิจสำหรับการหารายได้เช่นกัน พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและได้รับเงินมากมายเพราะพวกเขาเดินบนน้ำหรือบนไฟ สิ่งเดียวที่พวกเขาไม่สามารถทำได้คือบิน ที่ต้องใช้ชื่อเสียง ฯลฯ อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์ใดๆ ในสิ่งใดนั้น พวกเขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ นักวิทยาศาสตร์ก็กำลังแข่งขันกัน ของเขาคือการแข่งขันของวิทยาศาสตร์ ในขณะที่ของลูกคือการแข่งขันของความเจ็บสงบ ทุกคนร้องขอความสงบ พ่อพูดว่า: ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของลูก! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับบ้านของลูก ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือนิพพานแห่งความทุกข์ จากดินแดนแห่งความสงบพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความทุกข์นี้ต้องจบสิ้นลง ดูดซับสิ่งนี้อย่างดีและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นดูดซับสิ่งนี้ เหลือ

เวลาอีกไม่กี่วัน หลังจากศึกษาเล่าเรียนแล้วนักเรียนต้องเพียรพยายามอย่างหนักที่จะหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพของพวกเขา ลูกๆที่มีโชคสามารถตัดสินใจได้ในทันทีว่าลูกควรจะศึกษาอะไร ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับอะไรจากการศึกษาเหล่านั้น และลูกจะได้รับอะไรด้วยการศึกษานี้ จากการศึกษาที่ลูกจะสร้างรางวัลเพื่อตัวเองเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นคิดเกี่ยวกับการศึกษาที่ลูกควรจะศึกษา ผู้ที่ต้องการจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดจะชั่งแวงตนเองในการศึกษาที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ อย่างไรก็ตามหากตามแผนของละคร มันไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขายังคงติดกับการศึกษาอื่น พวกเขาจะไม่ศึกษาการศึกษาแต่พูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา! บาบากล่าวว่า: ความรู้ไหนดีกว่ากัน? ลูกจะได้รับอะไรจากการศึกษานั้นและลูกจะได้รับอะไรจากการศึกษานี้? ลูกจะพูดว่า: บาบ เราจะได้รับอะไรจากการศึกษาทางโลก? บางทีเราอาจจะสามารถหารายได้บางสิ่งบางอย่าง ที่นี้พระเจ้ากำลังสอนพวกเราด้วยตนเอง พวกเราต้องการศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ดังนั้นลูกควรให้ความสนใจกับการศึกษาใดมากกว่า? บางคนพูดว่า: บาบ เมื่อนั้นเรียนจบหลักสูตรนั้นแล้วฉันจะมาที่นี่ และแล้วبابาก็เข้าใจว่าฉันไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ดูว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่ได้มีหลักรับประกันใดๆสำหรับร่างกายของลูก ดังนั้นลูกควรจะต้องชั่งแวงตนเองในการหารายได้ที่แท้จริงนี้ เพียงผู้ที่มีสิ่งนี้ในโชคของพวกเขาเท่านั้นที่จะปลูกโชคของพวกเขาขึ้น ลูกต้องใช้พลังกำลังของลูกอย่างเต็มที่ ฉันจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันจากพ่ออย่างแน่นอน บาบที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้อาณาจักรแก่พวกเรา ดังนั้นทำไมฉันไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์สำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้? ลูกๆมากมายคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้พูดเท็จ ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายาม พวกเขา กำลังศึกษาเล่าเรียนแต่กระนั้นผู้อื่นก็ยังคงไม่เชื่อสิ่งนี้ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาเมื่อโลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่เท่านั้น การทำลายล้างโลกเก่านั้นอยู่ข้างหน้า สิ่งนี้ชัดเจนมาก แน่หนอนว่านี่เป็นเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน เวลานี้มีศาสนามากมาย ในขณะที่ยุคทองจะมีเพียงศาสนาเดียว สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ในบรรดาลูกมีบางคนที่กำลังพยายามที่จะมีศรัทธา โอ้! เหตุใดจึงต้องใช้เวลาที่จะพัฒนาศรัทธา? ไม่มีการรับประกันสำหรับร่างกายของลูก ดังนั้นลูกไม่ควรจะสูญเสียโอกาส อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขาสิ่งนี้ก็จะไม่เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาเลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หารายได้ที่แท้จริงและสร้างโชคของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีการรับประกันสำหรับร่างกายของลูก ดังนั้นอย่าได้สูญเสียโอกาสใดๆ
2. จงกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและสังเวททุกสิ่งที่คุณมีในไฟบุญชาญของความรู้ของรูตรา อุทิศตนเองและดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำตามตัวอย่างของพ่อที่มีตัวตน

พร: พร: ขอให้ลูกสวมพวงมาลัยแห่งคุณธรรมรอบๆคอผู้ที่ประณามลูกและกลายเป็นเทพพิเศษและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

ทุกวันนี้เมื่อมีการต้อนรับดวงวิญญาณพิเศษก็จะมีสวมพวงมาลัยรอบๆคอของเขา และเพื่อเป็นการตอบแทนเขาก็จะถอดพวงมาลัยนั้นออกและสวมคืนให้กับคนที่สวมมาลัยให้กับเขา ในทำนองเดียวกันจงสวมพวงมาลัยให้กับผู้ที่ประณามลูกด้วยพวงมาลัยแห่งคุณธรรมและบุคคลนั้นจะมอบพวงมาลัยแห่งคุณธรรมนั้นกลับคืนมาให้ลูกโดยอัตโนมัติ เพราะการสวมพวงมาลัยแห่งคุณธรรมให้กับคนที่ประณามลูกนั้นรับประกันได้ว่าเขาจะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกชาติแล้วชาติเล่า การให้นี่คือการได้รับหลายต่อหลายครั้ง คุณสมบัติพิเศษนี้ทำให้ลูกกลายเป็นเทพพิเศษและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: ทำให้ทัศนคติในจิตใจของลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอและแม้กระทั่งสิ่งที่ไม่ดีก็จะกลายเป็นสิ่งที่ดี

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นไม่ควรจะมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ ภายในลูก ทำความก้าวหน้าไม่ใช่ความผิดพลาด
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินของยุคบรรจบพบกันมีศรัทธาและความซาบซึ้งอะไร?
- คำตอบ:** เราลูกๆ มีศรัทธาและความซาบซึ้งที่ว่าเวลานี้เราเป็นของชุมนุมของพระเจ้า เรากำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์ เป็นนายของโลก เรากำลังได้รับการโยกย้ายในยุคบรรจบพบกัน จากการเป็นลูกที่เป็นเช่นปีศาจเราได้ กลายเป็นลูกของพระเจ้าและจะกลายเป็นชาวสวรรค์ 21 ชาติเกิด ไม่มีอะไรยิ่งใหญ่ไปกว่านี้

โอมซานติ พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ โดยทั่วไปแล้วมนุษย์ชอบความสงบ เมื่อมีความขัดแย้งกันระหว่างลูกๆ ในครอบครัวก็มีความไม่สงบ เมื่อมีความไม่สงบก็สัมผัสกับความทุกข์ เมื่อมีความสงบก็สัมผัสกับความสุข ลูกๆ ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้มีความสงบอย่างแท้จริง ลูกๆ ได้รับการบอกว่า: จดจำพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ความไม่สงบที่อยู่ภายในลูกดวงวิญญาณเป็นเวลาครึ่งวงจะถูกลูกขจัดออกไปด้วยการจดจำพ่อ มหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกกำลังได้รับมรดกแห่งความสงบ ลูกรู้ว่าโลกแห่งความสงบนั้นแยกออกจากโลกของความไม่สงบอย่างสิ้นเชิง มนุษย์ไม่เข้าใจว่าโลกปีศาจคืออะไรหรือโลกของพระเจ้าคืออะไร ยุคทองคืออะไรหรือยุคเหล็กคืออะไร ไม่ว่าลูกจะมีตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม ลูกก็พูดว่าลูกไม่รู้สิ่งนี้เช่นกัน ผู้ที่มีความมั่งคั่งกล่าวได้ว่ามีสถานะภาพ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าใครคือผู้ที่ยากจนและใครคือผู้ที่มั่งคั่ง ในทำนองเดียวกันลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่ามีลูกของพระเจ้าและลูกของปีศาจ เวลาที่ลูกๆ ที่แสนหวานเข้าใจว่า ลูกคือลูกของพระเจ้า ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ใช่ไหม? ลูกๆ บราห์มินผู้ที่เป็นของชุมนุมของพระเจ้าเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์และเป็นนายของโลก ลูกควรจะมีความสุขนี้ตลอดเวลา มีลูกๆ น้อยนิดมากที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้อง ในยุคทองมีชุมชนของพระเจ้า ในขณะที่ในยุคเหล็กมีชุมชนของปีศาจ ชุมชนปีศาจเปลี่ยนแปลงในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาที่เรากำลังกลายเป็นลูกของชีพบบา เราได้ลืมสิ่งนี้ในช่วงยุคกลาง เราเข้าใจในเวลานี้ว่าเรากลายเป็นลูกของชีพบบา ที่นั่นในยุคทองไม่มีใครเรียกตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้า ที่นั่นพวกเขาคือลูกของเทพ ก่อนหน้านั้นเราเคยเป็นลูกปีศาจ เวลาที่เราได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า เราบราห์มินคือบราห์มา กุมารและกุมารี เราคือสิ่งสร้างของพ่อผู้เดียว ลูกทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชายและลูกคือลูกของพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับอาณาจักรของลูกจากบาบา ในอนาคตเราจะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเองที่สูงส่งของเราและจะมีความสุข ยุคทองเป็นดินแดนแห่งความสุขอย่างแท้จริงและยุคเหล็กเป็นดินแดนแห่งความทุกข์อย่างแท้จริง เพียงลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ดวงวิญญาณเป็นลูกของพระเจ้า ลูกรู้ว่าบาบาลังสร้างสวรรค์ ท่านคือผู้สร้าง ท่านไม่ได้เป็นผู้สร้างนรก ใครที่จะจดจำท่าน? ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าพ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์ ท่านคือพ่อที่อ่อนหวานมากของเรา ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นชาวสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีอะไรยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ลูกควรจะมีสมาธิว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นลูกไม่ควรจะมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ อยู่ภายในตัวลูก ลูกต้องทำความก้าวหน้า เหลือเวลาน้อยมาก ดังนั้นอย่าได้ทำความผิดพลาดใด อย่าได้ลืมสิ่งนี้ ลูกสามารถเห็นได้ว่าพ่อที่เป็นพ่อของลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกตัวต่อตัว เรากำลังศึกษากับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพื่อที่จะกลายเป็นลูกของเทพ ดังนั้นควรจะมีมีความสุขอย่างมาก บาบาเพียงแต่พูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ยิ่งลูกจดจำท่านมากเท่าไร บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อหญิงสาวหมั้นหมายความทรงจำนั้นก็จะประทับไว้ในตัวเธออย่างมั่นคง ทันทีที่เด็กเกิดมาก็จะมีการประทับไว้ในความทรงจำ ในสวรรค์และในนรกก็มีการประทับความทรงจำไว้ด้วยเช่นกัน เด็กจะพูดว่า “นี่คือพ่อของฉัน” อย่างไรก็ตามผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้ที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน ดังนั้นความทรงจำระลึกถึงท่านควรจะมีการประทับอยู่ในลูกเวลานี้ เราจะได้รับมรดกของเราจากพ่ออีกครั้งหนึ่งสำหรับชาติเกิดในอนาคตถึง 21 ชาติเกิด มีเพียงมรดกเท่านั้นที่ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าทุกคนต้องตาย จะไม่มีใครแม้แต่คนเดียวที่จะหลงเหลืออยู่ที่นี้ แม้แต่ผู้ที่ที่สุดที่รักที่สุดของลูกก็ต้องกลับไป เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ ก่อนที่มันจะจบลงจงเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เนื่องจากลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกควรมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเฝ้าแต่พูดว่า: ลูกๆ ทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร นั่นคือโลกของเทพและนี่คือโลกของปีศาจ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้ความสุขนั้นได้ ลูกได้มาที่นี่เพื่อมาหาพ่อ ลูกไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ ลูกทั้งหมดไม่สามารถอยู่ที่นี้ด้วยกัน เพราะลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกมาที่นี่ด้วยความรู้สึกของความกระตือรือร้นอย่าง

มากที่ลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราเป็นลูกของพระเจ้า เราเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นทำไมเราไม่อยู่ในสวรรค์? พระเจ้าผู้เป็นพ่อสร้างสวรรค์ใช่ไหม? ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่สวรรค์ ท่านทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นทุกวงจร ไม่มีแม่แต่มนุษย์คนเดียวที่รู้ว่าเขาเป็นนักแสดง เราคือลูกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ และดังนั้นทำไมเราถึงไม่มีความสุข? ทำไมเราถึงต่อสู้รบรากัน? เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง ดูสิว่าพี่น้องกันต่อสู้รบรากันเองอย่างไร พวกเขาจะต่อสู้รบราและทำลายกันและกัน ที่นี้เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ พี่น้องไม่ควรเป็นเหมือนกับน้ำเกลือต่อกันและกัน แม้แต่ที่นี้บางคนก็กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับพ่อ แม้แต่ลูกที่ดีมากก็กลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ มายานี้มีพลังมาก พ่อจดจำลูกที่ดีมากอย่างแน่นอน พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ พ่อไม่มีใครนอกจากลูกของท่านที่ต้องจำ ลูกมีผู้คนมากมายที่ต้องจำ สติปัญญาของลูกไปที่นี้และที่นั่น สติปัญญาของลูกไปยังธุรกิจของลูกเช่นกัน ฯลฯ พ่อไม่มีธุรกิจใดๆ ฯลฯ ลูกทั้งหมดมีธุรกิจมากมาย พ่อมีเพียงแค่ธุรกิจเดียว พ่อมาเพื่อให้ลูกๆ กลายเป็นทายาทของสวรรค์ ทรัพย์สินสมบัติเดียวเท่านั้นที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีคือลูกๆ ท่านคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือทรัพย์สินสมบัติของท่าน มายาทำให้ลูกสับสน เวลาที่พ่อทำให้ลูกสวยงาม พ่อพูดว่า: พ่อมีลูกเท่านั้น พ่อมีความผูกพันกับลูก เมื่อลูกไม่เขียนจดหมายพ่อก็เป็นห่วง แม้แต่ลูกที่ดีบางคนก็ไม่ส่งจดหมาย มายาได้จับสินลูกที่ดีอย่างสมบูรณ์ จะต้องมีส่วนที่ที่เป็นร่างอย่างแน่นอน พ่อบอกลูกให้เขียนถึงพ่อเสมอเกี่ยวกับสวัสดิภาพของลูก บาบากล่าวว่า: ลูกๆ มายาไม่ได้รับกวนลูกๆ ใช่ไหม? ลูกอยู่อย่างกล้าหาญและเอาชนะ มายาใช่ไหม? ลูกอยู่ในสนามรบใช่ไหม? ลูกควรควบคุมอวัยวะต่างๆ ของร่างกายในลักษณะที่จะไม่มีความสุขจนที่จะก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ในยุคทองอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของลูกอยู่ภายใต้การควบคุม อวัยวะทางร่างกายของลูกจะมีความสุขที่นั่น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในรูปแบบใดๆ ของปากมือหรือหูของลูก ไม่มีอะไรสกปรกที่นั่น ที่นี้ลูกได้รับชัยชนะเหนืออวัยวะทางร่างกายของลูกด้วยพลังโยคะ พ่อพูดว่า: ไม่มีสิ่งใดสกปรกที่นั่น ลูกต้องควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูก ทำความเพียรพยายามอย่างมาก เวลาเหลืออยู่น้อยมาก ได้มีการจดจำกันว่าเวลามากมายได้ผ่านไปและเหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ขณะนี้แม้กระทั่งเวลาก็ยิ่งเหลือน้อยลงไป เมื่อบ้านใหม่ลูกสร้างขึ้นมันก็จะอยู่ในสติปัญญาของใครคนหนึ่งว่าเหลือเวลาน้อยมากและในไม่ช้าบ้านนั้นก็จะพร้อม, ที่จะมีเพียงงานเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้นที่จะต้องทำ ประเด็นนี้มีขีดจำกัดในขณะที่ประเด็นนี้ไม่มีขีดจำกัด ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าพลังของพวกเขาคือพลังทางวิทยาศาสตร์ ในขณะที่ของลูกคือพลังแห่งความเจ็บสงบ พลังของพวกเขาคือพลังของสติปัญญาและพลังของลูกคือพลังของสติปัญญาเช่นกัน สิ่งประดิษฐ์ลูกสร้างขึ้นมากมายโดยผ่านทางวิทยาศาสตร์ พวกเขาพูดว่าเวลานี้พวกเขาได้ประดิษฐ์คิดค้นระเบิดเช่นนั้นที่ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหนก็ตามพวกเขาสามารถทิ้งระเบิดเหล่านั้นและกวาดล้างทั้งเมือง ในกรณีเช่นนั้นจะไม่มีการก่อตัวและเครื่องบินต่างๆ ที่จะใช้งานใดๆ ดังนั้นสติปัญญาเหล่านั้นเป็นของวิทยาศาสตร์ สติปัญญาของลูกเป็นสติปัญญาของความเจ็บสงบ พวกเขาถือเครื่องมือของการทำลายล้าง ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือของการประกาศสิทธิในสถานภาพที่ไม่สูญสลาย แม้กระทั่งการเข้าใจสิ่งนี้ลูกก็ต้องมีสติปัญญา ลูกๆ สามารถที่จะเข้าใจได้ว่าหนทางที่พ่อแสดงให้เห็นนั้นง่ายตายเพียงใด ไม่ว่าลูกจะเป็นคนหัวแข็งหรือหลังค่อมเพียงใด เพียงแค่จำสองคำ: พ่อและมรดก และแล้วทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกจดจำได้มากเพียงใด แยกออกจากคนอื่นและจดจำพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเรียกหาพ่อเมื่อพ่ออยู่ในบ้านของพ่อในอาณาเขตสูงสุด บาบามาหานี้จะอุทิศทุกสิ่งต่อท่าน นั่นเป็นเหมือนกับนักบวชพรหมณ์พิเศษที่รับสิ่งเก่าๆ ทั้งหมดของคนที่ยาตายไปแล้ว ลูกจะให้อะไรกับพ่อ? ลูกไม่ได้ให้ทุกสิ่งแก่ผู้นี้ (บราห์มา) ใช่ไหม? ผู้นี้ได้ให้ทุกสิ่งที่เขามิด้วยเช่นกัน ผู้นี้ได้ให้น้อยๆ ที่นี้และสร้างพระราชวังเพื่อตนเอง ทั้งหมดนี้เป็นไปสำหรับชีพบบาบา เรากำลังทำทุกสิ่งตามคำแนะนำของท่าน ท่านคือคาร์เนคาร์วันฮา เขายังคงให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ลูกๆ พูดว่า: บาบาท่านคือผู้เดียวเท่านั้นสำหรับฉัน แต่ท่านมีลูกมากมาย แล้วบาบาก็พูดว่า: พ่อมีเพียงลูกๆ เท่านั้น ในขณะที่ลูกๆ มีผู้อื่นมากมาย ลูกจดจำญาติมิตรทางร่างกายมากมาย พ่อพูดกับลูกๆ ที่สุดแสนหวานของท่าน: จดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้และลืมคนอื่นต่อไปเรื่อยๆ ลูกได้รับเนยของอำนาจในการปกครองสวรรค์ เพียงแค่คิดว่าการละเล่นนี้ลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เพียงด้วยการจดจำพ่อและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองลูกก็กลายเป็นผู้ปกครองโลก เวลาที่ลูกๆ มีประสบการณ์ของสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ มนุษย์เชื่อว่าความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์และกิเลสก็ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์เช่นกัน ลักษณะและนารายณ์ซึ่งเป็นราศีและลักษณะก็มีลูกด้วยเช่นกันใช่ไหม? ใช่ ทำไมพวกเขาถึงจะไม่มียุคล่ะ? พวกเขาถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ที่นี้ทุกคนมีกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นซึ่งกันและกัน เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับสรีรมหาจากพ่อผู้เป็นศรีศรี (สูงส่งสองเท่า) ท่านกำลังทำให้ลูกสูงส่ง ลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นนี้ได้หากลูกไม่เชื่อฟังพ่อ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกนั้นจะเชื่อฟังหรือไม่ ลูกๆ ที่เชื่อฟังก็จะเชื่อฟังท่านในทันที เมื่อลูกไม่ช่วยเหลือน้อยๆ ที่นี้ ลูกก็เป็นเหตุของความสูญเสียให้กับตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจร พ่อตั้งใจให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อนำความสุขมาให้แก่ลูกอย่างมากมาย ในขณะที่ลูกกำลังประกาศ

สิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อ มายาก็ตั้งใจให้ลูกทำผิด อย่างไรก็ตามลูกจะต้องไม่ติดในกับดักนั้น สงครามเดียวของลูกคือกับมายา พายุลูกใหญ่มากมายนะ ในสิ่งเหล่านั้นเช่นกันมายาจะโจมตีทลายทมากที่สุด เธอมีพลังและต่อสู้กับคนที่มิพลัง เมื่อหมอยาสมุนไพรให้ยาแก้ใครบางคน,ความเจ็บป่วยภายในทั้งหมดของเขาก็ประทุขึ้น ที่นั่นเช่นกันเมื่อลูกเป็นของพ่อ ลูกก็จะเริ่มที่จะจดจำทุกคน พายุจะมาแต่ลูกต้องทำให้เส้นของลูกชัดเจน สำหรับครั้งแรกของวงจรเราบริสุทธิ์ จากนั้นในครึ่งหลังเราก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยไฟของโยคะนี้! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ในขณะที่จดจำพ่อลูกก็จะกลับบ้าน ลูกจะต้องสำรวจตรวจสอบตนเองอย่างสมบูรณ์ในสิ่งนี้ ความรู้ลูกซึมซับโดยดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เป็นพ่อดวงวิญญาณสูงสุดที่มาและให้ความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกได้รับความรู้ที่สำคัญเช่นนั้นเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อให้ทุกสิ่งที่พ่อมีแก่ลูก สิ่งเดียวที่พ่อไม่ได้ให้ลูกคือกุญแจสู่เทพนิมิต แทนที่จะทำเช่นนั้นพ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่มีสิ่งใดได้รับจากการได้นิมิต สิ่งหลักคือการศึกษา ลูกได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาตเกิดด้วยการศึกษานี้ เมื่อเปรียบเทียบความสุขที่ลูกมีกับความสุขที่มีรำมี เธออยู่ในยุคเหล็ก; เธอมีนิมิตแต่แล้วยังไงล่ะ? ลูกประคำของความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากลูกประคำของหนทางของความรู้ อาณาจักรของราวันก็แยกจากอาณาจักรของลูก นั่นเรียกว่ากลางคืนในขณะที่สิ่งนี้เรียกว่ากลางวัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกด้วยพลังของโยคะในลักษณะที่จะไม่มีความชุกช่นใดๆหลงเหลืออยู่ มีเวลาเหลือน้อยมาก ดังนั้นทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
2. อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและซึมซับความรู้ที่พ่อให้ลูก อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือซึ่งกันและกัน ส่งข่าวเกี่ยวกับสวัสดิภาพของลูกให้แก่พ่ออย่างแน่อน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นคนที่มีเมตตาและเห็นแก่ผู้อื่นและช่วยเหลือดวงวิญญาณทั้งหมดจากการเร่ร่อนหรือจากการเป็นขอทาน

ลูกๆที่มีเมตตาและเห็นแก่ผู้อื่นเช่นนั้นมีความคิดที่เมตตาที่จะเตือนดวงวิญญาณอื่นๆมากมายเกี่ยวกับรูปทางจิตวิญญาณและจุดหมายปลายทางของพวกเขาในหนึ่งวินาที ด้วยความคิดที่มีเมตตาของลูกๆ คนขอทานจะได้เห็นแวบหนึ่งของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนจะเห็นชายฝั่งหรือจุดหมายปลายทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาจะเล่นบทบาทของการเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขและพวกเขาจะเก็บกุญแจเวทย์มนตร์ไว้กับพวกเขาและมีวิธีการที่จะทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขมีความสุข

คติพจน์: กลายเป็นผู้รับใช้และทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ผู้อื่นและลูกจะได้รับผลของงานรับใช้ที่แน่อน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้รับความรักจากพ่อ นั่งในสำนักเป็นดวงวิญญาณ คงอยู่ในความสุขที่ลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ
- คำถาม:** ลูกบราห์มินทำความเพียรพยายามอะไรที่แผ่ในตัวในยุคบรรจบพบกันเพื่อที่จะเปลี่ยนเป็นเทวดานางฟ้า?
- คำตอบ:** ลูกบราห์มินต้องทำความเพียรพยายามที่แผ่ตัวที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ในยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ ของบราห์มาคือพี่น้องหญิงชาย พี่น้องหญิงชายไม่สามารถมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ต่อกันและกัน ลูกซึ่งเป็นสามีและภรรยา แม้ขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันต้องพิจารณาว่าตนเองนั้นเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ด้วยการมีสำนักนี้ลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และจากนั้นลูกก็จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ให้พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องอธิบายความลับนี้ให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกนั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะมีความรักต่อพ่อ บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากบาบา การมีการจดจำระลึกถึงนี้ตลอดทั้งวันต้องใช้ความเพียรพยายาม เพราะลูกสิ่งนี้ช้าแล้วช้าเล่า პროทของความสุขของลูกจึงไม่สูงขึ้น บาบาคือนัก: ลูกๆ ที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ การพบปะในเวลาคือการพบปะของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด การพบปะนี้เกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้นเช่นกัน การพบปะได้เกิดขึ้นเมื่อไหร่? แน่หนว่าจะต้องเป็นในการบรรจบพบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง วันนี้บาบาจะอธิบายหัวข้อแก่ลูกๆ ลูกต้องมีการตั้งหัวข้ออย่างแนนอนสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และแล้วเมื่อลูกลงมาก็มีบราห์มา, วิษณุ และชังการ์ พ่อและเทพ มนุษย์ไม่รู้ว่ามีชีวิตเกี่ยวข้องกับบราห์มา, วิษณุ และชังการ์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของพวกเขา ภาพตรีมูรตินั้นมีชื่อเสียงมาก ทั้งสามนี้คือเทพ อย่างไรก็ตามไม่สามารถที่จะมีเพียงสามศาสนาของเท่านั้น ศาสนาที่เป็นของจำนวนมากคือศาสนาเทพ พวกเขาคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เนื้อพวกเขาคือชีพบาบา คนหลักคือบราห์มาและวิษณุ พ่ออธิบายว่า: เวลาที่ลูกต้องใช้หัวข้อว่า บราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร? เช่นที่ลูกพูดว่า ลูกได้เปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน และเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพ ดังนั้นมันก็เป็นเช่นนั้นสำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดบราห์มากลายเป็นวิษณุ แล้ววิษณุก็กลายเป็นบราห์มา พวกเขาพูดว่า แต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือแต่ละดวงวิญญาณ นั่นเป็นสิ่งที่ผิด มันไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ ดังนั้นจงอธิบายหัวข้อนี้อย่างชัดเจน บางคนพูดว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของกฤษณะ หากท่านจะเข้ามาในร่างของกฤษณะก็จะไม่มีบทบาทสำหรับบราห์มาที่จะเล่น กฤษณะคือเจ้าของยุคแรกของยุคทอง จะมีคนที่ไม่บริสุทธิ์อยู่ที่นั่นเพื่อให้ท่านมาและชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? นั่นเป็นสิ่งผิดอย่างแท้จริง เพียงลูกมหาระตีเท่านั้นที่มีประโยชน์ต่องานรับใช้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ใด หัวข้อที่ว่า “บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไรรึ” เป็นขั้นหนึ่ง จะต้องมีการให้เรื่องราวชีวิตของเขา เพราะพวกเขามีความเชื่อมโยงกัน นั่นคือวิธีที่ลูกต้องเริ่มต้น บราห์มากลายเป็นวิษณุในหนึ่งวินาที วิษณุกลายเป็นบราห์มาใช้เวลา 84 ชาติเกิด นี่เป็นสิ่งที่จะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนอย่างมาก เวลาที่ลูกเป็นของสกุลบราห์มินแล้ว สกุลบราห์มินของประชาบิดาบราห์มาไปที่ไหน? โลกใหม่ของประชาบิดาบราห์มานั้นเป็นที่ต้องการ โลกใหม่คือยุคทอง ประชาบิดาไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่น ประชาบิดาไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในยุคเหล็กเช่นกัน ท่านมีชีวิตอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลาที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทร พ่อได้นำบราห์มามาเลี้ยงดู ไม่มีใครรู้ว่าชีพบาบาได้สร้างผู้นี้อย่างไร ภาพของผู้สร้างชีวิตไม่ได้ปรากฏอยู่ในตรีมูรติ ดังนั้นลูกจะรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้างของท่าน ชุมมุนบราห์มินอยู่ที่นี้ ดังนั้นประชาบิดาจึงจำเป็นอย่างแน่นอนที่นี้ เขาไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ในยุคเหล็ก เขาไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในยุคทองได้เช่นกัน มีการจดจำกันว่า “ชอคารวะต่อบราห์มินและเทพ” บราห์มินเหล่านั้นเป็นของที่ไหน? ประชาบิดาบราห์มาเป็นของที่ไหน? จะต้องมีการกล่าวไว้อย่างแน่นอนว่าเขาต้องเป็นของยุคบรรจบพบกัน นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคบรรจบพบกันนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด สงครามมหาภารตะก็เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเช่นกัน ไม่ได้เกิดในยุคทองหรือยุคเหล็ก พันดาวาสและฆราวาสคงอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกพันดาวาสเป็นของยุคบรรจบพบกันและฆราวาสเป็นของยุคเหล็ก คำพูดของพระเจ้าได้เขียนไว้ในกิตะ ลูกคือพันดาวาส ชุมมุนของเทพ ลูกได้กลายเป็นผู้นำทางทางจิต การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นทางจิต ลูกเดินทางไปด้วยสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญทาง

ร่างแล้วก็กลับบ้าน การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นได้ดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เป็นเพียงครึ่งเดียวเท่านั้นที่ลูกไปในการจาริกแสวงบุญนี้ของยุคบรรจบพบกันนี้ เมื่อลูกกลับไปบ้านเบื้องบนแล้ว ลูกก็จะไม่กลับมายังดินแดนแห่งความตายนี้ เมื่อกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกก็จะเข้าไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นี่คือเหตุผลที่เวลานี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของชุมชนบราห์มิน จากนั้นลูกก็จะกลายเป็นชุมชนเทพ, ชุมชนของวิษณุ ในยุคทองเทพเป็นของชุมชนของวิษณุ มีภาพลักษณ์ของวิษณุที่มี 4 แขนที่นั่น ที่จากสิ่งนั้นลูกสามารถตระหนักรู้ได้นั่นคือชุมชนของวิษณุ ที่นี้พวกเขามีภาพลักษณ์ของราวัน และสัญลักษณ์นั้นก็แสดงว่าเป็นชุมชนของราวัน เมื่อลูกพูดถึงหัวข้อนี้ผู้คนก็จะประหลาดใจ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโวยยะเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ลูกบราห์มินคือลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศุทร ลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกคือบราห์มินของที่นี่ แล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพที่นั่นเช่นกัน ราชวงศ์คงอยู่ที่นั่นเท่านั้น อาณาจักรก็เรียกว่าราชวงศ์เช่นกัน มีราชวงศ์ของวิษณุ ลูกไม่สามารถพูดว่ามีราชวงศ์ของบราห์มิน จะถูกเรียกว่าราชวงศ์เมื่อหลายๆอาณาจักรดำเนินต่อเนื่องกันมา ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน และจากนั้นลูกก็จะกลายเป็นเทพ ลูกบราห์มินจะเข้าไปสู่สกุลวิษณุ จากสกุลวิษณุลูกจะไปสู่สกุลนักรบจันทรราช ต่อจากนั้นก็ไปสู่สกุลพ่อค้า และในที่สุดสกุลศุทร และจากนั้นลูกจะกลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง แล้วก็กลายเป็นเทพ ความหมายมีความชัดเจนมาก สิ่งที่พวกเขาได้แสดงไว้ในภาพของเขา เราบราห์มินจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ ลูกไม่ควรสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ในการที่จะเขียนเรียงความในหัวข้อที่บาบาให้แก่ลูก ลูกต้องไตร่ตรองว่าลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างไรเพื่อที่พวกเขาจะอัศจรรย์ใจและเข้าใจว่าคำอธิบายของลูกนั้นดีมาก ไม่มีใครนอกจากมหาสมุทรแห่งความรู้ที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น จากนั้นอ่านให้จบและคิดว่าลูกควรจะเติมคำพูดอะไรลงไปอีก ในช่วงแรกๆ บาบาเคยเขียนมูรลีและกัวางไว้ในมือของลูก แล้วลูกก็จะถ่ายทอดมูรลีนั้นให้แก่ผู้อื่น ลูกกำลังอยู่ที่นั่นกับบาบา อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกต้องออกไปและบอกเรื่องราวเหล่านี้แก่ผู้คนที่นี่ หัวข้อนี้มหัศจรรย์มาก ไม่มีใครรู้ว่าบราห์มาได้กลายเป็นวิษณุอย่างไร เช่นเดียวกับที่มีการแสดงให้เห็นว่าบราห์มาได้ปรากฏอยู่ที่ปลายสายสะดือของวิษณุ ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงภาพเนรูว์ที่ปลายของสายสะดือของคานธี อย่างไรก็ตามจะต้องมีราชวงศ์ ไม่สามารถเป็นอาณาจักรของสกุลบราห์มินแล้วสกุลบราห์มินก็กลายเป็นราชวงศ์เทพ และต่อมาลูกก็เข้าสู่จันทรราช จากนั้นก็ราชวงศ์พ่อค้า แต่ละราชวงศ์ดำเนินต่อเนื่องไปในลักษณะนี้ ยุคทองเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่ยุคเหล็ก เป็นโลกที่มีกิเลส แม้กระทั่งคำสองคำนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ไม่เช่นนั้นก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาอย่างแน่นอนว่าเราเปลี่ยนจากมีกิเลสและปราศจากกิเลสได้อย่างไร มนุษย์ไม่รู้ว่าเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสหรือผู้ที่มีกิเลส เวลานี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าเทพนั้นปราศจากกิเลส ลูกจะไม่เคยได้ยินว่าบราห์มินลูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลส โลกใหม่ปราศจากกิเลสและโลกเก่ามีกิเลส ดังนั้น ต้องมีการแสดงให้เห็นยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคนี้ ผู้คนเฉลิมฉลองเดือนบุญที่เป็นสิริมงคล ทุกๆสามปีพวกเขาเฉลิมฉลองเป็นเวลาหนึ่งเดือน ลูกเฉลิมฉลองยุคบรรจบพบกันเดียวกันทุกๆ 5000 ปี มนุษย์ไม่เข้าใจอย่างถูกต้องว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าดวงดาวที่น่าอัศจรรย์เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก แค่นี้เอง! ได้มีการแสดงให้เห็นว่าวิเวกนั้นซึ่งเป็นลูกศิษย์ของรามกฤษณะประมัทธรรษา เคยพูดว่าเขาจะนั่งอยู่เบื้องหน้ากูรูของเขา ผู้คนนั้นก็จดจ่ออยู่กับกูรูของพวกเขา พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีเรื่องของการเข้าเฝ้า ถึงอย่างไรเขาก็จะจดจำกูรูของเขา เขาจะจดจำบุคคลนั้นเมื่อเขานั่งในการระลึกถึงบุคคลนั้นเป็นพิเศษหรือ? เนื่องจากศรัทธาของเขา เขาเชื่อว่ากูรูของเขาคือพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงเห็นว่าดวงวิญญาณออกจากร่างกายนั้น (กูรูของเขา) และเข้าสู่ร่างกายของเขาเอง ไม่ได้มีการเอ่ยถึงว่าดวงวิญญาณของเขาเองนั้นไปอยู่ที่ใด? หรืออะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้น แค่นี้เอง เขาเพียงแค่มีความสุขที่เขาไม่มีผิดของพระเจ้า เขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร พ่อพูดว่าอธิบายภาพมันได้ นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าเรือลำหนึ่งนั้นคือเรือของความเลื่อมใสศรัทธา และอีกหนึ่งนั้นคือเรือของความรู้ ความรู้แยกออกจากความเลื่อมใสศรัทธา บาบาพูดว่า: พ่อให้ความรู้ให้แก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกันและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกอยู่ที่ไหน? ความรู้ทั้งหมดของราชวงศ์อื่นๆปรากฏขึ้นมาอย่างไรและต้นไม้เติบโตอย่างไรอยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่ลูกมีช่อดอกไม้ ต้นไม้โลกนั้นก็เหมือนช่อดอกไม้ ศาสนาของลูกอยู่ตรงกลาง และแล้วสามศาสนาที่ปรากฏขึ้น และจากนั้นการขยายตัวทั้งหมดก็เกิดขึ้นจากสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นลูกต้องจดจำต้นไม้ด้วยเช่นกัน กิ่งก้านและสาขามากมายปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง มีความเคารพนับถือต่อผู้ที่มาในภายหลัง มีต้นบันยาน(ต้นไทร) มันไม่มีลำต้น แต่ส่วนที่เหลือของต้นไม้ก็ยังงยืนต้นอยู่ ศาสนาเทพได้จบสิ้นลงไปแล้ว ได้เสื่อมโสมลงโดยสิ้นเชิง ผู้คนของบาร์โตโลมูเกี่ยวกับศาสนาของตนเองเลย ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดรู้จักศาสนาของตนเอง หรือพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อในศาสนาเลย มีสี่ศาสนาหลักและศาสนาเล็กๆจำนวนนับไม่ถ้วน ในเวลานี้ที่ลูกมาเพื่อรู้จักต้นไม้และวงจรโลก แม้แต่ชื่อของศาสนาเทพก็หายไป เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งศาสนานั้นและทำลายศาสนาอื่น ทั้งหมด ลูกควรแสดงรูปภาพของวงจรให้แก่ผู้คนด้วยเช่นกัน ยุคทองอยู่ที่ไหนและยุคเหล็กอยู่ที่ไหน มีศาสนา

มากมายมากในยุคเหล็ก แต่มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในยุคทอง ใครที่จะเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเดียวและทำลายศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด? พระเจ้าจะต้องทำงานนี้โดยผ่านใครบางคนใช่ไหม? พ่อพูดว่า: พ่อสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วย บราห์มา แล้วบราห์มินก็กลายเป็นเทพของดินแดนวิษณุ ในยุคบรรจบพบกันนี้ที่ลูกบราห์มินต้องทำความเพียรพยายามอย่างแผ่วทั่วที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ในยุคบรรจบพบกันลูกคือลูกของบราห์มา ดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย พี่น้องหญิงชายไม่สามารถมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ต่อกันและกัน ทั้งสามและภรรยาต้องคิดว่าตนเองเป็นบีเค สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีแรงดึงดูดเช่นนั้นระหว่างสามและภรรยาที่พวกเขาไม่สามารถหยุดตนเองจากการสัมผัสกันและกันได้ ที่นี้ลูกๆ พี่น้องหญิงชายต้องไม่แตะต้องหรือสัมผัสกันและกัน ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีความรู้สึกของการกระทำบาป เมื่อลูกถามว่าลูกคือ บีเค ทุกสิ่งก็จบสิ้น ความพยายามที่แผ่วทั่วอยู่ในสิ่งนี้ ลูกบางคนอยู่ด้วยกันอย่างเป็นคู่ แต่จะมีใครเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาเชื่อว่าตนเองเป็นบีเค เป็นเทวดานางฟ้า และพวกเขาจะต้องไม่แตะต้องหรือสัมผัสกันและกัน โดยการทำตามเช่นนี้ พวกเขาจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะไม่สามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้าได้ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ หากผู้เป็นคู่เช่นนั้นปรากฏขึ้นพวกเขาจะกลายเป็น อันดับหนึ่ง บางคนก็บ่นว่าดาตามีประสบการณ์ทุกสิ่งก่อนที่ท่านจะสละทิ้งทั้งหมดนั้นในตอนท้าย อย่างไรก็ตามผู้เป็นคู่ ที่ต้องใช้ความพยายามมากที่สุด ต้องมีความรู้และโยคะด้วยเช่นกัน เมื่อลูกทำให้คนอื่นๆ มากมายหัดเทียบกับตัวลูกเอง แล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นราชาที่ยิ่งใหญ่ได้ มันไม่ได้มีเพียงแค่สิ่งเดียว พ่อพูดว่า: จดจำชิพบาบา นี่คือประชา บิดา มีแม้กระทั่งผู้ที่พูดว่า: การเชื่อมโยงของเราเป็นเพียงกับชิพบาบาเท่านั้น ทำไมเราถึงควรจดจำบราห์มาเล่า? ทำไมเราจะต้องเขียนจดหมายถึงท่าน? มีลูกเช่นนั้น! ลูกต้องจดจำชิพบาบา เหตุนี้เองบาบาจึงไม่ได้ให้ภาพถ่ายของเขาแก่ใคร ชิพบาบาเข้ามาในเขา ผู้นี้คือผู้มีร่างกาย เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ กูรูเหล่านั้นเรียกตนเองว่าพระเจ้า ลูกจะได้รับอะไรจากพวกเขา? ผู้คนของบาร์ตได้สูญเสียอย่างมากมาย ผู้คนของบาร์ตกลายเป็นผู้ที่ล้มละลายอย่างสมบูรณ์ รัฐบาลก็เผ่าแต่ร้องขอจากประชาชนต่อไป พวกเขาได้กู้ยืมเงินมาเป็นเวลามากกว่า 20 และ 30 ปี พวกเขาจะไม่ต้องให้คืนเพราะทั้งผู้ให้กู้ยืมและผู้กู้จะถูกทำลาย การละเล่นนี้จะจบสิ้นลง มีความยากลำบากมากมายบนศีรษะของพวกเขา มีการล้มละลาย ความเจ็บป่วย ฯลฯ อย่างมากมาย บางคนก็เก็บทรัพย์สินสมบัติของเขาไว้กับผู้ที่ยืม และเมื่อพวกเขา(ผู้ที่ยืม)ล้มละลาย ผู้ที่ยากจนก็ประสบกับความทุกข์อย่างมาก มีความทุกข์และก็ความทุกข์เท่านั้นในทุกย่างก้าว ในขณะที่ใครบางคนกำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ความตายก็มาถึงเขาในทันที นี่คือการดินแดนแห่งความตาย เวลาที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความอมตะ ลูกกำลังจะกลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนอมตะ จ้าวแห่งความเป็นอมตะกำลังบอกลูกๆ ปรากฏถึงเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ ลูกรู้ว่าท่านคือบาบาที่เป็นอมตะของเราและลูกกำลังฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากท่าน เวลาที่ลูกกำลังจะไปยังดินแดนแห่งความอมตะ ในปัจจุบันลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และพูดในหัวข้อว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไร ทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นในการไตรตรองความรู้
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ พร้อมกับการมีความรู้และโยคะ จงทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับลูกด้วยเช่นกัน ทำให้สายตาของลูกบริสุทธิ์มาก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานโชคให้กับโลกและได้รับความรักจากทุกคนโดยการสละทิ้งชื่อเสียงและความเคารพ พวกเขาบอกว่าพ่ออยู่เหนือชื่อและรูป แต่ชื่อของพ่อนั้นเป็นที่จดจำมากที่สุด ในทำนองเดียวกันลูกต้องอยู่เหนือชื่อและรูปที่ชั่วคราวเช่นกันและลูกจะได้รับความรักโดยอัตโนมัติตลอดเวลา ผู้ที่สละทิ้งการขอทานในชื่อเสียงและความเคารพจะกลายเป็นผู้ประทานโชคให้กับโลก ผลกรรมของลูกจะมาอยู่เบื้องหน้าลูกโดยอัตโนมัติในรูปที่สมบูรณ์ ดังนั้นจงเป็นผู้ที่โง่เขลาต่อความปรารถนาที่มีขีดจำกัด อย่ากินผลไม้ที่ไม่สุกแต่ละทิ้งมันไปแล้วโชคจะตามลูกไป

คติพจน์: ลูกเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ และดังนั้นจงให้สติปัญญาของลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์เสมอ

*** โอม ชานติ ***

ความหวังของบัฟฟาโลคือการที่ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมและเพียบพร้อม

วันนี้ ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกลได้มาเป็นพิเศษเพื่อพบกับลูกๆ ที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกล ท่านมาจากที่ที่ห่างไกลเพื่อมาพบลูก ด้วยความรักที่ลึกซึ้งอะไรที่ท่านมาจากที่ไกลแสนไกล? บัฟฟาโลรู้ถึงความรักของลูกๆ ในด้านหนึ่งลูกมีความรักที่ลึกซึ้งในหัวใจของลูกสำหรับการพบปะ และอีกด้านหนึ่งลูกต้องรอคอยด้วยความอดกลั้นที่จะมีการพบปะกับพ่อ ด้วยเหตุนี้เองที่พ่อมาเพื่อให้ผลของความอดกลั้นของลูกในรูปที่พิเศษท่านมาเพื่อพบลูกโดยเฉพาะ บัฟฟาโลมองเห็นและได้ยินในทุกขณะของความคิดของความรักและความกระตือรือร้นในการพบปะในหัวใจของลูกๆ ดับเบิลโฟเรนเนอร์ทั้งหมด แม้ว่าลูกจะนั่งในที่ที่ห่างไกล เพราะความรักของลูก ลูกจึงอยู่อย่างใกล้ชิด ในทุกขณะบัฟฟาโลเห็นว่าลูกๆ นั้นตื่นขึ้นมาตื่นแล้วตื่นเล่าเพื่อที่จะรับความรักและพลังผ่านดิสตี้และกระแสดิจิตัล วันนี้บาบาไม่ได้มาที่จะพูดมุรลีโดยเฉพาะ ลูกเคยได้ยินมุรลีมามากมาย เวลานี้ในปีนี้บัฟฟาโลต้องการที่จะเห็นรูปที่มองเห็นได้ รูปของการพิสูจน์ความรักที่มีต่อบัฟฟาโลรูปของความใกล้ชิดที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม และรูปที่สูงส่งของความคิดที่สูงส่ง คำพูดที่สูงส่ง การกระทำที่สูงส่ง ความสัมพันธ์ที่สูงส่ง และสายใยที่สูงส่ง บัฟฟาโลต้องการที่จะเห็นลูกกลายเป็นตัวของสิ่งที่ลูกได้ยิน ท่านปรารถนาที่จะเห็นพิธีที่สูงส่งของการเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติ ในปีนี้ลูกได้เฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลีและโกลเด้นจูบิลี (ฉลองครบรอบ 25 ปี และ 50 ปี) แต่บัฟฟาโลต้องการที่จะทำพวงมาลัยของเพชรอันล้ำค่าที่ไร้ตำหนิที่แท้จริง เพชรแต่ละเม็ดและทุกเม็ดจะต้องทรงคุณค่าอย่างยิ่งและเปล่งประกายระยิบระยับเพื่อที่ประกายของแสงและพลังของเพชรนั้นจะไปถึงไม่เพียงแต่ที่มีขีดจำกัดเท่านั้นแต่ไปถึงที่ไม่มีขีดจำกัดด้วย บัฟฟาโลได้เห็นความคิดที่มีขีดจำกัด คำพูดที่มีขีดจำกัด งานรับใช้ที่มีขีดจำกัด และความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัดของลูกๆ มาเป็นเวลานานแล้ว อย่างไรก็ตามเนื่องจากท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจึงมีความจำเป็นสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด แสงของตะเกียงเหล่านี้ดูเหมือนจะเป็นอย่างไรเบื้องหน้าท่าน? เวลานี้ลูกจะต้องกลายเป็นประกายแห่งแสงและพลัง ให้สายตาของลูกไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด เมื่อสายตาของลูกไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่โลกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง งานที่ยิ่งใหญ่ของการเปลี่ยนแปลงโลกจะเสร็จสมบูรณ์ในเวลาอันสั้น ดังนั้นความเร็วและวิธีการสำหรับสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดจะต้องรวดเร็วเช่นกัน

จากทัศนคติของลูก ให้มีเพียงเสียงเดียวก้องอยู่ในบรรยากาศในแผ่นดินนี้และต่างแดนว่า: นายแห่งความไม่มีขีดจำกัด นายของโลกของเรา ผู้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีสิทธิ์ในอาณาจักร ผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริง ดวงวิญญาณเทพของพวกเราได้มาแล้ว ขณะนี้ให้เสียงที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวนี้ก้องอยู่ในแผ่นดินนี้และในต่างแดน แล้วเมื่อนั้นจะมีประสบการณ์ว่าความสมบูรณ์พร้อมและเพียบพร้อมใกล้เข้ามา ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

ถึงทุกคนในทุกหนแห่งที่ตอบสนองความรู้สึกที่สูงส่งและปรารถนาที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นเทวดานางฟ้าและเทพ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นประกายแห่งแสงและพลังในสภาพที่สูงเสมอ ถึงลูกๆ ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดที่เข้าใจสัญญาณที่ละเอียดอ่อนของบัฟฟาโล ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัฟฟาโล

บัฟฟาโลให้ความรักและการจรรโลงรักถึงในรูปของศาสนแก่ลูกทุกคนจากแผ่นดินนี้และในต่างแดน

เมื่อเห็นจุดหมายของคลื่นต่างๆ จากลูกที่มีความรัก ความร่วมมือ และมีพลังทั้งหมดจากทุกหนแห่ง บัฟฟาโลได้หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก คลื่นต่างๆ ของแต่ละคนนั้นสูงส่งตามความจริงจังและความกระตือรือร้นของพวกเขาเอง และบัฟฟาโลก็พอใจที่ได้เห็นคลื่นเหล่านั้น ลูกมีความกระตือรือร้นที่ดีมากและแผนต่างๆ ก็ดีเหมือนกัน เวลานี้ลูกต้องรับคำแนะนำจากบัฟฟาโลเพื่อที่จะนำแผนเหล่านั้นไปปฏิบัติและสะสมไว้ในบัญชีอนาคตของลูก ในเวลานี้บัฟฟาโลกำลังจดคำแนะนำของลูกทุกคนสำหรับหลักสูตรภาคปฏิบัติ ปีนี้เป็นปีพิเศษที่จะได้รับคำแนะนำพิเศษสำหรับหลักสูตรภาคปฏิบัติและพลังที่ในทางปฏิบัติ ดังนั้นสัญญาณอะไรก็ตามที่ลูกได้รับครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกแต่ละคนควรพิจารณาว่าสัญญาณนั้นเป็นไปเพื่อลูกเองและนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติแล้วลูกจะสามารถประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง ลูกๆ จากแผ่นดินนี้และในต่างแดนได้รับประสบการณ์ของความรักเสมอ ลูกสัมผัสกับความใกล้ชิดเสมอในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในที่ที่ห่างไกลและมีความกระตือรือร้นที่จะทำบางสิ่งบางอย่าง ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ เพราะลูกมีความกระตือรือร้นนี้ เวลานี้ลูกจึงมีโอกาสพิเศษที่จะ

กลายเป็นข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและนำความกระตือรือร้นนี้ไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นมีการแข่งขันของสภาพที่โบยบิน ในปีนี้มีโอกาพิเศษที่จะประกาศสิทธิในอันดับในการแข่งขันของสภาพที่โบยบินในทั้งสี่วิชาของ การจดจำ ระลึกถึง งานรับใช้ การเป็นตัวของคุณธรรมที่สูงส่ง และการเป็นตัวของความรู้และพุดคุยเกี่ยวกับความรู้ ใช้โอกาพิเศษนี้ มีประสบการณ์ใหม่ ลูกชอบความใหม่ใช่ไหม? ดังนั้นลูกสามารถนำมาซึ่งความใหม่และประกาศสิทธิในอันดับ ตอนนี้ปีนี้มีคะแนนพิเศษสำหรับการแข่งขันพิเศษนี้ และลูกก็ได้รับเวลาเพิ่มพิเศษ ลูกได้รับรางวัลตามความพยายามของลูกเสมอ แต่ปีนี้เป็นบางสิ่งที่พิเศษ ดังนั้นจึงมีประสบการณ์อย่างมากในสภาพที่โบยบิน ฝ่าแค้นเคลื่อนไปข้างหน้าและทำให้ผู้อื่นเคลื่อนไปข้างหน้า พ่อกำลังสวมพวงมาลัยรอบคอของลูกให้แก่ลูกทุกคนด้วยมัลลย์ของแขนของท่าน ถ้าลูกมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ก็จะเป็นการง่ายที่จะมาที่นี้ในรูปที่มีตัวตน ที่ใดที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่ เงินก็จะมาโดยอัตโนมัติ หัวใจจะนำเงินมาจากที่ใดที่หนึ่งมา ด้วยเหตุนี้บรรพดาไม่เชื่อถ้าลูกบอกว่าลูกมีหัวใจแต่ไม่มีเงิน ผู้ที่มีหัวใจจะได้รับการสัมผัสไมทางใดก็ตามหนึ่ง และพวกเขาก็มาถึงที่นี่ จะต้องมีความเพียรพยายาม เงินที่ได้รับจากความเพียรพยายามจะให้คุณประโยชน์หลายล้านเท่า ลูกหาได้ในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงใช่ไหม? ดังนั้นนั่นคือการสะสมไว้ในบัญชีของการจดจำระลึกถึงและลูกก็มาถึงที่นี่เช่น อัจชะ ลูกแต่ละคนยอมรับความรักและการจดจำระลึกถึงพร้อมกับมัลลย์ของอ้อมแขนตามชื่อและคุณสมบัติพิเศษของลูกเป็นการส่วนตัว

คำพูดที่ละเอียดอ่อนและสูงส่งสำหรับพวกครูที่มาเพื่อเฉลิมฉลองการครบรอบ 25 ปี (ซิลเวอร์จูปีลี)

ลูกทุกคนเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูปีลี อย่างไรก็ตามลูกจะต้องกลายเป็นยุคทองไม่ใช่เงิน ปีนี้ลูกได้วางแผนอะไรสำหรับที่จะกลับมาเป็นยุคทอง? ลูกได้วางแผนสำหรับงานรับใช้อยู่แล้ว แต่ลูกทำแผนอะไรสำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเองและการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีขีดจำกัด? เมื่อลูกพูดว่าลูกจะทำสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่กำลังวางแผนสำหรับสถานที่ของลูกเอง อย่างไรก็ตามลูกเป็นเครื่องมือดั้งเดิม ดังนั้นลูกคือผู้ที่มีแผนที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ปรากฏอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะต้องให้คุณประโยชน์ต่อโลกทั้งหมดนี้หรือไม่? หรือลูกคิดว่าเป็นหน้าที่ของคนเหล่านั้นที่จะต้องใส่ใจกับเรื่องนี้เท่านั้น? ลูกเคยมีความคิดที่ไม่มีขีดจำกัดบ้างไหมหรือลูกเพียงแค่คิดถึงสถานที่ของตัวลูกเอง? ชื่อของลูกก็คือ“ผู้ให้คุณประโยชน์โลก” ลูกไม่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ในสถานที่บางแห่งเท่านั้น ลูกมีความคิดอะไรสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด? ลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของความไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ลูกไม่ต้องการที่จะเป็นนายของรัฐใดรัฐหนึ่งใช่ไหม? เมื่อคลื่อนี้ลูกสร้างขึ้นมากในลูกดวงวิญญาณเครื่องมือที่เป็นผู้รับใช้ คลื่อนั้นก็จะถูกสร้างขึ้นในผู้อื่นเช่นกัน ถ้าลูกไม่มีคลื่อนี้ในตัวเอง ก็ไม่สามารถมีคลื่อนี้ในผู้อื่นได้เช่นกัน ดังนั้นให้พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและวางแผนสำหรับสิ่งที่ไม่มีความขัดแย้งเสมอ สิ่งแรกหลักคือการตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงพันธะที่มีขีดจำกัดใด มีเพียงผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเท่านั้นที่สามารถประสบความสำเร็จในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้จะถูกเปิดเผยที่นี่และจะได้รับการเปิดเผยต่อไป ดังนั้นลูกจะแสดงคุณสมบัติพิเศษอะไรในปีนี้? ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นทุกปี เมื่อใดก็ตามที่มีโอกาสเช่นนี้ ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นและลูกก็ขอให้ทุกคนมีความคิดที่มุ่งมั่น ดังนั้นจึงกลายเป็นเรื่องปกติสำหรับการมีความคิดที่มุ่งมั่น เหล่านั้นลูกเรียกว่าความคิดที่มุ่งมั่น แต่จริงๆแล้วเหล่านั้นก็เป็นเพียงแต่ความคิดเท่านั้น ถ้าเป็นความคิดที่มุ่งมั่นลูกก็จะไม่ต้องมีความคิดเหล่านั้นในหนึ่งวินาที คำว่า“ความคิดที่มุ่งมั่น” ได้กลายเป็นเรื่องที่ธรรมดาไปแล้ว ขณะนี้เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำสิ่งนั้นลูกจะพูดว่า“เราจะมีความคิดที่มุ่งมั่น” แต่เวลานี้ให้คิดค้นวิธีการใหม่ที่จะทำให้ความคิดและการกระทำของลูกเท่าเทียมกัน ให้ทั้งแผนและการฝึกปฏิบัติเกิดขึ้นพร้อมกัน มีแผนมากมาย แต่ก็มีความปัญหาในการฝึกปฏิบัติเช่นกัน ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องเผชิญกับทุกสิ่ง สิ่งนี้เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมีเป้าหมาย ลูกจะเคลื่อนไปข้างหน้าต่อไปในการนำสิ่งนั้นมาใช้งานจริงในทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ขณะนี้ให้วางแผนเช่นนั้นที่จะเห็นความใหม่ มิฉะนั้นลูกก็มารวมตัวกันทุกปีแล้วลูกพูดว่าทุกสิ่งทุกอย่างยังคงเหมือนเดิม ลูกเห็นกันและกันว่าเหมือนเดิมมันไม่ได้เป็นอย่างที่ลูกต้องการ มันไม่ได้เป็นเท่ากับที่ลูกต้องการให้เป็น ลูกจะประสบความสำเร็จในสิ่งนั้นได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนั้นผู้ที่มีความคิดริเริ่มทำก่อนคืออรชุน เมื่อแม่แต่คนคนหนึ่งกลายเป็นเครื่องมือก็จะมีความจริงจังและกระตือรือร้นในผู้อื่นด้วย ดังนั้นลูกทุกคนได้มาชุมนุมกัน ดังนั้นให้วางแผนในทางปฏิบัติ มีข้อสอบในภาคทฤษฎีและข้อสอบในภาคปฏิบัติด้วย เป็นความจริงที่ว่าโชคของผู้ที่เคยอยู่ที่นี้มาตั้งแต่ต้นถึงอย่างไรก็สูงส่งอยู่แล้ว เวลานี้ลูกจะต้องทำอะไรใหม่?

ให้มีความใส่ใจเป็นพิเศษสำหรับสิ่งนี้ว่า: ก่อนที่จะดำเนินการใดๆให้มีเป้าหมายว่าจะต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อมและกลายเป็นตัวอย่าง สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นคือมีคุณประโยชน์ในการชุมนุมและการสูญเสียในการชุมนุมเช่นกัน เมื่อเห็นกันและกันในที่ชุมนุม ก็มีความไม่ระมัดระวัง และเมื่อเห็นกันในที่ชุมนุมก็มีความจริงจังและกระตือรือร้นเช่นกัน มีทั้งสองสิ่ง ดังนั้นอย่า

ได้มองดูชุมชนด้วยความไม่ระมัดระวัง เวลาฉันมันได้กลายเป็นระบบที่จะคิดว่า: คนนั้นกำลังทำสิ่งนั้น และคนนั้นก็กำลังทำสิ่งนั้นเช่นกัน แล้วจะเป็นอะไรไปถ้าฉันทำสิ่งนั้นด้วย? ถึงอย่างไรก็เป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว ดังนั้นนี่คือการสูญเสียที่เกิดจากความไม่ระมัดระวังในชุมชน การได้รับความร่วมมือจากชุมชนเพื่อที่จะกลับมาสูงส่งนั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างออกไป ถ้าลูกมีเป้าหมายว่า“ฉันต้องการทำสิ่งนี้” “ฉันต้องทำสิ่งนี้และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำสิ่งนี้” ก็จะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะทำบางสิ่งและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำด้วย ทำให้เป้าหมายนี้ปรากฏขึ้นมาครั้งแล้วครั้งเล่า ถ้าลูกเพียงแค่มียุทธศาสตร์ สิ่งนั้นก็จะถูกหลอมรวมและดังนั้นจึงไม่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ ดังนั้นเป็นครั้งคราวทำให้เป้าหมายของลูกปรากฏขึ้นมา เผาแต่ตรวจสอบเป้าหมายกับคุณสมบัติ แล้วเป้าหมายนั้นก็จะมีพลัง มโนะนั้นสิ่งนั้นก็จะเป็นเรื่องธรรมดาขณะนี้ปีนี้ลูกแต่ละคนต้องคิดว่า: ฉันจะต้องเรียบเรียงและทำให้ผู้อื่นเป็นตัวอย่าง คราวเรือน(สนาม)ของงานรับใช้ฉันจะยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ให้คราวเรือนนี้ไม่เป็นอุปสรรคสำหรับความก้าวหน้า ถ้าเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้า สิ่งนั้นก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นงานรับใช้ได้ อ้อชะ นี่เป็นกลุ่มที่ใหญ่มาก ในเมื่อแม่แต่ระเบิดอะตอมขนาดเล็กเพียงลูกเดียวยังสามารถสร้างความมหัศจรรย์ได้ แล้วระเบิดอตมา(สำนักของการเป็นดวงวิญญาณ)จำนวนมากเลยจะไม่สามารถทำอะไรได้หรือ? ลูกคือผู้ที่ขึ้นมาบนเวทีใช้ไหม? ผู้ที่ครบรอบ 50 ปี (โกลเด้นจูบิลี) เป็นกระดูกสันหลัง แต่ลูกคือผู้ที่ขึ้นมาบนเวทีในทางปฏิบัติ ขณะนี้ให้แสดงสิ่งนี้ด้วยการทำอะไรสักอย่าง เช่นที่มีการชุมนุมของความรักของดวงวิญญาณเครื่องมือที่ครบรอบ 50 ปี ได้เปิดเผยขึ้น และการชุมนุมของความรักนั้นได้แสดงให้เห็นผลที่มองเห็นได้ด้วยการขยายตัวของงานรับใช้และความสำเร็จในงานรับใช้ ในทำนองเดียวกันจงสร้างชุมนุมเช่นนั้นให้เป็นเหมือนป้อมปราการ เช่นที่ดาดีและดีดีซึ่งเป็นเครื่องมือของโกลเด้นจูบิลีได้แสดงให้เห็นถึงผลแห่งความรักและพลังของการรวมตัวกัน ในทำนองเดียวกันลูกก็ควรแสดงผลที่มองเห็นได้เช่นกัน ดังนั้นเพื่อที่จะเข้ามาใกล้ชิดกันและกัน ลูกจะต้องมีความหัดเทียมกัน มีความหลากหลายของชั้นสสารและยังคงเป็นเช่นนั้น เวลาให้ดูที่จักกะตัมบ้าและบราห์มา ชั้นสสารของพวกเขานั้นยังคงแตกต่างกัน ดาดีและพวกดีดีที่ขณะนี้ เป็นเครื่องมือก็ไม่ได้มีชั้นสสารเหมือนกันเช่นกัน แต่การทำให้ชั้นสสารสอดคล้องกันเป็นข้อพิสูจน์ของความรัก อย่าคิดว่าจะสามารถมีการชุมนุมกันก็ต่อเมื่อมีชั้นสสารที่สอดคล้องกลมกลืนกันเท่านั้น ไม่เลย ด้วยการทำให้ชั้นสสารสอดคล้องกัน ชุมชนก็จะกลับมาเข้มแข็งโดยอัตโนมัติ อ้อชะ สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน งานรับใช้เป็นสิ่งหนึ่งและการเป็นเครื่องมือและเคลื่อนไหวไปขณะที่เป็นเครื่องมือก็เป็นคุณสมบัติพิเศษเช่นกัน มีขีดจำกัดนี้ที่จะต้องขจัดออกไปใช่หรือไม่? เป็นเพราะสิ่งนี้ที่ลูกมีความคิดที่จะโยกย้ายทุกคนใช้ไหมที่คนที่มาจากศูนย์หนึ่งควรไปอีกศูนย์หนึ่ง? ลูกทุกคนพร้อมแล้วหรือยัง? จะมีการออกคำสั่ง ลูกยกมือขึ้นแล้วใช่ไหม? มีคุณประโยชน์ในการเปลี่ยนแปลง ปีนี้ให้เราทำอะไรใหม่ไหม? แน่หนอลูกจะต้องกลายเป็นผู้ที่ทำลายความผูกพันยึดมั่น เมื่อลูกกลายเป็นผู้สละทิ้งและทำปัสวีก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร การสละทิ้งเป็นโชคเช่นกัน ดังนั้นการสละทิ้งนี้เบื้องหน้าโชคของลูกคืออะไร? ผู้ที่อาสาสมัคร(เสนอตัว)จะได้รับคำขอบคุณ ดังนั้นลูกทุกคนมีความกล้าหาญ การเปลี่ยนแปลง(โยกย้าย) หมายถึงการเปลี่ยนแปลง ใครก็ได้สามารถโยกย้ายได้ ถ้าลูกมีความกล้าหาญนั้นก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ อ้อชะ ดังนั้นปีนี้เราจะนำมาซึ่งความใหม่นี้ ลูกชอบไหม? ผู้ที่ได้เรียนรู้บทเรียนของการมีความพร้อมเสมอตั้งแต่ต้นนั้นก็จะเต็มไปด้วยพลังนั้นอยู่ภายใน ลูกจะได้รับพลังจากการทำตามคำสั่งที่ลูกได้รับโดยอัตโนมัติ และดังนั้นลูกได้รับพลังนั้นแล้วที่จะอยู่อย่างเชื่อฟังอย่างสม่ำเสมอ อ้อชะ ลูกมีโชคที่สูงส่งเสมอ และเพราะโชคนี้ลูกจะได้รับความช่วยเหลือต่อไป ลูกเข้าใจไหม?

งานรับใช้ทำให้ทั้งปัจจุบันและอนาคตของลูกสูงส่ง พลังของงานรับใช้ไม่น้อยเลย จะต้องมีความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ดังนั้นงานรับใช้จะให้ประสบการณ์ของความก้าวหน้าแก่ลูก ให้เป็นธรรมชาติที่จะมีการจดจำระลึกถึงในงานรับใช้ ธรรมชาติของชีวิตบราห์มินคืออะไร? การอยู่ในการจดจำระลึกถึง การเกิดเป็นบราห์มินหมายถึงการผูกมัดโดยพันธะของการจดจำระลึกถึง เช่นที่พวกเขามีสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งของสิ่งนั้นในชีวิตบราห์มินของพวกเขา ดังนั้นเช่นกันสัญลักษณ์ของชีวิตบราห์มินคือการจดจำระลึกถึง ให้เป็นไปตามธรรมชาติที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง สำหรับสิ่งนี้อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกมีการจดจำระลึกถึงแยกต่างหากและทำงานรับใช้แยกต่างหาก ไม่ให้ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ลูกไม่ได้มีเวลามากนักที่จะทำงานรับใช้และมีการจดจำระลึกถึงแยกกัน ด้วยเหตุนี้การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้จะอยู่ด้วยกันเสมอ มันคือสิ่งนี้ที่ลูกต้องมีประสบการณ์และได้รับความสำเร็จเช่นกัน อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข และโดยการเข้าใจปรัชญาแห่งกรรม ตัดสินใจระหว่างการปลดปล่อยให้เป็นอิสระและการช่วยเหลือให้รอดพ้นจากภัยหรือบาป อย่าได้ยุ่งอยู่กับการเห็นและพูดถึงเรื่องราวชีวิตของลูกเองอยู่เสมอจนถึงตอนนี้ แต่เข้าใจถึงสภาพของกรรมของทุกคนและตัดสินใจว่าจะปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระหรือช่วยให้เขาหลุดพ้นหรือไม่ จงเล่นบทบาทของการเป็นผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข จบสิ้นความทุกข์และความไม่สงบของสิ่งสร้าง

ของลูกและให้ทานและพรมากมายแก่พวกเขา อย่าใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตัวเอง แต่ตอนนี้จงเป็นผู้ประทานและให้ หากลูกประสบความสำเร็จในงานรับใช้ในช่วงเวลาชั่วคราวแล้ว วันนี้ลูกจะเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ และพรุ่งนี้ลูกจะกระหายต่อความยิ่งใหญ่ขึ้น

คติพจน์:

ไม่มีประสบการณ์ใดๆที่เป็นสภาพของการต่อสู้รบรา ดังนั้นจงเป็นโยคี ไม่ใช่นักรบ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกรู้ว่าลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้วอย่างสมบูรณ์ และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เหลือมีเวลาน้อยมากก่อนที่จะกลับบ้าน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่ตระหนักถึงการกลับบ้าน?
- คำตอบ:** ในขณะที่ดูโลกเก่านี้ พวกเขาไม่เห็นมัน พวกเขามีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดและอยู่อย่างเบาสบายในขณะที่ดำเนินธุรกิจของเขา พวกเขาไม่ได้สูญเสียเวลาในการซบเซาซบเซา พวกเขาคิดว่าตนเองนั้นเป็นแขกของโลกนี้

โอมซานติ มีเพียงลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่รู้ว่าลูกคือแขกในโลกเก่านี้สำหรับเวลาอันสั้น บ้านที่แท้จริงของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ มนุษย์คิดว่าพวกเขาจะได้รับความสงบของจิตใจที่นั่นจึงจดจำสถานที่นั้นอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะจิตใจคืออะไร ความสงบคืออะไร หรือพวกเขาจะสามารถได้รับสิ่งนั้นได้ที่ไหน ลูกรู้ว่าเวลาน้อยมากที่ยังคงเหลืออยู่ก่อนที่จะกลับบ้าน มนุษย์ของทั้งโลกจะไปทีนั้นตามลำดับกันไป นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ และนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะจำสิ่งนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าใครบางคนจะหนุ่มสาวหรือแก่ชรา เขาก็สามารถจดจำได้มากขนาดนี้ใช่ไหม? ความรู้ของทั้งโลกรวมอยู่ในสิ่งนี้ ทุกเรื่องในรายละเอียดทั้งหมดเข้าสู่สติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกกำลังนั่งในยุคบรรจบพบกัน มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบตามแผนของละคร เมื่อมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสงบและได้รับการเตือนด้วยเช่นกัน ลูกได้จดจำ 84 ชาติเกิดของลูก หนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกออกไป เพราะว่าสิ่งเหล่านี้คือหนทางของความรู้ พ่อถามว่า: ลูกที่แสนหวาน เวลานี้ลูกจดจำบ้านของลูกหรือไม่? ลูกรับฟังมากมาย ลูกรับฟังสิ่งต่างๆ มากมาย หนึ่งในสิ่งนั้นคือเวลานี้พวกเราไปยังดินแดนแห่งความสงบแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อมาเพื่อพาพวกเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ในดินแดนแห่งความสุขเช่นกันดวงวิญญาณก็อยู่ในความสงบและความสุข ในดินแดนแห่งความสงบมีเพียงความสงบ ที่นั่นมีความปั่นป่วนมากมาย เมื่อลูกกลับไปบ้านของลูกจากมธฺบัน, สติปัญญาของลูกจะหันไปสู่การซบเซาซบเซาและธุรกิจของลูกๆ ที่นั่น ลูกไม่ได้มีความซับซ้อนแบบเดียวกันเหล่านั้น ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ เรากลายเป็นนักแสดงที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าเราเป็นนักแสดง พ่อมาและสอนเพียงลูกๆ เท่านั้น มีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านที่ศึกษาสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษา เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก ก่อนหน้านั้นไม่มีความเข้าใจ ดูสิว่าเวลานี้มีการต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันมากมายแค่ไหน ลูกจะเรียกทั้งหมดนี้ว่าอะไร? ได้หลงลืมกันไปแล้วว่าพวกเราทั้งหมดคือพี่น้อง พี่น้องจะฆ่ากันและกันไหม? ใช่, พวกเขาฆ่ากันเพียงเพื่อทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง เวลานี้ลูกรู้ว่าเราทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกๆ ของพ่อเดียว ลูกดวงวิญญาณเข้าใจในทางปฏิบัติว่าพ่อมาและสอนลูก ท่านสอนเราอย่างที่ท่านเคยสอนเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นรู้ถึงการศึกษา มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท่านคือผู้สร้างโลก โลกนั้นคงอยู่ตลอดไป ลูกสามารถพูดได้ว่าท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ไม่มีดินแดนอื่นใดที่นั่น ที่นั่นมีดินแดนมากมาย มีช่วงเวลาที่ไม่มีเพียงศาสนาเดียวและแผ่นดินเดียว ศาสนาที่หลากหลายทั้งหมดมาในภายหลัง เวลานี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าศาสนาที่หลากหลายนั้นปรากฏขึ้นมาอย่างไร ศาสนาแรกคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มันคือที่ที่ลูกเรียกว่าเป็นศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป, แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแต่เป็นเพียงการที่ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์. จากการเป็นผู้ที่สะอาดประจักษ์ ลูกก็เฝ้าแต่กลับมาสะอาด ราโจ และตาโม ลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกบริสุทธิ์มากและแล้วเวลานี้ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของการกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ของลูกจากพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ก่อน และเวลานี้ตามแผนของละครลูกเป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวัน ลูกร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดพาเราไปยังดินแดนแห่งความสุข เป็นเรื่องของเมื่อวาน. เมื่อวานลูกบริสุทธิ์และวันนี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และร้องเรียกหา ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: บาบาได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และลูกจะกลับมามีความสุขอย่างมากเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อบอกสิ่งที่ดีมากแก่ลูกและปลดปล่อยลูกจากสิ่งที่ไม่ดี ลูกเป็นเทพ เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง กลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก รายได้นั้นมากมาย อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบามาแล้ว ท่านมาทุก 5000 ปี โลกเก่านี้ต้องกลับมาใหม่อย่างแน่นอน ไม่มีใคร

สามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ ในคัมภีร์พวกเขาใช้เวลาของยุคเหล็กออกไป ชะตากรรมนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเวลานี้ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาป ดังนั้นให้ความใส่ใจว่าจะไม่มีการทำบาปอีกต่อไป เมื่อลูกได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างที่กิเลสอื่นๆ ก็เกิดขึ้นมาและทำให้ลูกทำบาป เหตุนี้เองวิญญาณปีศาจร้ายต้องถูกขับไล่ออกไป อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใดของโลกนี้ ให้มีการวางเฉยในโลกเก่านี้ แม้ว่าลูกจะเห็นว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่ในบ้านเก่า สติปัญญาของลูกก็ควรจะตรงไปสู่โลกใหม่ เมื่อลูกไปที่บ้านใหม่ของลูก ลูกก็จะเห็นแต่บ้านใหม่เท่านั้น จนกระทั่งบ้านเก่านี้ถูกทำลาย ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกก็จะเฝ้าแต่มองดูบ้านนั้นต่อไปด้วยดวงตาของลูกขณะที่กำลังจดจำบ้านใหม่ อย่าได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นที่จะต้องมีการเสียใจในภายหลัง “วันนี้ฉันเป็นสาเหตุที่ทำให้คนนั้นคนนี้มีคามทุกข์ ฉันได้ทำบาปนี้” ลูกสามารถถามบาบา บาบาสิ่งนี้เป็นบาปหรือไม่? เหตุใดลูกจึงทำให้ตนเองสำลัก? หากลูกไม่ถาม ลูกก็จะสำลักต่อไป หากลูกถามบาบา, บาบา ก็จะทำให้ลูกรู้สึกเบาสบายในทันที ลูกหนักหน่วงมาก ภาระของบาปนั้นหนักหน่วงมาก และจากนั้นลูกจะกลับมาเบาสบายจากภาระของบาปได้ก็ตามเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาเบาสบายมากเท่านั้น อัลลอยด์จะถูกขจัดออกไปและความสุขของลูกก็จะเพิ่มขึ้น ในยุคทองลูกมีความสุขอย่างมาก และแล้วความสุขนั้นก็ค่อยๆ ลดลงไปที่ละน้อยและหายไป การเดินทางจากยุคทองสู่ยุคเหล็กนั้นใช้เวลา 5000 ปี เวลานั้นลูกรู้เกี่ยวกับการเดินทางจากยุคทองถึงยุคเหล็ก และลูกมาจากยุคทองสู่ยุคเหล็กอย่างไร เวลานั้นลูกกำลังจะไปสวรรค์จากนรก “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ได้รับการจดจำกันมา ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว พ่อได้มา และดังนั้นท่านจะพาพวกเราไปสวรรค์อย่างแน่นอน ทันทีที่เด็กเกิดมา เขาก็กลายเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติ เวลานั้นลูกเป็นของพ่อแล้ว ความซาบซึ้งของลูกควรจะสูงขึ้น เหตุใดความซาบซึ้งนั้นถึงลดลงไป? ลูกนั้นยิ่งใหญ่มาก เวลานั้นลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นลูกจึงมีสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำ หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปีกาที่เป็นของโก๊ปปี้วัลลา (พ่อของโก๊ปปี้) วัลลา คือพ่อ ดังนั้นจงถามท่าน ปรัชญาของความสุขของลูกนั้นสูงขึ้นตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บางคนก็จะทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวเองได้อย่างเร็วมาก งานของลูกๆ คือการทำให้ผู้อื่นลืมทุกสิ่งและเตือนเขาถึงอาณาจักรของพวกเขา ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานั้นคือยุคเหล็กโลกเก่าและต่อจากนั้นก็จะมีโลกใหม่ เป็นในเวลานี้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อมาในบาร์ตทุก 5000 ปี วันเกิดของท่านนั้นได้มีการเฉลิมฉลอง ลูกรู้ว่า พ่อมาและกลับไปหลังจากที่ให้อาณาจักรแก่เรา และแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องจดจำท่าน จากนั้นเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้น ลูกก็เริ่มที่จะจดจำท่าน เนื่องจากดวงวิญญาณใช้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด พวกเขาจึงจดจำพ่อและกล่าวว่า: บาบาได้โปรดมาอีกครั้ง และพาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อ ครูและครูของลูก ลูกมีตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก และความรู้ของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดมานับครั้งไม่ถ้วนและจะใช้ชาติเกิดต่อไป ไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนี้ วงจรนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ควรจะจดจำงานจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า นี่คือ “มานมานะบาฟ” ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น เมื่อลูกเข้ามาใกล้กับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะไม่ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ เวลานั้นยังคงมีการกระทำบาปบางอย่างอยู่ ยังไม่มีลูกคนใดได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมที่สมบูรณ์ของลูก บาบา นี้ก็เป็นนักเรียนพร้อมกันกับลูกด้วย เป็นชีบบาบาที่กำลังสอนลูก แม้ว่าท่านจะเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้ก็จะเป็นนักเรียนด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือสิ่งใหม่ เวลานั้นเพียงแค่จดจำพ่อและวงจรโลก นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือหนทางแห่งความรู้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นั่นผู้คนก็เล่นเครื่องดนตรีและสั่นกระดิ่ง ฯลฯ ที่นี้ ลูกเพียงแค่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณเป็นอมตะ มีบัลลังก์อมตะด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นภาพลักษณ์ของอมตะ ลูกเองก็เป็นภาพลักษณ์ที่อมตะด้วย หน้าผากคือบัลลังก์ของดวงวิญญาณซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะ เขา นั่งอยู่บนหน้าผากอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณจะไม่นั่งในท้อง เวลานั้นลูกรู้ว่าบัลลังก์ของดวงวิญญาณซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะนั้นอยู่ที่ไหน? บัลลังก์ของเรานั้นอยู่ตรงกลางหน้าผาก ในอมฤตสาพวกเรามีภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ แม้ว่าพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับบัลลังก์อมตะของพวกเขา เวลาลูกนี้รู้ว่านี่คือบัลลังก์ที่ท่านนั่งและพูดกับลูก ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย นี่คือบัลลังก์ที่เป็นอมตะของดวงวิญญาณ บัลลังก์อมตะนี้จะคงอยู่เป็นนิรันดร์เสมอ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นได้สร้างบัลลังก์ที่เป็นวัตถุและให้ชื่อนั้นแก่บัลลังก์นั้น ในความเป็นจริงดวงวิญญาณอมตะนั้นอยู่ที่นี้ ลูกๆ มีความหมายของ “เอก โอเมการ” (ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน) ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ผู้คนไปที่วัดและร้องเพลงสรรเสริญรามและนารายณ์ (อะชาตัม, เกรชาวัม ศรีราม, นารายณ์.....) มันไม่มีความหมายใด พวกเขาเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญในลักษณะนี้ เวลานั้นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างรามและนารายณ์ พ่อพูดว่าทั้งหมดนี้คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้ที่ง่ายดายมาก ก่อนที่ลูกจะถามเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด จงจดจำพ่อและมรดกของลูก ไม่มีใครสามารถ

ทำความเพียรพยายามนี้ เพราะพวกเขาล้ม นอกจากนี้ยังมีการเล่นด้วยเช่นกันที่มายาหันลูกไปทางหนึ่งและพระเจ้าหันลูกไปอีกทางหนึ่ง เมื่อลูกจดจำพอ มายาก็นำพาย้อื่นๆมากมายมา คำสั่งของมายาคือ กลับมามีพลังและต่อสู้กับผู้ที่มีพลัง ลูกทั้งหมดอยู่ในสนามรบ ลูกรู้ว่ามันครบประเภทใด บางคนก็อ่อนแออย่างมาก บางคนก็อ่อนแอเล็กน้อย และบางคนก็มีพลังมาก ทุกคนกำลังรบกับมายาในวิธีที่แฝงตัว, ใต้ดิน ผู้คนเหล่านั้นทดสอบระเบิดใต้ดิน ลูกๆก็รู้อย่างดีเช่นกัน พวกเขากำลังทำทุกสิ่งเพื่อ นำความตายมาสู่ตัวเขาเอง ลูกกำลังนั่งในความเจ็บปวดอย่างสมบูรณ์ในขณะที่พวกเขามีพลังของวิทยาศาสตร์ มีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย ไม่มีใครสามารถทำอะไรเกี่ยวกับภัยพิบัติเหล่านั้นได้ เวลานี้พวกเขาแม้กระทั่งพยายามที่จะสร้างฝนเทียม หากพวกเขาสามารถที่จะสร้างฝนเทียมได้ พวกเขาจะสามารถปลูกพืชพันธุ์มากมาย ลูกๆ รู้ว่า ไม่ว่าฝนจะตกมากมายแค่ไหนก็จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างแน่นอน จะมีน้ำไหลเชี่ยวกราก แล้วลูกจะสามารถทำอะไรได้? เหล่านั้นเรียกว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นที่นี่และจะช่วยให้การทำลายล้าง มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกจะมีประสาทพระราชวังทองคำอยู่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์ จะมีผู้อยู่อาศัยน้อยมากที่นั่น จะเฝ้าแต่เป็นเช่นนั้นทุกๆวงจร ตอนแรกจะมีเพียงเล็กน้อย และต่อจากนั้นต้นไม้ก็จะเติบโต ที่นั่นจะไม่มีสิ่งใดที่สร้างความสับสน ที่นั่นแม้กระทั่งนกก็สร้างความสับสนทุกหนแห่ง ที่นั่นไม่มีความสับสนชนิดใด นั่นเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ และดังนั้นควรจะมีความสุขอย่างมากภายในตัวลูก เพื่อที่จะปลอดภัยจากมายา, จินนี่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลับมาซื้อแว่นในธุรกิจทางจิตนี้ มาบนานะบาฟ! กลายเป็นจินนี่ในสิ่งนี้, เท่านั้นเอง พวกเขาให้ตัวอย่างของจินนี่ที่ร้องขอให้ทำงานบางอย่าง ดังนั้นบาบาก็ให้งานบางอย่างแก่ลูกเช่นกัน มันจะนั่นมายาจะกินลูก กลายเป็นผู้ช่วยอย่างเต็มที่ของพ่อ พ่อจะไม่ทำสิ่งใดตามคำฟัง พ่อไม่ได้ปกครอง ลูกกำลังทำงานรับใช้และดังนั้นอาณาจักรนั้นก็จะเป็นไปสำหรับลูกด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาสู่ดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด มายาเป็นจระเข้ เธอหนักลิ้นมหารตีมากมาย พวกเขาทั้งหมดคือศัตรู ศัตรูของกบคืองู ลูกรู้ว่าศัตรูของลูกคือมายา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามที่จะปลดปล่อยตนเองจากบาป อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใดในโลกนี้
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากมายา, จินนี่ ทำให้สติปัญญาของลูกไม่วางเว้นในธุรกิจทางจิตนี้ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่ออย่างเต็มที่

พร: ขอให้ลูกสละละทิ้งอย่างแท้จริงและสัมผัสกับความหัตถ์และความสมบูรณ์พร้อมด้วยการทำให้จิตสำนึกของ “ฉัน” และ “ของฉัน” จบสิ้น
ในทุกวินาทีและในทุก ๆ ความคิดจดจำ “บาบา บาบา!” จบสิ้นจิตสำนึกของ “ฉัน” เมื่อไม่มี “ฉัน” ก็จะไม่มีการ “ของฉัน” “ธรรมชาติของฉัน, ชั้นสสารของฉัน, ธรรมชาติของฉัน, งานหรือหน้าที่ของฉัน, ชื่อของฉัน, เกียรติของฉัน”: เมื่อจิตสำนึกทั้งหมดของ “ฉัน” และ “ของฉัน” จบสิ้นแล้วก็จะมีความหัตถ์และความสมบูรณ์พร้อม การสละละทิ้งคำว่า “ฉัน” และ “ของฉัน” เป็นการสละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่และละเอียดอ่อนที่สุด เพียงเมื่อลูกส่งเวทย์มาแห่งจิตสำนึกของ “ฉัน” นี้ไปสู่ไฟบูชาโย Ashwa Megh ก็จะมีการส่งเวทย์ครั้งสุดท้ายและจะมีการตีกลองแห่งชัยชนะ

คติพจน์: การพูดว่า “ฮาจี” (ได้แน่นอน) และยื่นมือของความร่วมมือออกไปนั้นหมายถึงการสวมพวงมาลัยแห่งพร

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บทเรียนแรกของลูกคือ: ฉันคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย คงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณและลูกจะสามารถจดจำพอได้
- คำถาม:** สมบัติที่มีค่าที่แฝงตัวใดซึ่งผู้คนในโลกไม่มี แต่ลูกมี?
- คำตอบ:** ลูกมีสมบัติที่มีค่าที่แฝงตัวของความสุขที่รู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก ลูกรู้ว่าการศึกษาของลูกในปัจจุบันนี้เป็นไปเพื่อดินแดนแห่งอมตะในอนาคตของลูก ไม่ใช่เพื่อดินแดนแห่งความตายนี้ พ่อพูดว่า: ดินแดนแต่เข้าตรูและออกไปเดินเล่น แต่จดจำบทเรียนแรกแล้วลูกจะเฝ้าแต่สะสมความสุขในปัญญาของลูก

โอมซานติ พ่อถามลูกๆ: ลูกๆ ลูกกำลังนั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ ลูกแต่ละคนพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? พ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนเราดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกๆตระหนักว่าลูกไม่ใช่ร่างกายแต่เป็นดวงวิญญาณ ต้องมีความเพียรพยายามที่จะทำให้ลูกๆมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถอยู่อย่างมีสำนักเป็นดวงวิญญาณได้ พวกเขากลับมามีสำนักที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า เหตุนี้เองบาบาจึงถามว่า: ลูกกำลังนั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? หากลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็สามารถจดจำพอได้ หากลูกมีสำนักที่เป็นร่างลูกก็จดจำจิตมิติทางร่างของลูก ก่อนอื่นใดจดจำคำว่า “ฉันเป็นดวงวิญญาณ” บทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ภายในตัวฉัน, ดวงวิญญาณนี้ ทำให้สิ่งนี้มั่นคงอย่างมากว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกมีสำนักที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจร ในเวลานี้เท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่ทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกาย ลูกก็ไม่สามารถจดจำพอได้ ดังนั้นทำให้บทเรียนนี้มั่นคง: ฉัน, ดวงวิญญาณนี้คือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ได้ถูกสอนให้จดจำพ่อทางร่างของลูก พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำฉัน, พ่อเหนือโลกของลูก กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! ด้วยการมีสำนักที่เป็นร่าง ลูกก็จดจำความสัมพันธ์ทางร่าง ความเพียรพยายามอยู่ในการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ใครกำลังอธิบายทุกสิ่งนี้? พ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด, ผู้เดียวที่ทุกคนได้จดจำมาและสวดมนต์ภาวนาถึงท่าน: บาบาได้โปรดมา! มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์นี้ ลูกๆรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเพื่ออนาคตของลูกด้วยการศึกษานี้ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ในดินแดนของความตายนี้อีกต่อไป การศึกษานี้ของเราเป็นไปสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดของเรา เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อยุคทองดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อที่เป็นอมตะกำลังให้ความรู้แก่เรา ดังนั้นเมื่อลูกนั่งอยู่ที่นี้ ก่อนอื่นใดพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อแล้วบาบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลานั้นเราอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บาบา กำลังทำให้เราเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ท่านพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง พ่อมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ในยุคทองลูกเป็นเทพ เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกลงบันไดมาอย่างไร บทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกกำหนดไว้แล้วในเราดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นในโลกที่รู้สิ่งนี้ หนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นแตกต่างจากหนทางของความรู้นี้ เพียงดวงวิญญาณผู้ที่พ่อกำลังสอนความรู้แก่พวกเขาเท่านั้นที่รู้ทั้งหมดนี้ ไม่มีใครอื่นรู้ นี่คือสมบัติที่มีค่าที่แฝงตัวสำหรับอนาคตของเรา เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่ใช่เพื่อดินแดนแห่งความตายนี้ พ่อพูดว่า: ลูกอาจจะไปเดินเล่นในตอนเช้า แต่จดจำบทเรียนแรก: ฉันคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายนี้ บาบาทางจิตของเรากำลังสอนเรา โลกแห่งความทุกข์นี้ต้องเปลี่ยนแปลงในเวลานี้ ยุคทองคือโลกแห่งความสุข ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ นี่คือนิยามทางจิต พอมหาสมุทรแห่งความรู้คือพ่อทางจิต ท่านคือพ่อของผู้ที่ปราศจากร่าง(ดวงวิญญาณ) ความสัมพันธ์อื่นๆทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์ของร่างกาย เวลานั้นตัดความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว ผู้คนร้องเพลง: ของฉันคือผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น เราจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เราไม่จดจำแม้แต่ร่างกายเหล่านี้ ร่างเท่านั้นต้องสละทิ้ง ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะสละร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ร่างกายของลูกแต่ละคนจะต้องสละทิ้งในเวลาที่ลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! บดสิ่งนี้เข้าไปในตนเองอย่างต่อเนื่อง เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เป็นเมสสิคและต้นไม้อื่น ต้นกล้วยนั้นได้รับการกล่าวถึงในคัมภีร์ ลูกๆ รู้ว่าพอมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก ทำให้สิ่งนี้มั่นคงอย่างมาก ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ในยุคทองด้วยเป็นผู้มีร่างกายที่สอนลูก ที่นี้ผู้เดียวนั้นไม่ใช่ผู้มีร่างกาย ท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างเก่าและสอนลูก พ่อสอนลูกด้วยวิธีนี้ทุกวงจรแล้วพ่อก็จะกลับมาอีกครั้งและสอนลูกในวิธีเดียวกันอีกครั้งในวงจรถัดไป เวลานั้นจดจำพ่อแล้วบาบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจ อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน เธอก็มีพลังเช่น

กัน ดูสิว่าเธอทำให้ลูกตกมาจากที่ใด ลูกจดจำทั้งหมดนี้ใช่ไหม? วงจรของ 84 ชาติเกิดนั้นได้รับการจดจำ สิ่งนั้นใช้กับมนุษย์ ผู้คนมากมายก็ถามว่า: เกิดอะไรขึ้นกับสัตว์? อย่างไรก็ตามที่นี้ไม่ใช่เรื่องของสัตว์ พ่อพูดกับลูกๆของท่านเท่านั้น ผู้คนจากภายนอกไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ ดังนั้นพวกเขาจะพูดอะไรเกี่ยวกับท่าน? บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการพบบาบา อย่างไรก็ตามในเมื่อพวกเขาไม่รู้จักท่านเลย พวกเขาเพียงแค่นั่งและถามคำถามผิดๆทุกประเภท แม้หลังจากเรียนหลักสูตรเจ็ดวันไปแล้วบางคนก็ไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาเก่าแก่, ผู้ที่เคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายจะสามารถเก็บประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดของความรู้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขาได้ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างน้อยกว่าจะสามารถเก็บความรู้ได้น้อยมากในสติปัญญาของพวกเขา ลูกคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่ที่สุด ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้ามาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไรหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากหนทางของความรู้โดยสิ้นเชิง ทั้งโลกอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านท่านที่มาและศึกษาความรู้นี้ คำอธิบายนั้นอ่อนหวานมาก เพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถเข้าใจวงจรของ 84 ชาติเกิด ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกไม่รู้จักแม้กระทั่งชีวา มีวัดของชีวามากมาย ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวา มอบดอกไม้และคารวะต่อท่าน แต่พวกเขาไม่รู้สาเหตุใดพวกเขาถึงกราบไหว้บูชาท่าน พวกเขาไม่รู้ว่าการทำไมพวกเขาถึงกราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์หรือพวกเขาไปที่ไหน เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ไม่รู้ว่าดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของพวกเขาเป็นใคร ชาวคริสเตียนรู้ว่าพระคริสต์มาในปีนั้นๆและก่อตั้งศาสนาของเขา ไม่มีใครรู้จักชีพบาบา เพียงชีวาเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ผู้คนก็รับใช้(กราบไหว้บูชา)ท่านมากที่สุด ท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นสำหรับทุกคน ดูสิว่าท่านกำลังสอนลูกอยู่อย่างไร! ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ผู้คนทำการกราบไหว้บูชาอย่างมากมายในวัดและเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตา พวกเขามีค่าใช้จ่ายมากมาย ไปและดูสิ่งนี้ในวัดที่ศรีนาคและจากดันนารถ ทั้งสองนั้นเป็นหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน ได้มีการหุงข้าวในหม้อข้าวที่วัดจากดันนารถ ที่ศรีนาคพวกเขามีอาหารหลายชนิดที่อุดมสมบูรณ์มากมาย เหตุใดถึงมีความแตกต่างนี้? ต้องมีเหตุผล รูปบูชาทั้งของศรีนาคและจากดันนารถนั้นแกะสลักจากหินสีดำ พวกเขาไม่เข้าใจเหตุผลสำหรับสิ่งนี้เลย ลูกจะพูดว่าจากดันนารถนั้นเป็นตัวแทนของลักษมีและนารายณ์หรือราเด์และกฤษณะหรือไม่? ไม่มีใครเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างลักษมีและนารายณ์และราเด์และกฤษณะ เวลานั้นลูกๆรู้ว่าลูกเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกได้วนไปทั้งวงจร เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูก เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า พระเจ้านั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ที่นี้มีมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธามากมายที่จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งอย่างแน่นอน นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่สวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าดินแดนสวรรค์อยู่ที่ใด พวกเขาพูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสวรรค์” แล้วทำไมพวกเขาถึงได้ป้อนอาหารของนรก(โดยผ่านพราหมณ์)แก่ดวงวิญญาณนั้น? มีดอกไม้และผลไม้หลายชนิดในยุคทอง ลูกมีอะไรที่นี้? นี่คือนรก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับแรงบันดาลใจจากบาบาให้ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะทำเช่นนั้น พ่อได้แสดงวิธีนี้แก่ลูกทุกวงจร จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกพูดว่า: บาบา เรากลายเป็นเช่นนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกฟังบาบาเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นอมตะทุกวงจร ชีพบาบาคือเจ้าแห่งความเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าท่านจะนั่งและบอกเรื่องราวกับปราวตี นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าความรู้คืออะไรและความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร มีกลางวันของบราห์มินและกลางคืนของบราห์มิน พ่ออธิบายว่า: ลูกคือบราห์มิน อติเทพก็เป็นบราห์มินเช่นกัน เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพ ผู้คนมาดูลรูปบูชาของอติเทพ มีการให้ชื้อมากมายแก่เทพเจ้า เป็นเพราะลูกได้ทำงานรับใช้มากมายที่ลูกได้รับการจดจำ บาร์ตที่ปราศจากกิเลสแล้วก็กลับมาอีกิเลส เวลานั้นเป็นอาณาจักรของราวัน ในยุคบรรจบพบกันนี้ที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกมีลางดีของดาวพฤหัสบดีที่ไม่สูญสลายอยู่เหนือลูก และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นนายของดินแดนแห่งอมตะ พ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ การกลายเป็นนายแห่งสวรรค์หมายความว่าลูกมีลางดีของดาวพฤหัสบดีเหนือลูก ลูกจะไปสู่สวรรค์ดินแดนแห่งอมตะอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามในขณะที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ลางนั้นก็ขึ้นลงอยู่เสมอ ลูกลืมนึกที่จะจดจำระลึกถึงโดยสิ้นเชิง พ่อได้บอกลูกแล้วว่า: จดจำพ่อ! มีการกล่าวไว้ในกิตติด้วยเช่นกันว่า “พระเจ้าพูด” ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้คนศึกษากิตตินั้น แต่พวกเขาไม่ได้เอาชนะกิเลส เมื่อไหร่ที่พระเจ้าพูดสิ่งนี้? 5000 ปีที่แล้ว เวลานั้นพระเจ้าพูดอีกครั้ง: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เอาชนะสิ่งนี้! เพราะสิ่งนี้มันทำให้ลูกมีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนกระทั่งถึงตอนกลางและตอนจบ กิเลสหลักคือตัณหาราคะ เป็นเพราะสิ่งนี้ที่ทุกคนกล่าวว่าไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกรู้ว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ตามละครเรากลับมาไม่บริสุทธิ์แล้วพ่อก็มาและชำระเราให้บริสุทธิ์ บาบาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก่อนอื่นจดจำสิ่งที่อัลฟาพูด: โดยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ลูกเข้าใจสิ่ง

นั่น ก่อนหน้านั้นลูกเคยสูงส่งและเวลานี้ลูกได้กลับมาตกต่ำ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสูงส่งอีกครั้ง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง! อย่าได้ทำให้ใครไม่มีความสุข! เฝ้าแต่ชี้หนทางให้กับทุกคน! พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกเรียกพ่อผู้เดียวเท่านั้นว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์อย่างไร วงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! เป็นไฟของโยคะนี้ที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาไหม้ เมื่ออัลลอยลูกขจัดออกไปดวงวิญญาณก็กลับมาบริสุทธิ์ ทองคำนั้นมีอัลลอยปะปนอยู่ ดังนั้นเครื่องประดับที่ทำมาจากทองนั้นก็เช่นกันเช่นกัน เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆแล้วว่าอัลลอยปะปนในดวงวิญญาณอย่างไร อัลลอยต้องถูกขจัดออกไป เป็นบทบาทของพ่อในละครที่จะมาและทำให้ลูกๆมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกเป็นไวชนาฟในยุคทอง นั่นคืออาศรมของครอบครัวที่บริสุทธิ์ เวลานี้เราจะกลายเป็นนายที่บริสุทธิ์ของดินแดนแห่งวิษณุ ลูกจะกลายเป็นไวชนาฟทั้งสองทาง (บริสุทธิ์และมั่งสวัตี) ลูกคือไวชนาฟที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นเป็นของศาสนาไวชนาฟที่มีกิเลส ลูกเป็นของศาสนาไวชนาฟที่ปราศจากกิเลส ประการแรกเวลานี้ลูกจดจำพ่อ และประการที่สองลูกดูดซับความรู้ที่พ่อให้ลูก ลูกกำลังกลายเป็นราชาเหนือราชา ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นราชาในเวลาอันสั้นเพียงหนึ่งชาติเกิด อาณาจักรของลูกขยายออกไปมากกว่า 21 ชั่วโมง นั่นคือลูกผ่านอายุที่เต็มวัย ไม่เคยมีความตายก่อนวัยอันควรที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะความตาย เมื่อถึงเวลาลูกเข้าใจว่าลูกจะต้องสละหนึ่งเก่าของลูกและรับหนึ่งใหม่ ลูกจะได้นิมิตของสิ่งนั้น วงดนตรีจะเล่นอย่างมีความสุข เป็นเรื่องของความสุขที่ยิ่งใหญ่ เมื่อลูกสร้างกายที่ตาโมประธานและใช้ร่างกายที่สะโตประธาน ที่นั่นอายุขัยเฉลี่ยคือ 150 ปี ที่นั่นยังคงมีความตายก่อนวัยอันควรอย่างต่อเนื่องเพราะพวกเขาทั้งหมดต้องแะในกิเลส ลูกๆผู้ที่มีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำสามารถควบคุมอวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของพวกเขาได้ด้วยพลังโยคะ เมื่อลูกอยู่ในโยคะอย่างเต็มที่ อวัยวะทางร่างกายของลูกก็กลับมาเยือกเย็น ไม่มีอวัยวะทางร่างกายส่วนใดของลูกที่จะหลอกลวงลูกในยุคทอง ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าอวัยวะทางร่างกายของลูกนั้นอยู่เหนือการควบคุม ลูกกำลังประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าลางดีของดาวพลูทัสที่ไม่สูญสลาย พ่อคือเจ้าแห่งต้นไม้ผู้ซึ่งเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ เมล็ดนั้นอยู่เบื้องบนและลูกก็จดจำท่านที่อยู่เบื้องบนนั้น ดวงวิญญาณจดจำพ่อของเขา ลูกๆรู้ว่าพ่อที่ไม่มิชิตจำกัดกำลังสอนลูก ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่เรา ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเรื่องราวของความเป็นอมตะหรือเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ผู้คนก็ไม่รู้ความหมายของเรื่องราวนั้น โดยการรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา โดยการฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ ลูกจะกลายเป็นอมตะ บาบาอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ควบคุมอวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกด้วยพลังโยคะ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวผู้เป็นเจ้าแห่งต้นไม้ กลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริง นั่นหมายความว่ากลับมาบริสุทธิ์!

2. ตื่นแต่เช้าตรู่และทำให้บทเรียนแรกมั่นคง: นั่นเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย บาบาทาจิตของเรากำลังสอนเรา โลกแห่งความทุกข์นี้เวลานี้ต้องเปลี่ยนแปลง เฝ้าแต่ใช้สติปัญญาของลูกที่จะไตร่ตรองความรู้ทั้งหมดนี้ด้วยวิธีนี้

พร: พร: ขอให้ลูกไม่รู้ในความรู้ของความปรารถนาใดๆ สำหรับตัวลูกเองและกลายเป็นผู้ให้ทานอย่างสม่ำเสมอ ที่ยกระดับและให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นเช่นเดียวกับพ่อ

พ่อบราห์มาสละเวลาส่วนตัวของท่านเองเพื่อมารับใช้ ท่านอยู่อย่างถ่อมตนและให้ความเคารพต่อลูก ๆ ท่านแม้กระทั่งละทิ้งชื่อเสียงที่ท่านได้รับจากการทำงาน ท่านกลายเป็นผู้ที่ยกระดับทุกคนและให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นผ่านชื่อเสียง และความเคารพ และเกียรติยศของท่าน ท่านละทิ้งชื่อเสียงของท่านเองและยกย่องชื่อเสียงของผู้อื่น ท่านทำให้ตนเองเป็นผู้รับใช้เสมอและทำให้ลูกเป็นนายของท่าน ท่านถือว่าความสุขของตัวท่านเองอยู่ในความสุขของลูก ๆ การไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาเช่นเดียวกับพ่อหมายถึง การเป็นขอทานที่ซาบซึ้ง เป็นผู้ให้ทานอย่างสม่ำเสมอที่ยกระดับและให้ประโยชน์กับทุกคน เมื่อลูกทำสิ่งนี้จะมีความเร็วในการทำงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลก ทุกกรณีและเรื่องราว (สถานการณ์) จะจบสิ้น

คติพจน์: เป็นมหาสมุทร(สินธุ) ของความรู้ คุณธรรม และธำนา และจุด (บিনดู) จะอยู่ในสำนักกูรูของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แม้ว่าลูกจะอยู่ห่างไกล เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็อยู่ในความเป็นมิตรกับท่าน ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของท่าน และบาปของลูกก็ได้รับการปลดปล่อยเช่นกัน
- คำถาม:** พ่อผู้มาจากดินแดนที่ห่างไกลที่สุดมาให้ความรู้อะไรแก่ลูก เพื่อให้ลูกมองเห็นการณ์ไกล?
- คำตอบ:** มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกลที่สามารถให้ความรู้แก่ลูกๆ ที่ดวงวิญญาณได้เข้าไปสู่วาระต่างๆ ที่หลากหลายในวงจรอย่างไร ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของวาระบราห์มิน ก่อนหน้านั้นก่อนที่ลูกจะมีความรู้ที่ลูกเคยเป็นของวาระศูทร ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของวาระพอด้า พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลมาให้ความรู้ที่สมบูรณ์แก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกมีสายตาที่มองเห็นการณ์ไกล
- เพลง:** สายฝนแห่งความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ สายฝนแห่งความรู้สำหรับผู้ที่อยู่ในมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกอยู่กับพ่อใช่ไหม? แม้ว่าลูกจะอยู่ต่างประเทศหรือที่ไหนก็ตามลูกอยู่ในความเป็นมิตรของท่าน ลูกจดจำท่านใช่ไหม ลูกที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านอยู่กับท่านเสมอ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ลูกก็อยู่ในความเป็นมิตรของท่านและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และแล้วช่วงเวลาของวิการมาทิต (ผู้ที่เอาชนะกิเลส) ก็เริ่มขึ้น เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นกล่าวได้ว่าเป็นเวลาของกษัตริย์วิกรม (ช่วงเวลาเมื่อมีการทำบาป) หนึ่งคือช่วงเวลาของการมีชัยชนะเหนือกิเลส และอีกหนึ่งคือช่วงเวลาของกิเลส เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ภายหลังลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีการกระทำที่เป็นบาป ในปัจจุบันทุกคนบาปอย่างยิ่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับศาสนาของตนเอง วันนีบบาปถามคำถามง่ายกับลูกว่า: เทพในยุคทองรู้หรือไม่ว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? เช่นที่ลูกเคยพิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาฮินดู และผู้อื่นก็พูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาคริสต์เตียน ในทำนองเดียวกันเทพนั้นจะพิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพหรือไม่? นี่คือสิ่งที่ต้องคิด ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ที่จะมีใครคิดว่าตนเองเป็นของศาสนานั้นศาสนานี้ ที่นี้มีศาสนามากมาย ดังนั้นพวกเขาตระหนักรู้โดยชื่อที่แตกต่างที่ให้แก่พวกเขา ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น เหตุนี้เองจึงไม่จำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนานั้นๆ พวกเขาแม้กระทั่งไม่ได้ตระหนักรู้ว่ามีศาสนา เพราะมีเพียงอาณาจักรของพวกเขาเท่านั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่า ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครอื่นที่จะถูกเรียกว่าเทพ เป็นเพราะความไม่บริสุทธิ์ลูกจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ มีเพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถเรียกว่าเทพ ที่นั่นไม่มีอะไรที่เป็นเช่นนั้น พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน และลูกก็รู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียว ดังนั้นจะสามารถมีเรื่องเกี่ยวกับศาสนาได้อย่างไร? ลูกๆ ได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่าเป็นสิ่งผิดเมื่อพวกเขาพูดว่าไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่เมื่อการทำลายล้างครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งที่ถูกต้อง ในคัมภีร์ได้แสดงให้เห็นน้ำท่วมครั้งใหญ่ พ่ออธิบายว่า: นอกจากบาร์ตทุกสิ่งจะถูกน้ำท่วม จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับโลกที่ใหญ่โตเช่นนั้น? แต่ดูว่ามีหมู่บ้านมากมายแค่ไหนเพียงแคในบาร์ตเท่านั้น เริ่มแรกเป็นป่าแล้วประชากรก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง เพียงลูกเท่านั้นที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่อาศัยอยู่ที่นั่น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกบราห์มิน บาบาสเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าชีพบาปผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดนั่นคือใคร ทำไมท่านถึงได้รับการกราบไหว้บูชา และทำไมถึงได้มีการถวายดอกอีก ฯลฯ แก่ท่าน? ท่านไม่มีตัวตนใช่ไหม? พวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม แต่ไม่มีสิ่งใดที่จะไม่มีรูปหรือนาม ดังนั้นพวกเขาลายดอกไม้ ฯลฯ ให้กับใคร? เป็นท่านผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาก่อน ได้มีการสร้างวัดแก่ท่านเพราะท่านรับใช้บาร์ตและลูกๆ ของทั้งโลก เป็นมนุษย์ที่รับใช้ใช่ไหม? ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าผู้ที่เป็นของศาสนาเทพได้ในเวลานี้ ลูกไม่รู้ว่าลูกเคยเป็นเทพและเวลานี้ลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ดังนั้นอธิบายว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูก มีเพียงท่านเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ได้มีการจดจำกันว่าไม่มีใครแม้กระทั่งฤๅษีหรือมุนี ฯลฯ ที่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พวกเขาพูดว่า“เนติ เนติ”(ท่านไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เด็กเล็กๆ จะมีความรู้หรือไม่? เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น สติปัญญาของพวกเขาก็เริ่มเปิด จากนั้นก็เริ่มเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาวาดินแดนต่างประเทศอยู่ที่ไหนหรือบางสิ่งอยู่ที่ไหน ในทำนองเดียวกันลูกๆ ก็ไม่เคยรู้อะไรเกี่ยวกับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มาก่อนเลย ผู้หนึ่งก็พูดเช่นกันว่า: แม้ว่าฉันเคยศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ฉันก็ไม่เข้าใจอะไรเลย มนุษย์นั้นคือนักแสดงในละครนี้ การละเล่นทั้งหมดขึ้น

อยู่กับสองสิ่ง: ความพ่ายแพ้ของบาร์ตและชัยชนะของบาร์ต ในตอนเริ่มต้นของยุคทองมีศาสนาที่บริสุทธิ์ในบาร์ต ในเวลานี้ศาสนาไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขา พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ อย่างไรก็ตามผู้คนก็ยังเรียกตัวเองว่าศรีศรี อย่างไรก็ตามศรีหมายถึงสูงส่ง เป็นเทพที่บริสุทธิ์ที่กล่าวได้ว่าสูงส่ง มีคำกล่าวว่า “พระเจ้าพูดคำพูดที่สูงส่ง” เวลานี้ใครคือศรี(ที่สูงส่ง)? เป็นผู้ที่รับฟังพอเป็นการส่วนตัวที่อยู่ต่อหน้าท่านและกลับมาสูงส่งหรือผู้ที่เรียกตนเองว่าศรีศรี(สูงส่งทั้งสองทาง)? พวกเขาแม้กระทั่งเรียกตนเองด้วยชื่อที่พอให้เนื่องจากงานที่ท่านทำ ทุกสิ่งเหล่านี้มีรายละเอียด อย่างไรก็ตามพอพูดว่า ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว นี่คือมนตราที่ฝึกฝนจิตใจ โดยการเอาชนะว่าวันลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ร่างกายจากวัตถุธาตุทั้งห้าถูกสร้างขึ้นที่นี่ ร่างกายถูกสร้างขึ้น ร่างกายนั้นออกจากร่าง และจากนั้นอีกร่างหนึ่งก็ถูกสร้างขึ้น แต่ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ลูกดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายเวลานี้ได้รับการสอนโดยพ่อที่คงอยู่ตลอดไปในยุคบรรจบพบกัน ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรค ฯลฯ มากมายแค่ไหน หรือไม่ว่าจะมีพายุมากมายเพียงใด เพียงแค่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้ลูกกลับมาตาโมประธาน ในบรรดาลูกเช่นกันลูกเข้าใจความรู้ี้ตามลำดับกันไป สติปัญญาของลูกๆเข้าใจว่าลูกคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อนจะต้องสร้างวัดให้กับชีพบาบาอย่างแน่นอน เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เมื่อได้มีการเห็นว่ารากที่ยิ่งใหญ่ทำเช่นนั้น รากอื่นๆ และปวงประชาทั้งหมดก็ทำเช่นเดียวกัน ทุกสิ่งเหล่านี้มีรายละเอียด มีคำกล่าวว่า “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” อย่างไรก็ตามใช้เวลาหลายปีในการอธิบาย ความรู้ี้ที่ง่ายตาย ความรู้ี้ไม่ต้องการเวลามากเท่ากับการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ผู้คนร้องเรียกหา บาบามาได้โปรดมา และทำให้เราที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้เรียกหา บาบามาให้รักกลายเป็นนายของโลก ทุกคนร้องเรียกหา ทำให้พวกเขารับรู้จากไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ โลกนี้เรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะเรียกโลกนี้ว่าไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีความเกลียดชังสำหรับตนเอง เมื่อลูกไม่รับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้อื่น พวกเขาถามว่า: พวกเรานั้นไม่สามารถแต่ต้องได้หรือ? อ้อ! แต่ตัวลูกเองก็พูดว่า “ทุกคนไม่บริสุทธิ์” ตัวลูกเองก็พูดว่าลูกไม่บริสุทธิ์และเทพบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะเรียกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ว่าอะไร? ได้มีการจดจำกันว่า ทำไมฉันควรละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษ? ยาพิษนั้นไม่ดีใช่ไหม? พอพูดว่า ยาพิษนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์กับลูกตั้งแต่เวลาเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้คิดว่ามันเป็นยาพิษ ลูกเป็นเหมือนคนติดยาที่ไม่สามารถหยุดการเสพติดของเขาได้ เหมือนกับคนที่ติดสุราไม่สามารถหยุดดื่มสุราได้ เมื่อถึงเวลาที่ทหารต้องเข้าสู่สนามรบ พวกเขาจะได้รับสุราเพื่อให้พวกเขาเมา จากนั้นพวกเขาก็ถูกส่งไปรบ เมื่อพวกเขาเมาแล้ว ก็แค่นั้นแหละ! พวกเขาไม่รู้สึกว่านี่คือสิ่งที่พวกเขาต้องทำ พวกเขาไม่กลัวตาย นักบินจะบินไปทุกหนแห่งพร้อมกับระเบิดและชนด้วยระเบิดนั้น มีการจดจำกันว่ามิสสงครามชิปนาวู เวลานั้นลูกสามารถเห็นสิ่งที่ลูกต้องในทางปฏิบัติ ก่อนหน้านั้นลูกเคยอ่านว่าพวกเขาได้ทำให้ชิปนาวูออกมาจากท้องของพวกเขาแล้วก็ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพันดาวาสคือใครและฆราวาสคือใคร เพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ พันดาวาสทำความเพียรพยายามที่จะทำให้นึกที่เป็นร่างของพวกเขาจะลายหายไปในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะสลัดร่องเท้าเก่าของลูก ลูกพูดว่าลูกกำลังจะสลัดร่องเท้าเก่าของลูกและใช้ร่องเท้าใหม่ใช่ไหม? พออธิบายแก่ลูกๆ ของท่านเท่านั้น พอพูดว่า: พ่อมาทวงจรร ชื่อของพ่อคือชีวา วันเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง มีวัดมากมายและอื่นๆที่ถูกสร้างขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการให้ชื่อมากมายแก่ท่าน แม้แต่เทวต่างๆก็ได้รับชื่อเช่นนั้น ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในเวลานี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าผู้เดียวที่ลูกเคยกราบไหว้บูชากำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ เวลานั้นเราจะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ผู้ที่เราเคยกราบไหว้บูชา ลูกมีความรู้ี้ในสติปัญญาของลูก เฝ้าแต่ได้รตรองและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น ลูกๆ มากมายไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ บาบาพูดว่า หากลูกไม่สามารถซึมซับได้มากนักก็ไม่ใช่ไร ลูกฝึกฝนการจดจำระลึกถึงใช่ไหม? เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่ไม่สามารถพูดความรู้ี้ควรนั่งที่นี่และได้รตรองสิ่งเหล่านี้ ไม่มีบ่วงพันธะหรือความซับซ้อนใดๆที่นี่ เมื่อลูกอยู่ที่บ้านท่ามกลางบรรยากาศของลูกๆของลูก ฯลฯ ความซาบซึ้งของลูกก็หายไป ลูกมีภาพที่นี้ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายภาพเหล่านี้กับใครก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นเรียนรู้ทุกสิ่งหมด ฯลฯ ด้วยหัวใจ ชาวซิกข์เรียนรู้คัมภีร์กรันด้วยหัวใจ ลูกต้องท่องอะไร? พ่อ (จذرระลึกถึงท่าน) ลูกแม้กระทั่งพูดว่า บาบาส่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่อย่างแท้จริง นี่คือเวลาเดียวเท่านั้นที่ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวนี้ ลูกได้รับการสอนมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน ไม่มีใครมีพลังที่จะอธิบายแก่ลูกในลักษณะนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ี้ ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นเช่นนั้นได้ เพียงพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ี้เท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก ทุกวันนี้ผู้คนมากมายอ้างว่าตนเองอวตารเป็นคนนั้นคนนี้ได้ปรากฏตัวขึ้น เหตุนี้เองจึงมีอุปสรรคมากมายในการก่อตั้งสัจจะ อย่างไรก็ตามได้มีการจดจำว่า: “เรือของสัจจะอาจโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่มีวันจม” เวลานั้นลูกๆ ได้มาหาพ่อแล้ว ดังนั้นลูกควรมีความสุขมากมายในหัวใจของลูก ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกมีอะไรอยู่ในหัวใจของลูก? เวลานั้นลูกมีความคิดอะไรเมื่อลูกจากครอบครัวของลูกเพื่อที่จะมา

ที่นี่? เรากำลังจะไปหาบัพดาตา พ่ออธิบายด้วยว่า: พ่อถูกเรียกว่าชีพบบาเท่านั้น ผู้ที่พ่อเข้ามาคือบราห์มา มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ใช้ไหม? ประการแรกมีต้นไม้เผ่าพันธุ์ของบราห์มิน และต่อมาก็เป็นต้นไม้เผ่าพันธุ์ของเทพ พ่อผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกลกำลังทำให้ลูกๆ มีสายตาที่เห็นการณโกลในเวลานี้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกเข้าไปสู่วรรณะที่แตกต่างกันของทั้งวงจรรอบๆ อย่างไร เพียงพ่อที่เห็นการณโกลเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ลองคิดว่าเวลานี้ลูกเป็นของวรรณะบราห์มินอย่างไร และก่อนหน้านี้เมื่อลูกไม่มีความรู้ ลูกเป็นของวรรณะศุทราวาสอย่างไร ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ลูกเคยเป็นศุทราวาสที่ยิ่งใหญ่ พ่อคำที่ยิ่งใหญ่ และนักรบที่ยิ่งใหญ่ ก่อนหน้านี้ลูกเป็นบราห์มินที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ที่ทำให้เห็นการณโกล พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มาเพื่อให้ความรู้ทั้งหมดของดินแดนที่ห่างไกลแก่ลูก ลูกรู้ว่าบัพดาตาของเรามาจากดินแดนไกลโพ้นและเข้ามาในผู้นี้ นี่คือนิรันดร์ในต่างแดนและอาณาจักรต่างแดน ชีพบบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านต้องให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่เรา กฎเกณฑ์ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เพียงชีพบบาเท่านั้นที่สามารถให้อาณาจักรนั้นได้ กฎเกณฑ์ไม่สามารถเรียกว่าบัพดาได้ พ่อให้อาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกจากพ่อของลูกเท่านั้น มรดกที่มีชีวิตจำกัดทั้งหมดเหล่านั้นกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกจะไม่ตระหนักรู้เลยว่าลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูก 21 ชาติเกิดสำหรับครึ่งวงจรร มรดกของลูกจะดำเนินต่อเนื่องไปถึง 21 ชั่วโมง ซึ่งหมายความว่าสำหรับช่วงชีวิตที่เต็มของลูก (ในแต่ละชาติเกิด) เมื่อร่างกายของลูกแก่ลง ลูกก็จะละร่างนั้นในเวลาที่ถูกต้อง เช่นเดียวกับปูที่ละหนังเก่าของมันและใช้หนังใหม่ เครื่องแต่งกายของเราเวลานี้กลับมาเก่าแล้ว ในขณะที่เราเล่นบทบาทของเรา เราเป็นบราห์มินที่แท้จริง ลูกคือผู้ที่ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นแมลงที่ส่งเสียง ลูกทำให้แมลงกลายเป็นบราห์มินเหมือนตัวลูกเอง ลูกได้รับการบอกให้นำแมลงมาที่นี่และส่งเสียงของความรู้ให้แก่พวกเขา แมลงที่ส่งเสียงก็ส่งเสียงของความรู้และแล้วแมลงบางตัวก็พัฒนาปีกขึ้นในขณะที่ตัวอื่นตายไป ตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้อ้างถึงเวลานี้ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักก็เรียกได้ว่าเป็นแสงแห่งดวงตา พ่อพูดว่า: แสงแห่งดวงตาของพ่อ! พ่อได้ทำให้ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกเป็นของพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อเช่นนั้นมากเท่าไร บัพของลูกก็จะยิ่งถูกตัดไปมากเท่านั้น บัพของลูกไม่สามารถถูกตัดออกไปได้โดยการจดจำคนอื่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามตราบนานเท่าที่ลูกยังมีชีวิตอยู่เพื่อที่จะละลายสำนึกที่เป็นร่างของลูก ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่น แม้เพียงเล็กน้อยกับร่องเท้าเก่าของลูก

2. กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงและส่งเสียงของความรู้ให้แก่แมลงและทำให้พวกเขากลายเป็นบราห์มินเหมือนตัวลูกเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยที่แท้จริงของความพอใจที่ยกระดับผู้อื่นและสร้างความหวังในผู้ที่สิ้นหวัง จงกลายเป็นดริกาดาลิและแยกแยะความอ่อนแอในทุก ๆ ดวงวิญญาณ แทนที่จะดูดซับความอ่อนแอนั้นเข้ามาในตัวเองหรือพูดถึงสิ่งนั้น จงให้ทำหน้าที่ของความอ่อนแอนั้นจบสิ้นในรูปที่เมตตากรุณาของลูก เปลี่ยนนามเป็นดอกไม้ ลูกเองจะต้องอยู่อย่างพอใจในฐานะเพชรพลอยแห่งความพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ ลูกควรจุดตะเกียงแห่งความหวังให้กับใครบางคนหรือสถานการณ์ที่ทุกคนรู้สึกสิ้นหวังนั้นคือลูก ต้องทำให้ดวงวิญญาณที่ท้อแท้หมดกำลังใจเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง เมื่อลูกเฝ้าแต่ดำเนินงานที่สูงส่งเช่นนี้ต่อไปลูกจะได้รับพรจากการเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่นและเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ

คติพจน์: เมื่อลูกจดจำสัญญาของลูกในช่วงเวลาของการสอบของลูก การเปิดเผยก็จะเกิดขึ้น

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ดังนั้นโลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน
- คำถาม:** นิสัยที่ดีใดที่มนุษย์มี ซึ่งพวกเขาไม่ได้รับการบรรลุผลใดๆ จากนิสัยนั้น ?
- คำตอบ:** มนุษย์มีนิสัยในการจดจำระลึกถึงพระเจ้าก็ต่อเมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นเท่านั้น แล้วพวกเขาก็พูดว่า “โอ้ พระเจ้า!” พวกเขาคิดถึงภาพลักษณ์รูปไข่ชั่ววูบ แต่เพราะพวกเขาไม่มีการตระหนักรู้จักท่านอย่างแท้จริงพวกเขาจึงไม่ได้รับการบรรลุผลใดๆ แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านให้ความสุขและความทุกข์ ท่านให้ทุกสิ่ง ลูกๆ ไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไป

โอม ซานติ พ่อถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน ผู้สร้างอะไร? ท่านเป็นผู้สร้างโลกใหม่ โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข ผู้คนใช้ชื่อเหล่านี้แต่พวกเขาไม่มีความเข้าใจเลย พวกเขาแม้กระทั่งเรียกวัดของภพชะว่า “สุขธรรม” (ดินแดนแห่งความสุข) อย่างไรก็ตามนั่นเป็นเพียงวัดเล็กๆ ภพชะเป็นนายของโลก รวบรวมว่าพวกเขาได้ทำให้ใครบางคนที่เป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดให้เป็นนายที่มีขีดจำกัด พวกเขาเรียกวัดเล็กๆ ของภพชะว่า “ดินแดนแห่งความสุข” ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาวาเขาเป็นนายของโลก เขาเคยอาศัยอยู่ในบารัต ลูกเช่นกันไม่รู้สิ่งใดเลยก่อนหน้านี้ พ่อรู้ทุกสิ่ง ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เวลานั้นลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าใครคือบราห์มา วิษณุ และชังการด้วย ชีวาคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด อัชชะ ดังนั้นประชาบิดาบราห์มามาจากที่ไหน? ท่านเป็นมนุษย์เช่นกัน ประชาบิดาบราห์มาต้องมีอยู่ที่แน่นอน บราห์มินต้องถูกสร้างที่นี้โดยผ่านท่าน ประชาบิดา(พ่อของปวงประชา)หมายถึงผู้ที่นำลูกๆ มาเลี้ยงดูโดยผ่านปาก ลูกคือลูกที่เกิดจากปาก เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อได้ทำให้บราห์มาเป็นของท่านและสร้างลูกๆ ที่เกิดจากปากผ่านท่านได้อย่างไร พ่อเข้ามาในเขา(บราห์มา)และพูดว่า: ผู้นี้คือลูกของพ่อ ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้ให้ชื่อเขาว่าบราห์มาอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้ว่าเขาถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด อย่างไรก็ตามไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ ท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด รูปของท่านคือจุดแห่งแสงด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เป็นในเวลาที่ลูกได้รับความรู้นี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้มีความรู้นี้เลย ผู้คนเฝ้าแต่พูดเกี่ยวกับบราห์มา วิษณุ และชังการ แต่ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับพวกเขาเลย ดังนั้นลูกต้องอธิบายให้กับทุกคน เวลานั้นลูกได้กลับมารู้คิด ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เหตุนี้เองท่านจึงสามารถให้ความรู้แก่ลูกและสอนลูก ราชาโยคะนี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ยุคทอง ดังนั้นโลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน มีสงครามมหาภพชะนี้สำหรับสิ่งนั้น เป็นเวลาครึ่งวงจรถูกได้ศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกกำลังรับฟังพ่อโดยตรง พ่อไม่ได้นั่งแล้วอ่านคัมภีร์ การท่องมนต์ตรา การทรมานตนเอง การศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเข เพราะพวกเขาทำความเพียรพยายามนั้นเพียงเพื่อที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่จะสามารถมีการหลุดพ้น ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถดำเนินไปในเวลาเดียวกัน เวลานั้นเป็นอาณาจักรของความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา “โอ้พระเจ้าผู้เป็นพ่อ!” ออกมาจากปากของทุกคนอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้วว่าท่านเป็นเพียงจุดที่แสนเล็ก เพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในพ่อผู้เป็นจุด ความรู้คงอยู่ในดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งหมายความว่าท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นคือผู้ที่สูงสุด เมื่อผู้คนพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” พวกเขาก็จดจำภาพลักษณ์รูปไข่ชั่ววูบ ชีวาลิงกัม แม้ว่าสิ่งนั้นจะไม่ใช้การจดจำอย่างถูกต้องแม่นยำ เป็นรวบรวมว่าพวกเขาได้สร้างนิสัยของการจดจำพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ ลูกๆ ไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้ประทานความสุข ดินแดนแห่งความสุขมีอยู่ในยุคทอง ไม่เคยมีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ในยุคเหล็กนี้มีแต่ความทุกข์เท่านั้น ไม่มีการกล่าวถึงความสุขที่นั่น พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาทั้งหมดคือพี่น้องชาย แต่ก็ไม่มีใครรู้จักพ่อของดวงวิญญาณ ทุกคนเป็นลูกของพ่อผู้เดียวอย่างแน่นอน แต่บางคนก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านอยู่ในเธอและอยู่ในฉันด้วยเช่นกัน อ้า! แต่ลูกคือดวงวิญญาณ นั่นคือร่างกายของลูก ดังนั้นจะมีสิ่งที่สามได้อย่างไร? ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่มีชีวิต(ชีพ อาตมา) มันไม่ได้มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีชีวิต ในกรณีนั้นดวงวิญญาณสูงสุดจะอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งได้อย่างไร? หากพ่ออยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งนั้นก็

เป็นความเป็นพ่อ พ่อไม่ได้รับมรดกของเขาจากพ่อ เป็นลูกๆที่ได้รับมรดกจากพ่อของพวกเขา ทุกคนจะเป็นพ่อได้อย่างไร ? แม้กระทั่งเรื่องเล็กน้อยเช่นนั้นก็ยังไม่มีใครเข้าใจ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกๆ หัวพันปีที่แล้วพ่อทำให้ลูกๆรู้คิดมาก! ลูกเคยถูกทำให้หิบลานามัย มั่งคั่ง และรู้คิดเสมอ ไม่มีใครอื่นที่จะรู้คิดมากกว่าลูก ความเข้าใจที่ลูกได้รับในเวลานี้จะไม่คงอยู่นั่น ที่นั่นลูกไม่ตระหนักว่าลูกจะตกลงมาอีกครั้ง หากลูกต้องตระหนักถึงสิ่งนั้น ลูกจะไม่ได้สัมผัสกับความสุขแบบเดียวกัน แล้วความรู้นี้จะหายไป เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกมีความรู้ของละครนี้ในสติปัญญาของลูก เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในสิ่งนี้ อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน กับลูกบราห์มินเท่านั้นที่พ่อพูดความรู้นี้แล้วลูก บราห์มินก็ถ่ายทอดสิ่งนี้ให้กับทุกคนอื่น ได้รับการจดจำว่าพระเจ้ามาและสร้างสวรรค์ ท่านมาและสอนราชาโยคะ ดูสิว่าผู้คนเฉลิมฉลองการถือกำเนิดของกษณะอย่างไร พวกเขาเข้าใจว่ากษณะเคยเป็นนายของสวรรค์ แต่มันไม่เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่ากษณะเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เมื่อเป็นอาณาจักรของเขาก็ไม่มีศาสนาอื่นใด อาณาจักรของเขาอยู่เหนือทั้งโลก อยู่ริมฝั่งของแม่น้ำยมุนา ใครกำลังอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก? พระเจ้าพูด ผู้ที่ถ่ายทอดพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้พระเจ้าเองที่กำลังพูดกับลูก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหมด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นลูกจะลงมาและได้รับรางวัลของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกๆ ควรจะมีฟองแห่งความสุขภายในตัวลูกที่ชีพบาบา, บาบาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกกำลังสอนลูก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก บาบาเช่นนั้นมาเพื่อเราและดังนั้นลูกควรมีฟองแห่งความสุขภายในตัวลูก เมื่อลูกพูดกับบาบา: “บาบานั้นได้ทำให้ท่านเป็นทายาทของฉัน” พ่อก็อุทิศตัวท่านเองให้กับลูกเช่นนั้น ลูกๆ พูดว่า: “พระเจ้า เมื่อท่านมาฉันจะอุทิศตัวฉันเองกับท่าน ฉันจะทำให้ท่านเป็นลูกของฉัน” ผู้เดียวนี้เท่านั้นที่ทำให้ลูกๆ ของท่านเป็นทายาทของท่าน ลูกจะทำให้บาบาเป็นทายาทของลูกได้อย่างไร? นี่คือการที่ลึกลับมากด้วยเช่นกัน ในการแลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่คุณมีเป็นงานสำหรับสติปัญญาของลูก ผู้ที่ยากจนแลกเปลี่ยนทุกสิ่งอย่างเร็วมาก แทบจะไม่มีผู้ที่มั่งคั่งทำสิ่งนี้; ไม่จนกว่าพวกเขาจะได้รับความรู้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่มีความกล้าหาญมากขนาดนั้น ผู้ที่ยากจนพูดอย่างรวดเร็วมากว่า: บาบานั้นจะทำให้เพียงท่านเท่านั้นเป็นทายาทของฉัน นอกจากนั้นฉันมีสิ่งใด? เมื่อทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก ลูกก็ต้องหารายได้เพื่อการเลี้ยงชีพของตนเองด้วยเช่นกัน เพียงแค่อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านให้วิธีการมากมายกับลูกที่จะทำสิ่งนี้ พ่อเพียงแค่สงสัยว่ามีลูกคนใดกำลังใช้จ่ายเงินในการกระทำที่เป็นบาปหรือไม่ ลูกกำลังใช้เงินของลูกเพื่อที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นดวงวิญญาณบุญหรือไม่? ลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างเป็นระบบหรือไม่? ท่านตรวจสอบทั้งหมดนี้แล้วแนะนำลูก ผู้ที่เคยใช้ส่วนแบ่งจากธุรกิจของเขาเพื่อบริจาคหรือให้ทานในนามของพระเจ้าด้วยเช่นกัน นั่นเป็นทางอ้อม เวลานี้พ่อมาโดยตรง ผู้คนเชื่อว่าในชาติเกิดถัดไปของพวกเขาพระเจ้าจะให้ผลของสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำในชาติเกิดปัจจุบันของพวกเขา เมื่อบุคคลนั้นยากจนและไม่มีความสุข เขาเข้าใจเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของเขา หากใครบางคนทำการกระทำที่ดีเขาจะอยู่อย่างมีความสุข พ่ออธิบายแก่ลูกๆถึงปรัชญาแห่งกรรม การกระทำทั้งหมดของลูกในอาณาจักรของราวันกลายเป็นบาป ราวันไม่ได้มีอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นไม่มีการกระทำใดของลูกเป็นบาปที่นั่น เมื่อลูกทำการกระทำที่ดีที่ลูกได้รับความสุขชั่วคราว อย่างไรก็ตามมีความเจ็บป่วยหรือความซับซ้อนประเภทใดประเภทหนึ่งเพราะนั่นคือความสุขชั่วคราว พ่อพูดว่า: เวลานี้อาณาจักรของราวันกำลังจะถูกทำลาย ชีพบาบา กำลังก่อตั้งอาณาจักรของราม ลูกรู้ว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร บาร์ตกลับมายากจนอีกครั้ง 5000ปีที่แล้วบาร์ตเป็นสวรรค์ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เริ่มขึ้น เป็นเชื้อสายของพวกเขาที่มีอยู่มาก่อน กษณะเป็นเจ้าชายแล้วเมื่อเขาแต่งงานเขาได้รับการสวมมงกุฎเป็นราชา และได้ชื่อวามารายณ์ ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ดังนั้นลูกจึงอัศจรรย์ใจ บาบาท่านบอกความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างทั้งหมดแก่เรา คำสอนที่ท่านให้แก่เรานั้นสูงส่งมาก ฉันอุทิศตนเองต่อท่าน ฉันต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนจนกระทั่งเวลาสุดท้ายดังนั้นลูกต้องจดจำครูอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำครูของพวกเขาในโรงเรียนใช่ไหม? มีครูมากมายมากในโรงเรียนเหล่านั้น พวกเขามีครูที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละชั้นเรียนที่นั่น ที่นี้มีครูเดียวเท่านั้น ท่านน่ารักมาก พ่อน่ารัก ครูก็น่ารัก ก่อนหน้านี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาท่านได้รับการจดจำด้วยศรัทธาทั้งหมด เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกโดยตรง ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากมาย ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกพูดว่า: บาบา ฉันลืมนั่น ฉันไม่รู้ว่าทำไมสติปัญญาของฉันถึงไม่จดจำท่าน มีการกล่าวว่า: พระเจ้าหนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษสุด บาบาหนทางและวิธีการสำหรับการปลดปล่อยและการหลุดพ้นของท่านนั้นแสนมหัศจรรย์ ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้น ภรรยาร้องเพลงสรรเสริญสามีของเธอ เธอพูดว่า: เขาดีมาก เขามีทรัพย์สินสมบัตินี้และทรัพย์สินสมบัตินั้น เธอมีความสุขนั้นภายในตัวเธอ ผู้เดียวนี้คือสามีเหนือสามีทั้งหมด ท่านคือพ่อเหนือพ่อทั้งหมด เราได้รับความสุขมากมายจากท่าน ลูกได้รับความทุกข์จากคนอื่นเท่านั้น ใช่ ลูกได้รับความสุขจากครูเพราะลูกหารายได้ด้วยการศึกษาเล่าเรียน ลูกรับครูเมื่อลูกถึงสภาพที่ปลดเกษียณของลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อถึงเวลาของการปลดเกษียณของลูก ผู้นี้อยู่ในสภาพการปลด

เกษียณของเขาและพ่อก็อยู่ในสภาพการปลดเกษียณของพ่อเช่นกัน ลูกทั้งหมดของพ่ออยู่ในสภาพของการปลดเกษียณเช่นกัน พ่อ ครู และภรรยา ทั้งสามรวมกัน พ่อกลายเป็นครูแล้วกลายเป็นภรรยาด้วยเช่นกันและพาเรากลับบ้านไปกับท่าน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ บาบาก็อธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ไม่มีความรู้ใดที่สูงกว่าความรู้นี้ และไม่จำเป็นต้องมีความรู้ใดๆเพิ่มอีกต่อไป เมื่อเรามีความรู้ที่เต็มที่เราก็จะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นเราจะทำอะไรกับความรู้อื่น? เมื่อลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นลูกก็สามารถอยู่อย่างมีความสุข เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญลูกต้องคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นนอน เป็นศาสนาของมายาที่ทำลายโยคะของลูก เป็นในโยคะนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค ลูกล้มท่านและพายุมากมายของมายาก็มา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ผู้นี้ย่นำหน้าทุกคน ดังนั้นเขาจึงมีประสบการณ์ทุกอย่างก่อน เป็นเมื่อพายุเหล่านี้มาหาฉันก่อนเท่านั้นที่ฉันสามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับลูกๆ ทุกคน พายุเหล่านี้ของมายาจะมา เหล่านี้จะมาหาบาบาและจะมาหาลูกด้วยเช่นกัน หากไม่มีพายุของมายาและโยคะของลูกสมาธิของลูกจะต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ในกรณีเช่นนั้นลูกไม่สามารถอยู่ที่นี้ เมื่อลูก ทั้งหมดไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ทุกคนจะกลับบ้าน “ชบวนพิธีแต่งงานของชีวา”ได้รับการจดจำ เมื่อชีพบบาบามาเท่านั้นที่พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดสามารถกลับบ้านได้ ชีพบบาบาเพียงแค่ว่าเพื่อที่จะพาทุกคนกลับบ้าน จะไม่มีดวงวิญญาณมากมายในยุคทอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ชีพบบาบาเป็นทายาทของลูกและแลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่คุณมี เมื่อทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก ลูกต้องหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกัน อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าได้ใช้เงินทองของลูกสำหรับการกระทำที่เป็นบาปใดๆ
2. ลูกควรมีฟองแห่งความสุขอยู่ในตัวลูกที่บาบาเอง,มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก! เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และเป็นบุญ คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขและด้วยสภาพของจิตวิญญาณของลูก จบสิ้นสต็อกของสิ่งที่ไร้ประโยชน์

ด้วยสภาพของจิตวิญญาณของลูก จงจบสิ้นสต็อกของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ไม่เช่นนั้นเมื่อพูดถึงความอ่อนแอของกันและกันลูกจะเฝ้าแต่แพร่กระจายเชื้อโรคของโรคนี้ออกไปในบรรยากาศ และโดยการทำเช่นนี้บรรยากาศก็จะมีพลัง ดวงวิญญาณมากมายจะมาหาลูกด้วยความรู้สึกหลายประเภท แต่ให้พวกเขาจากไปด้วยสิ่งที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีเท่านั้น สิ่งนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลูกได้สะสมสต็อกของสถานการณ์ที่มีความสุข หากลูกมีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์สำหรับใครบางคนในหัวใจของลูกแล้ว ที่ใดที่มีเรื่องเหล่านี้อยู่ พ่อจะไม่อยู่ที่นั่น แต่จะมีบาป

คติพจน์: เมื่อสวิตช์ของสำนักของคุณเปิดอยู่ ลูกจะไม่สามารถมีอารมณ์เสีย

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องอดทนต่อคำสรรเสริญและการประณาม ความเคารพและความไม่เคารพ ความสุขและความทุกข์ วันแห่งความสุขของคุณขณะนี้ใกล้เข้ามาแล้ว

คำถาม: พ่อให้คำเตือนแก่ลูกบราห์มินของท่านว่าอะไร?

คำตอบ: ลูกๆ อย่าได้บึ้งตึงกับพ่อ หากลูกบึ้งตึงกับพ่อ ลูกก็บึ้งตึงกับการหลุดพ้นของลูกด้วยเช่นกัน พ่อเตือนลูก: ผู้ที่บึ้งตึงจะได้สัมผัสกับการถูกลงโทษอย่างรุนแรง หากลูกบึ้งตึงกับกันและกันหรือกับครูบราห์มินของลูกแล้ว แทนที่จะกลายเป็นดอกไม้ ลูกจะกลายเป็นหนาม ดังนั้นอยู่อย่างระมัดระวังมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพลง มีความอดกลั้น โอ้ จิตใจ! วันเวลาแห่งความสุขของคุณกำลังจะมาถึง! ...

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ได้ยินเพลงนี้แล้ว ความทุกข์ทั้งหมดจากหลายชาติเกิดของคุณควรจะถูกรื้อถอนออกไปในเวลานี้ ลูกได้ยินบรรทัดของเพลงนี้แล้ว ลูกรู้วาทะบทของความทุกข์ของคุณกำลังจะจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ และบทบาทของความทุกข์ของคุณกำลังจะเริ่มต้น ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างแน่นอน แม้กระทั่งหลังจากที่มาพบบาบาที่นี่แล้วก็ตาม พวกเขาจะรู้สึกเป็นทุกข์เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแน่นอน บาบาเข้าใจว่าลูกๆ มากมายต้องพบกับความยากลำบาก เมื่อผู้คนไปสู่การจาริกแสวงบุญบางครั้งมีฝูงชนจำนวนมาก บางครั้งมีฝนตกหนัก และบางครั้งแม้กระทั่งมีพายุ ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริงกล่าวว่า “จะเป็นอะไรเล่า เมื่อเราจะไปหาพระเจ้า?” พวกเขาไปสู่การจาริกแสวงบุญนั้นด้วยการคิดว่าพวกเขากำลังจะไปหาพระเจ้า มนุษย์มีเทพเจ้ามากมาย! คนที่มีศรัทธาที่มั่นคงมากจะพูดว่า: ไม่เป็นไร ในที่สุดแล้วก็จะมีอุปสรรคในการทำงานที่ดีอยู่เสมอ พวกเขาไม่หันหลังกลับ บางคนก็หันหลังกลับ บางครั้งมีอุปสรรค บางครั้งก็ไม่มี พ่อพูดว่า: ลูกๆ นี่คือการจาริกแสวงบุญของคุณ ลูกพูดว่า: ลูกจะไปหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อได้จัดความทุกข์ของทุกคน ลูกมีศรัทธาที่มองดูว่ามีผู้คนมากมายเพียงใดมาที่มธูบันในทุกวันนี้ บาบาใส่ใจมากเพราะลูกมากมายต้องเผชิญกับความยากลำบาก บางคนแม้กระทั่งต้องนอนบนพื้น บาบาไม่ต้องการให้ลูกๆ ของท่านนอนบนพื้น อย่างไรก็ตามตามละครจะมีผู้คนจำนวนมากเช่นเดียวกับที่มีฝูงชนจำนวนมากในวงจรที่แล้วเช่นกัน และสิ่งเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกไม่ควรประสพกับความทุกข์ใด ๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าในบรรดาผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนบางคนจะกลายเป็นราชาและบางคนจะกลายเป็นยาจก บางคนจะมีสถานภาพที่สูงและคนอื่นจะมีสถานภาพที่ต่ำ แต่พวกเขาทั้งหมดจะมีความสุขอย่างแน่นอน บาบายังรู้อีกด้วยว่าลูกบางคนอ่อนแอมากที่ไม่สามารถอดทนต่อสิ่งใดได้เลย หากพวกเขาต้องเผชิญกับความยากลำบากใดๆ พวกเขาจะพูดว่า “มันไร้ประโยชน์ที่เราจะมาที่นี่!” หรือพวกเขาพูดว่าครูบราห์มินบังคับให้พวกเขามาที่นี่ มีแม้กระทั่งลูกบางคนพูดว่าครูบราห์มินกักตัวเขาไว้โดยไม่มีเหตุผล พวกเขาไม่ได้ตระหนักอย่างแท้จริงว่าพวกเขามาที่มหาวิทยาลัยโลก ด้วยการศึกษาในเวลานี้ บางคนจะกลายเป็นราชาและบางคนแม้กระทั่งจะกลายเป็นยาจกในอนาคต อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างราชาและยาจกที่นี่และราชาและยาจกที่นั่น ที่นั่นทั้งยาจกและราชาไม่มีความสุข ที่นั่นทั้งสองอยู่อย่างมีความสุข โลกที่นี่ไม่บริสุทธิและมีกิเลส พ่ออธิบาย: แม้ว่าบางคนจะมีความมั่งคั่งมากมายที่นี่ แต่ทุกอย่างก็จะกลายเป็นฝุ่น แม้แต่ร่างเหล่านี้ก็จะถูกทำลาย ดวงวิญญาณจะไม่กลายเป็นฝุ่น แม้ว่าจะมีคนที่มีมั่งคั่งมากมายเช่นเบอร์ล่า แต่พวกเขาก็ไม่ได้ตระหนักว่าโลกเท่านั้นกำลังจะเปลี่ยนแปลงในเวลานี้ หากพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้พวกเขาจะมาที่นี่ทันที พวกเขาจะบอกว่าพระเจ้ามาที่นี่แล้ว ท้ายที่สุดพวกเขาจะสามารถไปที่ไหนได้อีก? ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นหากปราศจากพ่อ ถ้าใครบางคนบึ้งตึงก็จะกล่าวได้ว่าเขากำลังบึ้งตึงกับการหลุดพ้นของเขา ผู้คนมากมายยังคงบึ้งตึงแล้วก็พลาดพลังในลักษณะนี้ มีผู้ที่ประหลาดใจเมื่อพวกเขาฟังความรู้นี้ พวกเขามีศรัทธาอย่างมากมาย บางคนเชื่อว่าไม่มีหนทางอื่นจริงๆ นอกจากหนทางนี้ ด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของความสงบและความสุขของคุณได้ เป็นไปไม่ได้ที่จะได้พบความสงบและความสุขโดยที่ไม่มีบาบา เมื่อลูกมีความมั่งคั่งมากมายเท่านั้นที่ลูกจะได้สัมผัสกับความสุข มีความสุขในการมีความมั่งคั่ง ที่นั่นในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณหนึ่งในความเจ็บสงบ บางคนพูดว่าถ้าพวกเขาไม่ต้องเล่นบทบาท พวกเขาจะอยู่ที่นั่นตลอดไป อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เกิดขึ้นเพียงแค่นั้น ลูกๆ ได้รับการบอกแล้วว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกหลายคนมีความสงสัยเกี่ยวกับบางสิ่งแล้วก็จากไป พวกเขาทั้งบึ้งตึงกับครูของเขาหรือบึ้งตึงต่อกันและหยุดเรียน เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นดอกไม้ ลูกรู้สึกว่าคุณกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้จริงๆ ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้อย่างแน่นอน ลูกบางคนมีความสงสัยอย่างใดอย่างหนึ่งและพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ได้ทำสิ่งนี้ ผู้นี้เป็นเช่นนั้นหรือเช่นนั้น

ด้วยเหตุนี้ฉันจะไม่มาที่นี่อีกต่อไป พวกเขาไปถึงและไปนั่งอยู่ที่บ้าน พ่อพูดว่า: ลูกไปถึงกับใครก็ได้ที่ลูกชอบแต่อย่าไปถึงกับพ่อผู้เดียวนี้! บาบาก็ให้คำเตือนนี้แก่ลูกแล้ว: การลงโทษนั้นรุนแรงมาก ไม่ว่าการลงโทษใดก็ตามที่ลูกจะได้รับในกรรม ลูกจะต้องมีนิมิตของสิ่งที่ลูกทำก่อน ไม่สามารถมีการลงโทษได้หากปราศจากการมีนิมิตก่อน ในทำนองเดียวกันลูกจะได้รับนิมิตของเวลาปัจจุบันและในขณะที่ลูกศึกษาเล่าเรียนลูกต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับใครบางคนแล้วไปถึงและหยุดเล่าเรียนอย่างไร ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องศึกษากับพ่อ อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน! ลูกศึกษาเล่าเรียนที่นี่เพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อพบกับพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด บางครั้งมีลูกจำนวนมากมาย (กว่าที่คาดไว้) มาที่นี่ดังนั้นตามละครจึงมีความยากลำบากบางอย่าง ลูกบางคนเผชิญกับพายุมากมาย เช่น “ฉันไม่ได้รับสิ่งนั้นสิ่งนี้ ฉันไม่ได้สิ่งนี้!” ทั้งหมดนั้นไม่มีอะไรเลย เมื่อถึงเวลาของความตาย ผู้คนที่ไม่มีความรู้ก็จะถามว่า: ฉันได้ทำผิดทางอาชญากรรมใดที่พวกเขาฆ่าฉันโดยไม่มีเหตุผล? การแสดงที่จะเล่นในเวลาสุดท้ายนั้นเรียกว่า “บทบาทของการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ” จะมีการทิ้งระเบิดในทันทีและผู้คนมากมายจะตาย นั่นคือการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุใช่ไหม? ผู้คนที่ไม่มีความรู้ก็จะร้องออกมาในความทุกข์ระทม ลูกๆ ได้กลับมามีความสุขมาก เพราะลูกเข้าใจว่าโลกนี้ต้องถูกทำลาย หากศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดไม่ถูกทำลายแล้วศาสนาเดียวที่แท้จริงจะก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร? ในยุคทองมีศาสนาเทพดั้งเดิมและเป็นนิรันดร์เพียงศาสนาเดียว แล้วใครจะรู้ถึงสิ่งที่เคยมีในตอนเริ่มต้นของยุคทอง? นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกทั้งหมดกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ท่านคือพ่อของทุกคน เวลาลูกรู้จักละคร ไม่ใช่ทุกคนจะไปยุคทอง ดวงวิญญาณนับพันล้านเหล่านั้นทั้งหมดจะไม่ได้ไปสู่ยุคทอง เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้มีรายละเอียด ลูกสาวหลายคนไม่เข้าใจอะไรเลยที่นี่ พวกเธอคุ้นเคยกับทุกสิ่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากที่ความรู้นี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้ พวกเธอมีนิสัยของการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเธอพูดว่า: อะไรที่พระเจ้าไม่สามารถทำได้? ท่านสามารถทำได้แม้กระทั่งทำให้คนตายกลับมามีชีวิตอีกครั้ง บางคนมาหาบาบาและพูดว่า: ผู้นั้นผู้นี้ได้ชุบชีวิตคนตาย; แล้วพระเจ้าไม่สามารถทำเช่นนี้ได้หรือ? เมื่อใครบางคนทำสิ่งที่ดีผู้คนก็เริ่มยกย่องเขา จากนั้นเขาก็จะมีสาวกนับพัน มีคนจำนวนเล็กน้อยที่มาหาลูกที่นี่ ถ้าพระเจ้ากำลังสอนลูกแล้วทำไมลูกถึงมีเพียงไม่กี่คน? ผู้คนมากมายพูดถึงเช่นนี้กับลูก อ้อ ใช่! แต่ลูกต้องตายที่นี่ ที่นั่นเป็นเพียงเรื่องของการทำให้หูของลูกผลิตเพลิน พวกเขาจะนั่งลงและอ่านก็ตะด้วยความตระการตามาก ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ฟังพวกเขา ที่นี่ไม่ใช่เรื่องของการทำให้หูของลูกผลิตเพลิน ลูกนั้นเพียงแค่นี้ได้รับการบอกให้จดจำพ่อ คำว่า “มานมานะบาฟ” ยังถูกกล่าวถึงในกิตะเช่นกัน จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อพูดว่า: โอเค แม้ว่าลูกไปถึงกับครูหรือกับศูนย์ของลูก อย่างน้อยก็ทำสิ่งนี้: ตัดสายใยทั้งหมดกับคนอื่นและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียว พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แค่นี้แหละ! เพียงแค่จดจำพ่ออยู่เรื่อยๆ เผาแต่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง แม้ว่าลูกจะจดจำสิ่งนี้ได้มาก ลูกก็สามารถไปสวรรค์ได้แน่นอน อย่างไรก็ตามลูกจะได้รับสถานะภาพที่สูงในสวรรค์ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลาที่ผ่านมา ปวงประชาต้องถูกสร้างขึ้นใหม่ ไม่เช่นนั้นลูกจะปกครองใคร? ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างมากจะประกาศสิทธิในสถานะภาพที่สูง ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อได้รับสถานะภาพที่สูง ไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ทำความเพียรพยายามบางอย่าง ลูกๆ เข้าใจว่าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างไร แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงสรรเสริญท่านเช่นนี้ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมาย บาร์ตเคยมั่งคั่งมากเมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ก็เป็นความมหัศจรรย์ของโลก สิ่งมหัศจรรย์ทั้งเจ็ดเหล่านั้นเป็นของมายา จากละครทั้งหมดนี้ สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือสวรรค์และต่ำสุดคือนรก เวลาลูกมาหาพ่อ ลูกรู้ว่าบาบาที่แสนหวานของเราจะพาเราไปสู่จุดหมายปลายทางที่สูงที่สุด แล้วใครจะลืมท่านได้? แม้แต่เมื่อลูกไปที่ใด เพียงจดจำสิ่งเดียวเท่านั้น จดจำพ่อ! พ่อท่านนั้นที่ให้สริมัทแก่ลูกเป็นพระเจ้าที่พูด ไม่ใช่พระเจ้าบราห์มา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดถามลูกๆ: ลูกๆ พ่อจากไปหลังจากที่ทำให้ลูกมั่งคั่งมาก แล้วลูกตกต่ำลงมาอย่างไร? อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ฟังราวกับว่าพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย! ดังนั้นลูกเหล่านั้นจึงประสบกับความยากลำบากเล็กน้อย ลูกต้องอดทนต่อการสรรเสริญและการประณาม ความเคารพและความไม่เคารพ ความสุขและความทุกข์ ดูผู้คนที่นั่นสิ! พวกเขาใช้เวลาไม่นานเลยที่จะโยนก้อนหินใส่กัน แม้แต่โยนใส่นายกรัฐมนตรี กล่าวกันว่านักเรียนคือกลุ่มคนรุ่นใหม่ พวกเขาได้รับการยกย่องอย่างมาก พวกเขาคิดว่าเด็กๆ เหล่านั้นคือเลือดใหม่(คนรุ่นใหม่)ของอนาคต อย่างไรก็ตามนักเรียนกลุ่มเดียวกันเหล่านั้นกลายเป็นผู้ที่ทำให้เกิดความทุกข์ พวกเขาจุดไฟเผาวิทยาลัย พวกเขาเผาแต่ดูถูกทุกคน พ่ออธิบายถึงสภาพของโลกที่กลายเป็น ลูกจะพูดอย่างไรเกี่ยวกับนักแสดงในละครที่ไม่รู้ถึงตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของละครหรือนักแสดงหลักๆ? ลูกควรรู้จักชีวิตประวัติของผู้เดียวที่เป็นนักแสดงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับบทบาทที่บราห์มา, วิษณุและชางก้าเล่นหรือบทบาทที่ผู้ก่อตั้งศาสนาหลักเล่น คนที่มีความเชื่อที่มั่งคั่งก็เรียกพวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดว่าครูผู้สอนหรือผู้ชี้นำทาง ภารตคือผู้ให้การหลุดพ้น ผู้ให้การหลุดพ้นกับทุกคนคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ท่านคือภู่สูงสุดเช่นกัน ท่านยังให้ความรู้แก่ลูกด้วย ท่านสอนลูก บทบาทของท่านมหัศจรรย์ ท่านก่อตั้งศาสนานี้เพื่อจบสิ้นศาสนาอื่นๆ ทั้งหลาย ผู้ก่อตั้งอื่นๆ ทั้งหมดเพียงแค่ออกตั้ง

ศาสนา ผู้ที่ทำการก่อตั้งและทำลายล้างก็ถูกเรียกว่าครู พ่อพูดว่า: พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ศาสนาหนึ่งจะถูกก่อตั้งขึ้นและศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย นี่หมายความว่าทุกสิ่งจะถูกสังเวยในไฟบูชาญญูของความรู้ จากนั้นก็จะไม่มีสงครามและการสร้างไฟบูชาญญูใดๆอีก เวลานี้ลูกรู้จักทั้งตอนเริ่มต้น, ตอนกลางและตอนจบของโลก คนอื่นทั้งหมดก็พูดคำว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ลูกไม่ได้พูดเช่นนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายแก่ลูกได้ ดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามมายาก็ขัดขวางลูกเช่นนั้นที่เธอจบสิ้นการจดจำระลึกถึงของลูก ลูกๆ ต้องอดทนต่อความทุกข์และความทุกข์ ความเคารพและความไม่เคารพ อันที่จริงแล้วไม่มีใครที่นี่ที่ถูกดูหมิ่น หากบางสิ่งเกิดขึ้นให้รายงานพ่อ หากลูกไม่รายงานลูกก็จะสะสมบาป เมื่อลูกบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาจะได้รับการตักเตือนอย่างรวดเร็ว อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใดจากศัลยแพทย์ผู้นี้ ท่านคือศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ ท่านได้ให้การฉินยาของความรู้แก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่าน้ำมันแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ความรู้นี้เรียกว่ากาจัล (ที่เขียนตา) ของความรู้เช่นกัน ไม่มีเรื่องของเวทย์มนตร์ ฯลฯ ที่นี่ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อแสดงให้ลูกเห็นวิถีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์แล้ว ลูกก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งใดได้ เป็นเพราะต้นหาราคะที่ได้มีการกระทำความผิด ลูกต้องเอาชนะต้นหาราคะ หากตัวลูกเองข้องแวะในกิเลส ลูกก็ไม่สามารถบอกคนอื่นให้ทำเช่นนั้นได้ นั่นก็จะเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่ พ่อได้เล่าเรื่องราวของบัณฑิตที่พูดว่า: จงสวดคำว่า “ราม ราม” และท่านก็จะสามารถข้ามมหาสมุทรได้ ผู้คนคิดว่านั่นหมายถึงมหาสมุทรที่เป็นน้ำ อย่างไรก็ตามเช่นที่ลูกไม่สามารถไปถึงจุดที่สูงที่สุดของท้องฟ้าได้ และลูกก็ไม่สามารถไปถึงส่วนที่ลึกที่สุดของมหาสมุทรได้ ดังนั้นไม่มีที่สิ้นสุดของธาตุบราห์มเช่นเดียวกัน ที่นี้ผู้คนทำความเพียรพยายามที่จะทดลองและเข้าไปสู่ส่วนลึกของทุกสิ่ง ในขณะที่ที่นั้นพวกเขาไม่จำเป็นต้องทำความพยายามอะไรเลย ที่นี้ไม่ว่าพวกเขาจะเข้าไปในห้วงอวกาศที่ไกลแค่ไหน พวกเขาก็ยังจะต้องกลับมา หากพวกเขาไม่มีเชื้อเพลิงเพียงพอ พวกเขาจะกลับมาได้อย่างไร? นั่นคือความหึงเิงะโสที่สุดของนักวิทยาศาสตร์ พวกเขาจะนำมาซึ่งการทำลายล้างพร้อมกับสิ่งเหล่านั้น สามารถมีความสุขโดยเครื่องบิน แต่สามารถมีความสุขที่สุดที่เกิดจากสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนด้วยเหตุผลใดก็ตาม การลงโทษนั้นรุนแรงมาก ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ตนเองรอดพ้นจากสิ่งนั้น ตัดสายใยอื่นๆ ทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียว อย่าได้บั้งตั้ง
2. พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การฉินยาหรือน้ำมันแห่งความรู้แก่ลูก อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใดจากศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ด้วยการบอกพ่อ ลูกจะได้รับการตักเตือนอย่างรวดเร็ว

พร: ขอให้ลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับทุกคนและอยู่อย่างซื่อสัตย์โดยตระหนักถึงคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนและสร้างชุมชนที่เป็นหนึ่งเดียวกันในทิศทางเดียวกัน ตามละครลูกแต่ละคนได้รับคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน ดังนั้นใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นและเห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ต่อกันและกันและแรงจูงใจของสิ่งที่พวกเขาพูดจะเปลี่ยนไป เมื่อลูกเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนแล้วถึงแม้ว่าจะมีลูกจำนวนมากมายลูกก็จะเห็นความเป็นหนึ่งเดียวและชุมชนก็จะรวมกันเป็นหนึ่งเดียวในทิศทางเดียว เมื่อมีคนมาบอกลูกในสิ่งเกี่ยวกับการประนามผู้อื่น แทนที่จะสนับสนุนผู้หนึ่ง ให้เปลี่ยนรูปแบบของผู้ที่บอกลูกนั้นและจะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น

คติพจน์: สมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่งเป็นพื้นฐานของชีวิตบราห์มินและรางวัลที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาของลูกมีค่ามาก ดังนั้นอย่าได้เสียเวลาไปกับเรื่องที่ไร้ประโยชน์
- คำถาม:** ศรีมัทอะไรที่ลูกได้รับจากพ่อเพื่อที่จะเปลี่ยนตนเองจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ?
- คำตอบ:** : 1) ลูกๆ เนื่องจากลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกต้องไม่มีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจร้ายในรูปใด 2) อย่าได้โกรธใคร 3) อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร 4) อย่าได้รับฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ศรีมัทของพ่อก็คือ: อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย!

โอม ซานติ วิธีการที่ลูกๆ นั้นเรียบง่ายมาก ลูกสามารถนั่งที่ไหนก็ได้ด้วยวิธีนี้ ไม่ว่าลูกจะนั่งในป่า, บนภูเขา, ในบ้านของลูกหรือในกระท่อม ไม่ว่าลูกจะนั่งที่ใดลูกสามารถนั่งได้ด้วยวิธีนี้ โดยการนั่งในลักษณะนี้, ลูกจะได้รับการโยกย้าย ลูกรู้ว่าลูกคือมนุษย์ที่เวลานี้จะกลายเป็นเทพในอนาคต เรากำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ บาบาคือนายของสวนดอกไม้และเป็นคนทำสวนเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อและดวงจักรของ 84 ชาติเกิดเท่านั้นเราจะได้รับการโยกย้าย ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหนหรือที่ใด ลูกกำลังได้รับการโยกย้ายทีละน้อยและจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ สติปัญญาของลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ว่านี่คือสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ไม่ว่าลูกจะทำอะไรก็ตามแต่ในขณะที่กำลังทำจาปาตี เพียงแค่มีพ่อไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ได้รับศรีมัทนี้: ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา, ขณะที่ทำทุกสิ่ง เพียงแค่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกจดจำพ่อ ลูกก็จดจำมรดกและดวงจักรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน มีความยากลำบากอื่นใดในสิ่งนี้หรือไม่? ไม่เลย! ในเมื่อเราจะกลายเป็นเทพ เราไม่ควรมีความผิดที่เป็นเช่นปีศาจ อย่าได้โกรธเคืองผู้ใด อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร อย่าได้รับฟังสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ เพียงแค่จดจำพ่อ ลูกเคยรับฟังการซุบซิบนินทาทางโลกมามากมาย โดยการฟังสิ่งนั้นมาเป็นเวลาครึ่งวงจรถูกก็ตกต่ำลงมา พ่อพูดว่า: เวลานี้จงหยุดซุบซิบนินทาว่าคนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้นหรือมีข้อบกพร่องเช่นนั้น อย่าได้พูดถึงเรื่องที่ไร้ประโยชน์ สิ่งนี้ทำให้ลูกเสียเวลา เวลาของลูกนั้นมีค่าอย่างยิ่ง ด้วยการศึกษานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับประโยชน์ การศึกษานี้เท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ ในการศึกษาอื่นๆ ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก บางคนแม้กระทั่งต้องไปต่างประเทศเพื่อทำการสอบ ลูกไม่ได้รับความยากลำบากใดๆ พ่อบอกลูกดวงวิญญาณว่า: จดจำฉันผู้เป็นพ่อ แม้กระทั่งเมื่อลูกนั่งอยู่ต่อหน้ากัน จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ โดยการนั่งในการจดจำระลึกถึงลูกก็เปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ นี่คือการที่พิเศษนี้! ดังนั้นลูกควรทำตามศรีมัทของพ่อ แต่ละคนมีความเจ็บป่วยที่ต่างกันไป มีศัลยแพทย์สำหรับความเจ็บป่วยทุกประเภท บุคคลที่สำคัญมากก็มีศัลยแพทย์เฉพาะทาง ใครเป็นศัลยแพทย์ของลูก? พระเจ้า! ท่านเป็นศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ท่านพูดว่า: พ่อทำให้ลูกปราศจากความเจ็บป่วยถึงครึ่งวงจรถ้วน เพียงแค่จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะปราศจากความเจ็บป่วยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผูกปมที่จะจดจำสิ่งนี้ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ทำให้ลูกจะปราศจากความเจ็บป่วย แล้วจะไม่มี ความเจ็บป่วยใดๆ เป็นเวลา 21 ชาติเกิด แม้ว่าดวงวิญญาณจะไม่สูญสลายและร่างกายที่ป่วย แต่เป็นดวงวิญญาณที่ทุกข์ทรมานต่อทุกสิ่ง ที่นั่นลูกจะไม่เจ็บป่วยเลยเป็นเวลาครึ่งวงจรถ้วน เพียงแค่มุ่งมั่นอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อย่างแนบแน่น ในขณะที่ลูกบางคนรับใช้ในนิทรรศการ พวกเขาที่สำคัญในลำดับ ลูกบางคนเชื่อว่าพวกเขาจะจากไปและไปหาบาปในขณะที่ทำงานรับใช้ นี่ก็เป็นวิธีที่ดีมากในการทำงานรับใช้เช่นกัน ลูกๆ ต้องอธิบายที่นิทรรศการ ในงานนิทรรศการ ก่อนอื่นแสดงภาพของลักษมีและนารายณ์ นี่คือการขั้นหนึ่ง ห้าพันปีที่แล้ว, อาณาจักรของพวกเขาอยู่ในบาร์ตอย่างแท้จริง พวกเขามีความมั่งคั่งมากมาย มีความบริสุทธิ์, ความสุขและความสงบ มีทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามผู้ที่อยู่ในหนทางของความเสื่อมสลายก็ทำให้ระยะเวลาแก่ยุคทองหลายแสนปี ดังนั้นจะสามารถจดจำสิ่งใดได้อย่างไร? รูปภาพของลักษมีและนารายณ์ขั้นหนึ่งราชวงศ์ปกครองอาณาจักรยุคทองเป็นเวลา 1250 ปี ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้เช่นกัน เวลานี้พ่อได้เตือนลูกๆ ว่าลูกปกครองทั้งโลก ลูกล้มสิ่งนั้นไปแล้วหรือ? ลูกคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกคือผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์ มีการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแนบแน่น วิธีที่ลูกใช้ 84 ชาติเกิดนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายมากที่จะเข้าใจ ลูกตกต่ำลงมาเรื่อยๆ และเวลานี้พ่อกำลังพาลูกไปสู่สภาพที่สูงขึ้น ผู้คนร้องเพลงว่า: ทุกคนได้รับคุณประโยชน์เมื่อสภาพของลูกสูงขึ้น พวกเขาเป่าหอยสังข์ด้วยเช่นกัน ฯลฯ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้มีเสียงร้องของความทุกข์ ดูสิว่าเกิดอะไรขึ้นในปากีสถาน! เสียงที่ออกจากปากของทุกคนก็คือ: “โอ้ พระเจ้า! โอ้ รม! จะเกิดอะไรขึ้นในตอนนี้?” การทำลายล้างที่จะมาถึงจะใหญ่มาก หลังจากนั้นก็จะมีความทุกข์แห่งชัยชนะ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: โลกที่ไม่มีชีวิตจำกัดเวลานี้กำลังจะถูกทำลาย พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้ความรู้ที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูกในเวลานี้ ลูกได้ฟังประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสิ่งที่มีชีวิตจำกัด ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์มาปก

ครองอย่างไร ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของพวกเขา ลูกๆรู้ว่าพวกเขาปกครองที่ชาติเกิดแล้วศาสนาเหล่านั้น
มาอย่างไร สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิตและเป็นพ่อทางจิตผู้หนึ่งที่ให้ความรู้แก่ลูก ที่นั่น (ในโรงเรียนทางโลก)
มนุษย์สอนมนุษย์ ที่นี้ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังทำให้เราดวงวิญญาณที่เทียบเท่ากับตัวท่านเอง ครูจะทำให้ผู้อื่นที่เทียบเท่ากับ
เขาอย่างแนบแน่น พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกมีมงกุฎสองชั้น พ่อทำให้ลูกสูงส่งยิ่งกว่าพ่อเอง ลูกได้รับมงกุฎแห่งแสงโดยการ
จดจำระลึกถึง และด้วยการล่วงรู้วงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลายเป็นผู้ปกครองโลก ปรัชญาแห่งกรรม, กรรมที่เป็นกลาง
และกรรมที่เป็นบาปได้อธิบายแก่ลูกๆในเวลานี้ ในยุคของการกระทำนั้นเป็นกลาง ในอาณาจักรของราวัน, การกระทำนั้น
เป็นบาป ในขณะที่ลงบันไดมา องค์ของลูกก็จะค่อยๆลดลงไปที่ละน้อยและสภาพของลูกก็ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ลูกกลับ
มาสกปรกมาก! จากนั้นพ่อก็มาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ทุกคนในโลกคือผู้เลื่อมใสศรัทธา
ในยุคทองไม่มีผู้เลื่อมใสศรัทธา ลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธามีอยู่ที่นั่น ที่นั่นมีรางวัลของความรู้ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลัง
ประกาศสิทธิในรางวัลที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อ ก่อนอื่นใดให้อธิบายรูปภาพของลักษมีและนารายณ์แก่ทุกคน
อาณาจักรของพวกเขามีอยู่เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว มีความสุข, ความสงบ, ความบริสุทธิ์, ทุกสิ่งในโลก ไม่มีศาสนาอื่นใด ใน
ปัจจุบันมีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน ศาสนาแรกนั้นไม่มีอีกต่อไป และศาสนาแรกนั้นต้องกลับมาอีกครั้ง เวลานี้พ่อกำลัง
สอนเราด้วยความรักอย่างมาก ไม่มีเรื่องของการสงคราม นี่คือชีวิตของท่านและอาณาจักรต่างแดน ทุกสิ่งที่นี่แบ่งตัว พ่อก็มา
อย่างแบ่งตัวเช่นกัน ท่านหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณเล่นบทบาทผ่าน
ร่างกาย เวลานี้ดวงวิญญาณได้กลับมาสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า: เวลานี้จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! พ่อไม่ได้
ทำให้ลูกยากลำบากแต่อย่างใดเลย เมื่อพ่อมาอย่างแบ่งตัว ท่านก็ให้อาณาจักรของโลกแก่ลูกๆ เป็นการให้ท่านอย่างแบ่ง
ตัว ทุกสิ่งของลูกนั้นแบ่งตัว เหตุนี้เองจึงมีประเพณีของการให้สินสอดทองหมั้นในลักษณะที่แบ่งตัวแก่เจ้าสาวเมื่อเธอ
แต่งงาน ในความเป็นจริงมีคำกล่าวว่า: การให้ท่านที่แบ่งตัวคือการทำบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อผู้คนสองหรือสี่คนรู้สิ่งนี้
พลังของการให้ท่านก็ลดลงไป พ่อพูดว่า: ลูกๆ ก่อนอื่นอธิบายภาพของลักษมีและนารายณ์นี้แก่ทุกคนที่นัทรศการ ถาม
พวกเขาว่า: ท่านต้องการให้มีความสุขในโลกหรือไม่? อย่างไรก็ตามไม่มีสติปัญญาของใครรู้ว่าความสุขนั้นเมื่อใด
เวลานี้ลูกเข้าใจว่าเคยมีความสุข, ความสงบ, ความสุขและทุกสิ่งในยุคทอง ผู้คนจดจำสวรรค์ด้วยเช่นกันเมื่อพวกเขา
พูดว่า “ผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์” อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาพูดสิ่งใดก็ตามที่เข้ามาในจิตใจ
แต่ไม่มีความหมายในสิ่งที่พวกเขาพูด นี่คือการหลอกลวง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานมีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยวนไปรอบ
วงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลานี้พ่อมาเพื่อพาเราออกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และกลับไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ โดยการอยู่
ในการจดจำระลึกถึงพ่อ, เราได้รับการโยกย้าย เราเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ แล้วเราก็จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อ
เป็นผู้ทำให้เราเป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นบริสุทธิ์เสมอ เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถมาชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์
ลูกสวยงามในยุคทอง มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ทุกวันนี้ผู้คนต่างแต่งหน้าอย่างปลอมๆ ดูประเภทของแฟชั่นที่เกิด
ขึ้น! ดูประเภทของชุดที่สวมใส่! ก่อนหน้านั้นผู้หญิงสวมผ้าคลุมหน้าเพื่อที่จะได้ไม่มีใครมองเห็นเธอ เวลานี้ผ้าคลุมหน้าได้
ถูกนำออกไปแล้ว พฤติกรรมที่สกปรกได้เพิ่มขึ้นทุกหนแห่ง พ่อพูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ราชานั้นมีอำนาจ เมื่อใคร
บางคนให้ท่านในนามของพระเจ้า, เขาก็ได้รับพลังจากสิ่งนั้น ที่นี้ไม่มีใครมีพลังใดๆ ทุกคนทำสิ่งที่เขาหรือเธอต้องการ
จะทำ มนุษย์สกปรกมาก ลูกมีโชคมากที่คนพายุเรือจับมือลูก ลูกคือผู้ที่เป็นเครื่องมือของท่านทุกวงจร ลูกรู้ว่าวิญญาณชั่ว
ร้ายที่มาก่อนเป็นอันดับแรกคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง และวิญญาณชั่วร้ายอื่นๆ ทั้งหมดก็ตามมา ทำความเพียรพยายามที่จะ
คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่ไม่ใช่ยาขม ท่านเพียงแค่พูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและ
จดจำพ่อ ไม่ว่าลูกจะเดินไปไกลแค่ไหนในการจดจำระลึกถึงบาบา ขาของลูกก็จะไม่มีวันเหนื่อยล้า ลูกจะรู้สึกเบาสบาย ลูก
ได้รับการช่วยเหลืออย่างมากมาย ลูกจะกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ลูกมาหาพ่อ
แล้ว ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ลูก ท่านเพียงแค่บอกลูกๆว่า: อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย! เพียงเพชรพลอยของ
ความรู้เท่านั้นที่จะปรากฏออกมาจากปากของลูกๆที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความรู้ที่ออกมาจากปากของ
พวกเขา อย่าได้ฟังสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ เพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ควรจะถูกออกมาจากปากของผู้ที่ทำงานรับใช้อย่าง
สม่ำเสมอ การพูดถึงสิ่งอื่นใดที่ไม่ใช่ความรู้เป็นเหมือนกับการขว้างก้อนหิน เมื่อลูกไม่ได้ขว้างก้อนหิน ลูกก็ให้เพชรพลอย
แห่งความรู้อย่างแน่นอน ลูกจะขว้างก้อนหินหรือให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายซึ่งลูกไม่สามารถบอกถึงคุณค่า
ของเพชรพลอยเหล่านั้นได้ พ่อมาและให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูก นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขา
ขว้างก้อนหินเสมอ ลูกๆ รู้ว่าบาบานั้นอ่อนหวานมากๆ ครั้งหนึ่งของวงจรที่ลูกร้องเพลง: “ท่านคือแม่และพ่อของเรา” แต่
ลูกไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้นเลย ลูกเพียงแค่เคयर้องเพลงเหมือนนกแก้ว เวลานี้ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุข
อย่างมากมาย บาบาให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของอำนาจในการปกครองโลกแก่เรา ทำพันธปีที่แล้วเราเป็นนายของโลก เวลา
นี้เราไม่ได้เป็นนาย แต่เราจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ชีพบาบาให้มรดกแก่เราผ่านบราห์มา ต้องมีสกุลบราห์มิน พวกเขา

พูดว่า “พาหนะผู้โชคดี” แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เหตุนี้เองจึงมีบราห์มาและสกุลบราห์มินของท่าน เป็นเมื่อบาบาเข้ามาในร่างกายนี้ที่บราห์มาได้รับชื่อว่าพาหนะที่โชคดี ลูกๆ ของบราห์มาก็เรียกว่าเป็นบราห์มิน ลูกบราห์มินคือจุลสัญลักษณ์ที่หลากหลายก็ได้แสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้เช่นกัน ที่ด้านบนสุดคือชีพบาบา จากนั้นก็มีพวกลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันที่กลายเป็นลูกของพระเจ้า ลูกรู้ว่าในปัจจุบันลูกคือลูกของพระเจ้า และจากนั้นลูกก็จะกลายเป็นลูกของเทพ ดังนั้นองศาของลูกก็จะลดลง องศาของลักษมีและนารายณ์จะน้อยกว่าเพราะพวกเขาไม่มีความรู้นี้ ลูกบราห์มินมีความรู้นี้อย่างไรก็ตามลูกจะไม่พูดว่าลักษมีและนารายณ์นั้นไม่มีความรู้ ด้วยความรู้ที่พวกเขาจะได้รับสถานภาพของพวกเขา ลูกบราห์มินสูงส่งมาก จากนั้นเมื่อลูกกลายเป็นเทพลูกก็ไม่มีความรู้ใดๆนี้เลย หากลูกมีความรู้นี้สกุเทพของลูกก็จะคงอยู่มาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ ความลับทั้งหมดได้มีการบอกให้กับลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกสามารถทำงานรับใช้ในขณะที่เดินทางโดยรถไฟด้วยเช่นกัน หากลูกกำลังนั่งคุยกับใครบางคนด้วยภาพเพียงภาพเดียว, คนอื่นอีกมากมายก็จะมาชุมนุมกันที่นั่น ผู้ที่เป็นของสกุลนี้จะซึมซับความรู้นี้เป็นอย่างดีและก็จะกลายเป็นปวงประชา มีภาพที่ดีมากมายมากที่ลูกสามารถใช้เพื่องานรับใช้ได้ เราผู้ซึ่งเป็นคนของบาร์ตเคยเป็นเทพในตอนแรก เวลานี้เราไม่มีอะไรเลย แล้วประวัติศาสตร์จะชำระ นี่คือการบรรจบกันของสองยุคที่เรากลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าให้สิ่งใดออกมาจากปากของลูกนอกจากความรู้ อย่าได้รับฟังการซุบซิบนินทา จงให้เพชรพลอยแห่งความรู้เท่านั้น ไม่ใช่ก้อนหินออกมาจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ
2. พร้อมกับการทำงานรับใช้ จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและทำให้ตนเองปราศจากโรคภัย อยู่ในความซาบซึ้งและความสุขที่ลูกได้พบกับพระเจ้าเอง ผู้ที่เป็นศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ที่ทำให้ลูกปราศจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นตัวแห่งความสำเร็จที่ประสบความสำเร็จทั้งหมดด้วยมนตราแห่งการจดจำระลึกถึง การจดจำระลึกถึงพ่อคือมนต์วิเศษที่ลูกสามารถบรรลุผลตามที่ลูกต้องการ ในทางโลกเพื่อที่จะบรรลุผลสำเร็จในงาน พวกเขาจะสวดมนต์ ในทำนองเดียวกันที่นี้เช่นกันหากลูกต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งใด วิธีที่ใช้คือมนตราที่ยิ่งใหญ่แห่งการจดจำระลึกถึง มนต์วิเศษนี้เปลี่ยนทุกสิ่งในหนึ่งวินาที เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักกูรูของลูกอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอลูกจะประสบความสำเร็จทั้งหมด

คติพจน์: การหลอมรวมการขยายตัวเข้าไปในสาระในหนึ่งวินาทีหมายถึงการประกาศสิทธิ์ในใบประกาศนียบัตรสุดท้าย

*** โอม ชานติ ***

ความคิดที่เป็นทองสำหรับการครบรอบ 50 ปีทอง

วันนี้บัฟฟาโลผู้ประทานโชคกำลังมองดูลูกๆที่มีโชคหลายล้านเท่าทั้งหมดของท่านในทุกหนแห่ง ท่านมีความยินดีที่ได้เห็นดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผากของลูกแต่ละคน ตลอดทั้งวงจรไม่สามารถมีพ่อคนไหนที่มีลูกมากมายที่มีโชคทั้งหมด แม้ว่าลูกจะมีโชคตามลำดับกันไป แม้กระทั่งโชคของลูกที่เป็นอันดับสุดท้ายก็ยิ่งสูงส่งกว่ามากเมื่อเทียบกับโชคที่สูงส่งที่สุดของโลกในทุกวันนี้ เหตุนี้เองบัฟฟาโลที่ไม่มีขีดจำกัดจึงมีความภาคภูมิใจในโชคของลูกๆทั้งหมด บัฟฟาโลเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญด้วยเช่นกันว่า วา ลูกๆที่โชคดีของฉัน! วา! ลูกๆของฉันที่อยู่อย่างหลุดหายไปในการรักของผู้เดียวเสมอ วา! วันนี้บัฟฟาโลมาเป็นพิเศษเพื่อแสดงความยินดีกับลูกทุกคนในคุณสมบัติพิเศษทั้งสองของลูกทั้งความรักและความกล้าหาญ

ลูกแต่ละคนได้แสดงให้เห็นถึงการตอบแทนของความรักในงานรับใช้ตามความสามารถของลูก ลูกแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญในทางปฏิบัติด้วยความปรารถนาเดียวอันลึกซึ้งของลูกที่จะเปิดเผยพ่อผู้เดียว ลูกได้ทำงานของลูกเองให้สำเร็จด้วยความจริงใจและกระตือรือร้น บัฟฟาโลมีความพอใจกับงานที่ลูกทำและขอแสดงความยินดี ถึงลูกๆทุกคนจากดินแดนนี้และในต่างแดนที่มาที่นี่เป็นการส่วนตัวและผู้ที่นั่งอยู่ในที่ที่ห่างไกลเช่นกัน ซึ่งได้ให้ความร่วมมือในงานรับใช้ด้วยความคิดที่สูงส่งของพวกเขาจากหัวใจของพวกเขา บัฟฟาโลให้พร “ขอให้ลูกมีความสำเร็จเสมอ ขอให้ลูกทำงานให้สำเร็จ ขอให้ลูกเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติจริงเสมอ” บัฟฟาโลได้ยื่นคำสัญญาของทุกคนที่เต็มไปด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นที่บริสุทธิ์สำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเอง และสำหรับการก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ ลูกได้รับการบอกว่าเป็นบัฟฟาโลที่มีวิเศษและมีพลังมากกว่าที่วิเศษที่มีในโลกที่มีตัวตนของลูก ลูกสามารถเห็นการกระทำด้วยร่างกายเท่านั้น บัฟฟาโลสามารถเห็นแม้กระทั่งความคิดในจิตใจของลูก ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะเล่นบทบาทอะไรก็ตาม บัฟฟาโลได้ยินและเห็นทุกสิ่งรวมทั้งความคิดของลูก ความเร็วและสภาพของจิตใจของลูก และความเร็วและสภาพของร่างกายของลูก ท่านได้เห็นอะไร? วันนี้บัฟฟาโลมาเพื่อแสดงความยินดีและดังนั้นท่านจะไม่พูดอะไรมากไปกว่านี้ บัฟฟาโลและลูกทุกคนที่เป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ได้ปรบมืออย่างมากด้วยสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ พวกเขาไม่ได้ปรบมือด้วยมือของเขา แต่ปรบมืออย่างมีความสุขที่พ่อจะได้รับการเปิดเผยในขณะนี้ด้วยงานรับใช้ที่ทำการโดยการชุมนุมทั้งหมด ให้เสียงกระจายออกไปในโลกในขณะนี้ มีความคิดที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ที่เต็มไปด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นในทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนที่ให้คำบรรยาย คนที่ได้ยินพวกเขา หรือคนที่ทำงานด้วยร่างกาย ทุกคนมีความคิดที่ดีมากในรูปของความสุข เหตุนี้เองจึงมีประกายของความทุกข์ทั้งดงาม - ความกระตือรือร้นที่จะเปิดเผยพ่อนาคลิ้นแห่งความสุขมาในบรรยากาศในทุกหนแห่ง ส่วนใหญ่นำเสนอประสบการณ์ของปราสาท(การออฟเฟอร์ที่ศักดิ์สิทธิ์)ของความสุขและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวกับพวกเขา ดังนั้นบัฟฟาโลจึงมีความสุขกับความรักของลูกๆด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม?

ลูกได้เฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่ (การครบรอบ 50 ปี, ปีแห่งการเป็นเช่นทอง) ใช่ไหม? ลูกจะเฉลิมฉลองอะไรในอนาคต? ลูกจะเฉลิมฉลองโดมอนจูบิลี่ (การครบรอบ 75 ปี, ปีแห่งการเป็นเช่นเพชร) ที่นี้หรือในอาณาจักรของลูกหรือไม่? เหตุใดลูกถึงเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่? ลูกเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่เพื่อนำมาซึ่งโลกยุคทอง ลูกมีความคิดที่เป็นทองที่สูงส่งได้จากโกลเด้นจูบิลี่นี้? ลูกให้ความคิดที่เป็นทองมากมายแก่ผู้อื่น ลูกให้ความคิดที่ดีมากแก่พวกเขา ลูกมีความคิดที่เป็นทองที่พิเศษอะไรสำหรับตนเองเพื่อที่ว่าตลอดทั้งปีทุกความคิดและทุกขณะของลูกจะเป็นทอง? ผู้คนเพียงแต่พูดว่า “ตอนเช้าที่เป็นทอง กลางคืนที่เป็นทอง หรือตอนเย็นที่เป็นทอง” อย่างไรก็ตามให้ทุกวินาทีของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดเป็นทองด้วยเช่นกัน ให้สิ่งเหล่านี้เป็นวินาทีที่เป็นทอง ไม่ใช่เพียงแค่ตอนเช้าที่เป็นทองหรือกลางคืนที่เป็นทอง ขอให้โลกที่เป็นทองและบ้านที่แสนหวานของแสงสีทองในดวงตาทั้งสองในทุกขณะ นั่นคือแสงสีทองและอีกหนึ่งคือโลกยุคทอง ให้มีประสบการณ์นี้ ลูกจำรูปภาพที่ลูกทำในตอนแรกได้หรือไม่? การหลุดพ้นในดวงตาข้างหนึ่งและการหลุดพ้นในชีวิตในดวงตาอีกข้างหนึ่ง การให้ประสบการณ์นี้คือความคิดที่เป็นทองสำหรับปีโกลเด้นจูบิลี่ ลูกทั้งหมดมีความคิดเช่นนี้หรือลูกเพียงแต่มีความสุขที่ได้เห็นจากนั้น? โกลเด้นจูบิลี่เป็นของงานที่สูงส่งนี้ ลูกทั้งหมดเป็นผู้เป็นเครื่องมือสำหรับงานนี้ก็เป็นมิตรในงานนี้เช่นกัน ลูกไม่ใช่เป็นเพียงแค่ผู้สังเกตทุกสิ่งในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเท่านั้น ลูกเป็นมิตร เป็นการเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่ของมหาวิทยาลัยของโลก แม้ว่าบางคนจะเป็นนักเรียนที่มีอายุเพียงหนึ่งวันเท่านั้น ก็เป็นการฉลอง

โกลเดินจูบิลี่ของเขาด้วยเช่นกัน แท้จริงแล้วลูกมาถึงที่นี่เมื่อมีการเตรียมการฉลองครบรอบ 50 ปี ผู้คนเหล่านี้ที่นี้เป็นผู้ที่เพียรพยายามที่จะสร้างสิ่งนี้ขึ้นมา ในขณะที่ลูกมาถึงในช่วงเวลาของการเฉลิมฉลอง ดังนั้นบรรดาขอแสดงความยินดีสำหรับโกลเดินจูบิลี่การครบรอบ 50 ปีที่มีความเป็นทอง ลูกทั้งหมดรู้สึกในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกไม่ใช่คนที่เป็นคนผู้สังเกตการณ์ใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นหรือเป็นเพียงผู้ที่สังเกตการณ์? ลูกได้เห็นมากมายในโลก แต่ที่นี้การเห็นหมายถึงกลายเป็นสิ่งนั้น การได้ยินหมายถึงการกลายเป็นสิ่งนั้น ดังนั้นลูกมีความคิดอะไร? ให้ทุกวินาทีเป็นทอง ทุกความคิดเป็นทอง ฝ่าแต่โปรยดอกไม้แห่งความรักและความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณเสมอ แม้ว่าบางคนจะเป็นศัตรู แต่การประพรมด้วยความรักจะเปลี่ยนศัตรูให้เป็นเพื่อน ไม่ว่าผู้อื่นให้ความเคารพกับลูกหรือไม่ ไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับลูกหรือไม่ จงรักษาความเคารพตนเองไว้เสมอ และยังคงให้ความเคารพแก่ผู้อื่นในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณด้วยสายตาและทัศนคติที่มีความรักของลูก ไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับหรือไม่ ให้พิจารณาว่าพวกเขาเป็นพี่น้องหญิงชายที่แสนหวานของลูก แม้ว่าพวกเขาจะไม่ยอมรับลูก ลูกก็สามารถยอมรับพวกเขาได้ใช่ไหม? ปลอ่ยให้พวกเขาขว้างก้อนหิน แต่ลูกให้เพชรพลอยแก่พวกเขา ลูกต้องไม่ขว้างก้อนหินกลับคืนไปเพราะลูกเป็นลูกๆของพ่อผู้เป็นพ่อค้าเพชรพลอย ลูกเป็นนายแห่งเหมืองเพชรพลอย ลูกเป็นมหาเศรษฐีหลาย หลายล้าน ลูกไม่ใช่ขอทานที่คิดว่าลูกจะให้ต่อเมื่อคนอื่นให้ นั่นเป็นสันสการของขอทาน ลูกของผู้ประทานไม่เคยยื่นมือของเขากออกไปรับสิ่งใด แม้ในสติปัญญาของลูกจะมีความคิดเช่นนั้นว่า “ฉันจะทำก็ต่อเมื่อคนอื่นทำ” “ฉันจะให้ความรักถ้าอีกฝ่ายให้ความรัก” “ฉันจะให้ความเคารพถ้าคนอื่นให้ความเคารพ” คือการยื่นมือของลูกเช่นกัน เป็นการขอทานที่ดี เมื่อลูกกลายเป็นโยคีที่เห็นแก่ผู้อื่นในสิ่งนี้ คลื่นของความสุขในโลกยุคทองก็จะมาถึงโลกพลังวิทยาศาสตร์ได้สร้างวัสดุที่ทรงพลังมากเพื่อที่จะทำลายทั้งโลกเพื่อให้งานทั้งหมดสามารถสำเร็จได้ในเวลาอันสั้น พลังทางวิทยาศาสตร์กำลังสร้างสิ่งที่มีมีความละเอียดละอามากขึ้น ในทำนองเดียวกันลูกผู้มีพลังของความรู้จะต้องสร้างทัศนคติและบรรยากาศที่ทรงพลังเช่นนั้นที่คลื่นแห่งความสุข, คลื่นแห่งอนาคตที่สูงส่งของโลกจะกระจายไปทุกหนแห่งอย่างรวดเร็วมากในเวลาอันสั้น ครั้งหนึ่งของโลกขณะนี้ตายไปแล้วครั้งหนึ่ง พวกเขากำลังนอนหลับอยู่บนเตียงแห่งความตายของความกลัว จงให้ออกซิเจนของคลื่นแห่งความสุขแก่พวกเขา ให้ความคิดที่เป็นทองนี้สำหรับโกลเดินจูบิลี่ปรากฏอย่างสม่ำเสมอ ลูกเข้าใจในสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? เวลาที่ลูกต้องทำให้ความเร็วของลูกเร็วขึ้น อะไรก็ตามที่ลูกได้ทำมาจนถึงตอนนี้นั้นดีมาก เวลาสำหรับอนาคตจงทำสิ่งที่ดีที่สุดต่อไป อัจชะ

ลูกต่างชาติมีความกระตือรือร้นมาก เวลานี้เป็นโอกาสของลูกต่างชาติ หลายคนได้มาถึงที่นี่ ลูกเข้าใจไหม? เวลาที่จงให้โกลีแห่งความสุขแก่ทุกคน มีดีลคุษโกลี ดังนั้นจงแจกจ่ายสิ่งนั้นให้มาก อัจชะ

ผู้รับใช้รายร่ำในความสุขเช่นกัน ความเหนื่อยล้าจบสิ้นเมื่อลูกรายร่ำ ดังนั้นลูกได้แสดงการรายร่ำของงานรับใช้และการรายร่ำแห่งความสุขให้กับทุกคน ลูกได้ทำอะไร? ลูกได้แสดงให้เห็นการรายร่ำของลูกใช่ไหม? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดที่พิเศษที่มีโชคทั้งหมด ถึงผู้ที่ทำให้ทุกวินาทีและทุกความคิดเป็นทอง ถึงลูกที่เชื่อฟังทั้งหมด ถึงผู้ที่เป็นลูกของผู้ประทานเสมอและเต็มเต็มอารมณ์ของผู้อื่น ถึงลูกที่เต็มเปี่ยม ถึงผู้ที่กลายเป็นผู้ประทานโชคและประทานพรเสมอและผู้ที่สามารถทำให้ทุกคนได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ถึงลูกผู้ที่เปี่ยมล้นเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง ขอแสดงความยินดี และนมัสตจากบรรดาที่เต็มไปด้วยดอกไม้ทองแห่งความรักที่เป็นทองและความสุขที่เป็นทอง

บรรดาพบกลุ่ม

ลูกจดจำพ่อและมารดาอยู่เสมอหรือไม่? การจดจำระลึกถึงพ่อเตือนลูกถึงมารดาของลูกโดยอัตโนมัติ และถ้าลูกจดจำมารดาของลูก ลูกก็จะจดจำพ่อโดยอัตโนมัติ ทั้งพ่อและมารดาอยู่ด้วยกัน ลูกจดจำพ่อเพราะมารดา หากลูกไม่ได้รับมารดา ทำไมลูกถึงจดจำพ่อ? ดังนั้นการจดจำระลึกถึงพ่อและมารดาทำให้ลูกเปี่ยมล้นเสมอ ลูกเปี่ยมล้นด้วยสมบัติที่มีค่าและอยู่ห่างไกลจากความเจ็บปวดและความทุกข์ มีทั้งสองคุณประโยชน์ ลูกอยู่ห่างไกลจากความทุกข์และเปี่ยมล้นไปด้วยสมบัติที่มีค่า ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถทำให้ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ถาวรเช่นนั้น การตระหนักรู้นี้จะทำให้ลูกเต็มเปี่ยมและพอใจอย่างสม่ำเสมอ พ่อคือมหาสมุทรและเปี่ยมล้นอยู่เสมอ ไม่ว่าลูกจะพยายามทำไหมหาสมุทรแห่งเหือดมาเพียงใด มหาสมุทรจะไม่มีวันสิ้นสุด มหาสมุทรเต็มเปี่ยม ในทำนองเดียวกันลูกเป็นดวงวิญญาณที่เต็มอยู่เสมอใช่ไหม? หากลูกว่างเปล่า ลูกอาจต้องยื่นมือออกไปบางที่เพื่อรับบางสิ่งบางอย่าง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่เปี่ยมล้นจะฝ่าแต่แกว่งไกวอยู่ในเชิงช้าของความสุขและความเบิกบานอยู่เสมอ ดังนั้นลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? ลูกต้องอยู่

อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ ตรวจสอบดูว่าลูกได้ใช้สมบัติที่มีค่าและพลังที่ลูกได้รับมามากแค่ไหน เฝ้าแต่โอบบิโนอยู่ เสมอด้วยปีกของความกล้าหาญและความกระตือรือร้นและทำให้ผู้อื่นโอบบิโนต่อไป หากลูกมีความกล้าหาญ แต่ไม่มีความจริงใจหรือความกระตือรือร้น ก็จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ หากลูกมีความกระตือรือร้น แต่ไม่มีความกล้าหาญ นั้นก็จะไม่มีความสำเร็จเช่นกัน หากลูกมีทั้งสองด้วยกันนั้นก็คือสภาพที่โอบบิโน ดังนั้นจงเฝ้าแต่โอบบิโนต่อไปด้วยปีกของความกล้าหาญและความกระตือรือร้น อัจชะ

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าที่คัดมาจากอะแวนคมูลี

แสดงการร่ายรำของชั้นสการที่สอดคล้องกลมกลืนกัน

แล้วเมื่อนั้นลูกประจำแห่งชัยชนะของเพชรพลอย 108 เพชรก็จะพร้อม

1. เมื่อใดก็ตามที่ลูกเตรียมสายลูกประจำ ลูกปิดแต่ละเม็ดจะเชื่อมต่อกับลูกปิดถัดไป ในสายประจำแห่งชัยชนะด้วยเช่นกัน แม้แต่ลูกปิดเม็ดที่ 108 ก็เชื่อมต่อกับลูกปิดอื่น ดังนั้นให้ทุกคนรู้สึกว่าคุณเป็นเหมือนลูกปิดที่ร้อยเรียงอยู่ในสายลูกประจำ ในขณะที่มีชั้นสการที่หลากหลาย ให้มองเห็นความใกล้ชิด
2. การได้รู้จักชั้นสการของกันและกัน การอยู่อย่างสอดคล้องกับกันและกันในขณะที่ให้ความรักซึ่งกันและกันเป็นความพิเศษของลูกปิดของสายลูกประจำ อย่างไรก็ตามลูกสามารถมีความรักซึ่งกันและกันได้ก็ต่อเมื่อลูกประสานชั้นสการและความคิดซึ่งกันและกัน สำหรับสิ่งนี้จึงซึมซับคุณธรรมของความง่ายดายและความเบาสบาย
3. เมื่อสภาพของลูกยังขึ้นอยู่กับการสรรเสริญ ก็มีความปรารถนาสำหรับผลของการกระทำที่ลูกทำ หากลูกไม่ได้รับคำสรรเสริญแสดงว่าลูกก็ไม่มีสภาพนั้นเช่นกัน เมื่อมีการประณามลูกก็ลืมพระเจ้าและผู้เป็นนาย และกลายเป็นเด็กกำพร้า แล้วเริ่มมีความขัดแย้งของชั้นสการ สองสิ่งนี้นำลูกออกจากสายลูกประจำ ดังนั้นสร้างสภาพของการมีจิตใจที่มั่นคงในการสรรเสริญและการประณาม
4. เพื่อให้ชั้นสการสอดคล้องกลมกลืนกัน อย่าได้เป็นเด็กเมื่อลูกต้องการที่จะกลายเป็นนาย และอย่าได้เป็นนายเมื่อลูกต้องการที่จะเป็นเด็ก เด็กหมายถึงการเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ เพียงทำตามคำแนะนำใดก็ตามที่ลูกได้รับ ให้คำแนะนำในฐานะที่เป็นนายและกลายเป็นเด็ก แล้วลูกจะรอดพ้นจากความขัดแย้ง
5. พื้นฐานของความสำเร็จในงานรับใช้คือความถ่อมตน ยิ่งมีความถ่อมตนมากเท่าไร ก็จะมีความสำเร็จมากเท่านั้น ความถ่อมตนมาจากการพิจารณาว่าตัวเองเป็นเครื่องมือ ทุกคนก้มลงให้กับคุณธรรมของความถ่อมตน ทุกคนก้มลงให้กับผู้ที่ตัวเองก้มลง ดังนั้นให้ก้าวเดินไปในขณะที่พิจารณาว่าร่างกายของลูกเป็นเครื่องมือและคิดว่าตัวเองเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้และลูกจะพัฒนาความถ่อมตน ที่ใดมีความถ่อมตน ที่นั้นจะไม่มี ความขัดแย้ง จะมีความสอดคล้องกลมกลืนของชั้นสการตามธรรมชาติ
6. จะต้องมีความซื่อสัตย์และความสะอาดในความคิดที่ลูกสร้างขึ้นในจิตใจของลูก อย่าให้มีขยะของกิเลสใดๆภายใน อย่าให้มีขยะของความขัดแย้งของธรรมชาติหรือชั้นสการแก่ภายใน ผู้ที่มีความสะอาดเช่นนี้จะซื่อสัตย์ และผู้ที่ซื่อสัตย์จะได้รับความรักจากทุกคน กลายเป็นที่รักของทุกคนและการร่ายรำของชั้นสการที่สอดคล้องกลมกลืนกันจะเกิดขึ้น พระเจ้ามีความพอใจกับผู้ที่มีความซื่อสัตย์
7. เพื่อที่จะทำการร่ายรำของชั้นสการที่สอดคล้องกลมกลืนกัน จงทำให้ธรรมชาติของลูกง่ายดายและตื่นตัว ความง่ายดายหมายถึง: อย่าให้ความหนักใจในความเพียรพยายามหรือชั้นสการของลูก หากลูกเป็นคนที่ย่าง่ายดายลูกก็จะตื่นตัว โดยการอยู่อย่างง่ายดาย งานทั้งหมดของลูกก็จะกลายเป็นเรื่องที่ย่าง่ายและความพยายามของลูกก็จะกลายเป็นเรื่องที่ย่าง่ายเช่นกัน หากตัวลูกเองไม่อยู่อย่างง่ายดายลูกก็ต้องเผชิญกับความยากลำบาก แล้วลูกก็จะเห็นชั้นสการและความอ่อนแอของลูกว่าเป็นเรื่องที่ยาก

8. การร่ายรำของชั้นสการ์ที่สอดคล้องกลมกลืนกันสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อลูกเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน และลูกจะเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษโดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณที่พิเศษ คำว่า “นี่คือชั้นสการ์ของฉัน” ต้องจบสิ้นลง จบสิ้นคำพูดเหล่านี้ให้มากขนาดนั้นที่แม้กระทั่งธรรมชาติของลูกก็เปลี่ยนไป เมื่อธรรมชาติของแต่ละคนเปลี่ยนไป รูปลักษณะของลูกก็จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า

9. บัพพาดากำลังสอนลูก ๆ เกี่ยวกับการศึกษาที่ทำให้ลูกเป็นจักรพรรดิของโลก ผู้ที่จะกลายเป็นจักรพรรดิของโลกจะรักทุกคน เช่นเดียวกับที่พ่อรักทุกคนและทุกคนก็รักพ่อ ในทำนองเดียวกันให้ประพรมดอกไม้แห่งความรักจากลูกแต่ละคนแก่ทุกดวงวิญญูณ เมื่อดอกไม้แห่งความรักได้รับการประพรมที่นี้ พวกเขาก็จะถูกประพรมในภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตเช่นกัน ดังนั้นจึงมีเป้าหมายที่จะกลับมามีค่าควรแก่การได้รับการประพรมด้วยดอกไม้แห่งความรักจากทุกคน ลูกจะได้รับความรักด้วยการให้ความร่วมมือ

10. มีเป้าหมายเสมอว่าจะไม่มีใครขุนม้าไม่พอใจกับพฤติกรรมของลูก จึงให้พฤติกรรม, ความคิด, คำพูดและทุกการกระทำของลูกนั้นให้ความสุข นี่คือระบบของสกุลบราห์มิน นำระบบนี้มาใช้และการร่ายรำของชั้นสการ์ที่สอดคล้องกลมกลืนกันจะเกิดขึ้น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญูณบุญด้วยชั้นสการ์ที่สูงศักดิ์ของพระเจ้าและพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน สร้างทุกความคิดและแสดงทุกการกระทำในขณะที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณที่พิเศษ เห็นและพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน มีความปรารถนาดีที่เมตตากรุณาที่จะทำให้แต่ละคนพิเศษ นี่คือความสูงศักดิ์ของพระเจ้า ดวงวิญญูณที่สูงศักดิ์ไม่สามารถดูซ้ำสิ่งที่คนอื่นทิ้งไป ดังนั้นจึงควรให้ความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอว่าดวงตาของลูกจะปิดเมื่อเห็นความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของใคร ร้องเพลงสรรเสริญซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนดอกไม้แห่งความรักและความร่วมมือซึ่งกันและกัน และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญูณบุญ

คติพจน์: พลังแห่งพรสามารถเปลี่ยนไฟของสถานการณ์ใดๆ ให้กลายเป็นน้ำได้

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันที่อาทิตย์ที่สามของการทำสมาธิโลก ตั้งแต่เวลา 18.30 น. - 19.30 น. พี่น้องหญิงชายทุกคนมารวมกันเพื่อมีโยคะและประสบการณ์: ฉันเป็นผู้ที่สูงที่สุด เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดของพระเจ้า ดวงวิญญูณราชาโยคี ผู้เอาชนะประสาทสัมผัสทางร่างกายและผู้เอาชนะบาป ฉันนั่งอยู่บนบัลลังก์ของฉันตรงกลางของหน้าผากของฉัน รักษาความเคารพตนเองตลอดทั้งวัน: ฉันเป็นดวงวิญญูณที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุดที่เล่นบทบาทของอิโร(นักแสดงเอก)ในตลอดทั้งวงจร

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำความก้าวหน้า ทุกๆคืนก่อนเข้านอน ตรวจสอบชาร์ทของลูกก่อนเข้านอนทุกคืน ตรวจสอบว่า: ฉันทำให้ใครบางคนมีความสุขตลอดทั้งวันหรือไม่?
- คำถาม:** ลูกๆ ที่มีโชคดียังยั้งนั้นมีความกล้าหาญอะไร?
- คำตอบ:** สามิและภรรยาผู้ที่มีโชคดียังยั้งจะอยู่ด้วยกันในฐานะพี่น้อง พวกเขาไม่ได้มีสำนึกใดๆของการเป็นสามิและภรรยา สติปัญญาของพวกเขามีศรัทธาที่มั่นคง ลูกๆ ที่มีโชคดียังยั้งจะเข้าใจอย่างรวดเร็วมากกว่าพวกเขาเป็นทั้งนักเรียนและเป็นพี่น้องหญิงชาย อย่างไรก็ตามจะสามารถมีความกล้าหาญนี้เกิดขึ้นได้เมื่อพวกเขาแต่ละคนคิดว่าเขาหรือเธอเป็นดวงวิญญาณ
- เพลง:** มองดูใบหน้าของท่านในกระจกของหัวใจของท่าน...

โอม ซานติ พ่ออธิบายประเด็นนี้ให้กับลูกๆ: ทุกวันก่อนเข้านอน ตรวจสอบบันทึกชาร์ทของลูกภายใน เพื่อดูว่าลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครหรือไม่? และลูกจดจำพอเป็นเวลานานแค่ไหน นี่เป็นสิ่งหลัก เพลงก็กล่าวไว้เช่นกันว่า: มองดูภายในตนเอง: ฉันกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานมากแค่ไหน? ตลอดทั้งวันฉันจดจำพอที่แสนหวานของฉันมากแค่ไหน? อย่าได้จดจำผู้มีร่างกาย ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับการบอกว่า: จดจำพ่อของลูก! เวลาลูกต้องกลับไป ไปที่ไหน? ไปยังโลกใหม่ผ่านดินแดนแห่งความเจ็บสงบ นี่คือนิโลกเก่า เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ประตูสวรรค์จะสามารถเปิดได้ เวลาลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งในยุคบรรจบพบกัน เป็นความมหัศจรรย์ที่ใครบางคนมาถึงยุคบรรจบพบกันและลงเรือกลไฟแล้วก็ขึ้นฝั่ง เพื่อที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในยุคบรรจบพบกันนั้น ลูกต้องลงเรือข้ามฟากเพื่อที่จะข้ามฟากไป ดังนั้นลูกควรนำหัวใจของลูกออกจากโลกเก่ายุคเหล็ก ลูกเพียงแค่อ่านบทบาทของลูกด้วยร่างกายของลูก เวลานั้นเรากำลังจะกลับบ้านด้วยความสุขอย่างยิ่ง มนุษย์เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อจะได้มาซึ่งการหลุดพ้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ “การหลุดพ้น” หรือ “การหลุดพ้นในชีวิต” พวกเขาเพียงแค่อ่านคำพูดเหล่านั้นจากคัมภีร์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าคำพูดเหล่านั้นหมายความว่าอย่างไร เช่น ใครให้คำพูดนั้นไว้ หรือพวกเขาสามารถได้รับสิ่งนั้นเมื่อไหร่ ลูกๆ รู้ว่าบาบามาเพื่อให้มรดกแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก ท่านไม่ได้มาเพียงครั้งเดียว ท่านมาหลายต่อหลายครั้ง ลูกได้ไปจากการหลุดพ้นสู่การหลุดพ้นในชีวิตและจากนั้นก็เข้าไปสู่ชีวิตของบ่วงพันธะมานับครั้งไม่ถ้วน เวลาลูกมีความเข้าใจว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ เวลานั้นบาบากำลังสอนหลายสิ่งหลายอย่างแก่ลูกๆ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยจดจำพระเจ้าแต่ลูกไม่ได้มีคำแนะนำของท่าน เวลานั้นพ่อให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกและสอนลูกถึงวิธีการที่จะจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย ด้วยการเก็บบันทึกชาร์ทของลูก ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าบาปที่ลูกทำมาจนถึงตอนนี้มากมายแค่ไหน ผู้ที่ซ่องแวงอยู่ในงานรับใช้ก็จะเข้าใจสิ่งนี้ ลูกมีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ พวกเขาพบปะกันและกันและรับคำแนะนำจากกันและกันแล้วก็ออกไปทำงานรับใช้เพื่อจะทำให้ชีวิตของผู้คนนั้นกลายเป็นเช่นเพชร นี่คือการกระทำที่เป็นบุญที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ไม่มีเรื่องของการใช้จ่ายใดๆ ฯลฯ ในสิ่งนี้ เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นเพชรเพียงแค่ว่าจดจำพ่อ ชื่อของเทวดานางฟ้าทั้งหมดเหล่านั้น(พุกขราช,ชาบจ) ที่ได้มีการจดจำกันมานั้นหมายถึงลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะกลายเป็นเช่นเพชรมากเท่านั้น บางคนจะกลายเป็นเหมือนบุษราคัม คนอื่นเป็นเช่นทับทิม มีเพชรพลอยนพเก้า เมื่อมีลางร้ายพวกเขาก็จะสวมแหวนนพเก้า มีตัวอย่างเช่นนั้นมากมายที่ให้ไว้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกเพียงแค่มองจิตเพียงอย่างเดียวสำหรับผู้คนของทุกศาสนา: มานมานะบาฟ! พระเจ้าคือหนึ่งเดียว นี่คือการเพียรพยายามเดียวเท่านั้นที่จำเป็นต้องทำเพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพและเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพียงแค่จดจำพ่อ! ไม่มีความยากลำบากอื่นใด ลองคิดว่าเหตุใดลูกถึงไม่สามารถจดจำบาบาได้ เหตุใดฉันถึงจดจำบาบาในช่วงเวลาสั้นๆเช่นนั้นตลอดทั้งวัน? ในเมื่อฉันสามารถกลับมาสัมผัสภาพพลาณามยดีเสมอและปราศจากโรคภัยด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ ทำไมฉันถึงไม่เก็บบันทึกชาร์ทและทำความก้าวหน้า? หลายคนเขียนบันทึกชาร์ทเป็นเวลาสองถึงสี่วันแล้วก็ลืม เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายให้แกใครก็ตาม บอกพวกเขาว่า: โลกใหม่เรียกว่ายุคทองและโลกเก่าเรียกว่ายุคเหล็ก ยุคเหล็กนั้นจะเปลี่ยนเป็นยุคทอง เป็นเพราะว่ามันกำลังจะเปลี่ยนแปลงเราจึงกำลังอธิบายทั้งหมดนี้ ลูกบางคนไม่มีแม้กระทั่งศรัทธาอย่างแรงกล้าว่านี่คือพ่อที่ไม่มีตัวตนเดียวกันที่เข้ามาในร่างกายของบราห์มาและสอนเรา ลูกคือบราห์มินใช่ไหม? ลูกถูกเรียกว่าบราห์มา कुमारและกุมารี สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร? ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากใคร? การนำมาเลียงดูเกิดขึ้นเมื่อจะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลบางอย่างเท่านั้น เหตุใดลูกถึงกลายเป็นบราห์มา कुमारและกุมารี

ลูกของบราห์มา? ลูกกลายเป็นสิ่งนี้อย่างแท้จริงหรือไม่? หรือลูกบางคนยังคงสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้? ลูกที่มีโชคอย่างยิ่งที่เป็นสามีและภรรยาอยู่ด้วยกันอย่างเป็นพี่น้อง พวกเขาไม่ได้มีสำนึกของการเป็นสามีและภรรยา หากศรัทธาของสติปัญญาไม่มั่นคง ต้องใช้เวลาที่จะเปลี่ยนสายตาของสามีและภรรยา ลูกที่มีโชคมากจะเข้าใจอย่างรวดเร็วกว่า เราเป็นทั้งนักเรียนและดังนั้นเราจึงเป็นพี่น้องหญิงชาย เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกจะมีความกล้าหาญนี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และแล้วเมื่อลูกกลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ลูกก็กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย บางคนเป็นอิสระจากบ่วงพันธะอย่างสมบูรณ์ แต่สติปัญญาของพวกเขาก็ยังถูกดึงเล็กน้อย ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกๆควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากภายในลูก ไม่ควรจะมี ความซับซ้อนใดๆ เราดวงวิญญาณทั้งหมดจะละร่างเก่าของเราและไปหาบาบา เราเล่นบทบาทของเรามาเป็นเวลายาวนาน เวลานี้วงจรกำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว พุดกับตนเองในวิธีนี้ ยิ่งลูกพุดกับตนเองมากเท่าไรลูกก็จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากเท่านั้น และลูกสามารถตรวจสอบพฤติกรรมของลูก และดูว่าลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นกับการทำงานกับลักษมีหรือนารายณ์มากเพียงใด สติปัญญาเข้าใจว่าในเวลาอันสั้นเราจะต้องละร่างเก่านี้ ลูกคือนักแสดง พิจารณาว่าตนเองเป็นนักแสดง ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้น เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ควรจะมีความสุขอย่างมากในตัวลูก ลูกควรจะมีการวางเฉยในโลกเก่าและไม่ชอบโลกนี้ ลูกชนะยาสีที่ไม่มีขีดจำกัดและราชาโยคี แม้แต่ร่างเก่าของลูกก็ต้องละทิ้งด้วยสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณเข้าใจว่าฉันต้องไม่ยึดติดสติปัญญาของฉันกับร่างนี้ ลูกได้ขจัดร่างเก่าของลูกและโลกเก่าออกไปแล้วจากสติปัญญาของลูก เวลานี้เราดวงวิญญาณกำลังจะกลับบ้านเพื่อพบกับพ่อ! สิ่งนั้นสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อลูกจดจำพ่อผู้เดียว หากลูกจดจำคนอื่นก็จะมีการจดจำระลึกถึงพวกเขาอย่างแน่นอน แล้วจะมีประสบการณ์ของการลงโทษและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน นักเรียนที่ดีจะสัญญากับตนเองว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในทุนการศึกษาอย่างแน่นอน ดังนั้นที่นั่นเช่นกันลูกแต่ละคนควรมีความใส่ใจที่จะได้รับโชคอย่างเต็มที่ของอาณาจักรของลูกจากพ่อ พฤติกรรมของลูกควรเป็นไปตามนั้นด้วยเช่นกัน ทำความก้าวหน้าในความเพียรพยายามของลูกและวิ่งไปข้างหน้า สิ่งนั้นจะสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อลูกตรวจสอบสภาพของลูกทุกเย็นเท่านั้น บาบาได้รับข่าวของทุกคน บาบาสามารถเข้าใจแต่ละคน สำหรับบางคนบาบาแม้กระทั่งพุดว่า: ไม่ปรากฏจากใบหน้าของลูกเลยว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ ดูที่พฤติกรรมของลูกและสิ่งที่ลูกได้รับประทานและดื่ม ลูกไม่ทำแม้แต่งานรับใช้ใดๆ แล้วลูกจะกลายเป็นอะไร? และแล้วหัวใจของลูกก็จะรู้สึกว่าคุณควรจะทำบางสิ่งและแสดงให้บาบาเห็น ลูกแต่ละคนต้องศึกษาอย่างเป็นอิสระเพื่อสร้างโชคของลูกให้สูงส่ง หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง หากลูกไม่สอบผ่านในวันนี้ ลูกจะไม่สามารถสอบผ่านวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกจะได้ไม่มีคิดว่าลูกนั้นมีค่าควรแก่สถานภาพใด ลูกจะมีไม่มีของสถานภาพ(ในอนาคต)ของลูกด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นบางคนเคยมีไม่มีของสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามบาบาก็ห้ามไม่ให้พวกเขาพุดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้รู้ทุกสิ่งว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ในเวลานั้นลูกจะไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ นั่นจะกลายเป็นสภาพของลูกวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมงกุฏสองชั้นหรือโชคสองชั้นของอาณาจักรได้ ในเวลานี้ยังมีส่วนที่เผื่อไว้เพื่อทำความเพียรพยายามมากมาย ลูกประจำขนาดใหญ่ของ 16,108 จะต้องถูกสร้างขึ้นจนถึงจุดสิ้นสุดของยุคเงิน ลูกมาที่นี่เพื่อทำความเพียรพยายามในการเปลี่ยนจากมนุษย์เพื่อกลายเป็นนารายณ์ เมื่อลูกมีไม่มีของการได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกจะไม่ชอบตัวเอง ลูกก็จะก้มหน้าลงเพราะลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามใด บาบาได้บอกลูกหลายครั้งแล้วให้เก็บบันทึกซาร์ทและทำสิ่งนี้สิ่งนั้น เหตุนี้เองบาบาจึงเคยพุดว่าควรจะมีการถ่ายภาพของลูกๆ ทั้งหมดที่มาที่นี่ ไข่ใหม่ อาจจะ เป็นภาพถ่ายหมูกก็ได้ ลูกหลาย ๆ กลุ่มมาที่นี่ไข่ใหม่? ลูกสามารถที่จะใส่วันที่และฟิล์มถ่ายรูป ฯลฯ ทั้งหมดรวมด้วยกัน แล้วบาบาก็สามารถแสดงให้ลูกเห็นว่าใครที่ตกลงมา บาบาได้รับข่าวของทุกคน ดังนั้นท่านสามารถบอกทุกสิ่งแก่ลูก มายาได้ดึงพวกเขาออกไปเป็นจำนวนมาก เวลานี้พวกเขาได้จบสิ้นลงไปแล้ว ลูกสาวมากมายก็ได้ตกลงไปด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ไปถึงสภาพของการตกต่ำโดยสิ้นเชิง, อย่าได้ถามเลย! เหตุนี้เองบาบาจึงพุดว่า: ลูกๆ คงอยู่อย่างระมัดระวัง! มายาสามารถใช้รูปใดรูปหนึ่งและจับลูกไป อย่าได้แม้กระทั่งจะมองดูชื่อหรือรูปของใคร แม้ว่าลูกจะเห็นผู้หนึ่งด้วยดวงตาของลูก ก็ควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับดวงตาที่สามเพื่อที่ลูกจะมองเห็นพ่อและจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น เฝ้าแต่ละสิ่งสำนึกที่เป็นร่าง ไม่ได้หมายความว่าเมื่อลูกพุดกับใครบางคนลูกต้องพุดโดยหลบตาของลูก อย่ากลายเป็นคนที่อ่อนแอเช่นนั้น ในขณะที่มองดูทุกสิ่ง โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะต้องเชื่อมโยงกับผู้เป็นที่รักของลูก ในขณะที่เห็นโลกนี้ลูกควรเข้าใจอยู่ภายในว่าโลกนี้จะกลายเป็นสุสาน เหตุใดลูกจึงจะมีสายใยกับโลกนี้? ลูกได้รับความรู้แล้ว ดังนั้นชิมซับสิ่งนี้และนำสิ่งนี้ไปใช้ เมื่อลูกๆ อธิบายที่นัทรศาสตร์ คำว่า “บาบา บาบา” ควรจะออกมาจากปากของลูก นับพันครั้ง ลูกได้รับประโยชน์มากมายด้วยการจดจำบาบา ชีพบาบาพุดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการให้อภัย จดจำชีพบาบาแล้วลูกจะกลับมาสะอาดปราศจากตาโมปราณ บาบาพุดว่า: จดจำพ่อ! อย่าได้ลืมสิ่งนี้! ลูกได้รับคำแนะนำของบาบาแล้ว: มานมานะบาฟ! พ่อได้กล่าวแล้วว่า: เฝ้าแต่บดคำว่า “บาบา” ภายในลูกเป็น

อย่างดี พูด“บาบา บาบา”อย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งวัน อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด นี่เป็นสิ่งแรกและสิ่งหลัก ทำความเข้าใจพ่อก่อนเป็นอันดับแรก เพียงในสิ่งนี้ที่มีประโยชน์ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ ควรมีความใส่ใจอย่างจริงจังในการอธิบายที่นิทรรศการ หากลูการู้สึกว่าลูกไม่สามารถอธิบายบางสิ่งได้โดยเฉพาะ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าลูกจะเรียกซีเนียร์ซิสเตอร์ของลูกมา อย่างไรก็ตามนี่คือโรงเรียน บางคนศึกษามากกว่า และบางคนก็ศึกษาน้อยกว่า ลูกไม่ควรจะรู้สึกมีสำนึกที่เป็นร่างในการพูดเช่นนั้น ในกรณีที่ลูกมีศูนย์ขนาดใหญ่จัดนิทรรศการ ดิรูภาพ “ประตูสู่สวรรค์” ประตูสู่สวรรค์เวลานี้เปิดออกแล้ว ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกก่อนที่สงครามจะเกิดขึ้น เช่นที่ผู้คนไปที่วัดทุกวัน ดังนั้นที่นี้ลูกมีพาหุขาลาของลูก ลูกมีรูปภาพ ดังนั้นหากพวกเขาติดรูปภาพเหล่านั้นก็จะเป็นการง่ายสำหรับลูกที่จะอธิบาย ลองคิดว่าลูกจะเปลี่ยนพาหุขาลาของลูกให้เป็นห้องแสดงศิลปะอย่างไร เมื่อมีความโอฬารตระการตาบางอย่างอยู่ที่นั่น ผู้คนก็จะมา หนทางสู่สวรรค์คือหนทางที่สามารถเข้าใจได้ในหนึ่งวินาที พ่อพูดว่า: ไม่สามารถมีผู้ที่ตามไปประดานไปสู่สวรรค์ได้ เพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่จึงกลับมาสะโตประธาน ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆในสิ่งนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปวัดหรือโบสถ์ ฯลฯ โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และตรงไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก พ่อรับประกันว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ด้วยวิธีนี้ ควรจะมีประตูขนาดใหญ่ในภาพของวงจร จะต้องทำให้ชัดเจนกว่าประตูสวรรค์เปิดอย่างไร ประตูรูกำลังจะปิด จะไม่มีกรกล่าวถึงนรกในสวรรค์ ผู้คนจดจำลักษณะอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่ลักษณะมาเมื่อไหร่ พวกเขาไม่รู้อะไรเลย พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะกับเราอีกครั้ง ถ้าแม้ว่าลูกจดจำได้มากขนาดนี้ ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย ลูกควรมีความสุขด้วยเช่นกันที่ลูกเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ทำไมลูกถึงลืมสิ่งนี้? อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้คำว่า“บาบา บาบา” ออกมาจากปากของลูกตลอดทั้งวัน ในขณะที่ลูกกำลังอธิบายที่นิทรรศการ “บาบา บาบา” ควรปรากฏออกจากปากของลูกอย่างน้อยพันครั้ง
2. ในขณะที่เห็นทุกสิ่งด้วยดวงตาทางร่างกายของลูก จงจดจำพ่อผู้เดียว ในขณะที่กำลังพูดคุยกับผู้อื่น ใช้ดวงตาที่สามของลูกและฝึกฝนที่จะมองเห็นแต่ละคนและพ่อของดวงวิญญาณอย่างเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกมีความสุขและให้ประสบการณ์ของความสุขปรากฏขึ้นมาแวบหนึ่งในบรรยากาศที่ไร้รสชาติ(แห้งแล้ง)
ลูกๆที่ได้รับพรของการมีความสุขเสมอจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาแม้กระทั่งในบรรยากาศที่สร้างคลื่นแห่งความทุกข์ และในบรรยากาศที่แห้งแล้งและไร้รสชาติ และในบรรยากาศที่ทำให้ดวงวิญญาณมีประสบการณ์กับการขาดการบรรลุผล ด้วยสายตาแห่งความสุขของพวกเขา พวกเขาจะเปลี่ยนบรรยากาศแห่งความทุกข์และความเศร้าในลักษณะที่พระอาทิตย์เปลี่ยนความมืด การนำแสงสว่างมาสู่ความมืด การนำความสงบมาสู่ที่ที่ไม่มี ความสงบ และนำความสุขแวบหนึ่งมาสู่บรรยากาศที่แห้งแล้งและไร้รสชาติเป็นที่รู้จักกันดีว่ามีความสุขเสมอ ในปัจจุบันจำเป็นต้องมีงานรับใช้ประเภทนี้

คติพจน์: การปราศจากร่างคือผู้ที่ไม่ถูกดึงดูดด้วยแรงดึงดูดประเภทใดของร่างกาย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่บริสุทธิ์และมีกลิ่นหอมด้วยความรู้ ลูกไม่ควรกลายเป็นหนามและไม่ควรที่จะนำหนามเข้ามาสู่ชุมชนนี้
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง จะคงอยู่อย่างมีความสุขมาก มันอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าเวลานั้นพวกเขาจะกลับบ้านแล้วก็ไปสู่สวนดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม พวกเขากลับมาที่มีกลิ่นหอมและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง

โอมซานติ ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้กำลังนั่งอยู่ที่นี้ คนทำสวนอยู่ที่นี้ และลูกๆ ดอกไม้ก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งใหม่ หากคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้ เขาก็จะสงสัยว่าเรากำลังพูดเกี่ยวกับอะไร ผู้เป็นนายของสวนและดอกไม้เหล่านี้คืออะไร ฯลฯ? พวกเขาไม่เคยได้ยินเรื่องราวเช่นนี้ในคัมภีร์ ลูกๆ มีความรู้และลูกก็จดจำนายของสวนดอกไม้และคนพาเรือด้วยเช่นกัน เวลานี้ท่านมาที่นี่เพื่อจะพาลูกข้ามฟาก พ่อพูดว่า: อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกมาไกลแค่ไหน และลูกไปถึงสภาพสะอาดประจักษ์ของลูกได้มากแค่ไหน ยิ่งสภาพของลูกกลับมาสะอาดประจักษ์มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งตระหนักว่าเวลานี้ลูกจะต้องกลับบ้านมากเท่านั้น ลูกไปได้ไกลแค่ไหนขึ้นอยู่กับจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ความสุขของลูกก็จะยังคงอยู่สูงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุขมากเท่านั้น ในช่วงวันที่มีการสอบของพวกเขา นักเรียนก็เข้าใจได้ว่าพวกเขาจะสอบผ่านด้วยคะแนนเท่าไร เช่นเดียวกันกับที่นี้ ลูกๆ แต่ละคนรู้จักตนเองว่าลูกได้กลับมาที่มีกลิ่นหอมมากเพียงใด และลูกกำลังทำให้ผู้อื่นมีกลิ่นหอมอย่างไร ได้มีการจดจำกันว่า นี่คือป่าของหนามและนั่นคือสวนดอกไม้ ชาวมุสลิมก็พูดถึงสวนของอัลลอฮ์เช่นกัน พวกเขาเชื่อว่ามีส่วนที่นั่นและไม่ว่าใครก็ตามที่ไปที่นั่นจะได้รับดอกไม้จากพระเจ้า ท่านเติมเต็มความปรารถนาในจิตใจของลูก ไม่ใช่ว่าท่านเก็บดอกไม้และให้สิ่งนั้น แต่ท่านได้ให้นิมิตของสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในสติปัญญาของใครบางคน ไม่มีอะไรที่นั่นที่ขึ้นอยู่กับนิมิต ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาแม้กระทั่งตัดคอของพวกเขาเพื่อให้มีนิมิต มีร่ามีนิมิตและดังนั้นจึงมีความเคารพเธออย่างมาก นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาต้องคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งวามจรัส ไม่มีความรู้ในเวลานั้น มีความเคารพอย่างมากต่อพระเวทย์ ฯลฯ พวกเขาพูดว่า พระเวทย์คือชีวิตของพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เป็นไปสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีการขยายตัวของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก ต้นไม้ที่นั่นมีขนาดใหญ่มาก ความรู้คือเมล็ด เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสะอาดและบริสุทธิ์ด้วยความรู้ ลูกกำลังจะกลับมาที่มีกลิ่นหอม นี่คือสวนของลูก ไม่มีใครที่นั่นที่จะถูกเรียกว่าหนาม เพราะไม่มีใครที่นั่นซึ่งแหวะในกิเลส ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าไม่มีแม้แต่หนามเดียวในสวนนี้ หนามอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้คือยุคบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด จะสามารถมีหนามที่นั่นได้อย่างไร? หากมีหนามใดหนึ่งอยู่ที่นี้ พวกเขาก็นำความสูญเสียให้กับตนเอง เพราะนี่คือท้องพระโรงของอินทรา เหล่าเทวดานางฟ้าแห่งความรู้กำลังนั่งอยู่ที่นี้ พวกเขาคือเทวดานางฟ้าผู้ที่แสดงการร้ายร้ายของความรู้ ชื่อของเทวดานางฟ้า (เพชรพลอย) ได้รับการกล่าวถึง พวกเขาได้รับการจดจำว่าเป็นเพชรพลอยทั้งเก้า อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาคือใคร พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อ! เวลานี้ลูกๆ มีความเข้าใจในสติปัญญาของลูก นอกจากนี้ลูกมีวงจรของ 84 ชาตีก่อเกิดในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ในคัมภีร์พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านชาตีก่อเกิด พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งว่าลูกได้ใช้ 84 ชาตีก่อเกิด ในเวลานี้จึงกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! พระเจ้าพูดกับลูกๆ : จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ในการที่ลูกจะกลายเป็นดอกไม้หอม จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่าได้กลายเป็นหนาม ที่นี้ทั้งหมดเป็นดอกไม้ที่แสนหวานมากไม่ใช่หนาม ไข่มุกของมายาจะมา มายานั้นแข็งแกร่งมากที่เธอสามารถจับลูกไว้ได้อย่างรวดเร็วมาก และแล้วลูกจะต้องสำนึกผิดเสียใจกับสิ่งที่ลูกได้ทำลงไป ทุกสิ่งที่ลูกหามาได้จะสูญสิ้นไป นี่คือสวนดอกไม้ ในสวนดอกไม้ก็มีดอกไม้ที่ดีมาก ในสวนนี้เช่นกันบางก็กลายเป็นดอกไม้ชิ้นหนึ่ง เช่นเดียวกับที่มีดอกไม้ที่ดีมากในสวนไมกุล ทุกคนไปที่นั่นเพื่อดูดอกไม้ จะไม่มีใครมาที่นั่นเพื่อดูลูก ทำไมพวกเขาจะมาแสดงให้เห็นใบหน้าของพวกเขาแก่ลูกผู้เป็นหนาม? ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้าได้ชักเสื้อผ้า บาบานั้นเคยจดจำคัมภีร์ซิกข์ ฯลฯ ท่านเคยท่องคัมภีร์อย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกันตั้งแต่อายุ 8 ขวบ ท่านจะสวมผ้าโพกหัวบนศีรษะของท่านและอยู่ในวัดซิกข์ (กูรุดวารา) ท่านเคยรับหน้าที่เป็นผู้ดูแลด้วยเต็มที่ เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของ “การชักเสื้อผ้าที่สกปรก” คำยกย่องทั้งหมดเป็นของบาบาผู้เดียว

เท่านั้น เวลานั้นพ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ท่านบอกลูกๆ ให้นำดอกไม้ที่ดีมากมายที่นี้ ผู้ที่นำดอกไม้ที่ดีมากมายก็จะพิจารณาตนเองว่าเป็นดอกไม้ที่ดี ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นศรีลักษณ์หรือณารายณ์ ดังนั้นนั่นหมายความว่าลูกคือดอกกุหลาบ ดังนั้นพ่อพูดว่า: อังชะ ขอให้ลูกมีกุหลาบในปากของลูก (ขอให้สิ่งนั้นเป็นความจริง)! ดังนั้นเวลานี้ทำความเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นดอกกุหลาบอย่างสม่ำเสมอ มีลูกๆ มากมาย ปวงประชามากมายกำลังถูกสร้างขึ้น มีราชาราชินีและปวงประชาที่นั่น ไม่มีที่ปรึกษาใดๆในยุคทองเพราะราชาเองนั้นมีพลัง พวกเขาไม่จำเป็นต้องขอคำแนะนำจากที่ปรึกษา ฯลฯ ไม่เช่นนั้นก็จะกล่าวได้ว่าที่ปรึกษายังใหญ่กว่าราชา ที่นั่นเทพเจ้าไม่จำเป็นต้องได้รับคำปรึกษา ที่ปรึกษา ฯลฯ มีอยู่เมื่อผู้คนกลับมาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้กับบาร์ตเท่านั้น ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่ราชาก็ลงให้แก่ราชา มีการแสดงให้เห็นว่าที่นี้ผู้คนในหนทางของความรู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้คนในหนทางของความไม่รู้คือผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนเหล่านั้นมีมโนกุศลสองชั้นและผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่มีมโนกุศลชั้นเดียว ไม่มีแผ่นดินอื่นที่บริสุทธิ์เท่ากับบาร์ต มันเคยเป็นดินแดนสุขาวดีหรือสวรรค์ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะไปที่นั่น เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นดอกไม้ ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้มาแล้ว คนทำสวนอยู่ที่นั่นเช่นกัน คนทำสวนตามลำดับกันไป ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่คือสวนดอกไม้ที่ซึ่งไม่มีหนามเลย หนามทำให้ลูกมีความทุกข์ พ่อจะไม่สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร ท่านคือผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข บาบาอ่อนหวานมาก: ลูกๆ มีความรักต่อพ่อ พ่อก็มีความรักต่อลูกๆ ด้วยเช่นกันใช่ไหม? นี่คือการศึกษาล่าเรียน พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกในทางปฏิบัติ ผู้นี้กำลังศึกษาเล่าเรียน จงศึกษาเล่าเรียนแล้วสอนผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ เป็นเพราะลูกกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ในเวลานี้ที่บาร์ตได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นรูปและบาซัน (เป็นตัวของโยคะและเป็นผู้ที่ประพรหมเพชรพลอยแห่งความรู้) บาบาเป็นรูปและบาซันเช่นกัน ท่านมีความรู้ทั้งหมด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ทรงอำนาจ เป็นเพราะพ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ที่มีคำกล่าวว่า "หากลูกเปลี่ยนมหาสมุทรทั้งหมดให้กลายเป็นหมึก ความรู้ก็ไม่สามารถเขียนลงไปได้ทั้งหมด" "การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที" ได้รับการจดจำกันมาด้วยเช่นกัน ลูกไม่มีคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ เมื่อผู้คนไปเพื่อฟังบันทึกพูด พวกเขาเชื่อว่าเขานั้นเป็นผู้มีอำนาจของการเรียนรู้อย่างมาก เขาได้เรียนรู้คัมภีร์และพระเวทย์ทั้งหมดด้วยใจ ดังนั้นเขาจึงได้นำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขาและจากนั้นก็เริ่มศึกษาสิ่งเหล่านั้นตั้งแต่ยังเด็ก ลูกไม่ได้นำสันสการ์ไปกับลูก ลูกได้นำผลลัพธ์ของการศึกษาของลูกไป เมื่อการศึกษาของลูกจบสิ้นลง ผลลัพธ์นั้นก็ประกาศออกมาและลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูก ลูกจะไม่นำความรู้นี้ไปกับลูกที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ใครก็ตามที่นั่น ที่นี้คือการศึกษาลูก ลูกได้รับรางวัลของสิ่งนี้ในโลกใหม่ พ่อได้อธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่ามายานี้มีพลังไม่น้อยเลย มายามีพลังที่จะนำลูกไปสู่ความตกต่ำ และดังนั้นลูกจึงไม่ยกย่องเธอ เธอมีพลังในการสร้างความทุกข์ใช่ไหม? พ่อมีพลังในการให้ความสุข เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกมีประสบการณ์ของความสุขและลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ด้วยเช่นกัน ลูกควรเข้าใจว่าใครเป็นผู้ที่มีชัยชนะและใครที่พ่ายแพ้ พ่อมาในบาร์ตและวันเกิดของท่านมีการเฉลิมฉลองในบาร์ตด้วย ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่ชีพบาามาหรือท่านได้ทำอะไรเมื่อท่านมา ชื่อและเรื่องราวทั้งหมดนั้นได้สูญหายไป ชื่อของกฤษณะผู้เป็นเด็กลูกถูกแทรกเข้ามาแทนที่ ในความเป็นจริงค่ายกย่องพ่อผู้เป็นที่รักนั้นแยกจากค่ายกย่องของกฤษณะ ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตนและผู้นี้มีตัวตน กฤษณะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกจะไม่ยกย่องชีพบาในลักษณะเดียวกัน บางคนที่มีคุณธรรมก็จะมีข้อบกพร่องเช่นกัน เหตุนี้เองค่ายกย่องของพ่อจึงแตกต่างจากค่ายกย่องของคนอื่น พ่อเน้นเรียกว่าเป็นภาพลักษณ์อมตะ เราก็คือภาพลักษณ์อมตะเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถสัมผัสกับความตายได้ นี่คือนัยยะของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ บาบาของเราคือภาพลักษณ์อมตะ มันเป็นร่างกายที่ตาย ภาพลักษณ์อมตะนั้นได้ถูกปลุกเรียกให้มาที่นี้ ไม่มีการปลุกเรียกท่านในยุคทองเพราะมีความสุขและความสุขเท่านั้นที่นั่น เหตุนี้เองจึงจดจำกันว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านในช่วงเวลาแห่งความสุข เวลานั้นมีความทุกข์อย่างมากในอาณาจักรของราวัน พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และจากนั้นจะไม่มีใครเรียกหาเป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อทางร่างประดับตกแต่งลูกๆ ของเขาและให้มรดกแก่ลูกของเขาแล้วปลดเกษียณ เขาให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆ ของเขาและพูดว่า: เวลานั้นเราจะไปที่สถลสิ่ง (ชุมนุมทางจิต) เพียงแค่ส่งบางสิ่งไปให้เราก็น้อย่างต่อเนื่อง บาบานั้นจะไม่พูดสิ่งนี้ ผู้เดียวนั้นพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อจะให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกแล้วก็จะปลดเกษียณ พ่อจะไม่พูดว่า: ส่งบางสิ่งให้ไปให้พ่อรับประทาน! เป็นหน้าที่ของลูกๆ ทางร่างที่จะดูแลพ่อแม่ทางร่างของพวกเขา พ่อแม่ทางร่างจะได้รับบางสิ่งที่จะรับประทานจากที่อื่นใดเล่า? พ่อเน้นพูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถเป็นผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นได้ พวกเขาจะอดตาย! พ่อจะไม่อดตาย พ่ออยู่เหนือประสบการณ์ในผลของสิ่งใด พ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกๆ แล้วก็ไปพักผ่อน บทบาทของพ่อจบลงแล้ว จากนั้นก็จะเริ่มต้นอีกครั้งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายความลับนี้แก่ลูก ในความเป็นจริงบทบาทของลูกนั้นยาวที่สุด ดังนั้นลูก

ควรจะได้รับรางวัล ในขณะที่พ่อกำลังพักผ่อน ลูกก็กลายเป็นนายของบราห์มันด์และเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน ชื่อของลูกกลับมายิ่งใหญ่ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ความลับของละครนี้ ลูกคือดอกไม้แห่งความรู้ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในโลกภายนอกที่เป็นเช่นouh มีความแตกต่าง-v'กลางวันและกลางคืน พวกเขาอยู่ในกลางคืนและลูกกำลังจะเข้าสู่กลางวัน ทุกวันนี้พวกเขามีพิธีปลูกต้นไม้ เวลานี้พระเจ้ากำลังปลุกต้นอ่อนของตนให้มนุษย์ ดูความมหัศจรรย์ที่พ่อทำ: ท่านเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เปลี่ยนขอทานเป็นเจ้าชาย เวลานี้ลูกมาเพื่อทำการต่อรองกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกพูดว่า: บาบ่าโปรดเปลี่ยนลูกจากขอทานเป็นเจ้าชาย ชีพบาบาพูดว่า: ผู้นี้เป็นลูกคำที่ดีมาก ลูกเรียกท่านว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขเช่นกัน ไม่มีการให้ท่านอื่นใดเป็นเช่นการให้ท่านนี้ ท่านคือผู้ประทานความสุข พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขแก่ลูกในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน นิมิตฺตาลูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายทั้งหมดที่ท่านทำ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปท่านจะอธิบายมากขึ้นเรื่อยๆ เวลาสุดท้ายลูกจะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมตามลำดับกันไปของลูก แม้ว่าทั้งหมดนี้จะถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกยังคงได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายาม: จดจำพ่อ! จะมีสงครามมหากาพย์อย่างแท้จริง ทุกคนจะตาย และแล้วเพียงลูกๆผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ที่นี้และปกครองโลก เวลานี้พ่อมาเพื่อสอนลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือการละเล่น ไม่ควรมีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ มายาจะนำพายุมา พ่ออธิบาย: อย่าได้หวาดกลัวพายุนั้น ความคิดที่สกปรกมากมายจะมา สิ่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อบาบานำลูกมาเลี้ยงดู มายาจะไม่รบราภักกับลูกมากนักจนกระทั่งลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยบาบา พายุมาหลังจากที่ลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงดู เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ระวังตัวไว้ว่าใครที่ได้นำลูกมาเลี้ยงดู หากใครบางคนอ่อนแอเขาก็จบลงด้วยการกลายเป็นปวงประชา เป็นการดีกว่าที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ เวลานี้อาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทร์ทราวงค์กำลังก่อตั้งขึ้น อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นรูปและบาซัน ให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย และเหตุนี้เองจึงกลายเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ สอนผู้อื่นเกี่ยวกับการศึกษาของลูก
2. อย่าได้หวาดกลัวหรือสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด ดูแลตนเองและถามตนเองว่าลูกเป็นดอกไม้ประเภทใด ตรวจสอบดูว่าไม่มีกลิ่นเหม็นใดในตัวลูก

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งสามประการและให้ท่านชีวิตใหม่แก่ดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนกองแห่งความสิ้นหวัง

ในยุคนับรจบันลูกทุกคนได้รับพรสามประการจากพ่อของการมีสุขภาพที่ดีมีพลังและมีความสุข ลูกๆที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งสามนี้จะเห็นใบหน้าที่มีความสุขที่มีโชคและร่าเริงของพวกเขา ผู้คนที่เห็นพวกเขาจะได้รับความจริงจังและกระตือรือร้นที่จะมีชีวิตอยู่ เพราะในขณะนี้แม้ว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่พวกเขาก็นั่งอยู่บนกองแห่งความสิ้นหวัง เวลานี้ขอชีวิตให้กับดวงวิญญาณที่"ตาย"ไปแล้ว ให้ท่านชีวิตใหม่กับพวกเขา ให้มีสำนึกของการบรรลุผลทั้งสามนี้ว่าเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูกอย่างสม่ำเสมอ ชิดเส้นใต้สองเส้นกับการบรรลุผลทั้งสามนี้

คติพจน์: แสดงการกระทำในขณะที่ละวางและมีสิทธิ์ทั้งหมด: นี่คือนิยามของการเป็นอิสระจากบ่วง

*** โอม ชานติ ***

เมื่อลูกดวงวิญญาณสะอาดโลกนี้จะกลายเป็นโลกที่ให้ความสุข สาเหตุของความทุกข์คือการกระทำที่ทรมานใต้อิทธิพลของกิเลสทั้งห้า (คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี)

เพลง: ดวงตาไม่รู้ แต่หัวใจจดจำ ...

ลูกได้ยินการสรรเสริญพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ไม่สามารถมีการสรรเสริญของมนุษย์ทั่วไป การสรรเสริญนี้เป็นของผู้ที่มีสิทธิ์ในการสรรเสริญนี้ เนื่องจากการร้องเพลงสรรเสริญของท่านเป็นไปตามกิจกรรมของท่าน กิจกรรมของท่านยิ่งใหญ่กว่าของมนุษย์ทุกคน เพราะกิจกรรมของท่านนั้นเป็นไปเพื่อมนุษย์ทุกคน ดังนั้นท่านจึงกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเนื่องจากมีผู้ให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นสำหรับทุกคนเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท่านให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นกับคนไม่กี่คน ท่านเป็นผู้ให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ดังนั้นท่านจึงเป็นผู้ที่ทรงพลังอำนาจสำหรับทุกคนใช่ไหม? ไม่ว่าในกรณีใดถ้าลูกมองในลักษณะทั่วไป, จะมีการร้องเพลงสรรเสริญใครบางคนเมื่อเขาเหล่านั้นทำงานบางอย่าง ผู้ที่ทำงานเช่นนั้นจะได้รับการยกย่อง ดังนั้นคำสรรเสริญของพ่อคือท่านเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดท่านจะต้องมาที่นี่อย่างแนบเนียนและทำงานที่ยิ่งใหญ่ และนั่นต้องเป็นไปเพื่อเรา เพื่อโลกของมนุษย์ ท่านดำเนินงานที่ยิ่งใหญ่และงานที่สูงส่งเพื่อโลกนี้ เพราะท่านเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ให้การบำรุงรักษาและหล่อเลี้ยงโลกนี้ ดังนั้นท่านจึงมาและทำให้โลกสูงส่ง ท่านเปลี่ยนทุกสิ่งรวมทั้งวัตถุธาตุ อย่างไรก็ตามท่านนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีใด? ท่านนั่งและอธิบายสิ่งนี้ เพราะมันไม่ใช่ว่าเป็นดวงวิญญาณมนุษย์ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในดวงวิญญาณทั้งหลาย หรือไม่ใช่ว่าด้วยพลังของดวงวิญญาณ ด้วยพลังของการกระทำของลูกที่พลังทั้งหมดนั้นจะทำงานในเรื่องสสารและวัตถุธาตุ ในความเป็นจริงท่านเป็นผู้ที่สร้าง และถ้าท่านสร้างท่านสร้างอย่างไร? เมื่อดวงวิญญาณกลับมาสูงส่ง ร่างกาย วัตถุธาตุ สสาร ฯลฯ ทั้งหมดก็เข้ามาอยู่ในพลังของพวกเขาตามลำดับกันไปบนพื้นฐานของดวงวิญญาณ และด้วยสิ่งนี้ที่ทั้งโลกจะให้ผลดี (เขียวและสด) และมีความสุข

พ่อผู้ทำให้โลกมนุษย์มีความสุขรู้ว่าโลกมนุษย์จะมีความสุขอย่างไร โลกจะมีความสุขจนกว่าดวงวิญญาณจะสะอาด (บริสุทธิ์) และนี่คือสาเหตุแรกที่ท่านมาและทำให้ดวงวิญญาณสะอาด เวลาดวงวิญญาณอยู่ในสภาพที่ไม่บริสุทธิ์ (ไม่สะอาด) ดังนั้นก่อนอื่นต้องขจัดความไม่บริสุทธิ์นี้ออกไป จากนั้นด้วยพลังของดวงวิญญาณทุกสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ (ตะไคร้ ประสาน) จะกลับมาบริสุทธิ์ (สะอาด ประสาน) ซึ่งหมายความว่าทุกคนจะกลายเป็นยุคทอง ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งหมดเหล่านี้และอื่น ๆ เข้ามาในสภาพยุคทองของพวกเขา แต่ก่อนอื่นสภาพของดวงวิญญาณจะต้องเปลี่ยน ดังนั้นท่านคือผู้ทรงอำนาจที่เปลี่ยนดวงวิญญาณ นั่นคือท่านคือผู้ชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ ลูกจะเห็นว่าเวลานี้โลกกำลังเปลี่ยนแปลง ก่อนอื่นเราต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง และเมื่อเราเปลี่ยนแปลงตนเองบนพื้นฐานนั้นโลกก็จะเปลี่ยนแปลง หากยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในตัวเราเองแม้กระทั่งตอนนี้ ถ้าเรายังไม่เปลี่ยนแปลงตนเองแล้วโลกจะเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร? ดังนั้นตรวจสอบตนเองทุกวัน ผู้ที่รักษาบัญชีของพวกเขาไว้จะตรวจสอบบัญชีของพวกเขาทุกคืนเพื่อดูว่าพวกเขาสะสมได้มากแค่ไหน แต่ละคนก็เก็บรักษาบัญชีของตนเองไว้ ดังนั้นที่นั่นเช่นกันลูกต้องเก็บบันทึกการกระทำของลูกว่ามีกำไรเท่าไรและขาดทุนเท่าไรตลอดทั้งวัน หากมีการสูญเสียมากขึ้นแล้วก็ต้องมีความระมัดระวังมากขึ้นในวันถัดไป โดยให้ความสนใจในวิธีนี้โดยการทำการใดให้มากขึ้น เราจะสามารถไปถึงตำแหน่งของเราได้ ดังนั้นโดยการตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้ลูกจะได้สัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงในตนเอง อย่าคิดว่า “ฉันจะกลายเป็นเทพ แต่ว่าในภายหลังสิ่งที่ฉันเป็นอยู่ตอนนี้ก็ดีแล้วไม่เป็นไร” ไม่เลย ชันสการ์ของเทพเหล่านี้จะต้องสร้างขึ้นมาในเวลานี้ ไม่ว่าชันสการ์อะไรก็ตามที่เรามีภายใต้อิทธิพลของกิเลสทั้งห้า เวลานี้เราต้องดูว่าเราเป็นอิสระจากกิเลสเหล่านั้นหรือไม่ ความโกรธที่มีอยู่ในตัวนั้นถูกขจัดออกไปหรือไม่? ชันสการ์ของกิเลสของความละโมภและความผูกพันยึดมั่นเปลี่ยนแปลงหรือไม่? หากสิ่งเหล่านี้กำลังเปลี่ยนแปลงและลูกกำลังเป็นอิสระแล้วลูกควรเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนแปลง หากลูกไม่ได้เป็นอิสระจากสิ่งเหล่านี้ ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกไม่ได้เปลี่ยนแปลง ดังนั้นลูกควรรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลง จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในตนเอง อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ตลอดทั้งวันลูกยังคงเคลื่อนไปบนพื้นฐานของบัญชีของกิเลสและเพียงเพราะลูกได้บริจาคทานเล็กน้อยหรือทำบุญบางอย่างนั้นก็ดีแล้ว ไม่เลย เราต้องดูแลตนเองด้วยบัญชีของการกระทำของเรา สิ่งที่ถูกกำลังทำอยู่ตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้สร้างบัญชีของกิเลสโดยทำบางสิ่งภายใต้อิทธิพลของกิเลส ลูกต้องดูแลตนเองในสิ่งนี้ ลูกต้องเก็บรักษาบัญชีทั้งหมดนี้

ก่อนเข้านอนให้ตรวจสอบตนเองเป็นเวลาสิบถึงสิบห้านาทีเพื่อดูว่าวันนี้ของคุณเป็นอย่างไร บางคนถึงกับจดบันทึก นี่เป็นเพราะภาระของบาปในอดีตที่อยู่บนหัวของคุณจะต้องถูกขจัดออกไปและสำหรับสิ่งนั้นคำแนะนำของพ่อคือ: จดจำพ่อ ดังนั้นลูกให้เวลากับการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร? โดยการเก็บรักษาซารทนี่ลูกจะอยู่อย่างระมัดระวังในวันถัดไป ด้วยการเตือนตนเองในลักษณะนี้ลูกจะต้องระมัดระวัง และลูกจะเฝ้าแต่ทำกรรมที่ดีต่อไป และลูกจะไม่ทำบาปใดๆเช่นนั้น ดังนั้นลูกต้องปกป้องตนเองจากการกระทำบาป

กิเลสเหล่านี้ทำให้เราไม่ดี เราไม่มีความสุขเพราะกิเลส เวลาที่เราต้องกลับมาเป็นอิสระจากความทุกข์และนี่คือสิ่งหลัก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเราต้องเรียกหาพระเจ้าและจดจำระลึกถึงท่าน ไม่ว่าเราจะพยายามทำอะไรก็ตาม เราทำสิ่งเหล่านั้นเพื่ออะไร? เราทำเพื่อความสุขและความสงบ ดังนั้นเราจึงต้องมีการฝึกฝนในทางปฏิบัติในเวลานี้ นี่คือนิเวศน์สำหรับการทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ โดยการฝึกฝนสิ่งนี้เราจะกลับมาสะอาด นั่นคือเราจะต้องบริสุทธิ์ต่อไป จากนั้นเราจะบรรลุเป้าหมายดั้งเดิมของครอบครัวที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และบริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น บางคนจะไปที่วิทยาลัยการแพทย์เพื่อเป็นหมอและเขาก็จะกลายเป็นหมอมด้วยการฝึกฝนทางการแพทย์ (ประสบการณ์จริงในทางปฏิบัติ) ในทำนองเดียวกันนี้ในวิทยาลัยนี้เราก็จะเฝ้าแต่เป็นอิสระจากกิเลสเหล่านี้ นั่นก็คือจากการกระทำที่เป็นบาปด้วยการศึกษานี้ นั่นก็คือด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้ ดังนั้นแล้วระดับของความสะอาดเป็นเช่นไร? เทพ

เทพเหล่านี้ได้รับการจดจำ และการสรรเสริญของพวกเขาคือ: เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด, สมบูรณ์พร้อมสิบหกองค์เต็ม, ปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง...ดังนั้นเราจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ไม่ใช่ที่เราได้กลายเป็นสิ่งนั้นไปแล้ว ไม่เลย เราจะต้องกลายเป็นสิ่งนั้น เพราะเราถูกทำให้เสียหายและเราต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ไม่ใช่ว่ามีอีกโลกหนึ่งของเทพ เรามนุษย์จะกลายเป็นเทพ เทพเหล่านี้ได้ตกต่ำลงมาและเวลานี้ต้องสูงส่งขึ้น ในความเป็นจริงพ่อกำลังสอนเราว่าจะสูงส่งขึ้นอย่างไร เวลาที่เราต้องสร้างความสัมพันธ์กับพ่อ เวลาที่พ่อมาแล้วและทำให้เราจำ: ในท้ายที่สุดลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกจะเป็นของพ่ออยู่เสมอได้อย่างไร? ในชีวิตทางโลก ลูกยังคงเป็นของพ่อของเขา และพ่อก็ยังคงเป็นของลูกของเขาต่อไปอย่างไร? ในทำนองเดียวกันลูกต้องเคลื่อนต่อไปโดยเป็นของพ่อด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกจะเคลื่อนไปอย่างไร? ตัวอย่างของสิ่งนั้นคือดาวิดที่พ่อเข้ามาในร่างกายของเขา เขาได้ให้ทุกสิ่ง - ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติ - และเคลื่อนไปอย่างเป็นของพ่อ ทำตามพ่อในทำนองเดียวกัน ไม่มีอะไรที่จะถามหรือสับสนในสิ่งนี้ มันเป็นเรื่องที่ง่ายดายและตรงไปตรงมา ดังนั้นเวลานี้จึงเดินหน้าต่อไป อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกได้ยินมากและดูดซับเพียงเล็กน้อย ไม่เลย ฟังเล็กน้อยแล้วซึมซับให้มากๆ ลูกจะนำทุกสิ่งที่ลูกเคยได้ยินไปใช้ในรูปปฏิบัติได้อย่างไร: คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ต่อไปอย่างเต็มที่ ก้าวต่อไปข้างหน้าด้วยการฝึกฝนของลูก อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกเพียงแค่ฟังและฟังไปเรื่อยๆเท่านั้น... ไม่เลย ไม่ว่าลูกจะได้ยินอะไรก็ตามในวันนี้ หากใครจะนำสิ่งนั้นไปใช้ในรูปปฏิบัติ เช่น: “นั่นคือ ตั้งแต่วันนี้ฉันจะดำเนินการต่อในสภาพนี้ ฉันจะไม่ทำการกระทำความผิด ใดๆ ภายใต้อิทธิพลของกิเลส และฉันจะทำให้ตารางเวลาประจำวันของฉันเป็นไปในลักษณะนี้ ฉันจะเก็บรักษาซารทนี่ของฉันเช่นนี้ ...” ถ้ามีใครบางคนนำสิ่งนั้นไปฝึกฝนในทางปฏิบัติแล้ว ก็ลองดูว่าเขาจะกลายเป็นเช่นไร สิ่งใดก็ตามที่พูดในตอนนี้จะต้องนำสิ่งนั้นไปใช้ในรูปปฏิบัติ อะไรก็ตามที่ลูกพูด อะไรก็ตามที่ลูกได้ยิน จงทำสิ่งนั้น แค่นี้แหละ ไม่มีอะไรอีกแล้ว เพียงใส่ใจกับการกระทำของลูก ลูกเข้าใจไหม? เช่นที่ลูกรู้จักทั้งบัพและดาวิดเป็นอย่างดีใช่ไหม? ดังนั้นเวลานี้ทำตามท่านทั้งสอง ถึงลูกที่มีค่าและเชื่อฟังที่ทำตามพวกท่าน นั่นคือถึงลูกที่น่ารักและแสนหวานเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และอรุณสวัสดิ์

มุรลีสอง: 1957

เพลง: ดูโลกเล็ก ๆ ของฉัน ...

เพลงนี้ร้องเมื่อไหร่? เพราะมันเป็นเพียงเวลานี้ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่มีโลกเล็ก ๆ ของสกุลบราห์มินซึ่งเป็นครอบครัวของเราที่แสดงตามลำดับกันไป เราเป็นลูกหลานของพ่อผู้สูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เราเป็นลูกที่เกิดจากปากของบราห์มาและสรีสวตี และวิษณุและชังการ์เป็นลุงของเรา และเราทุกคนต่างก็เกี่ยวข้องกันในฐานะพี่น้องหญิงชาย นี่คือนิเวศน์ของโลกเล็ก ๆ ของเรา ไม่มีการสร้างความสัมพันธ์อื่นนอกจากความสัมพันธ์เหล่านี้ ในเวลานี้เรามีความสัมพันธ์เหล่านี้เท่านั้น ดูสิเราเกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ปู่ของเราคือชีวาและชื่อของท่านนั้นยิ่งใหญ่มาก ท่านเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ทั้งมวล เพราะท่านให้คุณประโยชน์กับคนทั้งโลก ท่านจึงถูกเรียกว่าฮาร์ฮาร์โบลานาลชีวามาห์เทพ (พระเจ้าชีวาที่ไร้เดียงสา เทพผู้ยิ่งใหญ่ที่ขจัดความทุกข์ทั้งหมดออกไป) ท่านเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขสำหรับทั้งโลก

เราได้รับสิทธิ์อย่างมากในการมีความสุข ความสงบและความบริสุทธิ์จากท่าน ในความสงบนั้นไม่มีบัญญัติกรรมของบ่วงกรรม อย่างไรก็ตามพื้นฐานของทั้งสองนี้ (ความสงบและความสุข) คือความบริสุทธิ์ เราไม่สามารถรับมรดกนั้นได้จนกว่าเราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของการหล่อเลี้ยงของพ่อ จนกว่าเราจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากพ่อ คุณสืบทอดมา มีงานต้องทำมากมาย เขาทำให้ดวงวิญญาณที่สับสน, ไม่สะอาดและไม่บริสุทธิ์ด้วยกิเลสทั้งห้ากลับมาสวยงาม รางวัลของงานทางจิตนั้นได้รับในยุคทองเป็นสถานะภาพอันดับหนึ่งของศตวรรษ คุณรู้ความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อเป็นอย่างไร ดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างไรกังวลและมีความสุข เวลานี้ให้ลูกแต่ละคนถามหัวใจของตัวเอง: ฉันเป็นของพ่ออย่างสมบูรณ์หรือไม่?

คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้: ในเมื่อพ่อผู้สูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาแล้ว เราควรประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของเราจากท่าน เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา ดังนั้นทำไมเราถึงไม่ควรถูกลอตเตอรี่รางวัลที่หนึ่ง? นั่นคือการถูกร้อยเข้าไปในสายลูกประคำแห่งชัยชนะ อย่างไรก็ตามมีบางคนกำลังนั่งถือสองแลดดัส(ขนมรูปทรงกลมของอินเดีย) (บางสิ่งในมือแต่ละข้าง, เท้าอยู่ในเรือสองลำ) พวกเขาต้องการสัมผัสกับความสุขที่มีชีวิตจำกัดที่นี่ และความสุขเล็กๆของโลกแห่งสวรรค์เช่นกัน ผู้ที่มีความคิดเช่นนี้กล่าวกันว่าเป็นผู้ที่เพียรพยายามระดับกลางหรือระดับต่ำ ไม่ใช่ผู้ที่เพียรพยายามที่สูงส่งที่สุด เนื่องจากพ่อไม่ประนีประนอมแต่อย่างใดในการให้ เหตุใดคนเหล่านั้นที่ได้รับสิ่งนั้นจึงทำเช่นนั้น? เหตุนี้เองกูรูนาถถึงพูดว่า: พระเจ้าเป็นผู้ประทาน ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ แต่ดวงวิญญาณไม่มีพลังแม้กระทั่งที่จะรับ มีการพูดว่า: ผู้ที่ให้ไม่เหน็ดเหนื่อยในการให้ แต่ผู้ที่รับเหน็ดเหนื่อยในการรับ มันอาจเข้ามาในหัวใจของลูก: ทำไมฉันไม่ปรารถนาที่จะมีสถานภาพนั้น? อย่างไรก็ตามดูสิว่าบาบาทำความพยายามมากแค่ไหน และแม้กระทั่งมายาก็ทำให้เกิดอุปสรรคมากมาย เพราะเหตุใด? อาณาจักรของมายาเวลานี้กำลังจะจบสิ้น เวลานี้มายาได้นำเอาความหวานขึ้นไปหมดแล้ว และจากนั้นพระเจ้าก็มา ท่านเต็มไปด้วยความหวานขึ้นทั้งหมด เราได้รับความหวานขึ้นของความสัมพันธ์ทั้งหมดจากท่าน และเหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ... ดังนั้นความยิ่งใหญ่ก็คือเวลาที่เรามีความสัมพันธ์กับท่าน

ดังนั้นเราต้องสร้างความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์กับพระเจ้าเพื่อที่เราจะได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาตเกิด นี่คือการรางวัลของความเพียรพยายามของเรา อย่างไรก็ตามอย่าได้เพิกเฉยเมื่อได้ยินเกี่ยวกับ 21 ชาตเกิด อย่าคิดว่า: เราต้องเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้เพื่อ 21 ชาตเกิด และถึงกระนั้นหลังจาก 21 ชาตเกิดแล้ว เรายังคงต้องตกต่ำลงมาอยู่ดี แล้วเราได้มาซึ่งการบรรลุอะไรหรือ? อย่างไรก็ตาม ตามละคร รางวัลที่สูงส่งอะไรก็ตามถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับดวงวิญญาณ พวกเขาจะได้รับใช้ใหม่? พ่อมาและทำให้เราไปถึงสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม แต่เราลูก ๆ ก็ล้มบาบา และดังนั้นเราจะตกลงมาอย่างแน่นอน พ่อไม่สามารถตำหนิสำหรับสิ่งนั้นได้ มันเป็นคนอ่อนแอของเราผู้เป็นลูก ความสุขของยุคทองและยุคเงินทั้งหมดขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของชาตเกิดนี้ และดังนั้นทำไมเราไม่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่และเล่นบทบาทที่สูงส่งที่สุดของเรา? ทำไมเราไม่ควรทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกนั้น? มนุษย์พยายามที่จะได้รับความสุขเสมอ ไม่มีใครพยายามที่จะไปอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ ในตอนท้ายของละครที่พระเจ้ามาให้ผลที่ตามมา (การลงโทษ) แก่ทุกดวงวิญญาณและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์และปลดปล่อยพวกเขาออกจากบทบาทของพวกเขา นี่คือการงานของพระเจ้าและท่านจะมาในเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้วของท่านและบอกสิ่งนี้กับเรา ในเมื่อลูกดวงวิญญาณต้องมาและเล่นบทบาทของลูกอีกครั้ง ทำไมไม่เล่นบทบาทที่สูงส่งที่สุด? อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน, ด้วยความรักและความทรงจำระลึกถึง จากแม่ โอม ซานติ

พร: ขอให้ลูกมั่นคงและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอ และด้วยสำนึกรู้ของคำว่า "บาบา" จงเปลี่ยนคำว่า "เหตุผล" เป็น "การแก้ปัญหา"
ทันทีที่ลูกพูดว่า "บาบา" สำหรับสถานการณ์ที่แปรปรวน ลูกจะไม่หวั่นไหว เมื่อลูกเริ่มคิดถึงสถานการณ์ลูกจะรู้สึกยากลำบาก ถ้าแทนที่จะคิดถึงเหตุผล ลูกกลับเริ่มคิดถึงวิธีแก้ปัญหาแล้วเหตุผลก็จะกลายเป็นการแก้ปัญหา เพราะสถานการณ์ไม่เป็นแม้กระทั่งเหมือนมดเบื้องหน้าของบราห์มินผู้เป็นนายที่ทรงพลังอำนาจ แทนที่จะแค่คิดว่า มันเกิดอะไรขึ้น หรือทำไมมันถึงเกิดขึ้น ให้คิดว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่มิมีประโยชน์ ซึ่งงานรับใช้หลอมรวมอยู่ในนั้นด้วยเช่นกัน และแม้ว่ามันอาจจะดูเหมือนเป็นสถานการณ์ที่เลวร้าย แต่งานรับใช้จะหลอมรวมอยู่ในนั้น และลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของพ่อผู้เดียวจะไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากคนอื่น

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยคำสอนของราชาโยคะลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรอีกครั้ง

เพลง: ผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มายังต่างแดนนี้...

โอม ซานติ วันของกลางดีของดาวพฤหัสบดีเรียกว่าเป็นวันของเจ้าแห่งต้นไม้ด้วยเช่นกัน ได้มีการเฉลิมฉลองเทศกาลนี้ทุกปี ลูกเฉลิมฉลองวันของเจ้าแห่งต้นไม้ทุกอาทิตย์ เจ้าแห่งต้นไม้หมายถึงเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ท่านคือผู้มีชีวิต เพียงท่านเท่านั้นที่มีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ ต้นไม้อื่นๆ ทั้งหมดนั้นไม่มีชีวิตในขณะที่ต้นไม้มีชีวิต ต้นไม้เรียกว่า “ต้นกัลปะ” ช่วงอายุของมัน 5000 ปี ต้นไม้มี 4 ส่วน ทุกสิ่งมี 4 ส่วน วงจรโลกนี้มี 4 ส่วนเช่นกัน เวลานี้โลกเก่าจะถูกทำลาย โลกนี้ใหญ่โตมาก ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้ในสติปัญญาของเขา เหล่านี้คือคำสอนใหม่สำหรับโลกใหม่ เหล่านี้คือคำสอนใหม่สำหรับลูกที่จะกลายเป็นราชาของโลกใหม่ที่จะกลายเป็นเทพของศาสนาเทพดั้งเดิมที่เคยอยู่ตลอดไป ภาษานี้เป็นภาษาเดียวกันภาษาฮินดี บาบาก็อธิบายว่าเมื่ออาณาจักรอื่นได้มีการก่อตั้งขึ้นภาษาของพวกเขาจะแตกต่างกันไป ภาษาในยุคทองจะเป็นอย่างไร? ลูกๆ รู้สิ่งนี้เล็กน้อย ในช่วงแรกๆ เมื่อลูกสาวบางคนเข้ามาแล้วก็บอกสิ่งที่พวกเขาเห็น ภาษาสันสกฤตไม่ได้ใช้ที่นั่น ภาษาสันสกฤตนั้นมีอยู่ที่นั่น ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ที่นั่นจะไม่สามารถมีอยู่ที่นั่น ดังนั้นลูกๆ รู้ว่าผู้เดียวนั้นคือเจ้าแห่งต้นไม้ ท่านถูกเรียกว่าพ่อผู้สร้างต้นไม้เช่นกัน ผู้เดียวนั้นคือเมล็ดที่มีชีวิต เมล็ดอื่นๆ ทั้งหมดนั้นไม่มีชีวิต ลูกๆ ควรจะเกี่ยวกับตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่ได้มีความสุขเลยในเวลานี้เพราะพวกเขาไม่มีความรู้ ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากสิ่งนี้ ความสุขใดก็ตามที่ลูกได้รับจากความรู้ที่มีขีดจำกัดเป็นเหมือนมูลาหนึ่งหยด ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้มาซึ่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้งหนึ่ง เพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังคำพูดเหล่านี้ “อีกครั้งหนึ่ง” เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับคำสอนของราชาโยคะเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แม้แต่ดวงวิญญาณลูกๆ ของท่านก็ไม่มีตัวตน อย่างไรก็ตามลูกแต่ละคนมีร่างของตนเอง ชาติเกิดของผู้เดียวนั้นกล่าวได้ว่าละเอียดอ่อน(เป็นไปในทางจิต) ไม่สามารถมีมนุษย์คนใดมีชาติเกิดในลักษณะเดียวกันกับที่ท่านมี ท่านเข้ามาในผู้หนึ่งในสภาพของการปลดเกษียณของเขา ท่านหนึ่งนั้นและอธิบายแก่ลูกๆ (ดวงวิญญาณ) ต่อหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ไม่มีใครจะพูดกับดวงวิญญาณว่า “ลูกๆ” ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นของศาสนาใดพวกเขาก็รู้ว่าชีบบาบาคือพ่อของพวกเขา ดวงวิญญาณ ท่านจะพูดว่า “ลูกๆ” อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์คนไหนที่จะสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าบาบาได้ คานธีจึงถูกเรียกว่าบาบู (พ่อ) นายกรัฐมนตรีของเทศบาลนั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นพ่อเช่นกัน อย่างไรก็ตามพ่อทั้งหมดเหล่านั้นเป็นทางร่างกาย ลูกรู้ว่าพ่อของลูกดวงวิญญาณกำลังสอนลูก พ่อบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อแนะนำที่นี้และสอนลูกดวงวิญญาณ นี่คือการครอบครัวยุคใหม่ของพระเจ้า พ่อมีลูกๆ มากมายมาก ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบานั้นเป็นของท่านดังนั้นฉันกลายเป็นลูกของท่าน บางคนก็พูดว่า: บาบานั้นกลายเป็นลูก 1 วันของท่าน หรือ 8 วัน หรือ 1 เดือน ในตอนแรกเด็กจะตัวเล็กอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าบางคนที่เป็นลูกที่อายุ 2 วัน หรือ 4 วัน อวัยวะของเขายังคงมีขนาดใหญ่ เหตุนี้เองลูกๆ มีร่างกายที่ใหญ่โตทั้งหมดต้องศึกษาเล่าเรียน พ่อสอนใครก็ตามที่มาที่นี้ ลูกก็กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่เช่นกัน ลูกกลายเป็นลูกของพ่อและเวลานี้ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา และสอนลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี้เพื่อหาครูอาจารย์ที่ดีที่สุดที่ครูเหล่านี้ได้ปรากฏตัวขึ้นมาจากท่าน พวกเขาถูกเรียกว่าผู้นำทาง พวกเขาก็ยังสอนทุกคนต่อไป ผู้ที่มาเพื่อที่จะรู้ความรู้นี้จะเฝ้าสอนผู้อื่นต่อไป ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่ามีสองพ่อหนึ่งคือพ่อของโลกนี้และอีกหนึ่งคือพ่อที่อยู่เหนือจากโลกนี้ ผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นก็คือพระเจ้าอย่างแน่นอน พ่อที่มาจากเหนือโลกนี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้พบกับพ่อจากเหนือโลกนี้แล้ว ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ แต่พวกเขาจะคอยรู้ที่ละน้อย ลูกๆ รู้ว่า บาบากำลังสอนลูกอยู่ เราดวงวิญญาณ จะสละร่างของเราและรับร่างถัดไปของเรา เราจะกลายเป็นเทพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเรามาที่นี้เพื่อกลายเป็นเทพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ในขณะที่กำลังเคลื่อนไปลูกๆ บางคนก็จากการศึกษาที่สูงที่สุดนี้ไป พวกเขาเริ่มสงสัยสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือพวกเขาไม่สามารถที่จะอดทนต่ออายุของมายา พวกเขาพ่ายแพ้ต่อตัณหาหาคะตัตวที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นเพราะเหตุผลเหล่านี้ที่พวกเขาหยุดศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ ต้องอดทนอย่างมากเพราะตัณหาหาคะตัตวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก พ่อพูดว่า: ลูกผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาได้ร้องเรียกหาพ่อวจนแล้ววจนเล่า ลูกเรียกหา: บาบา ได้โปรดช่วยปกป้อง

ฉันจากการถูกเปลี่ยนผ้าด้วย พ่อพูดว่า: การจดจำระลึกถึงคือวิธีเดียวเท่านั้น ไม่มีวิธีอื่นใด เป็นเพียงด้วยการจดจำรำลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับพลังอย่างต่อเนื่อง มายาที่มีพลังจะเฝ้าแต่สูญเสียพลังของเธอแล้วลูกก็จะกลับมาเป็นอิสระ หลายคนเป็นอิสระจากบ่วงพันธะในวิธีนี้และพวกเขาก็มาที่นี่ การถูกทำร้ายของพวกเขาได้จบสิ้นลง แล้วพวกเขาก็มาและพูดกับชีพบบาผ่านบราห์มา ปลุกฝังนิสัยนี้ในตนเอง เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะไปหาชีพบบา ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มานี้ เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบบา ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของเราจะได้รับการปลดปล่อย พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! คำสอนเหล่านี้คือคำสอนที่ให้แก่มารดาเท่านั้น ถึงแม้ว่าลูกจะมาที่นี่เพื่อพบปะกับพ่อก็จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์มากมาย ฯลฯ ที่นี้ความเพียรพยายามเดียวเท่านั้นที่ลูกต้องทำคือการจดจำระลึกถึง นี่คือการเพียรพยายามที่ง่ายดายที่สุด เป็นความเพียรพยายามที่ยากที่สุดเช่นกัน ไม่มีอะไรง่ายไปกว่าการจดจำพ่อของเรา ทันทีที่บุตรชายเกิดมาเขาก็เริ่มพูดว่า “บาบา บาบา” ทันทีที่ลูกสาวเกิดมาเธอก็เริ่มพูดว่า “มามา มามา” ดวงวิญญาณได้นำเครื่องแต่งกายของเพศหญิงมาใช้ ผู้หญิงก็ไปหาแม่ของเธอ ในขณะที่บุตรชายเป็นเพราะเขาได้รับมรดกโดยทั่วไปแล้วจึงจดจำพ่อของเขา ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือบุตรชาย ลูกดวงวิญญาณได้รับมรดกของลูกจากพ่อด้วยการจดจำท่าน หากลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ก็จะเป็นเรื่องยากสำหรับลูกที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดก พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกๆ เท่านั้น ลูกๆ ก็รู้เช่นกันว่าพ่อกำลังสอนลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่มารดา ลูกรักท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทั้งหมดเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ทั้งโลกคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ดวงวิญญาณสูงสุดเรียกอีกอย่างว่าพ่อสูงสุดด้วยเช่นกัน พ่อจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นคู่รัก พ่ออธิบาย: ลูกเป็นคู่รักของพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แม้แต่เวลานี้ยังคงมีมากมายที่เป็นคู่รักของพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาสับสนอย่างมากว่าใครที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาเรียกคเณศและหนุมาน ฯลฯ ว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” และทำให้ทุกสิ่งนั้นยุ่งเหยิงโดยสิ้นเชิง ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถที่จะcdhความยุ่งเหยิงนั้นได้ ไม่มีใครอื่นมีพลังกำลังที่จะทำเช่นนั้น มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่มารดา แล้วลูกๆ ก็เข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำและก็สามารถอธิบายให้ผู้อื่น อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นั่นเหมือนกับที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว แล้วลูกจะได้รับรางวัลของลูกสำหรับสิ่งนี้ในโลกใหม่ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความอมตะ ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย ไม่มีความตายก่อนวัยอันควรที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ลูกๆ ควรมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากจากการศึกษานี้ โดยการจดจำพ่อลูกก็จดจำทรัพย์สมบัติของพ่อเช่นกัน ความรู้ของทั้งละครเข้าสู่สติปัญญาของลูกใน 1 วินาที มีโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตนกับวงจรของ 84 ชาติเกิด ทั้งการละเล่นนี้อยู่บนพื้นฐานของบาร์ต ที่เหลือทั้งหมดคืออุบาย พ่อพูดความรู้ที่กับลูก ลูกกำลังจะกลับมาสูงสุดเหนือสิ่งใด จากนั้นก็กลายเป็นผู้ที่ต่ำที่สุด ลูกกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎ 2 ชั้น แล้วก็กลายเป็นขอทานโดยสิ้นเชิง เวลานี้บาร์ตกลายเป็นขอทาน: เป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน ในยุคทองเคยเป็นอาณาจักรของจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่มีมงกุฎ 2 ชั้น ทุกคนเชื่อในอติเทพบราห์มา และท่านได้รับชื่อมากมาย ท่านถูกเรียกอีกอย่างว่ามหาวิระเช่นกัน หนุมานเองก็เรียกว่ามหาวิระ ในความเป็นจริง ลูกๆ คือมหาวิระที่แท้จริง (นักรบผู้กล้าหาญ) และหนุมาน(ผู้ที่มีความรักอย่างลึกซึ้งต่อราม) เพราะลูกอยู่ในโยคะมากถึงเพียงนั้นที่ไม่ว่าอายุของมายาจะมากมายแค่ไหนก็ตามลูกก็ไม่ผันแปร ลูกๆ ของมหาวิระกลายเป็นมหาวิระเพราะลูกเอาชนะมายา ลูกแต่ละคนเอาชนะราวันกิเลสทั้งห้า ไม่ใช่เรื่องของมนุษย์คนเดียว ลูกแต่ละคนต้องจำค้นธนู ซึ่งหมายความว่าลูกต้องเอาชนะมายา ไม่มีเรื่องของการบราในสิ่งนี้ ชาวยุโรปต่อสู้บรากันอย่างไร? ในบาร์ตมีสงครามระหว่างฆราวาสและยาวานาส ได้มีการจดจำกันว่าแม่น้ำเลือดนั้นไหลนองทุกหนแห่งและจากนั้นแม่น้ำของนมก็จะไหลริน ได้มีการแสดงวิษณุไว้ในทะเลสาบน้ำนม ลักชมีและนารายณ์คือปาราสนาท (พระเจ้าผู้ที่เปลี่ยนหินให้กลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์) ในเนปาลพวกเขาได้ให้ชื่อว่าปะศุปติ (ผู้ปลดปล่อยทุกดวงวิญญาณจากบ่วงกรรม) ทั้งสองคือรูปเดียวของวิษณุ ปาราสนาท และบาราสนาท (เจ้าผู้ที่ทำให้หินนั้นศักดิ์สิทธิ์และชายของท่าน) พวกเขาคือปะศุปตินาทปะติและปะศุปตินาทปัตติ (พระเจ้าเป็นเจ้าและชายของท่าน พระเจ้าแห่งสรรพสิ่ง) พวกเขาสร้างรูปบุษของวิษณุที่นั่นและสร้างทะเลสาบด้วยเช่นกัน น้ำนมจะเข้าไปในทะเลสาบได้จากที่ไหน? ในวันสำคัญพวกเขาจะเทน้ำนมลงไปในทะเลสาบนั้นและดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าวิษณุกำลังนอนอยู่ในทะเลสาบของน้ำนม ไม่มีความหมายของสิ่งนั้น ไม่สามารถมีมนุษย์ใดที่มี 4 แขนได้ เวลานี้ลูกๆ คือนักสังคัมสเกราะห้ ลูกคือลูกๆ ของพ่อทางจิตใช่ไหม? พ่ออธิบายทุกสิ่ง ลูกไม่ควรสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ความสงสัยหมายถึงอายุของมายา ลูกเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและชำระล้างเราให้บริสุทธิ์! พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์มหาสมุทรแห่งความรู้ มีสองสิ่ง ท่านชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และพูดความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดต้องดำเนินไปตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด ลูก

เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อฉันอ่อนหวานมาก ท่านเรียกได้ว่าเป็นสามีเหนื่อสามีทั้งหมดด้วยเช่นกัน ท่านเป็นพ่อด้วย พ่อพูดว่า: ลูกก็ได้รับมรดกมากมายจากพ่อ อย่างไรก็ตามมีแม้กระทั่งลูกบางคนที่ย้ายขาดจากฉันผู้เป็นพ่อ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พวกเขาหยุดศึกษาเล่าเรียนซึ่งหมายความว่าพวกเขาขาดจากพ่อ พวกเขาไม่รู้คิดมาก! ลูกๆ ที่ฉลาดจะเข้าใจทุกอย่างได้อย่างง่ายดายและเริ่มสอนผู้อื่น พวกเขาจะเข้าใจในทันทีถึงสิ่งที่พวกเขาสามารถได้รับจากการศึกษาทางโลกและสิ่งที่พวกเขาจะได้รับจากการศึกษานี้และดังนั้นพวกเขาจึงตัดสินใจว่าควรที่จะศึกษาอะไร เมื่อบาบาถามลูกๆ ลูกๆ ก็ตอบว่า การศึกษานี้ดีมาก แต่แม้กระนั้นบางคนก็พูดว่า: เราจะสามารถทำอะไรได้? หากเราไม่ศึกษาการศึกษาทางโลก เพื่อนฝูงและญาติมิตรของเราจะไม่พอใจ พ่อพูดว่า: แต่ละวัน, เวลาที่จะสั้นลง ภายหลังลูกจะไม่สามารถศึกษาได้มากเท่ากับที่ลูกสามารถทำได้ในเวลานี้ การเตรียมการกำลังถูกสร้างขึ้นด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ มีการเตรียมการสำหรับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ แต่ละวันความเป็นศัตรูระหว่างกันและกันก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาพูดว่า พวกเขาได้สร้างสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาจะสามารถทำลายทุกคนได้ในทันที ลูกๆ รู้ว่าตามละครสงครามจะยังไม่เริ่มขึ้น จะต้องก่อตั้งอาณาจักรก่อน จนกระทั่งถึงเวลานั้นเราต้องเตรียมการของเรา พวกเขาที่กำลังเตรียมการของพวกเขาด้วยเช่นกัน อิทธิพลของลูกจะกระจายไปอย่างมากในภายหลัง ได้มีการจดจำกันว่า: โอ้ พระเจ้า! การละเล่นที่สูงส่งของท่านนั้นช่างมหัศจรรย์มาก! คำยกย่องนั้นหมายถึงเวลานี้ ได้มีการจดจำกันด้วยเช่นกันว่า: วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด บทบาทที่แต่ละดวงวิญญาณเล่นนั้นพิเศษสุดด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อกำลังให้ศรีมัทแก่ลูก: จดจำพ่อผู้เดียวนั้นอย่างสม่ำเสมอและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย! มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างหนทางที่สูงส่งของท่านและหนทางของมนุษย์ ลูกๆ รู้ว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถนำความสงบมาสู่ทั้งโลกได้ ตามละครความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข 100% ได้รับการก่อตั้งขึ้นเหมือนอย่างที่เราเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว อย่างไรก็ตาม และทำความเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ช่วยด้วยเช่นกัน ผู้ที่ช่วยเหลืออย่างมากมายก็กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ ชื่อที่ลูกก็ได้รับนั้นสนุกสนานมาก รายชื่อเหล่านั้นควรจะมีการเก็บไว้ในอัลบั้ม ลูกถูกเก็บไว้ในบันทึกที่ลูกออกจากบ้านของลูกและครอบครัวของลูกและมาเพื่อเป็นของพ่อ ลูกมาและถูกวางไว้ในบันทึก มันช่างเป็นบันทึกที่แข็งแกร่งมากที่ไม่มีใครจากภายนอกสามารถเข้ามาได้ เมื่อลูกมาและเป็นของพ่อ ลูกจะต้องได้รับชื่อใหม่ ลูกได้อุทิศทุกสิ่งแล้ว เหตุนี้เอง ลูกแต่ละคนจึงได้รับชื่อที่แตกต่างกัน เป็นความมหัศจรรย์! พ่อได้ให้ชื่อแก่ลูกๆ ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อบังพวนดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สติปัญญาของลูกไม่ควรสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด กลายเป็นมหาวิระและเอาชนะพายุของมายา อยู่ในโยคะให้มากเช่นนั้นในระดับที่ไม่มีความพายุของมายาใดสามารถเขย่าลูกได้

2. กลับมาฉลาดและใช้ชีวิตของลูกเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า กลายเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิตที่แท้จริง ศึกษาการศึกษาทางจิตนี้และสอนผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่รักษาเมล็ดของความดีของลูกให้เต็มไปด้วยความปรารถนาดีที่มีเมตตากรุณา เช่นเดียวกับที่สาระของต้นไม้ทั้งหมดรวมอยู่ในเมล็ดของมัน ในทำนองเดียวกันให้เมล็ดแห่งความดีของลูกมีความปรารถนาดีต่อทุกดวงวิญญาณและต่อวัตถุธาตุเช่นกัน ให้ทุกความคิดเต็มไปด้วยความหวานชื่น และสาระของการทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดหัดเทียบกับพ่อ ของการทำให้คนอ่อนแอมีความเข้มแข็ง ของการทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขและไม่มีความสงบกลับมามีความสุขและความสงบ อย่าปล่อยให้ความคิดว่างเปล่าจากความหวานชื่นนี้ นั่นคืออย่าให้มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ ให้มันมีพลังด้วยความรู้สึกของความเมตตากรุณาและแล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณที่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก เช่นเดียวกับพ่อ

คติพจน์: แทนที่จะกลัวความสับสนอลหม่านของมายา จงเฝ้าแต่เฉลิมฉลองความสุขของเมล็ดของพระเจ้า (การพบปะกับพระเจ้า)

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บนพื้นฐานของศรัทธา เวลาที่ลูกกำลังไปสู่ความลึกล้ำของความเจ็บสงบ ลูกได้รับมรดกของความสงบจากพ่อ ทุกสิ่งรวมอยู่ในความสงบ
- คำถาม:** โลกใหม่ก่อตั้งบนพื้นฐานหลักอะไร?
- คำตอบ:** ความบริสุทธิ์ เมื่อพ่อเข้ามาในร่างกายของบราห์มาเพื่อสร้างโลกใหม่ที่ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย สำนักทั้งหมดของผู้ชาย และผู้หญิงจบสิ้นลง เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกสัญญาว่าตนเองจะอยู่ด้วยกันเหมือนพี่น้องหญิงชาย ลูกจะไม่มีสายตาใดของกิเลส ลูกจะเตือนกันและกัน และสร้างความก้าวหน้า
- เพลง:** ตื่นเถิด โอ้ เจ้าสาวตื่นเถิด! รุ่งอรุณของวันใหม่กำลังจะเกิดขึ้น...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้แล้ว และกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองคงหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อเรียกว่าเป็นสวดารชั้นจักรดารี (ผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง) เช่นกัน เพราะการล่วงรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของกงจักรหมายถึงการเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้น ทุกสิ่งสำหรับลูกๆ บราห์มินขึ้นอยู่กับความเจ็บสงบ มนุษย์ทั้งหมดเรียกท่านว่าผู้ประทานความสงบ: “นี่ ผู้ประทานความสงบ!” ไม่มีใครรู้ว่าใครให้ความสงบหรือใครพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อย่างนี้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นสวดารชั้นจักรดารี เทพไม่สามารถเรียกว่าผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พ่ออธิบายกับลูก ๆ : ลูกแต่ละคนคือผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สิ่งหลักคือการจดพ่อ การจดจำพ่อหมายถึงการประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสงบของลูก ทุกสิ่งรวมอยู่ในความสงบ: ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นและร่างกายของลูกกลับมาปราศจากโรคภัย ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถทำให้ลูกเป็นสวดารชั้นจักรดารี เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นเช่นนี้ พ่อเป็นเช่นนั้นเช่นกันเพราะท่านมีความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกได้ยินในเพลงนี้เช่นกันว่าเวลานี้โลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้ง เพลงเหล่านี้แต่งขึ้นโดยมนุษย์ พ่อหนึ่งที่นี่ยังอธิบายสาระของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เมื่อพ่อสร้างโลกใหม่ลูกก็กลายเป็นพี่น้องหญิงชายผ่านประชาบิดา บราห์มา ลูกแต่ละคนคือบราห์มากุมารหรือบราห์มากุมารี เมื่อสิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก จิตสำนึกของผู้ชายและผู้หญิงจะถูกจัดออกไป มนุษย์ไม่เข้าใจว่าอันที่จริงแล้วเราคือพี่น้องชาย และแล้วเมื่อพ่อสร้างสิ่งสร้าง เราก็กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย สายตาที่เป็นอาชญาการก็จบสิ้นลง พ่อเตือนเราเช่นกันว่าเราเคยร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เวลานี้พ่อมาแล้ว พ่อบอกลูกให้อยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ รูปภาพที่นิทรรศการของลูกควรจะมีอยู่ในทุกบ้านเพราะลูกๆ คือบราห์มิน ลูกควรจะมีรูปภาพเหล่านั้นในบ้านของลูกอย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพเหล่านี้ กงจักรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก โอเคสามารถส่งครูไปหาลูกได้ เธอสามารถมาและทำงานรับใช้แล้วจากไป ลูกสามารถจัดนิทรรศการ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อใครบางคนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับการกราบไหว้บูชาคุณพระหรือมนตราใดๆ ฯลฯ เขาจะเชิญนักบวชพราหมณ์ให้มา เขาจะมาทุกวันและทำพิธีบางอย่าง ลูกเช่นกันสามารถเชิญใครบางคนได้ ที่จริงแล้วความรู้ที่ง่ายมาก พ่อสร้างโลกโดยผ่านประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นบราห์มากุมารและกุมารีต้องกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกแต่ละคนสัญญาว่าลูกทั้งสองจะอยู่ด้วยกันอย่างเป็นพี่น้องหญิงชาย และลูกจะไม่มีสายตาของกิเลสใดๆ ลูกจะตักเตือนกันและกันและสร้างความก้าวหน้า สิ่งหลักคือการจารึกและแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้คนเหล่านั้นพยายามอย่างหนักมากที่จะขึ้นไปให้สูงขึ้นด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามไม่มีโลกใดข้างบนนั้น นั่นเรียกว่าการเข้าไปสู่ส่วนลึกของวิทยาศาสตร์ เวลาลูกกำลังเข้าไปสู่ความลึกล้ำของความเจ็บสงบบนพื้นฐานของศรัทธา พวกเขามีวิทยาศาสตร์ในขณะที่ลูกมีความเจ็บสงบ ลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญาณเองเป็นตัวของความเจ็บสงบ ลูกรับร่างกายเพียงเพื่อเล่นบทบาทของลูก ไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยไม่มีการกระทำ พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายเหล่านั้นและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับ การปลดปล่อย สิ่งนี้ง่ายดายมาก อธิบายสิ่งนี้ให้กับผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อให้มากที่สุด ผู้ที่กราบไหว้บูชาชีวิตา การกราบไหว้บูชาที่สูงส่งที่สุดคือการกราบไหว้บูชาชีวิตาเพราะท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อมาแล้วและท่านจะพาพวกเราทั้งหมดกลับไปกับท่าน ในเวลาที่ลูกต้องตามละคร เราจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของเราแล้วการ

ทำลายล้างจะเกิดขึ้น ต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่เราดวงวิญญาณจะกลับมาสะโตะประธาน เราต้องทำตามศรัทธาของพ่อ ก็จะถูกเรียกว่าศรัทธาทศวัตติดา นี่คือคำยกย่องที่ยิ่งใหญ่มาก การร้องเพลงสรรเสริญให้กับเทพคือพวกเขาเต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง พ่อมาด้วยตนเองและทำให้เราบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เมื่อโลกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์พ่อจึงมาและทำให้โลกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ทุกคนพูดว่าพวกเขาเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นจะต้องมีมรดกของสวรรคอย่างแน่นอน โดยผ่านประชาธิปไตยบราห์มาพ่อของมวลมนุษยชาตินี้เราได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย พ่อมาในวงจรที่แล้วเช่นกัน เหตุนี้เองชีพแฉนตี (วันเกิดของชีวา) จึงได้มีการเฉลิมฉลอง ลูกต้องกลายเป็นลูกของประชาธิปไตยบราห์มาอย่างแน่นอน ลูกสัญญากับพ่อว่า: บาบารเราจะอยู่ด้วยกันอย่างเป็นมิตรร่วมทางและใช้ชีวิตไปในทางที่บริสุทธิ์ เราจะทำตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ เวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก โลกแห่งความตายนี้กำลังจะจบสิ้น เวลานี้ลูกกลับมาคิดถึง หากใครบางคนเรียกตนเองว่าพระเจ้า ลูกสามารถพูดได้ว่า: พระเจ้าคือผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ดังนั้นผู้นั้นจะเรียกตนเองว่าเป็นสิ่งนี้ได้หรือไม่? อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่านี่คือการละเล่นในละคร พ่อกำลังทำให้ลูกๆ กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พ่อพูดว่า: อยู่อย่างไม่วางวันในงานรับใช้เริ่มนิทรรศการในทุกบ้าน ไม่มีการทำบุญใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ไม่มีบุญอื่นใดที่ยิ่งใหญ่เท่ากับการแสดงหนทางสู่พ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย ผู้นำทาง ได้โปรดมา! ลูกคือผู้ที่ได้รับการจดจำว่าเป็นพันดาบด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้นำทาง ท่านพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ผู้นำทางเหล่านั้นเป็นไปในทางร่าง ผู้เดียวนี้คือผู้นำทางทางจิต เหล่านั้นคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง ในขณะที่นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ในยุคทองไม่มีการจาริกแสวงบุญทางร่างของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นลูกมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิดมาก ดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อใช่ไหม? หากมีความสงสัยใดๆ ฯลฯ ลูกควรถาม พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกเป็นลูกที่รักของพ่อใช่ไหม? ลูกเป็นคู่รักของพ่อมาแล้วเป็นเวลาครึ่งวงจร มีชื่อหลายชื่อสำหรับเพียงผู้เดียว ได้มีการให้ชื่อมากมายและมีการสร้างวัดมากมาย อย่างไรก็ตามพ่อคือผู้เดียวเท่านั้น ชื่อของพ่อคือชีวา พ่อเข้ามาในบาร์ตเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและนำลูกมาเลี้ยงดู เวลานี้พ่อกำลังนำลูกมาเลี้ยงดูอีกครั้ง เนื่องจากลูกคือลูกของบราห์มา ลูกจึงเป็นหลานชายและหลานสาวด้วยเช่นกัน ที่นี้เป็นดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิ์ในมรดก ในสิ่งนี้ไม่มีเรื่องของการเป็นพี่น้องหญิงชาย เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในมรดก ทุกคนมีสิทธิ์ในสิ่งนี้ สิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นในโลกเก่านี้ทั้งหมดจะถูกทำลาย มีสงครามมหาการตะที่แท้จริง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ท่านให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา ดังนั้นจึงควรมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้สิ่งนั้นวงจรที่แล้วเช่นกัน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ไฟบุษย์ญของอำนาจในการปกครองตนเองที่มากล้นได้ถูกสร้างขึ้น จากนั้นโลกใหม่ยุคทองจึงจำเป็นสำหรับอาณาจักรอย่างแน่นอน โลกเก่าถูกทำลาย เป็นเรื่องของ 5000 ปี โดยผ่านสงครามนี้ที่เกิดขึ้นที่ประตูสวรรค์เปิดออก เขียนบนกระดานว่า: "มาและเข้าใจว่าประตูสู่สวรรค์เปิดอย่างไร" หากลูกไม่สามารถอธิบายได้แล้วให้เชิญผู้อื่นมาอธิบาย แล้วจำนวนของลูกจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นทีละน้อย มีลูกบราห์มินมากมาย ลูกๆ ของประชาธิปไตยบราห์มา มรดกได้รับจากชีพบาบา ท่านคือพ่อของทุกคน เก็บสิ่งนี้ไว้อย่างชัดเจนในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน เราเป็นเทพและจากนั้นเราก็นไปรอบวงจร เวลานี้เรากลายเป็นบราห์มินแล้วเราจะไปยังดินแดนของวิษณุ ความรู้ที่ง่ายดายมาก แต่มีจำนวนเล็กน้อยจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ปรากฏออกมา ผู้คนมากมายมากมายที่นิทรรศการ แต่แทบจะไม่มีใครปรากฏออกมา บางคนเพียงแคื่อยกย่องและพูดว่าเป็นสิ่งที่ดีมากและพวกเขาจะมา มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะมาและรับบทเรียนเจ็ดวัน เวลานี้อย่างไรก็ตามเจ็ดวันคืออะไร? มีการท่องก็จะเป็นเวลาเจ็ดวัน ลูกต้องอยู่ในบทที่เป็นเวลาเจ็ดวันเช่นกัน ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ชยะทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปจากลูก ลูกต้องขจัดความเจ็บป่วยที่สกปรกของสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกได้สะสมมาครึ่งวงจรออกไป กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หลักสูตรเจ็ดวันนั้นไม่ใช่หลักสูตรที่ใหญ่มาก บางคนสามารถถูกแหงด้วยลูกธนูในเวลาเพียงหนึ่งวินาที ผู้ที่กล่าวซ้ำสามารถไปข้างหน้าได้อย่างเร็ว พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาจะแข่งขันและประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน บางคนแม้กระทั่งไปเร็วกว่าคนเก่าเพราะเวลานี้ได้มีการให้ประเด็นสำเร็จรูปที่ดีมากแก่พวกเขา เป็นสิ่งที่ย่างมากที่จะอธิบายรูปภาพ ฯลฯ ในนิทรรศการ หากตัวลูกเองไม่สามารถอธิบายได้ก็ให้เชิญซิสเตอร์มาทุกวันแล้วอธิบาย เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว อาณาจักรยังคงดำเนินต่อไปเป็นเวลา 1250 ปี มันเป็นเรื่องราวลึกลับเช่นนั้น เราเป็นเทพ แล้วเรากลายเป็นนักรบ แล้วก็พ่อค้า และจากนั้นก็ซูทร ฉันทวงวิญญาณกลายเป็นบราห์มิน ความหมายของ "ฮัมโซ" (ฉันทเคยเป็นเช่นไร ฉันทจะกลายเป็นเช่นนั้น) ได้มีการอธิบายอย่างถูกต้องแม่นยำมาก มีรูปภาพที่หลากหลายรูปแบบ แต่บราห์มินและชีพบาบาได้ถูกนำออกไปจากรูปภาพนั้น ไม่ใครเข้าใจความหมายของรูปภาพนั้นเลย เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อมีการจดจำระลึกถึง ลูกต้องไม่มีความสงสัยใดๆ หากลูกต้องการที่จะเป็นผู้

เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งแล้ว ให้หยุดคิดว่าทำไมบางสิ่งเกิดขึ้นหรือทำไมบางคนทำในสิ่งที่เขาทำ หยุดทั้งหมดนั้นและมีเพียงแค่ว่าความคิดเดียวของการกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน มากเท่าที่ลูกจดจำพอ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งมากเท่านั้น เช่นเดียวกันนั้นอย่าทำให้หัวของลูกเสียไปโดยการฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ เหนือสิ่งอื่นใด,สิ่งที่สำคัญที่สุดคืออย่าลืมท่าน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับผู้ใด เวลาของลูกมีค่ามาก อย่าได้หวาดกลัวพายุ ความยากลำบากมากมายจะมาถึงและจะมีการสูญเสีย แต่อย่าได้ที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่เราต้องกลับมาบริสุทธิ์ เราต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งด้วยความเพียรพยายามของเราเอง พ่อที่แก่ชราผู้นี้ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งเช่นนั้น ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ประกาศสิทธิเช่นนั้นเล่า? นี่คือการศึกษเล่าเรียนเช่นกัน ลูกไม่จำเป็นต้องหยิบหนังสือใด ๆ ขึ้นมา เรื่องราวทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เป็นเรื่องราวที่สั้นเช่นนั้น เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที “การหลุดพ้นในชีวิตได้รับมาในหนึ่งวินาที” สิ่งหลักคือการจดจำพอ ลูกลืมพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก! ลูกพูดว่าไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชา! อ้อ! แต่เหตุใดลูกถึงต้องวิตกกังวลกับคนอื่นเล่า? ที่โรงเรียนพวกเขาใส่ใจหรือไม่ว่าทุกคนควรได้รับทุนการศึกษา? พวกเขาเพียงแค่เริ่มศึกษาเล่าเรียน เป็นที่เข้าใจได้จากความเพียรพยายามของแต่ละคนว่าพวกเขาแต่ละคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้มีค่ามาก อย่าได้เสียเวลาไปกับเรื่องที่ไร้ประโยชน์ ไม่ว่าจะมีความทุกข์เกิดขึ้นมากมายเพียงใดหรือมีการสูญเสียใดเกิดขึ้น จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเสมอ
2. เพียงแค่คิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน อย่าคิดอะไรอย่างอื่น ทำความเข้าใจและอธิบายอย่างมีไหวพริบในเรื่องสั้นของ “ฮัมโซ โซฮัม”

พร: พร: ขอให้ลูกมีเป็นดวงวิญญาณที่พอใจที่ได้สัมผัสกับสภาพของการไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาด้วยความตั้งใจของการเป็นผู้ประทาน
มีเป้าหมายเดียวอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นลูกของผู้ประทาน ลูกต้องให้กับดวงวิญญาณทั้งหมด โดยการมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประทาน ลูกจะกลายเป็นวิญญาณที่เต็มเปี่ยม และผู้ที่เต็มเปี่ยมจะพอใจอยู่เสมอ “ฉันเป็นลูกของผู้ประทาน และการให้คือการได้รับ” ความรู้สึกนี้จะทำให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพของการเป็นอิสระจากอุปสรรคและไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา ให้สายตาของลูกมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายเดียวของการเป็นจุดในขณะที่ยืนการขยายตัวของสถานการณ์ใด ๆ มองแต่ไม่เห็น และฟังแต่ไม่ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนั้น

คติพจน์: ถ้าสติปัญญาหรือสภาพของลูกอ่อนแอ เหตุผลนั้นก็คือมีความคิดที่ไร้ประโยชน์

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ใหม่ ดังนั้นจงลิ้มความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกที่นี้ที่
อยู่บนพื้นฐานของบ่วงกรรม และทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม
- คำถาม:** พ่อยกย่องลูกคนไหน? พ่อให้ความรักมากที่สุดกับลูกคนไหน?
- คำตอบ:** บาบาร้องเพลงยกย่องลูกๆ ที่ยากจนของท่าน “ความยากจนนี้แสนมหัศจรรย์” อย่ามีความโลภแต่อยู่อย่าง
สะดวกสบาย เพียงแค่อินจาปาตีสองแผ่น ลูกๆ ที่ยากจนจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก บาบาพอใจที่จะ
เห็นลูกๆ ที่ไม่มีการศึกษาเพราะพวกเขาไม่ต้องทำความเพียรพยายามที่จะลืมสิ่งที่พวกเขาได้ศึกษามา

โอมซานติ พ่อไม่จำเป็นต้องบอกลูกๆ ทุกวันให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ “ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ” หมายถึง “ขอให้ลูกคงอยู่ในสำนักครูของการเป็นผู้ที่ปราศจากร่าง” คำพูดเหล่านี้หมายถึงสิ่งเดียวกัน พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บทบาทของ 84 ชาตเกิดลูกบันทึกลงในลูกดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณรับร่างกาย เล่นบทบาทของลูก จากนั้นร่างกายของลูกก็สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เวลาที่เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า: เวลาที่พยายามที่จะจดจำพ่อมากเท่าที่เป็นไปได้ เมื่อลูกยุ่งอยู่กับธุรกิจของลูก ลูกก็ไม่มีภารกิจจำระลึกถึงมากนัก อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวและจดจำพ่อให้มากเท่าที่เป็นไปได้ ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องนั่งที่นี้เพื่อฝึกจิตทำสมาธิที่มีการดำเนินการโดยเฉพาะเท่านั้น คำว่า“การทำสมาธิ”นั้นผิด อันที่จริงแล้วเป็นเพียงการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหน จงจดจำพ่อ พายุมายามากมายจะมา บางคนจดจำสิ่งหนึ่ง และคนอื่นจดจำอีกสิ่งหนึ่ง พายุจะมาอย่างแน่นอน ดังนั้นในเวลานั้นลูกต้องขับไล่พายุเหล่านั้นไปเพื่อที่พายุนั้นจะไม่มาอีก แม้กระทั่งในขณะที่ลูกนั่งที่นี้ มายาก็ยังคงมาคุกคามลูกอยู่เรื่อยๆ เป็นอย่างมาก นี่คือการต่อสู้รบรา ยิ่งลูกคงอยู่อย่างเบาสบายมากเท่าไร บ่วงพันธะของลูกจะน้อยลงมากเท่านั้น ในตอนแรกลูกดวงวิญญาณเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ เมื่อลูกเกิดมาสติปัญญาของลูกจะถูกดึงไปยังพ่อแม่ของลูก จากนั้นก็ชีวิต สิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนเวลานี้จะเริ่มปรากฏเบื้องหน้าลูก จากนั้นเด็กจะเกิดมาและความทรงจำของพวกเขาเพิ่มขึ้น เวลาที่พวกเขาทั้งหมดต้องถูกลืม เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ต้องได้รับการจดจำ เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับการยกย่อง ท่านคือแม่ของลูก พ่อของลูก; ท่านคือทุกสิ่งของลูก จดจำท่านผู้เดียว! ทุกสิ่งที่ท่านให้ลูกสำหรับอนาคตเป็นสิ่งใหม่ ท่านส่งลูกไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่ด้วยเช่นกัน จะมีความสัมพันธ์ที่นั่นเช่นกัน ไม่ใช่ว่าจะมีการทำลายล้างจนสิ้นซาก ลูกสัตรีร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ผู้ที่ดีมากจะเกิดในครอบครัวที่สูงส่งอย่างแน่นอน เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเพื่อ 21 ชาตเกิดในอนาคตของลูก การศึกษาจะสิ้นสุดลงและรางวัลของลูกจะเริ่มต้นขึ้น ในโรงเรียนพวกเขาศึกษาเล่าเรียนและจากนั้นก็ย้ายขึ้นเรียน ลูกจะได้รับการย้ายไปสู่ดินแดนแห่งความสงบก่อนแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากโลกที่สกปรกนี้ นี่เรียกว่านรก ยุคทองเรียกว่าสวรรค์ มนุษย์ที่นี้อยู่ในความมืดสนิท ผู้คนที่มั่งคั่งคิดว่าที่นี้คือสวรรค์สำหรับพวกเขา สวรรค์คงอยู่ในโลกใหม่ โลกเก่านี้จะถูกล้มล้าง ผู้ที่ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของพวกเขาก็จะไม่ต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษในดินแดนของดรามราช จะไม่มีการลงโทษใดในสวรรค์ ที่นั่นแม้แต่ครุฑที่ลูกเข้าไปก็เป็นเช่นปราสาทราชวัง ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ที่นี้ครุฑเป็นเหมือนกรงขัง ดังนั้นจึงมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ เพียงแค่จดจำว่าลูกกลายเป็นชาวสวรรค์มาก็ครั้งแล้ว และลูกจะจดจำทั้งวงจรเพียงประเด็นเดียวที่มีค่าหลายแสนรูป เมื่อลูกลืมสิ่งนี้และกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างมายาก็จะเป็นเหตุที่ทำให้ลูกสูญเสียมากมาย นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ไม่มีใครสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม บางคนพูดว่า: บาบานี้ไม่มีการศึกษา หรือ: บาบานี้ไม่รู้อะไรเลย แล้วبابาก็มีความสุขมากเพราะทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมาจนถึงตอนนี้ต้องถูกลืมที่นี้ สิ่งที่ถูกเคยศึกษาเป็นเพียงสำหรับช่วงระยะเวลาสั้นๆ เพื่อให้ลูกมีรายได้ในการดำรงชีวิตของลูกๆ ลูกรู้ว่าเวลานี้ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย จงจดจำพ่อมากเท่าที่เป็นไปได้และรับประทานจาปาตีหนึ่งแผ่นด้วยความสุขมาก ความยากจนของเวลานี้ช่างน่าอัศจรรย์! อย่ามีความโลภ เพียงแค่รับประทานจาปาตีหนึ่งแผ่นอย่างสบาย ทุกวันนี้แม้กระทั่งธัญพืชก็ยิ่งขาดแคลน และลูกก็จะไม่สามารถหาได้แม้กระทั่งน้ำตาล ไม่ใช่เพราะลูกกำลังทำงานรับใช้ของพระเจ้าและรัฐบาลจะให้ทุกสิ่งแก่ลูก! พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ไซ้ ลูกๆ ได้รับการบอกให้อธิบายแก่รัฐบาลว่าเราทั้งหมดจะไปยังบ้านพ่อแม่ของเราด้วยกัน บาบาต้องส่งโกลีสำหรับลูกบางคน ที่นี้พวกเขาพูดอย่างชัดเจนมาก ว่า “ไม่ เราไม่รับสิ่งใดเลย!” บางทีพวกเขาอาจจะให้สิ่งเล็กน้อยให้กับผู้ที่ตกอยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง เช่นที่ผู้มั่งคั่งบางคนจะให้หนึ่งกำมือแก่ฟาคีร (นักพรตทางศาสนาที่เร่ร่อน) ผู้ที่ยากจนจะให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น สามารถน่าน้ำตาล ฯลฯ มาที่นี้ได้

แต่โยคะของลูกจะลดลง เพราะว่าลูกไม่ได้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงไม่บรรลุผลในสิ่งใด งานนี้จะไม่ประสบความสำเร็จโดยการศึกษามากเท่ากับโดยผ่านโยคะ มีโยคะเล็กน้อยมาก มายาทำให้ลูกๆ ลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึง เธอจับผู้ที่มีพลังอย่างมาก แม้กระทั่งลูกๆ ที่ดีมากและชั้นหนึ่งก็ยังมีลางร้ายอยู่เหนือพวกเขา สาเหตุหลักของการมีลางร้ายของพวกเขาคือการขาดโยคะ เนื่องจากลางร้าย ลูกบางคนจึงติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคน จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก หากลูกต้องการไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกอย่างแท้จริง ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: ความรู้นั้นดีกว่ากาเข้าฌานแต่การจดจำระลึกถึงนั้นดีกว่าความรู้ เมื่อลูกเข้าฌานมากเกินไป วิญญาณปีศาจร้ายของมายาจะเข้ามาในตัวลูก ผู้คนมากมายเข้าฌานโดยไม่จำเป็น พวกเขาพูดถึงสิ่งต่างๆ มากมาย พวกเขาไม่ควรได้รับความไว้วางใจ ความรู้ได้รับจากมุรลิจของบาบา พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกว่าการเข้าฌานเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ มีการแสกแซงของมายาอย่างมากในสิ่งนั้น มีความหยิ่งยะโสด้วยเช่นกัน ทุกคนยังคงได้รับความรู้นี้ต่อไป ชีพบาบาเป็นผู้ที่ให้ความรู้นี้แก่ลูก มาม่าเคยได้รับความรู้นี้เช่นกัน สิ่งนั้นเรียกว่า “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน จงจดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี้ ลูกจะเห็นว่าสภาพของใครบางคนเป็นชั้นหนึ่งในชั่วขณะหนึ่งที่เขาทำทุกสิ่งด้วยความสุขมากและหลังจากนั้นหนึ่งชั่วโมงผ่านไป วิญญาณปีศาจร้ายแห่งความโกรธก็เข้ามา และแล้วทุกสิ่งก็จบสิ้น แล้วเขาก็กลับมาสำนึกได้ว่าเขาได้ทำผิดไปแล้ว และเขาก็เปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกบางคนเป็นเหมือนนาฬิกาหนึ่งชั่วโมง บาบามีลูกมากมายเช่นนั้นที่ชั่วขณะหนึ่งพวกเขาอ่อนหวานมากที่แม้กระทั่งบาบาจะพูดว่าท่านจะสั่งเวรตนเองแก่ลูกๆ เช่นนั้น แล้วหลังจากหนึ่งชั่วโมงผ่านไปพวกเขาก็กลับมาไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความโกรธเข้ามาและทุกสิ่งที่ลูกหามาได้จนถึงเวลานั้นก็ถูกทำลาย ชั่วขณะหนึ่งมีรายได้ที่สะสมไว้ และในช่วงเวลาต่อมาก็มีความสูญเสีย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกาจดจำระลึกถึง ความรู้ง่ายดายมาก แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็สามารถอธิบายความรู้ได้ อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องเข้าใจพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ - นั่นเป็นใครและนั่นเป็นอะไร เด็กเล็กๆ ไม่สามารถจดจำพ่อได้ในขณะที่คิดว่าพวกเขาเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อใครบางคนกำลังจะตาย เขาจะได้รับการบอกให้จดจำพระเจ้า แต่เพราะเขาไม่รู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ เขาจึงไม่สามารถจดจำท่านได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้และบาปของใครจะสามารถได้รับการปลดปล่อยได้ด้วยสิ่งนั้น ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ฤๅษีและมุนีได้พูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ในตอนเริ่มต้นอย่างน้อยพวกเขาก็สาโทกุนี้ สติปัญญาที่ตาโมประธานในปัจจุบันของพวกเขาจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่รู้จักพ่อ หากราชาและราชินีไม่รู้ แล้วปวงประชาของพวกเขาจะรู้ได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้จักพ่อ ในปัจจุบัน มีเพียง ลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อ ในบรรดาลูกๆ เช่นกันก็ยังมีบางคนที่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ บางคนพูดว่า: บาบา ฉันลืมท่านชั่วแล้วชั่วเล่า พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนเพียงแต่จดจำพ่อ รายได้ที่ลูกได้รับจากสิ่งนี้นั้นยิ่งใหญ่มาก! ลูกกลับมาเป็นอิสระจากความเจ็บป่วยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกต้องกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองเพื่อที่จะจดจำพ่อเช่นนั้น อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมท่านและนำพายุมาที่นี้ ลูกต้องกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือการบรรจบพบกันที่ลูกกลับมาเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกต้องเห็นความประหลาดใจว่าเป็นไปได้อย่างไรที่ในครอบครัวเดียวกันสามิพูดว่าเขาเป็นของยุคบรรจบพบกันและคู่ชีวิตและลูกๆ ของเขาพูดว่าพวกเขาเป็นของยุคเหล็ก มีความแตกต่างมากมายเช่นนั้น สิ่งทีพ่ออธิบายนั้นละเอียดอ่อนและละเอียดมาก แม้ในขณะที่ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องเก็บความจริงไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้ นี่เป็นเรื่องของประสบการณ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามในทางปฏิบัตินี้ ความเพียรพยายามอยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น ในบ้านเดียวกันคนหนึ่งจะเป็นหงส์และอีกคนหนึ่งจะเป็นนกกระสา สามิภรรยาบางคนนั้นชั้นหนึ่ง พวกเขาไม่เคยมีความคิดของกิเลสใดๆ พวกเขาอยู่ด้วยกันและยังคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความกล้าหาญแค่ไหน ดังนั้นพวกเขาจะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น มีลูกเช่นนั้นมากมาย บางคนทบตีผู้อื่นและทะเลาะเบาะแว้งกับพวกเขาเพื่อกิเลส สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่มีแม้กระทั่งความคิดแม้แต่หน่อยที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์ บาบายังคงแนะนำลูกอยู่เรื่อยๆ ในทุกสถานการณ์ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นศรีลักษมีหรือศรีนารายณ์ด้วยการทำตามคำแนะนำของศรีศรี ศรีหมายถึงสูงส่ง ในยุคทองลูกสูงส่งอันดับหนึ่ง ในยุคเงินสององศาลดลงไป ลูกๆ ได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ กฎของการชุมนุมของพระเจ้านี้คือเพียงผู้ที่เห็นคุณค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้และผู้ที่ไม่เคยหาว่าเท่านั้นที่ควรนั่งข้างหน้า ลูกบางคนนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อแล้วเฝ้าแต่หาหรือสัพหงก พวกเขาควรไปนั่งอยู่ข้างหลัง นี่คือการชุมนุมของพระเจ้าของลูกๆ ของท่านทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้นครุบางคนก็ยังคงนำคนเช่นนั้นมาที่นี้ ลูกได้รับความมั่งคั่งจากพ่อ แต่ละคำพูดมีค่าหลายแสนรูป ลูกรู้ว่ายุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกพูดว่า: บาบาเรามาอีกครั้งเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา บาบาพูดกับลูกๆ ที่สุดแสนหวานชั่วแล้วชั่วเล่าว่า: โลกนี้สกปรก ลูกต้องมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกนี้ พ่อพูดว่า: สิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นในโลกนี้ในเวลานี้จะไม่อยู่ในวันพรุ่งนี้ จะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของวัด ฯลฯ ที่นั่นในสวรรค์จะ

ไม่จำเป็นสำหรับใครที่จะเยี่ยมชมสิ่งที่เป็นโบราณวัตถุ ที่มีการให้ค่ามากมายมากกับโบราณวัตถุ ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดนอกจากพ่อที่มีค่า พ่อพูดว่า: หากพ่อไม่มา ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรได้อย่างไร? ผู้ที่ตระหนักในสิ่งนี้จะมาและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ เหตุนี้เองเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายพันล้านที่ได้รับการจดจำ ไม่ควรจะมีคำสั่งเกี่ยวกับสิ่งใด เรามีธรรมเนียมและประเพณีของการออฟเฟอร์ไบบิกเช่นกัน สิ่งนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับความรู้หรือการจดจำระลึกถึง ลูกไม่มีสายใยกับสิ่งอื่นใด มีเพียงสองสิ่งเท่านั้น: อัลฟาและเบต้าอาณาจักร พระเจ้าเรียกว่าอัลฟา ผู้คนที่นั่งขึ้นข้างบนเพื่อที่จะจดจำท่าน เป็นดวงวิญญาณที่ชี้ พ่อพูดว่า: ลูกจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทั้งหมดคือคู่รักของพ่อ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบาบาทุกวงจรและปลดปล่อยมนุษย์ทั้งหมดจากความทุกข์ของพวกเขาและให้ความสงบและความสุขแก่พวกเขา เหตุนี้เองบาบาจึงได้บอกลูกให้ติดป้ายกระดานที่เขียนว่า: มาและเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก่อตั้งความสงบในโลกขึ้นมาได้อย่างไร หากท่านต้องการที่จะเข้าใจวิถีที่จะกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชาติเกิดในหนึ่งวินาที จงมาที่นี่และทำความเข้าใจ แขนงป้ายไว้นอกบ้านของลูก ลูกสามารถเปิดมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนเนื้อที่เพียงสามตารางฟุต ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด และด้วยการศึกษานี้ ลูกจะได้รับอำนาจปกครองสวรรค์ แม้กระทั่งปวงประชาที่พูดว่าพวกเขาจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ วันนั้นเพราะว่ามนุษย์เป็นชาวรัก พวกเขาจึงรู้สึกอับอาย พวกเขาเองพูดว่า: พ่อของเรากลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นชาวรัก เมื่อเราตายเราจะไปสวรรค์ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก พวกเขาพูดถึงคนที่ประสบความสำเร็จในงานที่ดีอย่างหนึ่งว่าเขาเป็นบุคคลพิเศษหรือเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่และเวลานั้นเขาจากไปสวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตามยังไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้ เมื่อการละเล่นจบสิ้นลง ทุกคนจะมาและยืนอยู่บนเวที สงครามนี้จะเกิดขึ้นเมื่อนักแสดงทั้งหมดมาถึงที่นี่ จากนั้นทุกคนจะกลับบ้าน "ขบวนแต่งงานของชีวา" ได้รับการจดจำ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปพร้อมกับชีวาบา สิ่งหลักคือเวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกกำลังจะสิ้นสุดลง เวลานี้ร่องเท้านี้ต้องถูกทิ้ง เช่นเดียวกับที่งูทิ้งหนังเก่าของมันและรับหนังใหม่ ลูกจะมีผิวหนังใหม่ (ร่างกาย) ในยุคทอง ศรีกฤษณะนั้นงดงามมาก! เรามีแรงดึงดูดมากมาย! เรามีร่างกายชิ้นหนึ่ง เราทุกคนจะได้รับร่างกายเช่นนั้น ลูกพูดว่า: ฉันจะกลายเป็นนารายณ์ ผิวหนังนี้เสื่อมโทรมและสกปรก ฉันจะทิ้งหนังนี้และไปสู่โลกใหม่ เมื่อลูกพูดว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ เหตุใดลูกไม่จดจำสิ่งนี้และมีประสบการณ์ของความสุข? ทำความเข้าใจเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงนี้อย่างดีมาก สาธิตสิ่งนี้ด้วยการนำสิ่งที่ลูกพูดไปสู่การปฏิบัติ การกระทำของลูกควรจะทำเทียมกับคำพูดของลูก ดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ แต่พ่อพูดว่า: ขอให้มือของลูกทำงานไปในขณะที่หัวใจของลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ยิ่งลูกซึมซับความรู้มากเท่าใด ลูกจะยิ่งเห็นคุณค่าของความรู้มากเท่านั้น ลูกกลับมาบังคับอย่างมากด้วยการซึมซับความรู้นี้ นี่คือนิเวศทางจิตวิญญาณ ลูกคือดวงวิญญาณ มันคือดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณที่ให้ความรู้ และดวงวิญญาณที่ซึมซับความรู้ อัชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แม้กระทั่งในขณะที่ต้องมองเห็นสิ่งเก่าๆ ของโลกเก่านี้ อย่าได้เห็นสิ่งเหล่านั้น เพื่อที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ให้การกระทำของลูกทำเทียมกับคำพูดของลูก
2. เห็นคุณค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ รายได้ที่ถูกหามาได้นั้นยิ่งใหญ่มาก อย่าได้หาหรือสับพังกเพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากกลางร้ายของการถูกดึงดูดเข้าหารูปและนามของใคร ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอโดยมีประสบการณ์กับการเป็นมิตรร่วมทางและผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
ลูกๆ ที่อยู่กับพ่ออยู่ตลอดเวลาจะกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางโดยอัตโนมัติ เพราะพ่อเองเล่นบทบาทในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ดังนั้นผู้ที่อยู่กับท่านก็จะเล่นบทบาทของพวกเขาในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นกัน และผู้ที่ที่มีพ่อผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขาจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จโดยอัตโนมัติ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเรียกร้องที่จะมีประสบการณ์กับ ความเป็นมิตรร่วมทางของท่านในช่วงเวลาสั้น ๆ และเพื่อเห็นท่านเพียงแวบเดียว แต่ลูกกลายเป็นมิตรร่วมทางของท่าน

คติพจน์:

ในทุกความสัมพันธ์ ดั่งนั้นรักษาความสุขและความซาบซึ้งที่ลูกได้มาซึ่งสิ่งที่ลูกต้องการบรรลุแล้ว
สิ่งบงชี้ของความคิดที่ไร้ประโยชน์คือจิตใจที่เศร้าหมองและความสุขที่หายไป

***** โอม ชานติ *****

กลายเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอและโยคีที่สม่ำเสมอ

วันนี้พอมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังมองดูองค์ความรู้ของท่าน ท่านกำลังดูว่าองค์ความรู้ที่ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ชำระล้างผู้อื่นให้บริสุทธิ์อย่างไรและที่ไหน และเวลานี้กำลังเฉลิมฉลองการพบปะขององค์ความรู้กับมหาสมุทร นี่เป็นการพบกันขององค์ความรู้และมหาสมุทร; องค์ความรู้ทั้งหมดจากทุกหนแห่งได้มาถึง บัฟฟาตาพอใจเช่นกันที่ได้เห็นองค์ความรู้ ลูกองค์ความรู้แต่ละคนนั้นมีศรัทธาที่มุ่งมั่นและความซาบซึ้งว่าโลกที่ไม่มีบริสุทธิ์และดวงวิญญาณที่ไม่มีบริสุทธิ์จะต้องได้รับการทำให้บริสุทธิ์ ด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งนี้ ลูกแต่ละคนยังคงเคลื่อนต่อไปข้างหน้าในสนามของงานรับใช้ ลูกมีความกระตือรือร้นในจิตใจของลูกที่จะทำให้งานของการเปลี่ยนแปลงสำเร็จโดยรวดเร็วเท่าที่เป็นไปได้ องค์ความรู้ทั้งหมดคือผู้ให้คุณประโยชน์โลก ผู้ประทานพร ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่มีความเมตตาเช่นเดียวกับพอมหาสมุทรแห่งความรู้ ด้วยเหตุนี้เมื่อได้ยินเสียงแห่งความทุกข์และความไม่สงบของดวงวิญญาณ ความกระตือรือร้นของลูกที่จะรับใช้ดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยความรวดเร็วเพื่อเปลี่ยนความทุกข์และความไม่สงบของพวกเขาที่กำลังเพิ่มมากขึ้น เมื่อได้ยินเสียงเรียกจากหัวใจของดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุข ลูกรู้สึกเมตตาใช่ไหม? ลูกมีความรู้สึกรักที่พวกเขาทั้งหมดควรจะกลับมามีความสุข ลูกกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้แสงแห่งความสุข แสงแห่งความสงบ และแสงแห่งพลังแก่โลก วันนี้บapakำลังมองดูงานรับใช้ขององค์ความรู้ที่กลายเป็นเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงขณะนี้ มีมากแค่ไหน แม้กระทั่งเวลาที่ลูกต้องรับใช้ดวงวิญญาณมากมายในเวลาอันสั้น ใน 50 ปีที่ผ่านมาได้มีการวางรากฐานของงานรับใช้ที่ดีมากในแผ่นดินนี้และต่างแดน มีการสร้างสถานที่ทำงานรับใช้ขึ้นมาในทุกทิศทาง ลูกได้นำรูปแบบต่าง ๆ มาใช้เพื่อกระจายเสียง สิ่งนั้นก็ดีมากเช่นกัน ได้มีการรวมตัวกันของลูกๆ ที่กระจัดกระจายไปทั่วในแผ่นดินนี้และในต่างแดนและนั่นก็จะดำเนินต่อไป ลูกจะทำอะไรอีก? ขณะนี้ลูกรู้วิธีแล้ว ลูกได้รวบรวมสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายและก็ยังรวบรวมสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายหลายประเภทต่อไป ลูกแต่ละคนให้ความใส่ใจต่อสภาพของตนเอง ต่อความก้าวหน้าของตนเอง และยังคงดึงดูดความสนใจของผู้อื่นไปสู่สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน และยังคงมีอะไรเหลืออยู่อีกไหม? ในตอนเริ่มต้นเพชรพลอยดั้งเดิมทั้งหมดได้ถูกพิเคราะห์ จิตใจ ทรัพย์สมบัติ เวลา ความสัมพันธ์ของพวกเขาทั้งวันทั้งคืนแก่ผู้เป็นพ่อด้วยความจริงใจและกระตือรือร้น อันเป็นผลของความจริงใจและกระตือรือร้นของการอุทิศตัวของเขา ลูกได้เห็นรูปแบบในทางปฏิบัติของสภาพที่มีพลังในงานรับใช้ ในเวลาทั้งสอง ลูกได้เห็นคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้: ในตอนเริ่มต้นของการสร้างและในตอนเริ่มต้นของงานรับใช้ ในตอนแรกเริ่มเมื่อบราห์มาเดินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ลูกได้เห็นท่านในรูปแบบที่ธรรมดาหรือในรูปของกฤษณะ? ลูกมีประสบการณ์ใช่ไหมว่าในขณะที่มองเห็นท่านในรูปแบบที่ธรรมดา ลูกก็ไม่ได้เห็นว่าท่านธรรมดา ลูกคิดว่าท่านเป็นดาต้าหรือไม่? ขณะที่ท่านกำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ลูกได้สัมผัสว่าท่านคือกฤษณะ ลูกประสบกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ในตอนเริ่มต้นลูกได้เห็นและมีประสบการณ์ของคุณสมบัติพิเศษนี้ในพ่อบราห์มา ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกไปในตอนเริ่มต้นของงานรับใช้ ทุกคนมีประสบการณ์ว่าลูกนั้นคือเทพเจ้า ลูกได้ยินทุกคนพูดว่า เทพเจ้ามาแล้ว เคยปรากฏออกมาจากปากของทุกคนว่า: คนเหล่านี้เป็นผู้ที่พิเศษมาก ลูกประสบกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ความรู้สึกว่าลูกนั้นเป็นเทพเจ้านี้ดึงดูดพวกเขาทั้งหมดและกลายเป็นเครื่องมือในการเติบโตของงานรับใช้ ดังนั้นในตอนเริ่มต้นมีคุณสมบัติพิเศษของการมีความพิเศษ ในตอนเริ่มต้นของงานรับใช้เช่นกันมีคุณสมบัติพิเศษของการมีความพิเศษและสูงส่ง ขณะนี้ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะได้สัมผัสกับความโอฬารตระการตาและประกายในแบบเดียวกันในลักษณะที่มองเห็นได้ และแล้วเมื่อนั้นก็จะมีพิธีการเปิดเผย ขณะนี้ในเวลาที่เหลืออยู่ พวกเขาจะได้สัมผัสว่าลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ ผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ เป็นผู้ที่ให้มันอย่างสม่ำเสมอ และเป็นเหมือนพ่ออย่างสม่ำเสมอ ลูกจะประสบความสำเร็จด้วยวิธีนี้ ลูกเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่ (การฉลองครบรอบ 50 ปี) นั่นคือลูกได้มาถึงรูปแบบในทางปฏิบัติสำหรับโลกยุคทอง เช่นเดียวกับในฉากของการเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่ ผู้คนได้สัมผัสในรูปแบบของเทพเจ้าในทางปฏิบัติ ผู้ที่นั่งอยู่ที่นั่น(เหมือนเทพเจ้า)และผู้ที่ยืนดูพวกเขา – ดังนั้นเวลานี้ในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมา จงให้ประสบการณ์ในงานรับใช้แก่ดวงวิญญาณ นี่คือการเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่ ลูกทั้งหมดได้เฉลิมฉลองและได้เห็นโกลเด้นจูบิลี่หรือไม่? ลูกจะพูดว่าอย่างไร? เป็นการฉลองโกลเด้นจูบิลี่ของลูกทุกคนใช่ไหม? หรือเป็นการฉลองซิลเวอร์จูบิลี่(ครบรอบ 25 ปี) สำหรับบางคน และคอปเปอร์จูบิลี่(งานฉลองที่มีสภาพเป็นเช่นทองแดง) สำหรับคนอื่น? มันเป็นการฉลองโกลเด้นจูบิลี่สำหรับทุกคน การเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่หมายถึงการเป็นผู้ที่มีสภาพที่เป็นยุคทองอย่างสม่ำเสมอ เวลานี้ในขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ จงสัมผัสกับการเป็นเทวดานางฟ้าและจากนั้น

เป็นเทพ ด้วยสำนึกที่มีพลังนี้ของลูก ผู้อื่นก็จะเห็นเพียงรูปที่เป็นเทพและรูปที่เป็นแสงที่ละเอียดอ่อนของลูกเท่านั้น ลูกได้เฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี นั่นคือลูกได้อุทิศเวลาและความคิดของลูกสำหรับงานรับใช้ เวลานี้ให้เฉลิมฉลองพิธีของการอุทิศตนนี้ อย่าได้ใช้เวลาและความคิดของลูกไปกับเรื่องเล็กน้อยๆของลูก เช่น สำหรับร่างกาย จิตใจ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือในการเติมเต็มความสัมพันธ์ของลูก การใช้สิ่งเหล่านั้นสำหรับงานรับใช้หมายถึงการได้รับของขวัญของความก้าวหน้าในตนเองโดยอัตโนมัติ ขณะนี้จึงเปลี่ยนแปลงเวลาที่ลูกใช้สำหรับตัวเอง ผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาพยายามจะสวดภาวนาชื่อของพระเจ้าในทุกลมหายใจ ในทำนองเดียวกันจงมีความรักที่ลึกซึ้งต่องานรับใช้ในทุกลมหายใจ กลับมาซึมซับอยู่ในงานรับใช้ทั้งหมด เป็นผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร กลับมาเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ผู้รับใช้เพียงสี่หรือหกชั่วโมงเท่านั้น ตอนนี้ลูกอยู่บนเวทีของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก จงอุทิศตนในทุกขณะเพื่อคุณประโยชน์ของโลก คุณประโยชน์ของตนเองจะหลอมรวมอยู่ในคุณประโยชน์ของโลกโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ในทุกวันที่ด้วยความคิดของลูก เมื่อลูกไม่มีเวลาสำหรับสิ่งอื่นใด มายาเองก็จะไม่มีเวลาที่จะมาหาลูก ปัญหาที่จะถูกเปลี่ยนเป็นวิธีการแก้ไข ปัญหาจะมีความมหัศจรรย์ที่จะมาอยู่เบื้องหน้าลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นตัวของการแก้ไขปัญห ในตอนเริ่มต้นของงานรับใช้ลูกได้เห็นแล้วว่าเป็นอย่างไรมาก่อน เพราะลูกนั้นอยู่ในรูปที่มีพลังและสูงส่งของลูก ผู้ที่มาหาลูกด้วยสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ก็จะเปลี่ยนไปและกลายเป็นนักเรียนที่ต้องการการกลับมาบริสุทธิ์ เช่นเดียวกับที่ผู้ไม่บริสุทธิ์ที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเช่นกันปัญหาต่างๆที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกก็ต้องเปลี่ยนไปในรูปของการแก้ไขปัญห ขณะนี้อย่าได้ใช้เวลาที่จะเปลี่ยนแปลงชั้นสการของลูก ด้วยความรู้สึกที่สูงส่งของลูกสำหรับการให้คุณประโยชน์โลก ให้ชั้นสการของความปรารถนาที่สูงส่งของลูกปรากฏออกมา อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับการเปลี่ยนแปลงชั้นสการของลูก เบื้องหน้าชั้นสการที่สูงส่งเหล่านี้ ชั้นสการที่มีขีดจำกัดก็จะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับการสู้รบ ให้ชั้นสการของการมีชัยชนะปรากฏออกมา ศัตรูจะถูกเผาเบื้องหน้าชั้นสการที่มีชัยชนะของลูกโดยอัตโนมัติ ด้วยเหตุนี้เองลูกได้รับการบอกให้อุทิศร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกผ่านงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าลูกจะรับใช้ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก อย่าได้เข้าไปพัวพันอยู่ในสถานการณ์อื่นใดนอกจากงานรับใช้ จงให้ทาน ให้พร แล้วเจมิตของตนเองจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ จงเริ่มทำสังกั(โรงโค้ว)ที่ไม่สูญสลาย(การให้อาหารผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง) เพราะมีเวลาเล็กน้อยมากและลูกจะต้องรับใช้ดวงวิญญาณ บรรยายากศ วัตถุธาตุ และวิญญาณปีศาจร้าย ลูกต้องแสดงจุดหมายปลายทางให้กับดวงวิญญาณที่เร่ร่อนเหล่านั้นด้วย ลูกจะต้องส่งพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นใช่ไหม? ลูกจะต้องให้บ้านแก่พวกเขาใช่ไหม? ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้มากแค่ไหน? มีดวงวิญญาณมากมายแค่ไหน? ลูกจะต้องให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกดวงวิญญาณ ใช้ทุกสิ่งเพื่องานรับใช้ แล้วลูกจะสามารถรับประทานผลที่มีคุณค่ามากมาย จงอย่ารับประทานผลของความลำบากตรากตรำ ผลของงานรับใช้จะช่วยปลดปล่อยลูกจากความลำบากตรากตรำ

บัปเตตาได้เห็นผลลัพธ์ว่าในลูกส่วนใหญ่ให้เวลากับตนเองมากมายในความเพียรพยายามของพวกเขาเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงชั้นสการของพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่นั่นมา 50 ปีหรือเพียงแค่ 1 เดือน ตั้งแต่ตอนต้น จนถึงตอนนี้ชั้นสการที่จะต้องเปลี่ยนจากรูปดั้งเดิมนั้นเป็นชั้นสการเดียวกัน ชั้นสการดั้งเดิมนั้นมาในรูปของปัญหาในหลายวิธีที่แตกต่างกันมากมาย ยกตัวอย่างเช่นบางคนมีชั้นสการของความหลงทะนงตนในสติปัญญา บางคนก็มีชั้นสการของความไม่ชอบ บางคนก็มีชั้นสการของความท้อแท้ มันเป็นชั้นสการเดียวกัน แต่ก็ยังคงปรากฏออกมาในเวลาที่แตกต่างกันตั้งแต่ตอนต้นจนถึงปัจจุบันนี้ ไม่ว่าลูกจะต้องใช้เวลา 50 ปีหรือเพียงแค่หนึ่งปี นั่นก็เป็นชั้นสการหลักนี้ที่เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าในรูปของปัญหา ในรูปต่างๆมากมายที่ลูกจะต้องใช้เวลาและพลังงานกับมันอย่างมาก เวลานี้ให้ชั้นสการที่มีพลังของการเป็นผู้ให้ ผู้ประทานโชค และผู้ประทานพรปรากฏออกมา และแล้วชั้นสการที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้จะจบสิ้นชั้นสการที่อ่อนแอโดยอัตโนมัติ อย่าได้ใช้เวลาในการฆ่าชั้นสการเหล่านั้นอีกต่อไป ด้วยผลของงานรับใช้ จากพลังของผลนั้น ชั้นสการเหล่านั้นจะตายโดยอัตโนมัติ ตัวอย่างเช่นลูกมีประสบการณ์ว่า เมื่อลูกไม่ว่างเว้นอยู่ในงานรับใช้ด้วยสภาพที่ดี ด้วยความสุขของงานรับใช้ ปัญหาเหล่านั้นจะหายไปโดยอัตโนมัติในช่วงเวลานั้น เพราะลูกไม่มีเวลาแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับปัญหา หากลูกยังอยู่ในงานรับใช้ในทุกวันที่และในทุกความคิด “สังกั”(คืออย่างต่อเนื่อง)ของปัญหาก็จะจบสิ้นลงและลูกก็สามารถก้าวออกไปได้ เมื่อลูกกลายเป็นเครื่องมือในการให้การคำจูนและแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นและให้กำลังใจแก่พวกเขา แล้วความอ่อนแอก็จะถูกเก็บไว้โดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกจะต้องทำอะไรในตอนนั้น? เวลานี้ลูกจะต้องคิดถึงสิ่งที่ไม่มีความขัดแย้งและงานที่ไม่มีความขัดแย้ง ไม่ว่าลูกจะให้ทานผ่านสายตา หัตถ์ ค่ำพูด มิตร หรือกระแสน้ำใจของลูก ลูกจะต้องให้ทานอย่างแนบแน่น ไม่ว่าในกรณีใดในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีระเบียบวินัยที่ว่า ถ้าพวกเขาขาดสิ่งใด พวกเขาจะถูกบอกว่าจะให้ทานสิ่งนั้นโดยเฉพาะ และด้วยการให้ทานสิ่งนั้น การให้ก็จะกลายเป็นรูปของการรับ ลูกเข้าใจหรือยัง

ว่าการฉลองโกลเด้นจูบิลีคืออะไร? อย่าได้คิดเพียงแค่ว่าจะเฉลิมฉลองกัน ลูกได้ทำงานรับใช้ครบ 50 ปีแล้ว ดังนั้นเวลานี้จะต้องมีทิศทางใหม่ ไม่ว่าลูกจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ บางคน 50 ปี หรือเพียงแค่ 1 วัน ลูกทั้งหมดจะต้องกลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ไม่ว่าในกรณีใดชีวิตจะต้องเปลี่ยนแปลงหลังจาก 50 ปี โกลเด้นจูบิลีหมายถึงงานฉลองการเปลี่ยนแปลง งานฉลองการกลับมาเพียบพร้อม อัจชะ

ถึงผู้ให้คุณประโยชน์โลก ที่อยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้ประทานโชคลและผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่จบสิ้นปัญหาทั้งหมดของตนเองด้วยการกลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาลงสำหรับผู้คนอื่นอย่างง่ายดายเสมอ ถึงผู้ที่อุทิศทุกขณะและทุกความคิดเพื่องานรับใช้ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นทองคำที่แท้จริงเช่นนี้ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ทัดเทียมกับพ่อ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดา

บัพดาพบเพชรพลอยดั้งเดิมของโกลเด้นจูบิลี(การครบรอบ 50 ปีทอง):

ลูกมีความสุขเป็นพิเศษว่าตั้งแต่ตอนต้นลูกดวงวิญญาณมีบทบาทพิเศษของการอยู่กับพ่อและของการอยู่ในความเป็นมิตรของท่านใช่ไหม? ลูกอยู่กับท่าน และในขณะที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องอยู่อย่างที่เป็นมิตรร่วมทางชีวิตของท่าน ที่มีความทัดเทียมกับท่าน ดังนั้นลูกได้รับพรพิเศษของการอยู่กับท่านและอยู่ในความเป็นมิตรกับท่านตั้งแต่ตอนต้นจนกระทั่งถึงตอนจบ ลูกเกิดมาด้วยความรัก ลูกไม่มีความรู้มาก่อน ลูกเกิดมาด้วยความรัก ลูกคือเครื่องมือพิเศษที่จะให้ความรักแก่ผู้อื่นที่ลูกเกิดมา ให้ใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกมีประสบการณ์พิเศษถึงความรักของพ่อผ่านลูกทุกคน พวกเขาควรจะมองเห็นภาพลักษณ์ของพ่อในลูก และเห็นกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อผ่านกิจกรรมของลูก หากใครถามลูกว่ากิจกรรมที่สูงส่งของพ่อเป็นเช่นไร ให้กิจกรรมมองลูกแสดงให้เห็นกิจกรรมที่สูงส่งเหล่านั้น เพราะตัวลูกเองคือดวงวิญญาณที่ได้เห็นกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อและได้ทำตามท่านในกิจกรรมที่สูงส่งเหล่านั้น ไม่ว่ากิจกรรมที่สูงส่งอะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้น ไม่ใช่เป็นกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น แต่จะเป็นกิจกรรมที่สูงส่งของโกปีวัลลาและโกปีกา พ่อได้แสดงทุกการกระทำกับลูก ไม่ใช่ด้วยตัวเอง พ่อจะทำให้ลูกอยู่เบื้องหน้าพ่อเสมอ ดังนั้นการให้ลูกอยู่เบื้องหน้าก็คือการกิจกรรมที่สูงส่งของท่าน ให้กิจกรรมที่สูงส่งเช่นนั้นควรจะปรากฏให้เห็นผ่านลูกดวงวิญญาณพิเศษ พ่อไม่เคยมีความคิดว่า: “พ่อควรอยู่ข้างหน้า” ท่านจะสละละทิ้งในสิ่งนี้เสมอเช่นกันและท่านก็จะให้ผู้อื่นอยู่ข้างหน้า ดังนั้นท่านเองจึงได้รับผลก่อนอันเป็นผลของการสละละทิ้งนี้ พ่อบราห์มากลายเป็นอันดับหนึ่งในทุกด้าน ทำไมท่านถึงเป็นเช่นนั้น? ท่านเป็นเช่นนั้นด้วยความรู้สึกของการสละละทิ้งและโดยการให้ผู้อื่นอยู่ข้างหน้า ดังนั้นท่านจึงมาอยู่ข้างหน้าด้วยตัวท่านเอง การสละละทิ้งความสัมพันธ์หรือความสะดักสบายทางร่างกายไม่ใช่เรื่องใหญ่ อย่างไรก็ตามในทุกงานและแม้กระทั่งในความคิดของท่าน ท่านมีความรู้สึกที่จะให้ผู้อื่นอยู่ข้างหน้าเสมอ การสละละทิ้งนี้เป็นการสละละทิ้งที่สูงส่ง สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่า การจบสิ้นจิตสำนึกของตนเอง จบสิ้นจิตสำนึกของ“ฉัน” ดังนั้นผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงโดยตรงจึงมีพลังพิเศษ พลังของการรับการหล่อเลี้ยงโดยตรงไม่ใช่สิ่งเล็กๆ เวลานี้จึงเฝ้าแต่เปิดเผยการหล่อเลี้ยงนั้นในการหล่อเลี้ยงผู้อื่น อย่างไรก็ตามลูกนั้นพิเศษ ลูกมีความพิเศษในหลายๆสิ่ง การเล่นบทบาทกับพ่อตั้งแต่ตอนต้นนั้นไม่ใช่คุณสมบัติพิเศษที่เล็กน้อย มีคุณสมบัติพิเศษมากมาย แต่เวลานี้ลูกดวงวิญญาณพิเศษต้องให้ท่านเป็นพิเศษ ทุกคนให้ท่านแห่งความรู้ แต่ลูกจะต้องให้ท่านคุณสมบัติพิเศษของลูก คุณสมบัติพิเศษของพ่อคือคุณสมบัติพิเศษของลูก ดังนั้นจงให้ท่านคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้น ผู้ที่เป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ของคุณสมบัติพิเศษจะอยู่อย่างยิ่งใหญ่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชาหรือผู้ที่กราบไหว้บูชา พวกเขาจะมีความยิ่งใหญ่ตลอดทั้งวงจร ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว แม้กระทั่งในเวลาสุดท้ายของยุคเหล็กก็ยังคงความยิ่งใหญ่ใช่ไหม? ดังนั้นตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นก็ยังยิ่งใหญ่ อัจชะ ทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นพวกลูกทุกคน และดังนั้นลูกได้แจกจ่ายความสุขใช่ไหม? ลูกได้เฉลิมฉลองอย่างดีมาก ลูกทำให้ทุกคนพอใจและลูกก็อยู่อย่างมีความสุขเช่นกัน บัพดาที่มีความพอใจที่ได้เห็นดวงวิญญาณพิเศษที่ทำงานที่พิเศษ ลูกประจำแห่งความรักก็พร้อมใช่ไหม? ลูกประจำของความเพียรพยายามและลูกประจำของการกลับมาเพียบพร้อมจะได้รับการเปิดเผยเป็นครั้งคราว

มากเท่าที่ใครบางคนมีประสบการณ์อย่างเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อม ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกปีดนั้นจะถูกนำมาร้อยเข้ามาอยู่ในลูกประจำ ดังนั้นพวกเขาจะได้รับการเปิดเผยเป็นครั้งคราว อย่างไรก็ตามลูกประจำแห่งความรักนั้นแข็งแกร่งใช่ไหม? ไข่มุกของลูกประจำแห่งความรักจะเป็นอมตะและไม่สูญสลาย ลูกทั้งหมดคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ที่จะได้คะแนนผ่านในวิชาของความรัก อย่างไรก็ตามลูกประจำของผู้ที่เป็นตัวของการแก้ไขปัญหานั้นจะต้องมีความพร้อมการอยู่อย่างเพียบพร้อมหมายถึงการเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาลูกได้เห็นว่ใครก็ตามที่ไปหาพ่อบราห์มาพร้อมกับ

ปัญหา เขาจะลืมปัญหานั้น เขาไปหาบราห์มาบาบาด้วยอะไรและเขาจากไปด้วยอะไร? ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนั้นแล้วใช่ไหม? พวกเขาจะไม่มีคำถามที่พุดถึงปัญหาของพวกเขา เพราะเบื้องหน้าของสภาพที่สมบูรณ์พร้อมพวกเขาจะมีประสบการณ์ว่าปัญหาของพวกเขาเป็นเกมส์ของเด็กๆ ด้วยเหตุนี้เองปัญหาจึงจบสิ้นลง สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นตัวของการแก้ไขปัญหา ถ้าลูกแต่ละคนเป็นตัวของการแก้ไขปัญหา ปัญหาจะไปที่ไหน? จากนั้นก็จะมีเฉลิมฉลองพิธีอำลาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้การแก้ไขปัญหาของโลกคือการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเกิดขึ้น ดังนั้นลูกได้เฉลิมฉลองการครบรอบ 50 ปีทองใช่ไหม? ลูกได้เฉลิมฉลองการครบรอบ 50 ปีเพื่อที่จะหล่อหลอมตัวเอง ผู้ที่หล่อหลอมตัวเองสามารถนำรูปแบบใดก็ได้มาใช้ตามที่พวกเขาต้องการ การหลอมตัวเองหมายถึงการเป็นที่รักของทุกคน อย่างไรก็ตามสายตาของทุกคนจะอยู่กับผู้ที่เป็นเครื่องมือ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงพิเศษที่ความยิ่งใหญ่และความใกล้ชิดกับบรรพบุรุษจะสร้างรางวัลที่สูงส่งสำหรับทั้งวงจร

ในชีวิตของการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่นี้ พื้นฐานของความยิ่งใหญ่มีสองสิ่งด้วยกัน: 1) การยกระดับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ 2) การรักษาความบริสุทธิ์ตั้งแต่แรกเกิด ลูกๆที่มีความมั่นคงในเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นจนจบซึ่งความบริสุทธิ์ไม่ได้สิ้นสุดลง (ถูกทำลาย) แต่อย่างใด และผู้มีเมตตาต่อโลกและครอบครัวบราห์มินเสมอ นักแสดงพิเศษเช่นนั้นจะคงอยู่อย่างใกล้ชิดกับบรรพบุรุษเสมอ ดังนั้นรางวัลที่สูงส่งของพวกเขาจึงถูกสร้างขึ้นตลอดทั้งวงจร

คติพจน์: เมื่อความคิดของลูกไร้ประโยชน์ สมบัติอื่น ๆ ก็จะได้รับประโยชน์เช่นกัน

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษานี้คือพื้นฐานของการเข้าไปสู่สภะที่สูงส่งในอนาคตของลูก เพียงด้วยการศึกษานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย
- คำถาม:** ลูกสามารถรับช้อนทองในปากด้วยสองวิธีใด ?
- คำตอบ:** วิธีที่หนึ่งคือด้วยการให้ทานและการทำบุญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อีกวิธีหนึ่งคือด้วยการศึกษา ความรู้นี้ เมื่อลูกให้ทานบางสิ่งหรือทำบุญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็จะถือกำเนิดกับราชา หรือบุคคลที่มั่งคั่ง อย่างไรก็ตามประเด็นนั้นมีขีดจำกัด ด้วยการศึกษาคำสอนนี้ลูกจะได้รับช้อนทองในปาก ประเด็นนี้ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่สามารถได้รับอาณาจักรในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยการศึกษาเล่าเรียน ที่นี้ยังใครบางคนศึกษาเล่าเรียนได้ดีมากเท่าไร สถานภาพที่เขาได้รับก็สูงขึ้นมากเท่านั้น

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต พ่อมาและบอกลูกๆ ของบาร์ตีให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อได้ให้คำสั่งนี้แก่ลูก โดยเฉพาะเป็นพิเศษ ดังนั้นลูกควรจะรับฟังท่านใช่ไหม? ศรีมัทของพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่เรียกได้ว่า ศรีศรี ท่านทำให้เราเป็นศรีศรี ศรีหมายถึงสูงส่ง เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อเป็นผู้ที่ทำให้พวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) กลายเป็นเช่นนั้น เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์, ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ได้มีการใช้ชื่อที่หลากหลายในการสรรเสริญดินแดนนั้น ผู้คนพูดถึงสวรรค์และนรก พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้ใดได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ซึ่งหมายถึงเขาต้องเคยเป็นชวานร ผู้คนไม่มีความเข้าใจพื้นฐานว่าสวรรค์คืออะไรหรือนรกคืออะไร โลกใหม่คืออะไรหรือโลกเก่าคืออะไร พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเหล่านั้นเลย มีความโอฬารตระการตาภายนอกอย่างมาก ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน มีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจว่าพ่อนั่นที่กำลังสอนลูกอยู่ ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เราจะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย ก่อนอื่นเราจะไปและกลายเป็นเจ้าชาย นี่คือการศึกษาล่าเรียน เมื่อลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นวิศวกรหรือนักกฎหมาย ฯลฯ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะมีบ้านสร้างขึ้นในภายหลัง ที่ลูกจะทำการนี้และสิ่งนั้น ทุกคนสำนึกในหน้าที่ของพวกเขา ลูกๆ จะไปและถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่งด้วยการศึกษานี้ ยิ่งลูกศึกษามากเท่าไรลูกก็จะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่งมากเท่านั้น ลูกจะถือกำเนิดกับราชาและแล้วก็ปกครองอาณาจักร ได้มีการจดจำกันว่า: “ช้อนทองในปาก” ประการแรกลูกได้รับช้อนทองในปากด้วยการศึกษาคำสอนนี้ ประการที่สองเมื่อลูกได้ให้ทานและทำบุญอย่างมากมายลูกก็ถือกำเนิดกับราชา อย่างไรก็ตามประเด็นนั้นมีขีดจำกัด ประเด็นที่นี้ไม่มีขีดจำกัด ให้ทำความเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก หากลูกไม่สามารถเข้าใจบางสิ่ง ลูกสามารถถามเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ให้จดลงไปในเรื่องที่ลูกต้องการถามบาบา สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ หากลูกมีความสงสัยใด ท่านก็ทำให้สิ่งนั้นถูกต้อง ลูกๆ รู้ว่าด้วยการให้ทานและทำบุญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะถือกำเนิดกับผู้ที่มีมั่งคั่ง เมื่อใครบางคนทำบางสิ่งที่เลวร้าย เขาก็ถือกำเนิดตามนั้น บางคนผู้ที่มาหาบาบามีปัญหาชีวิตกรรมเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย ! บ่วงพันธะของกรรมทั้งหมดเหล่านั้นมาจากอดีต บางราชาก็มีบ่วงพันธะของกรรมที่รุนแรงมาก ลักษมีและนารายณ์ไม่มีบ่วงพันธะของกรรมใดๆเลย ที่นั่นสิ่งสร้างเกิดขึ้นด้วยพลังโยคะ ในเมื่อเราสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะ เด็กทารกจะไม่สามารถถือกำเนิดในลักษณะเดียวกันได้หรือไม่? พวกเขาได้นิมิตล่วงหน้า นั่นเป็นเรื่องธรรมดาที่นั่น วงดนตรีบรรเลงด้วยความสุขอย่างมาก ผู้ที่แก่ชราที่เปลี่ยนไปเป็นเด็ก ทำไมเด็กได้รับความเคารพมากกว่ามหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) เป็นเพราะมหาตมะแก่ลงในขณะที่ผ่านทุกสภาพของชีวิต พวกเขาเรียนรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับกิเลส ในขณะที่เด็กเล็กไม่รู้อะไรเลย และเหตุนี้เองพวกเขาจึงกล่าวได้ว่ายิ่งใหญ่กว่ามหาตมะ ที่นั่น (ในยุคทอง) ทุกคนคือมหาตมะ แม้แต่กษัตริย์ก็กล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เขาคือมหาตมะที่แท้จริง เพียงในยุคทองเท่านั้นที่มีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ที่นี้ไม่มีใครเป็นเช่นนั้นพวกเขา ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุกสกปรกมากมายอยู่ภายในเพราะเวลานี้ลูกกำลังจะไปถือกำเนิดในโลกใหม่ โลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลาย เมื่อบ้านกลับมาเก่า ลูกก็มีความสุขด้วยการรู้ว่าลูกกำลังจะย้ายไปอยู่บ้านใหม่ ซึ่งสร้างจากหินอ่อนสวยงามมาก ฯลฯ ชาวเจนมีเงินทองมากมาย พวกเขาจึงคิดว่าตนเองเป็นของสภะที่สูงมาก ในความเป็นจริงไม่มีสภะใดที่สูงที่นี้ เมื่อมีการมองหาคุณแต่งงาน พวกเขาก็มองหาจากสภะที่สูง ที่นั่นไม่มีเรื่องเกี่ยวกับวงศ์สกุล ฯลฯ ที่นั่นมีเพียงสกุลเทพและไม่มีวงศ์สกุลอื่นใด สำหรับสิ่งนี้ลูกฝึกฝนในยุคบรรจบพบกัน: เราทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ลูกของพ่อผู้เดียว ประการแรกมีดวงวิญญาณแล้วก็มีการกาย ทุกคนในโลกนี้มีสำนึกที่

เป็นร่าง เวลาที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องทำให้สภาพของลูกมีพลัง บาบามีลูกมากมายและมีครอบครัวที่ใหญ่โตมาก ท่านต้องมีความใส่ใจมากมาย ผู้เดียวนี้ก็จะต้องทำความเพียรพยายามเช่นกัน พ่อไม่ใช่ชนยาสซี พ่อเข้ามาในผู้นี้ มีภาพลักษณ์ของบราห์มา, วิษณุ และชังการ์ และบราห์มาคือผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดาพวกเขา ดังนั้นหากลูกนำท่านออกไป พ่อจะเข้ามาในใครได้อีกหรือ? บราห์มาไม่ได้เพิ่งเกิดใหม่ ลูกสามารถที่จะเห็นได้ว่าการนำท่านมาเลี้ยงดูอย่างไรและลูกได้กลายเป็นบราห์มินอย่างไร มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อยู่ที่นั่น ผู้อื่นจะรู้อะไร? พวกเขาพูดว่า: ครั้งหนึ่งท่านเคยเป็นพ่อค้าเพชรและเวลานี้ลูกเรียกท่านว่าบราห์มา ผู้คนเหล่านั้นเข้าใจหรือไม่ว่าบราห์มินมากมายได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? ลูกต้องอธิบายแต่ละประเด็นอย่างชัดเจนมาก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่จะเลียดอ่อนมาก บราห์มานี้มีตัวตน(แวก) และผู้นี้ (ในอาณาเขตที่เลียดอ่อน) มีความเลียดอ่อน(อะแวก) บราห์มานี้กลับมาบริสุทธิ์แล้วกลายเป็นผู้ที่เลียดอ่อน ผู้นี้พูดว่า: ฉันไม่ได้บริสุทธิ์ในเวลานี้ ฉันกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์เช่นผู้นี้ ประชาบิดา (พ่อของปวงประชา) ต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่น ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะมาจากที่ไหน? พ่ออธิบายด้วยตนเองว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้นี้แน่นอนลูกเรียกว่าประชาบิดา ผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่เลียดอ่อนจะไม่ถูกเรียกเช่นนั้น ผู้คนจะทำอะไรในอาณาเขตที่เลียดอ่อน? ผู้นี้ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างเป็นอิสระ เช่นที่ผู้ที่กำลังทำความเพียรพยายาม ดังนั้นลูกก็ต้องทำความเพียรพยายามที่เป็นอิสระและกลับมาบริสุทธิ์เช่นกัน ลูกจะกลายเป็นนายของโลก สวรรค์และนรกนั้นแยกจากกันโดยสิ้นเชิง ทุกสิ่งในเวลานี้แบ่งออกเป็นชั้นเล็กชั้นน้อย เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้ว เมื่อสิ่งนั้นเคยเป็นอาณาจักรของลูก อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปี เพียงผู้ที่เข้าใจในสิ่งเหล่านั้นในวงจรที่แล้วเท่านั้นจึงจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ ลูกได้เห็นผู้คนทุกรูปแบบ มุสลิม พาสี ฯลฯ ที่มาที่นี้ พวกเขาอาจจะเป็นมุสลิมแต่พวกเขาก็จะให้ความรู้แก่ชาวฮินดู นี่เป็นความมหัศจรรย์! ยกตัวอย่างเช่น ใครบางคนที่เป็นของศาสนาซิกข์ก็สอนราชาโยคะ ผู้ที่เคยแปรเปลี่ยนไปก็ย้ายกลับมาสู่สกุลเทพ ดันออนได้รับการเพาะปลูก ชาวคริสเตียนและชาวพาสีมาหาลูก ชาวพุทธก็จะมาเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าเมื่อเวลาใกล้เข้ามา, ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณในทุกหนแห่ง ผู้คนมากมายจะมาหาลูกด้วยคำบรรยายเดียวเท่านั้น ทุกคนจะได้รับการเตือนว่านี่คือศาสนาที่แท้จริงของพวกเขา ผู้ที่เป็นของศาสนาของเราจะมาที่นี่อย่างแน่นอน ไม่ได้เป็นเรื่องของหลายแสนปี พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย: เมื่อวานนี้ลูกเคยเป็นของสกุลเทพ เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อเพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ลูกคือพินดาวาสที่แท้จริง พินดาวาสคือผู้นำทาง ผู้นำทางเหล่านั้นคือทางร่างกาย ลูกบราห์มินคือผู้นำทางทางจิต เวลานี้ลูกกำลังศึกษากับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากเช่นนั้นเกี่ยวกับสิ่งนี้ เราจะไปหาพ่อผู้ที่เราได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราจากท่าน พ่อเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นเลยสำหรับโตะและเก้าอี้ที่นี่ บ้านที่ทั้งหมดที่ลูกเขียนเป็นไปเพื่อความเพียรพยายามของลูกเองเท่านั้น ในความเป็นจริงทั้งหมดนี้คือเรื่องของความเข้าใจ ซิพบาบาไม่ได้เขียนด้วยปากกา ฯลฯ ท่านหยิบดินสอที่จะเขียนถึงลูก แล้วลูกก็เข้าใจว่าจดหมายที่เขียนด้วยตัวหนังสือสีแดงที่ได้มาหาลูกจากซิพบาบา พ่อเขียนว่า: ลูกๆ ทางจิต! ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่คือพ่อทางจิตของลูก ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องทำตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก มันเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อย่าได้รับอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายนั้น จงกลับมาบริสุทธิ์! ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ลูกๆ ได้รับพลังอย่างมากมายเพื่อที่จะปกครอง ที่ไม่มีใครสามารถเอาชนะลูกได้ ลูกกลับมามีความสุขมาก! ดังนั้นลูกควรให้ความสนใจอย่างมากต่อการศึกษานี้ เรากำลังได้รับอาณาจักรของเรา ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น คำพูดที่พระเจ้าพูดคือ “พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา” ไม่ใครรู้ว่าพระเจ้าคือใคร ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: โอ บาบา! ดังนั้นพวกเขาควรจะรู้ว่าท่านมาเมื่อไหร่และมาอย่างไร เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครและช่วงระยะเวลาของละคร ด้วยการรู้สิ่งนี้ ลูกก็กลายเป็นเทพ ความรู้เป็นไปสำหรับการได้รับการหลุดพ้น เวลานี้เป็นตอนปลายของยุคเหล็ก ทุกคนอยู่ในสภาพของการตกต่ำ ในยุคทองมีการหลุดพ้น เวลานี้ลูกรู้ว่าบาบามาเพื่อให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ท่านมาเพื่อปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น นี่ไม่ใช่สุสาน แต่ทุกคนอยู่ในความมืดสนิท ดังนั้นท่านจึงมาเพื่อปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้น ลูกๆ ผู้ที่ถูกปลุกขึ้นมาจากการหลับใหลที่ลึกลึกลับจะสัมผัสกับความสุขอย่างมากด้วยการรู้ว่าพวกเขาคือลูกๆ ของซิพบาบา และพวกเขาไม่มีความวิตกกังวลในรูปแบบใดๆ พ่อกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลกที่ไม่มีการเอ่ยถึงการร้องไห้ นี่คือโลกของการร้องไห้ นั่นคือโลกของความสดชื่นแจ่มใส ดูซิว่าบาบามีหน้าของพวกเขาสวยงามและสดชื่นแจ่มใสเพียงใดในรูปภาพ! รูปลักษณะของพวกเขาไม่สามารถสร้างขึ้นให้เหมือนกันทุกประการที่นี้ได้ สติปัญญาของลูกสามารถเข้าใจว่ารูปลักษณะของพวกเขาต้องเป็นบางสิ่งเช่นนั้น ลูกๆ ที่สุดแสนหวานเวลานี้จงจดจำว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคตของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความตายนี้ กองฟางนี้ต้องลุกเป็นไฟ ในสงครามกลางเมืองพวกเขาเผาแต่ฆ่ากันและกันโดยที่ไม่แม้แต่จะตระหนักว่าพวกเขากำลังฆ่าใคร หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทม จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ จะมีชัยชนะสำหรับลูกและคนอื่นๆ จะถูกทำลาย ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำ

ของรูตราจากนั้นก็ในลูกประจำของวิชณ เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับบ้าน ความเลื่อมใสศรัทธาได้แพร่กระจายไปอย่างมากมาย ความเลื่อมใสศรัทธาได้กระจายไปเหมือนต้นไม้ที่มีใบไม้มากมาย เมล็ดคือความรู้ เมล็ดนั้นเล็กมาก เมล็ดคือบาบา เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าต้นไม้นี้เติบโตอย่างไร ต้นไม้ได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างไรและถูกทำลายอย่างไร นี่คือน้ำมันกลับหัวของศาสนาที่หลากหลาย ไม่มีแม้เพียงคนเดียวในโลกที่รู้ถึงสิ่งนี้ เวลานั้นลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะจดจำพอ เพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ผู้คนที่อ่านก็ตะโกนด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาฟ! ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ! อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายที่แท้จริงของสิ่งนั้น นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือนหนทางของความรู้ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องวิตกกังวล ผู้ที่ได้ยินความรู้เพียงเล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ความรู้ไม่มีวันถูกทำลายได้ ผู้ที่รู้อย่างถูกต้องแม่นยำและทำความเพียรพยายามจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง สถิติปัญญาของลูกเข้าใจว่าเรากำลังจะกลายเป็นเจ้าของของโลกใหม่ เมื่อนักเรียนสอบผ่านการสอบของพวกเขา, พวกเขาจะมีความสุขมาก ลูกควรสัมผัสความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสที่ยิ่งใหญ่กว่าถึงพันเท่า ลูกกำลังกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกต้องไม่มีวันบุดบึ้งชิงตึงในสถานการณ์ใดๆ หากลูกไม่สามารถเข้ากันได้กับครุฑบราห์มินของลูก และลูกก็จะบุดบึ้งชิงตึงกับพ่อ โอ จงเชื่อมโยงกับสถิติปัญญาของลูกกับพ่อ จดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก บาบา, ฉันจะคงเฝ้าแต่จดจำท่านต่อไปและกลับบ้าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต..

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกคือลูกของชีพบาบาและพ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก
2. เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกสม่ำเสมอ จงเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดออกไปจากบ้านเก่านี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่แท้จริงที่ได้สัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตโดยการทำลายกรงขังของปวงพันธะ

 ปวงพันธะของร่างกายและความสัมพันธ์คือกรงขัง ลูกจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในครอบครัวของแต่เพียงในนาม ไม่ใช่ด้วยความผูกพันยึดมั่นแล้วเมื่อนั้นลูกจะได้รับการกล่าวว่าปราศจากปวงพันธะ ผู้ที่เคลื่อนไปพร้อมกับการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์นั้นปราศจากปวงพันธะ หากมีจิตสำนึกใด ๆ ของ “ของฉัน” นั่นก็เหมือนการอยู่ในกรง เวลานั้นลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าจากการเป็นเหมือนนกแก้วในกรง และดังนั้นอย่าปล่อยให้มี่ปวงพันธะใดๆแม้แต่หย่อม ไม่แม้แต่ปวงในจิตใจของลูก “ฉันจะอย่างไรดี? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ฉันต้องการเช่นนั้น แต่มันไม่ได้เกิดขึ้น ...” สิ่งเหล่านี้เป็นปวงพันธะของจิตใจ เมื่อลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่แล้วความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกก็จะสิ้นสุดลง และลูกก็จะเพียงแค่นี้สัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตต่อไป

คติพจน์: เมื่อลูกประหยัความคิดของลูก ลูกก็จะประหยัเวลาและคำพูดของลูกโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จากการเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลาที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชามาเพื่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นเดียวกับท่าน
- คำถาม:** ลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นในในตัวลูก ?
- คำตอบ:** ลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นว่าในขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ลูกจะไม่ไปจากพ่อจนกว่าลูกจะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ ที่ลูกจะละร่างเก่าของลูกในการจดจำระลึกถึงบาบาและกลับบ้านไปกับท่าน บาบากำลังแสดงให้เราเห็นวิธีที่ง่ายดายในการกลับบ้าน
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมซานติ ผู้คนมากมายเฝ้าแต่พูดว่า “โอม ซานติ” ลูกๆ ก็พูด “โอม ซานติ” เช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณภายในพูดว่า “โอม ซานติ” อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่รู้จักตนเองและพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ แม้ว่าพวกเขาจะร้องเรียกหาพ่อ แต่พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่เป็นหรือสิ่งที่พ่อเป็นอย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้นี้ (บราห์มา) พูดว่า: ฉันไม่รู้ว่าเป็นใครหรือมาจากไหน ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย พวกเขาคือบุตรชาย พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นในบรรดาลูกเองดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย และแล้วเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย บางคนก็เรียกว่าเพศชายและบางคนก็เรียกว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์คนใดที่รู้อย่างถูกต้องว่าดวงวิญญาณคืออะไร เวลาที่ลูกๆ ได้รับความรู้ซึ่งลูกจะนำไปกับลูก ที่นั่นลูกมีความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกนำการตระหนักรู้ของดวงวิญญาณไปกับลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้แม้กระทั่งดวงวิญญาณคืออะไร ลูกไม่รู้เช่นกันว่าลูกได้เล่นบทบาทของลูกมานานแค่ไหนแล้ว แม้กระทั่งในเวลานี้หลายคนก็ยังไม่เข้าใจตนเองอย่างเต็มที่ เขารู้จักตนเองในรูปที่หยาบของเขาและจดจำรูปตัวลึงค์ที่ใหญ่โตด้วยเช่นกัน มีจำนวนน้อยมากที่จดจำในขณะที่รู้ว่า “ฉันดวงวิญญาณนี้คือจุดแห่งแสงและพ่อคือจุดแห่งแสงด้วยเช่นกัน” สถิติปัญญาของทุกคนนั้นก็ตามลำดับกันไป บางคนเข้าใจดีมากและเริ่มอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกอธิบาย: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ท่านผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดผู้คนไม่เข้าใจดวงวิญญาณ ดังนั้นจะต้องมีการอธิบาย เมื่อพวกเขามีศรัทธาว่าแต่ละคนคือดวงวิญญาณที่พวกเขาสามารถรู้จักพ่อได้ เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไรที่พวกเขาไม่สามารถรู้จักพ่ออย่างเต็มที่ เวลาที่ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง แต่ละดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นที่ก้อยู่ภายในตัวเขา ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นพวกเขาก็จะแค่พูดว่า ความรู้ที่ดีมากและลูกก็แสดงให้เห็นหนทางที่ดีมากที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่รู้ว่า ‘ฉันคือใคร?’ หรือ ‘พ่อคือใคร?’ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก! นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก!” บางคนแม้กระทั่งพูดว่า ลูกกำลังเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้ว่าไม่มีใครที่เข้าใจความรู้นี้ ลูกอธิบาย: เวลาที่เรากำลังกลับมาเรามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เราไม่กราบไหว้บูชาผู้ใดอีกต่อไป เพราะเราเป็นลูกของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่สุด พระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่สูงส่งที่สุด (ปีตาศรี) เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่สูงส่งได้ทำให้เราเป็นของท่านและกำลังสอนเรา เพียงผู้เดียวคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีใครอื่นนอกจากท่านที่สามารถทำให้เรามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่กราบไหว้บูชาทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาอย่างแน่นอน ทุกคนอื่นในโลกคือผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลาที่เราได้พบผู้เดียวที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่ทำให้เราหัดเทียบกับตัวท่านเอง ท่านได้ทำให้เราหยุดการกราบไหว้บูชา ท่านพาเรากลับไปกับท่าน นี่คือโลกที่สกลปรก นี่คือดินแดนแห่งความตาย ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ลูกเปลี่ยนจากผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา และแล้วพ่อต้องมาเพื่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่ละดวงวิญญาณเล่นบทบาทผ่านร่างกายของเขา พ่อกำลังทำให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นลูกๆ จึงได้รับวิธีการ: จดจำพ่อเพื่อที่ลูกจะสามารถเปลี่ยนจากผู้ที่กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เพราะพ่อนั้นเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาของทุกคน ผู้ที่เป็นผู้กราบไหว้บูชามาครั้งวงจรแล้วก็กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลากครั้งวงจร นี่คือนิยามของละครด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร เวลาที่ลูกๆ มาเพื่อรู้อะไรจากพ่อ แล้วลูกก็อธิบายให้กับผู้อื่น สิ่งแรกและสิ่งหลักที่ลูกต้องอธิบายคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด พ่อของดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านมาที่นี่และสอนเรา ท่านอธิบายความลับของตอน

เริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกต้องรู้จักท่านเพียงครั้งเดียว ท่านมาเพียงครั้งเดียวในยุคบรรจบพบกันนี้ ท่านมาและชำระล้างโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานี้ตามแผนของละคร พ่อได้มาแล้ว ไม่มีอะไรใหม่ พ่อมาในวิธีนี้วงจรแล้ววงจรเล่า ไม่มีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาทีในสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนยอมรับในหัวใจของลูกว่า บาบ่าที่แท้จริงกำลังให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูกดวงวิญญาณ และจากนั้นหลังจากหนึ่งวงจรพ่อจะต้องมาอีกครั้ง ลูกจะมาเพื่อที่จะรู้อีกครั้งในวงจรต่อไปในสิ่งที่ลูกรู้ในเวลานี้จากพ่อ ลูกยังรู้ด้วยเช่นกันว่าเวลานี้โลกเก่าจะถูกทำลาย และจากนั้นลูกก็จะไปและเล่นบทบาทของลูกในยุคทอง ลูกจะกลายเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในยุคทองของสวรรค์ สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนี้ใช่ไหม? ด้วยการจดจำสิ่งนี้ ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข นี่คือการชีวิตนักเรียนของลูกใช่ไหม? เรากำลังศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ ความสุขของลูกควรคงอยู่อย่างมั่นคงจนกว่าการศึกษานี้จบลง พ่ออธิบายว่าการศึกษานี้จะดำเนินต่อไปจนกว่าวัสดุทั้งหมดเพื่อการทำลายล้างนั้นจะพร้อม ลูกเข้าใจว่าจะต้องมีไฟอย่างแน่นอน การเตรียมการสำหรับสิ่งนี้กำลังถูกทำขึ้น พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มีอารมณ์ร้อนกับกันและกัน ทุกๆที่จะมีกองทัพประเภทต่างๆมากมาย พวกเขาทั้งหมดพร้อมที่จะต่อสู้กัน อุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อจะจุดประกายของสงคราม การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเช่นเดียวกันกับที่ได้เกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกๆ จะได้เห็นสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นลูกได้เห็นเช่นกันว่าจากการจุดประกายหนึ่ง สงครามอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร พวกเขาทั้งหมดดูว่าจะใช้ลูกระเบิดใหญ่ต่อกัน เมื่อความตายมาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาก็ไม่มีทางเลือกนอกจากสร้างระเบิดเพิ่มมากขึ้น ในสงครามครั้งสุดท้ายเช่นกันระเบิดเหล่านั้นถูกนำมาใช้ มันถูกกำหนดไว้แล้วให้เกิดขึ้น เวลานี้มีระเบิดเช่นนั้นจำนวนนับพัน ลูกๆ ต้องอธิบายอย่างแน่นอนว่าเวลานี้พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ทุกคนร้องเรียก: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พาเราไปจากโลกที่สกปรกนี้ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่ามีสองโลกที่บริสุทธิ์: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกดวงวิญญาณจะกลับมารับรู้และไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น โลกของความทุกข์นี้ซึ่งเรียกว่าดินแดนของความตายจะถูกทำลายเช่นกัน ตอนแรกลูกอยู่ในดินแดนแห่งความอมตะ และจากนั้นในขณะที่มันไปรอบวงจร ลูกก็เข้ามาในดินแดนแห่งความตาย เวลานี้ดินแดนแห่งความอมตะกำลังได้รับการก่อตั้งอีกครั้ง ที่นั่นไม่มีความตายก่อนวัยอันควร เหตุนี้เองจึงเรียกว่าดินแดนแห่งความอมตะ แม้ว่าคำเหล่านี้จะกล่าวถึงในคัมภีร์ศาสนา ก็ไม่มีใครเข้าใจความหมายที่แท้จริงของพวกเขา ลูกก็รู้เช่นกันว่าเวลานี้บาบ่าได้มาแล้ว ดินแดนแห่งความตายจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน นี่คือการที่แน่นอนหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ พ่ออธิบาย: ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมารับรู้ด้วยพลังโยคะ จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่สามารถแม้กระทั่งจดจำได้มากเช่นนั้น ต้องมีการทำความเพียรพยายามบางอย่างเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดก, อาณาจักรของลูกจากพ่อ อยู่ในการจดจำระลึกถึงให้มากเท่าที่เป็นไปได้ ตรวจสอบตนเอง: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้นานแค่ไหน? มีกี่คนที่ฉันเตือนให้ทำสิ่งนี้? “มานมานะบาฟ” ไม่ใช่มันตรา เป็นการจดจำระลึกถึงพ่อ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ลูกคือดวงวิญญาณ ร่างกายเหล่านั้นคือพาหนะของลูก ลูกทำงานอย่างมากมายผ่านร่างกาย ลูกจะมีประสบการณ์อีกครั้งในการกลายเป็นเทพของยุคทองและปกครองที่นั่น ในเวลานั้นลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในทางปฏิบัติ ดวงวิญญาณจะพูดว่า “ร่างกายของฉันนี้ได้กลับมาเก่าแล้ว ฉันจะออกจากร่างนี้และรับร่างใหม่” ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ที่นั่นผู้คนได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากและรับประทานยาหลายที่หมอกำหนดเพื่อที่พวกเขาจะไม่ออกจากร่างของเขา ลูกๆ จะต้องไม่เบื่อหน่ายกับร่างกายของลูกแม้ในยามเจ็บป่วย ลูกเข้าใจว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อในขณะที่มีชีวิตอยู่ในร่างกายของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบาบ่าที่ลูกจะกลับมารับรู้ นี่คือการทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นใดลูกต้องรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร ประเด็นหลักสำหรับลูกคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เราจะจากที่นี่และไปสู่โลกวิญญาณที่เราอาศัยอยู่ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบของเรา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้และจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นที่มีความรู้นี้ ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อในวงจรที่แล้วก็จะประกาศสิทธิ์อีกครั้ง สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง การจาริกแสวงบุญในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจบสิ้นลงแล้ว แม้แต่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็จะสิ้นสุดลง หนทางความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร? เมื่อมีความรู้เท่านั้นที่สิ่งนี้สามารถเข้าใจได้ พวกเขาคิดว่าพวกเขาสามารถพบพระเจ้าได้ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่เข้าใจว่าผลของความเลื่อมใสศรัทธาที่ท่านให้เราคืออะไร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพ่อให้มรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกอย่างแน่นอน ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกทั้งหมด ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นเป็นชาวสวรรค์ พ่อพูดว่า: 5000 ปีที่แล้ว พ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง จากนั้นลูกก็จะใช้ 84 ชาติเกิดในลักษณะนี้อีกครั้ง เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก! อย่าลืมสิ่งนี้! ความรู้ที่พ่อมีของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกควรที่จะค่อยๆ ไหลรินเข้าไปในสติปัญญาของลูก เราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากบาบ่า เราได้รับมรดกจากพ่อมาหลายครั้งแล้วก่อนหน้านี้ พ่อพูดว่า: ประกาศสิทธิ์ในแบบที่ลูกเคยทำมาก่อน พ่อเฝ้าแต่สอนทุกๆ คน ท่านเฝ้าแต่เตือนลูกและบอกให้ลูก

ซิมซัปปุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบตนเองอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกบางคนคิดว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก คิดว่า “ฉันเฝ้าแต่เตรียมการสำหรับกาจัดนิทรศการ ฯลฯ เพื่อที่ว่าทุกคนสามารถรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้มาแล้ว” ผู้คนที่นำเสนอสารกำลังนอนหลับอยู่ในความหลับใหลอย่างลึกซึ้งของความไม่รู้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดของความรู้นี้ ดังนั้นพวกเขาจึงพิจารณาว่าความเลื่อมใสศรัทธานั้นสูงส่งกว่าอย่างแน่นอน ลูกเคยมีความรู้มาก่อนหรือไม่? เวลาที่ลูกได้รู้แล้วว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้เดียวที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายจะได้รับผลมากขึ้น พวกเขาคือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เหล่านี้คือเรื่องที่แสนอ่อนหวานเช่นนั้น ทุกสิ่งถูกทำให้ง่ายดายเพื่อที่จะสามารถอธิบายให้กับผู้ที่เปี่ยมแม่ที่แก่ชรา ฯลฯ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ชีวา มีคำกล่าวว้: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ท่านพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แค่นี้เอง! ท่านไม่ได้ทำให้ลูกลำบากอะไรอีกแล้ว ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเริ่มจดจำชีพบาป เราต้องประกาศสิทธิในมรดกของเรา เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อในขณะที่เรามีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน ผู้ที่จากร่างของพวกเขานในขณะที่จดจำชีพบาปจะนำเสนอการเหล่านั้นไปกับพวกเขา พวกเขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน เขาจะได้รับผลของเขาตามระดับความมากน้อยของโยคะของพวกเขา สิ่งหลักคือการอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าที่เป็นไปได้ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ภาระของบาปบนศีรษะของลูกจะถูกขจัดออกไป เพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ลูก ท่านรู้ว่าลูกๆต้องเผชิญกับความยากลำบากมากมายเป็นเวลาครั้งว้จรง ดังนั้นในเวลานี้พ่อมาเพื่อแสดงหนทางที่ง่ายดายสำหรับลูกที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกเพียงแค่จดจำพ่อ แม้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยจดจำท่านก่อนหน้านี้ ลูกก็ไม่มีความรู้ เวลาที่พ่อให้ความรู้แก่ลูกแล้ว ดังนั้นจดจำพ่อในวิธีนี้แล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แม้ว่าผู้คนมากมายจะกราบไหว้บูชาและจดจำชีวาอย่างมาก พวกเขาก็ไม่ได้ตระหนักรู้จักท่าน พ่อเองมาในเวลานี้และให้คำแนะนำของท่านเองและพูดว่า: จดจำพ่อ! ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกรู้จักท่านเป็นอย่างดี ลูกพูดว่า ลูกกำลังไปหาพบพาดา พ่อได้ใช้“พาหนะที่โชคดี”นี้ “พาหนะที่โชคดี”มีชื่อเสียงมากด้วยพาหนะนี้ที่พ่อพูดความรู้แก่ลูก นี่ก็เป็นบทบาทที่เล่นในละครเช่นกัน ว้จรงแล้วว้จรงเล่าท่านเข้ามาในพาหนะที่โชคดีนี้ ลูกรู้ว้ว่านี่คือผู้เดียวกันกับผู้ที่ถูกเรียกว่านาลิยดและสวยาม เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ แต่ผู้คนได้ให้ชื่อเขาว่า “อรชุน” พ่ออธิบายอย่างถูกต้องแม่นยำว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเป็นของดินแดนของบราห์มาและลูกจะเป็นของดินแดนของวิษณุ ใช้เวลา 84 ชาติเกิดในการไปจากดินแดนของวิษณุสู่ดินแดนของบราห์มา สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินในเวลานี้ได้รับการอธิบายแก่ลูกหลายครั้งแล้ว เวลาที่พ่อพูดกับดวงวิญญาณ: เพียงแค่จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เหตุนี้เองลูกควรมีประสบการณ์ของความสุเช่นเดียวกัน ด้วยการกลับมาบริสุทธิในชาติเกิดสุดท้ายชาติเดียวนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ ดังนั้นทำไมลูกไม่กลับมาบริสุทธิ? ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี ลูกๆของพ่อผู้เดียวและยังคงต้องใช้เวลาสำหรับลูกที่จะเปลี่ยนทัศนคติจากร่างกาย หลังจากนั้นในเวลาสุดท้ายลูกจะค่อยๆไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เป็นไปไม่ได้ที่ใครบางคนจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมในเวลานี้ เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะไม่เก็บร่างกายของลูกไว้ ลูกจะต้องสลัดร่างกายนั้นและสงครามจะเริ่มขึ้น ควรมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว และสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบตนเองในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามมากแค่ไหน ในขณะที่เคลื่อนไหวไปมาและแสดงการกระทำ ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน?

2. อย่าได้เบื่อกับร่างกายของลูก ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อในขณะที่มีชีวิตอยู่ในร่างกายของลูก เพื่อที่กลายเป็นชาวสวรรค์ จงศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ในชีวิตนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สมบูรณ์โดยประสบกับความบันเทิงในภยพิบัติด้วยสภาพของการเป็นนายผู้สร้าง เมื่อลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นนายผู้สร้าง ภยพิบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะได้รับประสบการณ์ว่าเป็น

ฉากแห่งความบันเทิง เช่นเดียวกับที่ลูกแสดงให้เห็นว่าภัยพิบัติแห่งการทำลายล้างจะเป็นเครื่องมือในการเปิดประตูสู่สวรรค์ ในทำนองเดียวกันให้มองปัญหาเล็กๆ น้อยๆ หรือปัญหาใหญ่ หรือภัยพิบัติใดๆ ว่าเป็นรูปแบบของความบันเทิง แทนที่จะเป็นเสียงร้องของความทุกข์ (ไอโฮ) แต่จงทำให้คำพูดที่น่าอัศจรรย์ใจ (ไอโฮ) ปรากฏออกมา ทำให้ความทุกข์สัมผัสได้ในรูปของความสุข ในขณะที่มีความรู้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ อย่าได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านี้ พิจารณาความทุกข์ว่าจะเป็นการมาของวันเวลาแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่ของคุณ แล้วคุณจะถูกเรียกว่าโยคีที่สมบูรณ์

คติพจน์: การออกจากบัลลังก์หัวใจและมีความคิดที่ธรรมดาหมายถึงการวางเท้าของคุณบนพื้นดิน

***** โอม ชานติ *****